A. Fowler

Skin

» Chapter 1

FETELE CUMINȚI AU REPLICI MAI INTELIGENTE 68

Mă aflam pe veranda noului meu apartament, discutând cu Talia despre prânzul de azi și cerându-i câteva sfaturi în legătură cu tot ce avea să se întâmple. Nici nu știam de ce fac mare tam-tam. Era doar o masă luată cu prietenii lui Asaf și dacă totul funcționa bine, cu viitorii mei prieteni. 53

Eram nouă în oraș și aveam nevoie de cineva cu care să-mi petrec timpul. Să fii în primul an la o facultate îndepărtată de locul în care ți-ai petrecut adolescența era mare chestie. Mai ales pentru o fată atașată de casă ca și mine. 26

— Poartă o rochiță ceva, Skye. Nu degeaba e vremea aia frumoasă afară, îmi sugeră amabilă. Acum că ai iubit, trebuie să-l lași să-ți vadă picioarele mai des. 31

—Dar nu acesta este stilul meu, Talia. Știi doar că prefer o pereche de blugi. În plus, nu am avut timp să mă epilez, iar părul meu de 93

pe picioare este în creștere. Seamănă cu mici țepi negri. 93

— Asaf trebuie să te iubească mult de tot, dacă alege să stea cu tine. 24

Am chicotit, spunându-i că o sun mai târziu. Eu și Talia ne înțelegeam bine acum, însă au existat momente în care nu ne-am avut ca două surori, ci mai de grabă ca două rivale. Exista o diferență de doi ani între noi, dar ai mei mereu îmi spuneau că eu sunt cea matură. Asta pentru că am preferat să duc o viață liniștită în liceu, spre deosebire de ea, care bătea drumul la ore târzii și avea sute de relații. 15

Talia nu a fost niciodată o persoană responsabilă. A renunțat la facultate și s-a angajat ca vânzătoare la Nyx, lucru care i-a dezamăgit profund pe ai mei. Măcar își câștiga banii de buzunar și nu stătea pe capul părinților noștri pe plan financiar.

— Ăăă, ai ajuns? Te aștept de ceva timp. OK. Cobor. Te pup. 10

Mi-am luat geanta și cheile și am plecat, fără să mă mai privesc în oglindă. Până la urmă, ce atâta mare chestie? Prietenii lui nu erau Dumnezei, încât să arăt ca un model Victoria Secret la întâlnirea cu ei. Erau simplii oameni, puneam pariu. 18

— Iubito, Asaf mă sărută cast pe buze. Ești din ce în ce mai frumoasă, iar eu simt că mă topesc de dragul tău. 116

— OK, am spus stânjenită. 109

Nu le aveam cu complimentele sau cu romantismele, în general. Mă intimidam repede. Poate și lipsa experienței își spunea cuvântul, căci deveneam o tomată ori de câte ori Asaf încerca să ajungă mai departe cu mine. 3

L-am cunoscut vara aceasta. Era nepotul vecinei mele de acasă și, purtând o discuție întâmplătoare cu ea, am aflat că locuiește în Detroit. Apoi am intrat în legătură directă cu el via Facebook, spunându-i că la scurt timp voi urma CCS-ul și că nu cunosc pe absolut nimeni din oraș. Iar el, ca un gentelman, s-a 30

oferit să mă ajute. Mi-a făcut o vizită surprinzătoare prin august și de atunci am devenit un cuplu. 30

Poate nu se întâmpla ca azi să fim împreună, dacă el nu era atât de insistent. Dacă simțeam ceva pentru el? Da. Dacă era dragoste? Nu. Dacă va fi ceva mai mult? Poate. Deocamdată eram tânără și voiam să profit la maxim de tinerețea mea. 8

—Sper că n-ai emoții, mă luă de mână brusc. 22

—Mnu.

— Știu că tu ești mai timidă de fel. Dar nu-ți face griji. Te vor iubi. 38

— OK. 63

Am mers pe jos până la o terasă din apropierea apartamentului meu. Însă nu asta îmi atrăsese atenția, cât o făcuse teatrul Fox de peste drum. Era chiar mai frumos în realitate, decât în poze, și cumva, straniu, simțeam că aparțin acestui loc. 14

— Într-o bună zi, voi putea să te admir pe scenă, Asaf îmi șopti la ureche.

— Presupun, m-am îndepărtat subtil de buzele sale stăruitoare.

M-a tras rapid până în dreptul unei mese, unde o tipă îngrozitor de stridentă stătea picior peste picior și își făcea vânt cu meniul. Era un personaj de-a dreptul. Și eu iubeam culoarea negru, însă nu atât pe cât o făcea ea. Părul negru tapat- verificat. Tuș negru ce înconjoară ochii- verificat. Ruj negru ce depășește puțin linia buzelor- verificat. Top negru strâmt și decoltat- verificat. Pantalonii scurți negri- verificat. Bocanci negri și butucănoși- verificat. Ojă neagră pe unghii- verificat. Nu puteam vedea lenjeria, deci nu puteam spune că-i verificat. Dar sincer nici nu doream să verific.

—Pandora, ea e Skye, Asaf ne făcu cunoștință.

— Ești așa frumoasă, mă privi atent. Îmi place topul tău albastru. Se asortează cu

cerul. 21

— Da, am murmurat. Am o afinitate pentru cer, de unde și numele. 26

M-am așezat la masă, încercând să zâmbesc. Toată situația îmi părea stânjenitoare. Pandora nu avea nimic în comun cu mine, aparent, și mă făcea să mă simt ca o tipă dintr-un second hand contra unei tipe dintr-o firmă mare și influentă. Eu nici nu mă pieptănasem cum trebuie, iar ea era gata pentru un shooting. 5

— Asaf mi-a spus că studiezi actorie. Eu și fratele meu suntem la CCS în anul trei, tot pe același profil, lăsă meniul jos, ca să mă poată privi mai în amănunt.

— Amândoi?

— Suntem gemeni, rânji politicoasă. Dar eu sunt geamăna de treabă. El e mai complicat. 57

— Și întârziat. Unde e? Asaf se ridică de la masă cu telefonul în mână. Mă duc să-l sun.

L-am înjurat mintal, văzând că se duce spre baie. În niciun caz nu-i puteam face față Pandorei pe cont propriu. Mă înspăimânta numai acest gând.

—Vorbind de lup și lupul urcă scările, mi se adresă, însă de această dată privea peste umărul meu.

M-am întors confuză și atunci m-a izbit din plin imaginea celui care îmi perturbase adolescența. Aveam în față un Sin mai matur, de trei ori mai frumos și, după felul în care mergea, mai arogant. Nici nu credeam că este posibil. Acum avea câteva tatuaje, pe care eu, personal, le consideram mâzgâleli. Dar lui îi veneau, presupun, OK.

Nu-l mai văzusem de vreo doi ani, însă nu puteam spune că mă bucur să-l revăd. Fusese primul iubit al surorii mele și cel care i-a frânt inima pentru prima dată. Talia se schimbase în rău, încă de pe atunci. Îmi amintesc că-i spusesem foarte clar că Sin nu este genul de băiat care să iubească o fată așa cum merită, căci era egoist și orgolios. Și idiot, nesimțit, needucat, nemanierat, ticălos,

rău, diavolesc, pervers, fals și toate sinonimele de rigoare.

Dar cel mai important îmi aduc aminte de ce i-am spus după ce a rănit-o pe Talia:

> ” Știi ce cred eu? Că te desparți de toate aceste fete după ce trec prin patul tău, tocmai pentru că ți-e frică să fii respins apoi. Adică, e normal ca o fată să nu fie pe deplin satisfăcută de mărimea penisului tău. Să se noteze că mărimea este cu sens figurat, pentru că la tine e de dimensiuni microscopice. Nu-ți face griji! Se va îndura cineva de tine, la un moment dat, pentru că mărimea nu e atât de importantă, nu-i așa?”

Am chicotit pentru mine, amintindu-mi cu drag că acela fusese singurul moment din viața mea unde renunțasem la a fi fata bună și prietenoasă. Speram din tot sufletul să se fi schimbat și să nu mai fie același idiot ca pe vremuri.

—Asaf a ieșit să te sune, nătărăule. I-ai promis să fii aici la trei, Pandora îl dojeni încruntată.

— În fine, se așeză pe scaun. Nu e ca și când mi-ar păsa de prezența acestei fete. 56

Mda. Lejer pot afirma că nu se schimbase deloc.

Mă privi dezgustat, ca și când aș fi avut vreo boală contagioasă. Și mare-mi era mirarea, căci nu mă recunoscuse. Uau! De ce ar face-o? Spre deosebire de mine, el a avut o adolescență palpitantă, plină de zeci sau sute de figuri mult mai interesante. 1

— Eu sunt..., am dat să mă prezint, dar mâna sa întinsă sub formă de stop mă opri. 5

— Enervantă. Știu asta, comentă ironic. 72

Își bătea joc de mine? Cine se credea acel Barbie masculin cu părul brunet? Nu Kent. Barbie. El era un Barbie, judecând după sprâncenele pensate mai bine decât ale mele. Nici nu mă oboseam să ascund indignarea și tare voiam să-i vărs băutura necomandată încă direct în cap. 28

— Aici erai, Asaf se întoarse la masă. Credeam că nu ne vei încânta cu prezența.

— Surpriză, pronunță melodramatic.

Își scoase un pachet de țigări gol și înjură de Dumnezeu că nu-și cumpărase el câteva de rezervă. Ce om imposibil! De parcă era de vină cel de sus că e el cu capul în nori. În momentul acesta și dacă respira mi se părea un idiot.

— Skye, el este..., dădu Asaf să mi-l prezinte.

— Nesimțit. Știu asta, i-am răspuns cu aceeași monedă, stârnindu-i iubitului meu confuzie și Pandorei amuzament.

Nici nu voiam să mai pomenesc de ce-i stârnisem lui Sin, căci mă privea ca și când ar vrea să mă dea cu capul de colțul mesei. Trebuia să învețe și să piardă mai des, căci nu aveam de gând să mă las bătută în fața nesimțirii sale.

— Îmi place fata asta, Pandora chicoti, strângându-l pe Sin de braț.

— Cum așa? Asaf o întrebă, punându-și mâna pe umerii mei.

— Păi este foarte frumoasă. Este naturală și nu-și reprimă nicio replică, chiar dacă ăsta e intimidant și mai e și țăran, de se ia aiurea de ea, îi dădu una după ceafă. Îmi plac fetele care spun ce gândesc. 35

Am zâmbit flatată, uitând pentru un moment de insistențele vizuale ale lui Sin. Măcar geamăna sa de treabă să mă placă. 3

Asaf mă sărută pe obraz mândru, provocându-l pe Sin să ofteze. Și ce dacă lui nu-i convenea? Putea să-și țină părerile pentru el. 8

— Credeam că măicuțele sunt timide, comentă din nou, uitându-se la cer. 27

Lașul. Nici nu mă putea privi în ochi, când spunea asta. 2

—Credeam că delicvenții sunt la închisoare, dar, oh, uită-te pe tine în libertate. 73

Pandora chicoti din nou, în timp ce Asaf schiță un zâmbet. Toată dinamica asta de grup era stranie, căci totul se rezuma la mine și la Sin. Nu voiam să-i dau de înțeles iubitului meu că prietenul său contează în vreun fel pentru mine, chiar dacă era chiar și într-o manieră negativă. Voiam să știe că este singurul băiat care beneficia de atenția mea.

— Iubitule? Comandăm? m-am sprijinit de pieptul său, negând cu vehemență un alt contact vizual cu Sin.

— Mda, sigur. Mă uitam la chelnerița aia brunetă, îmi mărturisi. Nu e tipa care ți-a dat un oral în toaleta publică din parc, săptămâna trecută?

Se întoarse către Sin, care își afunda fața în meniu. Ewww. Cine oferă orale în toalete publice?

— La naiba. Încercam să o evit. Tipa vrea o relație sau ceva de genul de la mine. Eu nu o pot săruta după ce a făcut.

Ce face?

— Scuze? Cumva ai spus că nu o mai poți săruta pentru că ți-a oferit ție un oral? Cât de egoist și nesimțit poți să fii? Fata aia s-a umilit pentru propria ta plăcere, iar tu nu ești capabil să fii un domn cu ea. Sunt dezamăgită profund de către bărbații ăștia, am spus nervoasă.

- Te susțin, soro.

— Skye, nu toți băieții sunt ca mine. Nu Sin, în orice caz. El poate fi nesimțit, dar are motivele sale. E mai bine să o lași cum a picat, Asaf încercă să mă calmeze. În fond, e treaba lui cu cine vrea să iasă.

Detestam foarte mult acest gen de băieți! Nu știau decât să rănească fetele și să le abandoneze imediat după ce ele le oferă totul. Am văzut-o pe Talia rănită de Sin. Am strâns bucățele din inima ei frântă și am privit-o cum se aruncă în brațele bărbaților, doar pentru că are impresia că nimeni nu o va aprecia vreodată. Totul din cauza lui.

— Începi să mă plictisești, se ridică în picioare. Vrei să fiu un domn cu o fată care nu a știut să fie o doamnă? Ei bine, enervanto, o doamnă adevărată nu o ia în gură într-o toaletă, de bună voie și nesilită de nimeni. Așa că ceea ce spui tu nu e numai plictisitor, ci și lipsit de sens.

Își luă pachetul gol de țigări și plecă fără să-și ia rămas bun de la vreunul dintre noi. Minunat. Măcar acum nu mai trebuia să respir același aer cu el.

— Prezic că voi doi vă veți înțelege de minune, glumi Asaf, încercând să mai destindă atmosfera.

» Chapter 2

— Nu, Talia. Tata nu știe de Asaf. Știi doar cât e de strict, am oftat la telefon, căutând printre raioanele cu cărți. 14

Zece rafturi diferite pe teme și mai diferite. Căutam ceva să mă țină trează noaptea și să uit că în două săptămâni încep cursurile. Aveam emoții mari. Nu știam dacă într-adevăr pot face față vieții pe cont propriu la o facultate de Arte. Nici măcar nu mai eram sigură de potențialul meu. 20

Oare greșisem când am ales actoria? Oare eram bună la ceva? Oare aveam cum să mă fac de râs în fața profesorilor mei? Genul acesta de întrebări nu-mi dădeau pace. Începusem să-mi fac ceai din buruieni, 6

recomandate de bunica. Atât de rău ajunsesem.

— Și cum sunt prietenii lui? mă întrebă deodată.

— Nu pot vorbi acum. Sunt în bibliotecă. Te sunt eu, i-am închis imediat.

Nu știam cât voi mai amâna subiectul sau dacă voi reuși să păstrez acest secret de ea, căci era foarte băgăcioasă. Nu voiam sub niciun preț să afle că m-am întâlnit cu Sin, după atâta timp. Talia fusese cu mulți băieți, dar pe niciunul nu-l iubise așa cum o făcuse cu el. Prima ei iubire a fost și prima ei dezamăgire. Aș fi vrut să o protejez, dar Talia era foarte încăpățânată.

Am ajuns la raionul EROTISM. Mama obișnuia să citească romane erotice pe ascuns de noi și ne spunea clar să nu ne apropiem de cărțile sale. Pe mine nu m-a fascinat sau atras atât de mult, însă surorii mele i-au creat dependență.

— Oare ce e de capul tău? am luat în mână

una cu coperta roșie și am întors-o pentru a-i putea citi descrierea.

Adulții citesc erotism. Mă întreb ce anume pot găsi în interiorul unei astfel de cărți. Ce-i drept, eram destul de rușinoasă și orice detaliu în plus mi s-ar părea inconfortabil, dar merita să încerc.

— Păzea! am auzit, înainte ca romanul să-mi alunece din mână și eu să fiu trântită de rafturile de cărți.

Am icnit surprinsă și mi-am ridicat ochii, dând nas în nas cu Sin, care-mi acoperea gura cu palma. Era atât de aproape de mine, încât mă reflectam îndeaproape în ochii săi albaștrii. Căcat! Mirosea atât de bine.

Trei băieți masivi trecură pe lângă noi, fără să ne observe. Sin îi urmări cu privirea, așteptând ca aceștia să dispară de tot din aria noastră vizuală. Normal că tipii ăia nu-l suportă și că sunt pe urmele lui. De ce m-ar mira acest lucru?

— Gata, mă eliberă, depărtându-se de mine.

Își aranjă hainele șifonate și evită să mă privească. În schimb, afișă un zâmbet ironic, caracteristic, și se aplecă după romanul căzut. Oh nu. Presimt că o să facă mișto de mine. Bravo, Skye.

— Ce e asta? mă întrebă cu un rânjet prostesc.

I-am smuls-o din mâini, înfruntându-l. Doar nu credea că mă voi intimida, nu-i așa?

— Îmi trebuie pentru o temă, m-am apărat, provocându-l să râdă.

— Te-a trimis Asaf, după ce a văzut că ești prea plictisitoare în pat? Oh, stai. Tu nu ai trecut prin patul nimănui.

M-am încruntat, vrând să-l strâng de gât. De ce era atât de antipatic? De ce nu mă lăsa în pace? De ce nu făcea o magie, hocus-pocus, și dispărea naibii de aici?

— Te înșeli, am mințit ca o fraieră. Am fost cu cineva înainte de Asaf.

Mda. Fii o proastă în continuare, Skye! Hai că poți! 14

— Da?

— Da. A fost la balul absolvirii. Voiam să fim împreună pentru ultima dată. El a plecat la facultate în Europa, am detaliat inutil. Și a închiriat o cameră de hotel. A aranjat petale de trandafiri și lumânări. 30

— Petale de trandafiri și lumânări?

— Logic. Ne-am spus te iubesc pentru prima oară. El de altfel a mărturisit că nu va iubi niciodată pe altcineva. A fost frumos. 20

— Și a durut?

— Nu. Iubirea noastră a făcut orice durere să dispară. 83

I-am spus serioasă, dar cu cât vorbeam mai mult, cu atât râsul său se amplifica. Avea un obicei prost de a mă pune pe mine într-o situație nasoală. Îi plăcea să mă vadă 7

enervată la maxim. Cred că era plăcerea lui nevinovată.

— Știi că asta scria și pe spatele cărții, nu? m-a dat în vileag. Doamne! Și mai zice Asaf că ești în primul an de actorie. Mă amuzi prea tare. În plus, îmi cunosc prietenul. El nu ar avea o relație cu o fată, decât dacă aceasta ar fi demnă de prezentat părinților lui.

— Ei bine, nu știi nimic despre mine.

Murmură un „îhm" nesatisfăcător și dădu să plece. Însă nu aveam de gând să-l scutesc de propria mea serie de întrebări. Mă ambiționa să văd dacă exista vreo șansă de-al pune într-o situație proastă.

— De ce te urmăreau tipii ăia?

— Pentru că-s frumos?

— Sunt sigură că nu acesta e motivul, i-am replicat arțăgoasă. Cine erau?

Se așeză pe un scaun oarecare, la o masă oarecare, și mă privi dezinteresat. Își

întoarse apoi capul spre ușă, urmărind cu privirea o tipă cu picioarele dezgolite. Ce nesimțit! Felul în care o examina mi se părea jignitor. O trata ca și când ea nu ar însemna nimic mai mult decât un obiect sexual. 16

— Revenind, începu să-mi spună. Tipii ăia sunt în ultimul an la Academia de Poliție. Și mă urmăreau pentru că-s prea frumos și pentru că prietenele lor mă plac un pic prea mult. 23

— Ai decis să te pui rău cu viitorii polițiști?

— Și treaba ta care este?

M-am ridicat supărată de la masă și am plecat spre raioanele de cărți, vrând să uit tot momentul și să mă dăruiesc cu totul găsirii unui roman interesant. Nu avea sens să mă mai gândesc la Sin. Era un tip enervant și lipsit de maniere, care trata femeile nepotrivit.

— Dacă nu iei romanul acela, degeaba, mi se arătă în față, ca un diavol împielițat.

— De ce nu mă lași, pur și simplu, în pace? Cred că tipa aia cu picioarele la vedere te așteaptă.

— Da? Ți-a spus asta? De ce nu ai zis așa? glumi pe un ton dramatic.

M-am ferit de el, încercând să-mi croiesc drum către ieșire. O clipă în plus petrecută în preajma lui și aș fi explodat precum o bombă. Însă se ținu după mine, fără pic de nerușinare, tocmai pentru a mă întărâta.

— Nu mă placi, remarcă.

— Șocant, nu? Sunt unele persoane care nu-ți pot înghiți ego-ul. Nu ai mai fost în situația asta, până acum, am gesticulat excesiv, sperând că se va sătura de mine și că va pleca pe cont propriu.

— De fapt, a mai fost cineva care nu m-a plăcut. O mega nimeni din liceu. Am și uitat cum o chema, căci de arătat era *basic*. Mi-a spus o chestie răutăcioasă, care m-a rănit jumătate de minut. Nu știai asta, nu-i așa?

Nu, am mimat. Mă lua peste picior? Oare știa că eu eram aceea?

— Sună super fata, am glumit, ascunzându-mi neliniștea. Uite, Sin, eu chiar vreau să ajung acasă, fără să erup și să arunc cu lavă spre populația din Detroit. Ai putea să mă lași să merg singură? Nu o face pentru mine. Fă-o pentru Asaf!

— Ce plictisitoare ești.

Mda. Nu putem fi toți la fel de ingenioși ca tine.

— Știi? Dacă nu ai face grimasele acestea când gândești, nu mi-aș da seama că tu de fapt mă înjuri mental.

Îmi făcu cu ochiul și se cățără pe ghirlanda de flori a unei clădiri, până în balconul ei. M-am încruntat chiar și după ce am încetat să-l privesc, căci doar gândul, sentimentul, faptul, că el a stat atât de aproape de mine mă făcea să vărs. La propriu.

— Scârbos, mi-am șters gura cu un șervețel

mototolit în buzunar. 2

Am înaintat rapid, uitându-mă în stânga și în dreapta, asigurându-mă că nimeni nu m-a văzut atunci când am poluat natura cu resturile mâncării mele. Am ajuns acasă, închizând ușa și gonind către baie, pentru a mă spăla pe față. 5

— Te urăsc, Sin! Te urăsc. 25

Am început să caut printre caietele vechi, printre oracole și jurnale păstrate din anii de liceu, până am găsit ceea ce aveam nevoie. Carnețelul din a zecea, care începea pe prima pagină cu o inimă mare și cu numele noastre scrise în interiorul ei: Sin+Skye. 86

— Ce naivă, am rupt pagina nervoasă. Ce proastă!

M-am lăsat pe vine și am început să țip, eliminând tot stresul pe care-l țineam captiv. Dintre toate persoanele, el se afla aici. Dintre toate persoanele, el trebuia să reapară în viața mea. Prima oară m-a dat peste cap. A doua oară o va face din nou. 7

Am luat telefonul și l-am sunat pe Asaf. Aveam nevoie de liniștea pe care doar el știa să mi-o ofere. Aveam nevoie de suport, fără a mi se cere explicații. Aveam nevoie de un băiat bun, în principiu, care să mă țină departe de probleme.

— Iubito? Ai fost la librărie? vorbi plictisit și detașat.

— Mda. Tu ce faci acum?

— Poker, strigă un necunoscut prin telefon.

— Mda, sunt puțin ocupat. Poți veni și tu. Suntem mai mulți.

— Doar băieți?

— Cam da. De fapt, nu. Pandora e aici, doar că ea e una dintre băieți, glumi, provocându-i pe ceilalți să râdă. Ce? Cu picioarele alea slăbănoage semeni cu un poponar. Nu te uita așa la mine, femeie. Să ți-o trag.

Au urmat cele mai intense cinci secunde, în care am auzit doar înjurături și îmbrânceli. Am respirat greoi, resemnată că nu aveam să-mi primesc porția de liniște prea curând. Oricum, Asaf nu era obligat să-și petreacă tot timpul în prezența mea.

— Nu, lasă. Mai fac ordine printre lucruri. Ne vedem, i-am închis apelul și am oftat.

M-am ridicat, deschizând frigiderul gol și uitându-mă jumătate de minut la el, ca mai apoi să realizez că nu am idee unde este cel mai apropiat supermarket și că, eventual, tot aș fi fost obligată să gătesc, în ciuda faptului că detestam această activitate.

Să fii independentă era nașpa.

M-am sprijinit de pervazul ferestrei și am privit lumea agitată de jos. Oraș nou, oameni noi, sentimente noi. Singurul lucru familiar era Sin, cel care îmi terorizase adolescența. Într-un fel straniu mă întrebam dacă nu cumva coincidența aceasta, să fi fost mâna destinului. Doar că eu nu credeam în așa ceva. Deocamdată.

» Chapter 3

A existat o perioadă liniștită a vieții mele, chiar înainte să cad de-a dreptul într-un gol mare plin de regrete și dezamăgiri. Lucrurile în viață se petrec brusc, însă nu m-aș fi așteptat ca drumul meu să fie presărat de atâtea obstacole. Gălăgia a început încă de la petrecerea aniversară a lui Asaf.

— Talia, nu crezi că e un pic prea pretențios și superficial? Adică, zic, e un ceas. E iubitul meu, primul chiar. Nu ar trebui, eu știu, să-i fac ceva mai special? m-am chinuit să-mi țin telefonul la ureche, cât timp mă încălțam în bocancii mei prăfuiți. Da, păi, nu e o alegere bună. Nu! Categoric nu! Asta cu lenjeria sexy nu e de mine. Ăh, cred că mai mult e de tine. Of, nu te-am făcut ușuratică. Ce? Când? Bine. Vorbim mai târziu. Du-te și distrează-te.

Am oftat extenuată, înghioldindu-mi telefonul în blugi, și am continuat să mă încalț. Urma să plec către apartamentul lui Asaf, pentru că

organiza o petrecere în cinstea zilei sale de naștere. Nimic formal. Doar o adunătură de tineri adulți, petrecând cu multă bere din butoi. 1

— Măcar nu ești o cană urâtă cu poza noastră. Aia ar fi fost dezastruoasă, i-am spus cutiei, în care stătea nemișcat un ceas placat cu aur, destul de ieftin cât să mi-l permit. 4

Nu știam ce fel de așteptări avea Asaf de la mine. Nu eram împreună de foarte mult timp și de abia acum începeam să ne cunoaștem. De fapt, sinceră să fiu, nu puteam numi nici măcar trei lucruri care îi plac. 29

Dar într-o lume ca a noastră, trebuia să părem cuplul perfect. Trebuia să fim absolut plictisitori, trași la indigo, fără nicio identitate. Poate doar cea de pe facebook, care stătea în milioanele de poze cu „relationship goals".

Am luat taxiul până la el, blestemând faptul că ai mei nu-și puteau permite să-mi cumpere o mașină, fie ea cât de mică. Aveam carnet. Îmi lipsea un autoturism. Ai mei încă-mi scoteau ochii pentru bicicleta cumpărată în clasa a șaptea. 16

— Ai venit, Pandora mă întâmpină. În sfârșit văd o tipă normală, care nu se lasă prostită de atâta testosteron. Intri acolo și o să vezi cât de leșinate pot fi. Iar ăia, indică spre grămada de băieți, gândesc cu testiculele.

Am zâmbit stânjenită, simțind mirosul evident de alcool din respirația sa. Mai mare mi-era mirarea că nu stâlcea câteva cuvinte. Avea, probabil, experiență în a se îmbăta.

— OK, am spus, ferindu-mă de îmbrățișarea sa. Te simți bine?

— Nu crezi că-s drăguță? lăcrimă pe umărul meu. Yassmin spune că am o bucă mai mare decât cealaltă. Nu vreau să am buci inegale!

— Nu, am asigurat-o. Fundul tău e perfect normal.

Deși, tehnic vorbind, nu te-am văzut niciodată din spate. Dar puteam să mint pentru a face pe cineva să se simtă apreciat.

— Unde e Asaf? am întrebat obosită să o mai

car pe Pandora pe umărul meu.

— E cu siamezul meu, începu să râdă.

— Mda. Mersi, cred.

Am așezat-o pe canapea și mi-am croit drum către celelalte camere. M-am oprit în dreptul dormitorului său, observându-l pe Sin cu sticla de vin în mână, privindu-și reflexia într-o oglindă de pe partea opusă. Prea narcisist?

— Ăhm, am început reținută. Asaf e aici?

— Da. L-am ascuns sub pat, vorbi ironic, însă nu schiță niciun zâmbet.

Privirea lui era fixă și nu centrată asupra mea, iar asta îmi dădea de înțeles că ceva anume nu era în regulă. Sin era satisfăcut mai mereu de răspunsurile sale sarcastic de ingenioase și nu-și putea ascunde rânjetul atunci când punea pe cineva într-o lumină proastă. Uneori și ochii zâmbeau pentru el. Doar că acum era încruntat, înghițind în sec și strângând sticla cu vin cu putere. Mă rugam să nu o spargă.

Nu știam nici dacă ar fi fost adecvat să-l întreb ce are, pentru că noi nu eram prieteni. Noi nu eram nimic. Nu mi-ar fi spus nici dacă aș fi insistat. Iar mie nici nu trebuia să-mi pese. Doar că îmi păsa.

Aici greșeam mereu. Îmi păsa. Îmi păsase și în liceu, fără ca el să aibă habar. Îmi păsa și acum, tot la fel. Și probabil, ironic, îmi va păsa și în viitor. Nu mă puteam controla atunci când venea vorba despre el.

— Ești bine? am murmurat precaută, căutându-i privirea.

Dar nu am găsit-o. Era pierdută, rătăcită și îmbibată în tristețe.

M-am apropiat de el, sprijinindu-mă de comodă, ocolind o scrumieră plină de chiștoace. Sin nu se sinchisi să miște vreun mușchi, ignorându-mă total. Începeam să mă îngrijorez cu adevărat de starea sa. Îl cunoșteam de atâta timp și nu-l văzusem așa vreodată.

— Ai idee unde e Asaf? am insistat asupra subiectului.

Pandora îmi spusese că este cu siamezul ei. Lucru pe care l-am interpretat ca fiind geamănul său, Sin.

Se ridică repede din pat, venind spre mine și poziționându-și mâinile de o parte și de alta a noptierei de care stăteam proptită. Se apleacă pentru a fi la același nivel cu mine, dându-mi posibilitatea să mă avânt în ochii săi roșii și mici. Era băut?

Mi-am ținut respirația, gândindu-mă la faptul că sticla aia de vin nu era degeaba pe jumătate băută și că alcoolul putea fi răspunzător de starea sa bizară.

— De ce mă privești așa? m-a întrebat, făcându-mă confuză.

Problema sa consta în faptul că eu îl priveam? Era din ce în ce mai ciudat.

— Așa cum? l-am întrebat, încercând să nu las să mă afecteze distanța mică dintre noi doi.

În liceu râvneam după asta, ca o adolescentă

naivă. Acum știam că cu cât se apropia mai mult de mine, cu atât era mai periculos.

— Altfel, răspunse sec.

— Cred că ai băut cam mult, am dat să-l împing, dar mă apucă de braț.

— Ca și când m-ai cunoaște de o veșnicie. Ca și când ți-ar păsa de mine. 32

Mi-am ținut respirația, rugându-mă să nu mă fi recunoscut. Nu voiam o altă dramă în viața mea. Eram bine și fără Sin. El doar complica lucrurile, într-un mod pe care nu mi-l doream.

— Nu-mi pasă de tine îndeajuns încât să vreau să te cunosc, i-am replicat răutăcioasă, sperând să mă lase în pace.

Doar că strânsoarea lui a devenit mai puternică. Brațul deja începea să-mi amorțească, iar dacă m-aș fi uitat bine, aș fi găsit chiar și o vânătaie.

— Sunt beat, Skye. Dar nu prost, comentă. De fiecare dată când sunt în preajma ta, tu...Tu ești 11

altfel. 11

— Altfel? Ce replică de agățat răsuflată, am chicotit fals.

S-a încruntat mai tare, lucru pe care nu-l înțelegeam. De ce făcea o scenă de acest gen deodată? Nu-i stătea în fire și sinceră să fiu nici nu știam ce dorea de la mine.

— Dacă aș fi încercat să te agăț, te-aș fi sărutat, începu să stâlcească câteva cuvinte. Dar n-am făcut-o, pentru că eu, știi? Pentru că eu și Asaf suntem de nedespărțit și nu aș face nimic ca să distrug asta. Nu te-aș săruta. 12

L-am împins cu putere, fiind indignată la maxim. Cum își permitea?

— Cine ești tu să hotărăști dacă ai dreptul sau nu să mă săruți? Nu-ți aparțin. 25

Nu am făcut-o niciodată. 5

S-a uitat la mine resemnat, apoi a ieșit din cameră, pufnind mai mult pentru sine. Ce idiot! El credea că totul i se cuvine și că are dreptul de 3

apartenență asupra tuturor. Mă mustram că am îngăduit să-mi placă în liceu și am realizat greșeala comisă de abia atunci când a început să iasă cu Talia. Dintre toate persoanele, a ieșit cu sora mea.

Sin nu-i frânsese numai ei inima. Ci și mie.

— Ai venit? Asaf mă luă în brațe. Iubito, ce mă bucur să te văd.

— Unde ai fost? l-am întrebat sceptică.

Înghiți în sec și afișă un zâmbet mai mult forțat.

— Am ieșit să vorbesc cu ai mei. Aici era gălăgie și nu voiam să le dau de înțeles că aș face ceva necorespunzător. Am mai vorbit despre asta, despre ei. Religia le impune o anume conduită.

Asaf era un indian provenit dintr-o familie tradiționalistă. Mă speria gândul că relația noastră putea deveni suficient de serioasă încât să mă prezinte lor. Eu eram modernă, creștină, fără habar de istoria familiei mele. Nu știam o

iotă din limba lor și cu siguranță nu le memorasem zeii. 8

— Mi s-a părut ciudat. Atâta tot, i-am spus stânjenită. Asaf, prietenii tăi sunt foarte diferiți de mine. Nu cred că m-aș putea integra printre ei. Pandora e o fată de treabă și destul de drăguță, însă are alte obiceiuri pe care eu nu le înțeleg. Iar Sin este, ei bine, este cumva.

— Noi trei și Yassmin suntem foarte diferiți. Asta nu ne împiedică să fim prieteni, Asaf mă sărută pe creștet. Îți promit că lucrurile se vor aranja în timp. Hai să ți-l prezint pe Yass. 9

Yassmin era un el? Bizar. 39

M-a luat de mână și m-a dus până în sufragerie, de unde un tip cu părul până la umeri și cu o urmă de barbă bătea ritmic cu piciorul în podea. Îmi semăna cu un Johnny Depp junior. Asaf îl luă de gât și îl salută, invitându-mă lângă ei. 31

— Yassmin, ea este iubita mea, Skye. Spune că nu are lucruri în comun cu prietenii mei, deși ea nu știe că toți sunt la CCS la actorie.

Băiatul zâmbi larg către mine, dându-mi de înțeles că este amabil. Doar că apoi a picat fisa.

— Cât timp să-ți dau cu Asaf? Cinci zile? Unde e Sin? Am nevoie să fac pariuri cu el, vorbi precum un mitocan.

Am deschis gura, fiind incapabilă să formulez măcar o propoziție coerentă, fără a părea răutăcioasă. Ce e cu grupul ăsta de prieteni?

— Yass! Asaf îl opri. Am nevoie de sprijinul vostru, nu de jocuri aiurite. Eu chiar am sentimente pentru Skye și suntem de ceva vreme împreună.

— Asaf, amândoi știm că asta e o glumă. Nu-mi spune că deodată le faci tu jocurile părinților tăi? Parcă te-ai săturat, nu?

I-am ascultat cu atenție, neînțelegând mare lucru. Despre ce era vorba aici, până la urmă?

Asaf mă apucă de încheietură și plecă cu mine în afara apartamentului. Așteptam să-mi zică ceva, să mă lămurească, dar intențiile lui erau

altele. Mi-am dat seama de acest lucru când își scărpină ceafa, semn că era pus într-o situație inconfortabilă.

— Cred că ar fi mai bine să pleci. Ai dreptate! Nu te poți integra în grupul meu de prieteni, îmi spuse într-o modalitate răutăcioasă. Skye, ești foarte importantă pentru mine. O să încerc să mă împart între tine și ei. Te sunt după ce ajungi acasă, promit. 62

— Mă dai afară? am pufnit amuzată. Nu-mi vine să cred așa ceva! După ce că îmi spui atâtea bazaconii, mai ai pretenția să vorbești cu mine la telefon? Nu așa funcționează, Asaf. Caută-mă când ai lucrurile în ordine.

Am dat să plec, dar mi-am amintit de cadoul său stupid. M-am întors și i l-am aruncat la picioare, fără niciun regret. Niciodată nu avusesem parte de o asemenea umilire. 4

— La mulți ani! i-am urat și am făcut cale întoarsă. 8

L-am auzit cum strigă după mine, dar nu m-am oprit. Inteligent din partea mea ar fi să mă 11

îndepărtez de grupul lor definitiv.

» Chapter 4

Tremuram de frig sub pătură, în timp ce mă gândeam la evenimentele din seara aceasta. Într-un mod bizar, nu știam ce fel de formă avea relația mea cu Asaf. Mă dăduse afară, practic, de la propria sa petrecere aniversară, dintr-un motiv pe care nu-l înțelegeam. Poate părerea acelui tip, Yass, a contat atât. Nu prea știam despre ce vorbeau, dar dacă îngăduiau să continue discuția în fața mea, probabil mi-aș fi dat seama. 10

Am auzit soneria și mi-am imaginat că Asaf s-a gândit că ar fi bine să-mi ceară scuze. Așa că l-am făcut să aștepte. Trebuia să știe clar că greșise mult față de mine. La insistențele lui, m-am ridicat și m-am grăbit să răspund, instruindu-mă să joc un rol de iubită rece și rea. Doar că la ușa mea nu era Asaf. Era cel mai mare coșmar al meu. 26

— Să mă ia naiba, am murmurat.

— Îmi pare rău că nu sunt naiba, dar sunt un pic mai bun decât el, și-a croit drum până în interiorul apartamentului.

— Nu am zis că ai voie să intri, am comentat imediat.

Sin veni lângă mine, luându-mi mâna de pe clanță și închizând-o fără a-mi cere părerea. Eu încercam să reacționez cumva și să uit de faptul că eram singură cu el, la ora asta. În liceu, prin clasa a noua, mi s-ar fi părut un vis devenit realitate. Acum, era doar un coșmar.

Înaintă, uitându-se cercetător la obiectele puține de decor și constatând cu stupoare că sunt împrăștiată. Își învârtea bricheta de la un capăt la altul între degete, fluierând într-un mod enervant.

Cum putea fi atât de relaxat, când eu eram atât de agitată? Simțeam cum pulsul îmi creștea, în timp ce respirațiile îmi deveneau inconsecvente. Trebuia să mă stăpânesc cumva, să nu-i dau de bănuit că prezența lui îmi făcea rău.

— De ce ești aici? l-am întrebat, oftând când l-am văzut că se așeză cu nerușinare în fotoliul din fața televizorului, luat cu buget redus.

— Ai plecat supărată de la petrecere. Asaf te vrea înapoi. Nu a putut să vină, bineînțeles, pentru că e ocupat cu invitații, mă informă degajat. Se dă porno la televizor? De obicei, nu mă uit. La televizor, zic.

Am luat un prosop împachetat de pe un raft atașat de perete și l-am aruncat spre el.

— Am uitat că ești pudică, râse amuzat.

Mi-am tras un scăunel, înjurând în gând faptul că nu-mi puteam permite o canapea mai mare și că întreg apartamentul meu părea banal și gol. Sin nu mă privi, căutând în strună ceva la televizor. Speram să nu fie vorba despre filmele lui tâmpite pentru adulți.

— Deci Asaf te-a trimis, pentru că el este prea ocupat?

— Nu, doamne. Nu mă vrea prin preajma

iubitelor lui, mă privi fugitiv și reveni asupra canalelor. Doar se plângea la petrecere că nu te poate împăca. Nu-mi prea place când bocește ca o femeie. 8

Am pufnit sâcâită. Se aștepta să-l cred că acesta era motivul pentru care a venit? Îmi suna mai mult a pretext.

— Suntem doar noi doi, Sin. Spune-mi acum, sincer, de ce ești aici!

Ridică o sprânceană, gest pe care eu nu-l puteam reproduce, și stinse televizorul. Se ridică lent și veni spre mine. Mă luă de mână și mă făcu să mă ridic în picioare, fiind foarte aproape de el. Era doar cu puțin mai înalt cu mine, buzele mele ajungând în dreptul claviculelor sale. 17

Inima îmi bătea din ce în ce mai tare, în timp ce îi priveam mărul lui Adam urcând și coborând. Îi evitam privirea intenționat, sperând să pot să mă controlez în preajma lui. Doar că eșuam, cu fiecare secundă care se scurgea.

— Skye, îmi pronunță numele într-o manieră sexy. 26

Mi-am mușcat buza de jos, nervoasă pe propria persoană. Sin încă știa cum să mă facă să înnebunesc. Sin încă era stăpân pe toate reacțiile mele. Sin încă avea un efect imens asupra mea. 12

— Chiar și o fată cuminte, așa ca tine, are nevoile sale, vorbi pe un ton scăzut. Ce nevoi ai, Skye? 27

— Spațiu. Vreau spațiu, am răspuns imediat, încă afectată de apropierea noastră. 15

— Vrei să te ating, nu-i așa? Vrei să fii a mea? continuă cu tachinarea. Ei bine, prea rău. Eu nu mi-o trag cu iubitele prietenilor mei cei mai buni. Dar îți dau posibilitatea să te atingi cu gândul la mine. Știu că o vei face. 85

I-am tras o palmă prompt, cu cea mai mare putere pe care am avut-o în mine. Încerca să mă umilească, precum făcea și cu celelalte. Spera ca eu să-l implor să mă atingă, ca mai apoi să aibă satisfacția de a spune că are pe toată lumea la picioare. 22

Nu aveam de gând să devin o altă Talia. Nu aveam de gând să devin o altă figură trecătoare în viața lui. Voiam să pun piciorul în prag și să mă impun. Sin merita să primească o lecție. Sin merita să sufere.

— Nu m-aș atinge niciodată de tine, i-am spus confidentă. Și nu pentru că ești prietenul cel mai bun al iubitului meu, ci pentru că ești un băiețaș cu replici răsuflate de agățat. Pun pariu că nici nu ești atât de bun în pat.

— Încearcă-mă! rânji, cu maxilarul încordat.

Se vedea că era nervos și că se abținea cu greu să nu răbufnească. Doar că, gândul că-l aduceam în pragul frustrării, mă satisfăcea imens. Poate, când venea vorba despre el, eram cu adevărat sadică.

— Ieși din apartamentul meu sau îi voi spune lui Asaf tot.

Mă privi dezamăgit și plecă spre ușă. S-a întors pentru o clipă spre mine, fără a mai spune nimic. Am văzut exact ceea ce aveam nevoie, în ordine de-al respinge definitiv: un băiețel

răsfățat, obișnuit să aibă lumea la picioare. 3

A trântit ușa în urma lui, făcându-mă să mă las pe vine și să trag o mare cantitate de aer în plămâni. Am dat cu pumnul în podea, simțindu-mă inutilă. Puteam să mă impun mai mult în fața lui. Făcuse toată această scenă pentru că mă considera o persoană vulnerabilă. Sub niciun preț nu era atras de mine. Totul era doar un joc stupid pentru el.

Sin mă cunoștea doar de câteva zile. Eu îl știam de patru ani. Eu avusesem o obsesie timpurie pentru el. Știam în ce ligă joacă și știam că era obișnuit să ruineze orice figură feminină prezentă în viața lui.

Nu-i păsa nici măcar de Asaf și de dorința sa de a sta departe de mine. Căuta o persoană slabă, pe care să o desființeze. Mă căuta pe mine.

Acum, nu trebuia să-l țin pe Sin ascuns doar în cazul Taliei. Ci și a lui Asaf. Devenea încet încet cel mai mare secret al existenței mele, odată cu sentimentele stinse avute pentru el. 15

» Chapter 5

FETELE CUMINȚI RESPECTĂ REGULILE

Dimineață am fost întâmpinată de Asaf, care bătea de zor în ușa apartamentului meu. Am ezitat să-i deschid, fiind încă speriată ca nu cumva Sin să revină pentru o nouă scenă, și am răsuflat ușurată în momentul în care mi-am văzut iubitul.

Încă eram supărată pe el și așteptam niște explicații zdravene. Privindu-l în starea precară în care se afla, mi-am dat seama că era dispus să mi le acorde. Asaf nu era un băiat rău, în principiu, și știam că-i stă în natură să rezolve lucrurile. Spre deosebire de Sin.

— Intră, l-am poftit.

Făcu același gest ca prietenul său și se așeză pe fotoliu. Mi-am tras din nou scăunelul și am așteptat să-mi vorbească.

— Am fost un idiot, bine? își scărpină ceafa. Mi-a fost teamă să nu te pierd și sunt dispus acum să te lămuresc, din orice punct de vedere. 6

Mi-am trosnit degetele, așteptând să continue. 7

— La noi în familie există o tradiție, specifică culturii noastre. Orice tânăr trebuie să se căsătorească înainte de douăzeci de ani. Cei care nu o fac sunt cei care vor să urmeze o carieră și vor să se realizeze. Singura modalitate de a nu mă căsători acum este să accept propunerea familiei și să am o logodnică, îmi explică cu lux de amănunte. Părinții mei sunt foarte avuți și consideră că e o rușine să nu mă așez la casa mea, când am atâtea de oferit. Așadar, ei insistă tot timpul și îmi trimit tot felul de fete, pe care eu le refuz. 12

— Să înțeleg că nu ești de acord? l-am întrebat intrigată.

— Nu, firește că nu. Mă comport mizerabil cu ele, deși n-ar trebui, se fâțâi pe fotoliu. Ei vor să am o fată cuminte lângă mine. Cam ca tine. O singură dată le-am făcut pe plac. 2

Mi-am tras scăunelul mai aproape, curiozitatea punând stăpânire pe mine. Nu aș fi crezut că viața lui Asaf este atât de interesantă, în raport cu a mea. Tradițiile aveau stropul lor de farmec.

— Am întâlnit o fată cuminte și naivă. Nu simțeam nimic pentru ea. Voiam doar să o folosesc pentru a-i determina pe ai mei să mă lase în pace. Lucrurile s-au terminat urât, din cauza prietenilor mei, Sin și Yass, Asaf se opri preț de o clipă. De aceea, am vrut să te scot cât mai repede de acolo. Ei sunt obișnuiți să strice tot ce este frumos în viața mea, tocmai pentru că nu au parte de așa ceva în a lor. Sunt cei mai buni prieteni ai mei, dar și cei mai mari dușmani. Skye, ei cred că tu ești o nouă momeală pentru părinții mei, ceea ce nu e adevărat. Pe tine te plac serios. Tu ești aici pentru mine.

Am zâmbit măgulită și l-am luat stângace în brațe. Apreciam sinceritatea și, deși curiozitatea mă împingea să-l întreb ce s-a întâmplat cu acea fată, am decis să nu insist prea tare. Asaf voia să mă protejeze de prietenii lui bădărani, care erau obișnuiți să intervină în relațiile lui.

Nu știam dacă ar fi adecvat să-i spun de vizita târzie a lui Sin, dar acum înțelegeam mai clar lucrurile. Voia să ne distrugă relația, ademenindu-mă pe mine. Voia să mă facă să cedez, ca mai apoi să-l facă pe Asaf să realizeze că sunt o femeie de moravuri ușoare.

Iar acel Yass, credea că Asaf este cu mine în urma unei provocări cu părinții lui.

— O să le arătăm noi, iubitule, i-am mângâiat obrazul. O să le arătăm că nu vor putea să ne despartă. Îți promit!

Asaf mă sărută cast pe buze și mă privi cu tandrețe. Am vorbit apoi despre noi, despre problemele noastre și ne-am cunoscut mai bine. Știam că un astfel de eveniment avea să ne întărească relația și sincer, mă bucuram enorm.

— Apartamentul e gol și trebuie să plătesc utilitățile și facultatea și nu am suficient de mulți bani să fac asta, fără să lucrez. Totodată, nu am timp să-mi iau un job, pentru că vreau să dau sută la sută din mine în timpul facultății, mi-am pus perna de pe pat în cap.

— Ți-aș spune să vii să stai cu mine, dar e prea devreme, nu? glumi galeș. Ce-ar fi dacă ai sta în camerele de cămin ale facultății? Sunt destul de ordonate și ai destul spațiu să te desfășori după bunul plac. În plus, campusul e aproape.

Mi-am scos capul din pernă și i-am analizat propunerea. Era o idee bună. Așa aveam să stau și eu cu cineva, căci nu prea îmi plăcea singurătatea din apartament. Nu era mare lucru să stau la cămin. 7

— Apartamentul ăsta îl poți folosi după ce absolvi, mă sfătui. 3

L-am luat de gât și l-am sărutat apăsat pe buze. Asta era cea mai bună idee pe care o auzisem vreodată. 19

— Asta înseamnă că-mi iei în considerare propunerea? Asaf se îndepărtă puțin. Atunci, hai să depunem o cerere.

— Ești minunat, m-am cuibărit la pieptul său. 23

Mi-am tras valiza pe roți, încercând să găsesc biroul decanei Abranbion Kalippet, pentru a mă repartiza în camera mea de cămin. Simțeam un nod în gât, în timp ce mă instruiam să fiu mai calmă. Campusul arăta splendid cu adevărat și eram uimită că peste o săptămână aveam să învăț aici.

Am ajuns în dreptul ușii, observând că este întredeschisă. Am tras cu ochiul, zărind două fete, îmbrăcate sumar, fiind certate de o femeie suplă, cu un coc imens și cu o pereche de ochelari cu rame groase.

Am tresărit în momentul în care femeia a început să vorbească.

— Fetele nu au voie în căminele masculine, țipă impozantă. Domnișoară Monaghan, ce făceați acolo? 11

Roșcata zâmbi drăcește, încrucișându-și mâinile la piept. Părea atât de confidentă, încât o eclipsa pe prietena sa brunetă.

— Am vrut să-l vedem pe renumitul Sin Leithold. 35

Am expirat frustrată, auzindu-i numele. De ce era peste tot pe unde mă duceam? 3

— Oh, nu. Sunteți noi aici și cel mai bine ar fi dacă ați sta departe de băiatul ăla. Aduce probleme, decana încercă să le convingă. Sunteți în primul an, deci nu o să vă sancționez. Să fie ultima dată totuși.

Au ieșit amândouă nervoase, evitând să mă privească. Am rămas pe loc câteva secunde, apoi am bătut la ușă.

— Domnișoară Agron, nu-i așa? Vă așteptam să vă repartizez camerei de cămin și să vă ofer un tur, se ridică de la birou. Numele meu este 22

Abrandion Kalippet și sunt decană a acestei universități. După dumneavoastră.

Îmi făcu semn spre ușă. N-am ezitat și am ieșit imediat, strângând mânerul valizei. Am privit-o mergând țanțoș și gesticulând către fiecare loc în parte, punând accent pe faptul că nu aveam voie sub nicio formă să merg în căminele masculine, garantându-mi că sunt foarte mulți prefecți care se ocupă de ordine și care aplică pedepse crunte. Analizând-o pe Abrandion, i-am observat un oarecare tic în vorbire, atunci când venea vorba despre discursuri lungi. Era o femeie ce se vedea a fi rea, dar care eșua lamentabil prin privirea blândă pe care o avea.

— Aici stai tu. Succes, îmi ură și plecă grăbită.

Am privit ușa, observând numărul 113 scrijelit cu un cuțit. Am constatat că înainte era un semn de metal, specific ușilor din campus, dar care a căzut între-timp. Am intrat fără să bat și le-am observat pe cele două fete din birou, sărind în pat extaziate. Bruneta era mai reținută și fragilă decât cealaltă, iar roșcata arăta ca o fetiță vrând să pară mai matură în funcție de hainele pe care

le îmbracă. Fustițele lor scurte fluturau la fiecare săritură și le făceau să pară imature. 6

— Bună, le-am făcut cu mâna. Sunt noua voastră colegă de cameră.

— Ty, oprește-te! Avem o vulpiță! exclamă roșcata. 8

Bruneta se opri rușinată și roși instantaneu, ascunzându-se în spatele prietenei sale.

— Skye, m-am prezentat, deplasându-mă până în dreptul patului neocupat.

— Eu sunt Kaya Monaghan. Nu ai auzit până acum numele ăsta, dar o să-l auzi de acum înainte, pentru că am de când să devin cea mai mare vedetă pe care ai văzut-o în întreaga ta existență banală, mi se adresă confidentă, gesticulând exagerat. 34

I-am zâmbit amuzată, apreciindu-i totuși curajul și siguranța cu care îmi vorbea. Mi-am mutat ochii asupra fetei brunete, ce nu părea să se încumete să mi se adreseze.

— Ea e Thylane și e plictisitoare, dar îi poți spune Ty, roșcata vorbi în locul ei.

— Încântată, am fluturat mâna și mi-am deschis valiza.

Am început să-mi arunc toate hainele șifonate pe pat, căutând poza familiei mele ca să o pun pe raftul de deasupra patului și le-am ignorat pe fete o perioadă, care mă priveau stăruitoare, observându-mi gesturile și grimasele.

— Pari stresată, Kaya mă atenționă. E ceva ce te preocupă, colega?

M-am aruncat pe pat, privind tavanul și mi-am dres glasul. Mă preocupau multe lucruri, în general. Facultatea era una dintre ele.

— Detest să fiu departe de casă, am afirmat, cu amărăciune în glas.

Kaya se aruncă și ea pe patul ei, imitându-mă aproape perfect.

— Și eu la fel. Doar că atunci când îmi imaginez

ce mă așteaptă, acel viitor strălucit pe care mi-l doresc, mă ambiționez să lupt până ajung acolo.

Ty se așeză și ea la fel, dar nu spuse nimic. Eram ca trei viitoare stele, ce voiau să ajungă sus. Nu exista dorință mai arzătoare în mine decât aceea să fiu capabilă să dezvolt o proprie lume pe scenă, să fac oamenii să zâmbească și să trăiască alături de mine orice emoție.

— Ai dreptate, Kaya. Nimeni nu ar trebui să ne oprească din a avea un viitor strălucit. Nici măcar noi, m-am ridicat brusc. Fetelor, suntem la cea mai importantă școală de Arte din stat și faptul că am ajuns aici, deja constituie un început. Eu sunt la actorie anul întâi. Voi?

— La fel, colega. O să umplu scenele într-o bună zi, roșcata vorbi încântată. Ty e la design vestimentar în primul an, dar sunt sigură că va avea și ea o carieră de succes.

— Hai să ne-o promitem nouă. Să ne promitem că niciodată nu vom renunța la visele noastre. Acesta va fi pactul nostru.

Ne-am unit mâinile și am exclamat în cor. Eram bucuroasă că mă înțelegeam atât de bine cu colegele de cameră, încât uitasem că viața era o serie neferită de drame. Și aveam să-mi aduc aminte curând.

— Mergem la cafeneaua facultății? Pun pariu că vom da peste studenți drăguți, Kaya veni cu propunerea.

— Mergeți voi. Eu mai am de despachetat, le-am refuzat.

— Haide, Skye. Nu poți refuza o cafea, nu? roșcata insistă.

Ty mă privi cu speranță, ceea ce mă făcu să accept. Păreau niște fete de treabă, iar unicul fapt pentru care mă simțeam atât de împlinită, era pentru că nu mai avusesem parte de niște prietene în adevăratul sens al cuvântului. Pe tot parcursul liceului, cunoscusem tot felul de persoane, dar nu ajunsesem la nivelul standard de prietenie.

Am pornit împreună spre cafeneaua din campus, Kaya aruncând ocheade tuturor

băieților drăguți care ne treceau calea. Ty era timidă și tot evita să-și salte privirea din pământ, în timp ce eu eram concentrată pe telefon și pe mesajele cu Asaf și Talia.

Butonând telefonul, am intrat din neatenție în fete, care s-au oprit pe loc lângă ușă. Mi-am masat ușor brațul și mi-am blocat telefonul, strecurându-l în buzunarul din spate al blugilor mei. Mi-am săltat privirea asupra celor două, care păreau înmărmurite.

— De ce ne-am oprit? am întrebat, fără nici cea mai mare idee.

— E chiar mai frumos de aproape, Kaya oftă. Oh, vine spre noi.

Am privit-o confuză, urmărind linia sa vizuală și observându-l pe Sin, croindu-și drum printre studenți și purtând un zâmbet șiret pe buze. Am înghițit în sec temătoare, gândindu-mă la un plan rapid de a ieși de acolo. Căci toată scena avea să devină un coșmar.

» Chapter 6

Sin nu-și putea controla rânjetul absolut grosolan și băiețesc pe care îl avea de obicei în preajma mea. Îmi dădea de înțeles că mă vedea precum o provocare sau precum un joc tâmpit de-al său, ceea ce mă enerva la culme.

Nu suportam efectul său asupra propriei persoane și faptul că se afla mereu în control. Voiam ca măcar o dată să manevrez lucrurile în favoarea mea. 7

- Bună, fetelor, se opri în fața noastră. 2

Ochii lui albaștrii erau mult mai deschiși în lumina soarelui și mă făcea să-mi aduc aminte că am văzut atâtea nuanțe ale irișilor săi, fiecare de neuitat, fiecare rămânând întipărite în minte. Sin avea o prezență greu de asimilat. Nu pentru că avea o gură mare sau pentru că era enervat, cât pentru trăsăturile sale, care nu erau neapărat deosebite, dar care-l făceau să pară atractiv în rândul multor fete. 1

- Eu sunt Kaya, se prezentă roșcata puțin timidă, în raport cu personalitatea sa confidentă. Sunt în primul an, iar ele sunt colegele mele de cameră, Ty și Skye. 2

- Eu sunt Sin Leithold, își pronunță numele plin de trufie. 5

- Știm cine ești, Kaya l-a asigurat. 24

De parcă avea nevoie să i se confirme că este important. Am pufnit nemulțumită, reacție ce nu a trecut neobservată de restul. Mă priveau confuzi și așteptau să spun ceva.

- Eu de fapt, am început să spun reticentă, nu te cunosc. Nu am auzit niciodată de tine. 8

Am simțit un ghimpe atunci când am mințit din nou, încercând să-mi folosesc talentele actoricești pentru a nu mă da de gol. De fapt, eram pusă într-o situație inconfortabilă și voiam să evadez mai repede.

- E nouă în oraș. Nu-ți face griji, Kaya explică. Oricum, tu ești o legendă pe aici. Am fost la ultima ta piesă de teatru din vară și am fost 27

profund captivată de cât de talentat poți fi, deși ai doar douăzeci și doi de ani.

Uitasem cu desăvârșire că pe mine și Sin ne unește pasiunea pentru scenă. În timp ce el își folosea talentul la trucuri mârșave, eu voiam altceva. Eu voiam să exprim un sentiment intens și să provoc în oamenii ce mă privesc multe trăiri.

Nu-l văzusem niciodată pe Sin într-o piesă, jucând, dar eram sigură că ceilalți îl apreciau pentru felul în care arăta și că nu dispunea de niciun talent remarcabil.

- Vreți să luăm loc la o masă? ne întrebă, deschizând ușile cafenelei și alegând un loc de stat.

Le-am urmat pe fete tăcute, sperând ca tortura să se termine. Nu le puteam spune că-l cunoșteam pe Sin. Nu doream să fiu asociată cu el. Nu voiam ca ele să știe că eu fusesem odată îndrăgostită de un asemenea idiot.

Sin se așeză ultimul, trăgându-și un scaun lângă mine. Am încercat să nu reacționez în niciun fel,

deși primul instinct pe care îl aveam era să fug cât mă țineau picioarele.

- Doamne, suntem atât de norocoase, Kaya vorbi entuziasmată. Să te întâlnim aici și să avem ocazia să stăm cu tine. Ești o persoană incredibilă, Sin.

M-am abținut să nu pufnesc din nou, știind că nu era nici pe departe așa.

- Știm că persoanele atât de importante ca tine, nu-și petrec timpul cu niște amatoare ca noi.

Mă rugam ca Kaya să nu mai spună niciun cuvânt de laudă la adresa lui, căci i se urca teribil la cap. Poate de aceea era așa cum era. Poate era obișnuit să fie lăudat și apreciat, fără a primi critici. Teoria mea era confirmată de faptul că mi-a spus că doar o singură fată a reușit să-l contrazică, aceea fiind eu, tânăra din liceu.

- Adevărul e că nu vorbesc cu toate studentele noi, dar voi aveți ceva foarte special, mă privi cu subînțeles.

Știam că el se afla aici doar pentru mine. Doar

pentru a mă enerva și a mă face să cedez. 1

Mi-a luat mâna pe sub masă într-a sa, făcându-mă să-l privesc alarmată. Am scrâșnit din dinți, transmițându-i telepatic să-mi dea drumul. Dacă fetele vedeau, ar fi crezut lucruri nepotrivite. Apoi ar fi aflat că eu de fapt mint și că am nu știu ce intenție ascunsă de a rămâne cu Sin, care ar fi fost extrem de eronată. 6

- Te simți bine, Skye? Ty mă întrebă cu vocea stinsă.

Am dat repede din cap afirmativ, pentru a nu stârni atenția asupra mâinii mele ținute captivă în strânsoarea lui Sin pe coapsa lui. Am tras forțat mai mult aer în piept și am început să gândesc o modalitate rapidă de a scăpa de el.

Mi-am mișcat laba piciorului deasupra alei sale și l-am călcat tare, fără a-mi schimba prea mult poziția corpului. Regretam nespus că purtam tenișii, ci nu o pereche de pantofi cui. Sin se pierdu puțin cu firea, dându-mi drumul și încercând să nu dea de bănuit în fața Kayei, care-l privea cu admirație, în timp ce-i povestea de ultimul lui spectacol, la care ea a asistat. 12

- Îmi place să mă joc, Kaya. Unele jocuri sunt foarte palpitante, chiar și atunci când se apasă cu toată greutatea firavă pe care o au pe piciorul tău.

L-am privit încruntată cum se ridică de la masă și cum ne făcu un semn de rămas bun. Ty și Kaya se uitau la el zâmbitoare, ceea ce îmi întorcea din nou stomacul pe dos. M-am uitat la mâna mea, acum roșie, căci într-un fel ciudat încă-i simțeam căldura asupra pielii mele.

- Mergem și noi? m-am ridicat brusc, întrebându-le pe fete.

- OK, Kaya mă apucă de umeri. Ești bine sau și pe tine te-a moleșit prezența lui? Nu-i așa că e un scump?

- Nu e genul meu, m-am grăbit să răspund.

- Dar care-i genul tău? roșcata ridică o sprânceană.

- Iubitul meu Asaf.

Am pornit către dormitoare, în timp ce am răspuns numeroase întrebări legate de relația mea amoroasă. Nu mă deranja atât de mult cât mă deranjau mențiοnările despre cât de fantastic este Sin în persoană, în afara scenei.

Am intrat în dormitor, dând iama la toaletă. M-am privit în oglindă, văzând cât de îmbujorată eram de fapt. De ce trebuia să dau de el aici ? De ce amintirea lui mă urmărea peste tot? De ce Sin Leithold nu era un capitol închis?

Mi-am aruncat pe față cu apă, luând din nou masca asupra mea și ieșind la fete, care stăteau pe patul Kayei, uitându-se pe tabletă la ceva. Nici bine nu le-am cunoscut, căci am început să le mint.

- La ce vă uitați? m-am așezat lângă ele extenuată.

- La Sin Leithold pe scenă. Ultima lui piesă din vară, la care am fost și eu. E uimitor, Kaya îmi spuse, dând tableta mai aproape de mine.

Sin Leithold, scena FOX. M-am uitat mai bine la titlul postat de o fană de-a sa, detaliind în

descriere faptul că era atât de talentat, inimioare, inimioare. Avea cam șaizeci de mii de vizualizări, lucru care mi s-a părut incredibil de mult pentru un actor necunoscut.

Dar ceea ce mă deranja cel mai tare e că ajunsese să joace pe o scenă importantă, ce nu i se cuvenea unui asemenea om. Avea un rol micuț în producție, dar era o chestiune importantă pentru un începător.

M-am uitat la decor, observând un pat cu baldachin și un fotoliu în centru, iar per-ansamblu pereți de carton, colorați în așa fel încât să semene cu un dormitor conjugal.

- Sin joacă rolul amantului, Kaya vorbi imediat, văzându-mi confuzia. Femeia asta căsătorită, frustrată de infidelitatea soțului său cu o femeie tânără, angajează mai mulți băieți tineri pentru servicii sexuale. Personajul lui Sin este singurul băiat minor, care face asta pentru a câștiga bani pentru mama sa bolnavă de cancer. Femeia se îndrăgostește iremediabil de juvenilitatea și inocența băiatului.

Am ascultat-o cu atenție, privind intrarea pe

scenă a actorilor. Sin purta o cămașă în carouri și niște blugi uzați, în timp ce femeia târâia după ea un halat gri de mătase. El se așeză reticent pe fotoliu, în timp ce ea îl privi seducătoare, ca o prădătoare, și își desfăcu cordonul, pentru a renunța la articolul vestimentar lung și pentru a se lăsa într-o rochie furou din același material și de aceeași culoare.

Sin mimă o fascinație imensă față de formele femeii, făcându-mi inima să pulseze. Cei doi jucau un joc erotic doar din priviri, pe care doar acele romane din bibliotecă ar fi putut să mi-l exprime.

California Dreaming de la Sia umplea fundalul, încetișor și pasional, încât să se audă replicile lor. Doar că, cumva, profesionalismul se vedea prin felul unic în care transmiteau o poveste doar prin mimică și prin mișcările calculate.

- Călăuzește-mă, madame, și am să-ți fiu veșnic recunoscător, Sin pronunță cu o dicție nemaipomenită.

În tonul său nu se ascundea ironia și maliția sa specifică, ci o dulceață nemaivăzută de mine

atunci când venea vorba despre el.

- Mă predau ție, în astă seară, și-mi promit mie că am să-ți împlinesc toate poruncile. Căci mă transform în sclav al domniei tale. Fă din mine un om docil, ce-ți sărută tălpile cu tandrețe! 14

- Copil prost, îl ațâță ea. Nu trebuia să ajungi să mă iubești. Trebuia să renunți la noi, din clipa în care ai părăsit odaia pentru prima dată. Nu trebuia să te întorci ca un câine, umilindu-te în palmele mele lacome. 1

Eram captivată de jocul de cuvinte, dar și de felul în care interacțiunea lor era atât de naturală. Mă lăsa fără vlagă.

Sin se ridică, femeia împingându-l în genunchi. Își puse tălpile în palmele lui, el sărutându-i piciorul cu afecțiune, sub privirea ei plină de superioritate. Simțeam infatuarea băiatului, cum simțeam sfidarea femeii.

- Te iubesc, madame. Sunt sclavul iubirii tale, înainte de toate. Nici distanțe, limite sau bariere nu m-ar putea opri din a te iubi, îi luă piciorul și îl înlătură. Privește-mă în ochi și spune-mi că nu 3

te-ai simțit împlinită alături de mine. Sunt un copil, care te-a făcut să te simţi femeie.

Se ridică brav și o atinse pe umerii goi. O întoarse cu spatele și o lipi de pieptul său, trasându-i linii pe mijloc. O răsuci apoi într-un pas de dans, dând startul părții coregrafice. Se mișca cu atâta exactitate, la fiecare bătaie de ritm, neieșind din rolul său. O atingea pe femeie delicat precum o pană în bătaia aprigului vânt.

Sin era mai mult decât talentat. Avea un nivel la care eu doar aspiram. Nu-mi venea să cred că mă înșelasem în privința sa. Îl numeau o legendă, deoarece ajunsese pe o scenă atât de mare la o vârstă fragedă, jucând un rol cu o complexitate majoră. Îl numeau o legendă pentru că nici replicile nu-l împiedicau să transmită ceva publicului. Îl numeau o legendă pentru că fiecare mișcare a sa era calculată. Avea o expresivitate ieșită din comun, care te umplea de fiori.

Dacă era capabil să facă o femeie să se simtă așa de dorită pe scenă, mă întrebam ce putea face în realitate. Rolul său era juvenil, dar totuși pasional. Reticent și totuși confident. Cald și

rece în același timp. Fermecător. 3

- E uimitor, am auzit-o pe Ty.

M-am ridicat din pat, alegând să nu mă uit în continuare. Era prea mult pentru mine. Imaginile mi se derulau în cap. Acei pași de dans contemporan, încărcați cu atingeri. Felul în care Sin știa să mânuiască atât de bine corpul unei femei, îmi producea o migrenă. Nu-i puteam contesta talentul. Nu-i puteam contesta nici măcar frumusețea.

Gândul că orice aș fi făcut, nu mi l-aș fi putut scoate din cap, mă ruina cu fiecare minut. 12

» Chapter 7

FETELE CUMINȚI SUNT VULNERABILE 14

Ne-am trezit de dimineață pentru cursuri, cu o încântare majoră. Ne-a fost greu să facem cu rândul la baie și să fim gata într-un timp record, dar oarecum ne-am descurcat. Mă bucuram că părul meu era natural drept, încât nu trebuia să-l îndrept ca să arate bine. Spre deosebire de Ty, care avea probleme cu cârlionții ce nu puteau fi stăpâniți. 16

Eu și Kaya am plecat împreună spre amfiteatru, având prima oră de istoria teatrului cu domnul Jeffkin. Ne-am așezat una lângă alta entuziasmate, privind adunătura de tineri, care mai de care diferiți în felul lor.

- O să fie un an interesant, nu crezi? mă întrebă, punându-și coatele pe masă. 2

Am dat din cap afirmativ, căutându-mi pixul prin geantă. Nu știam dacă aveam să iau notițe din prima zi.

- Personal urăsc istoria teatrului, căci vreau să trec la chestii mai serioase. Eu vreau să joc pe scenă, nu să învăț despre actori decedați.

- De acord, am susținut-o.

Am privit un om de vreo patruzeci și cinci de ani trântindu-și servieta pe catedră și dregându-și glasul. M-am așezat mai bine pe scaun și am așteptat să se facă liniște. Aveam niște emoții teribile.

Auzeam numai voci în jur și parcă-mi aduceam aminte de acasă și de liceu, unde visam cu ochii deschiși să ajung aici. Eram pasionată de actorie, însă nimeni nu m-a înțeles pe deplin atunci când spuneam că vreau să fiu un om de spectacol. Ai mei m-au sprijinit doar pentru că era clar o evoluție față de sora mea, care a refuzat să meargă la facultate. Vechii mei profesori mă făceau să cred că visele mele sunt irealizabile. Îmi spuneau să gândesc mai realist. Mă învățau că lucrurile mărețe nu li se întâmplă

oamenilor mici. 36

M-am uitat la profesorul din fața mea, căutându-i privirea. Speram ca măcar el să creadă în mine. Speram ca măcar el să mă încurajeze. Aveam nevoie de asta. Aveam nevoie de un susținător, o figură care să mă ghideze prin toată zarva din jur. Aveam nevoie de un exemplu.

- Bună ziua, vorbi răsunător. Numele meu Leon JeffKin și sunt profesorul vostru de Istoria Teatrului Universal și Improvizație scenică. Pentru că aceasta este prima oră din programul vostru, am obligația de a vă oferi un tur al sălilor de curs. Rog seriozitate și disciplină, înainte de toate. Urmați-mă! 17

Ieși primul din clasă și așteptă să-l prindem din urmă. M-am ridicat rapid și am pornit spre el, Kaya fiind puțin în urma mea, analizându-i pe ceilalți. Am ajuns în spatele profesorului și l-am urmat în liniște, aruncându-mi din când în când privirea asupra coridorului. Universitatea era destul de mare, având un prestigiu internațional.

Ne-a spus că amfiteatru de obicei acoperă cursurile de teorie și de dicție, că sala de dans este specială pentru balet și dans contemporan și că scena principală este pentru improvizații.

- Sunt băieți drăguți, dar niciunul la fel ca Sin, Kaya mă apucă de braț. Oricum, dacă nu erai cu Asaf, poate te băgai pe unul dintre ei.

- Sunt sigură că mai există băieți frumoși, am contrazis-o.

- Da, dar vezi tu, Sin este frumos și talentat. Caracterul său îl face de un milion de ori mai atractiv.

Am ignorat-o și mi-am axat atenția pe domnul Jeffkin, care ne îndruma către scenă. Am pătruns în încăperea întunecată, luminată doar de reflectoarele puse asupra unor persoane ce se aflau în plină reprezentație. Cu cât m-am apropiat, i-am observat pe Sin și Pandora pe scenă, discutând aprins pe baza unui subiect. În public se mai aflau câțiva studenți, care aveau notițe în brațe și care îi priveau pe cei doi cu atenție.

- Leon, Pandora i se adresă profesorului. Mă simt neîndreptățită. Am mult talent și totuși nu sunt protagonista niciunei piese. Și pentru ce? Pentru ca Sin să fie mereu în centrul atenției? Eu înțeleg că nu ar fi apropiat să jucăm un cuplu, căci apare termenul de incest, dar nu e posibil să dați o audiție pentru personajul masculin și să mă păstrați pe mine ca rol feminin?

- Pandora, profesorul începu blând. Ești foarte bună atunci când vine vorba despre roluri antagonice. Nu este vorba că nu ești talentată, doar că asta ți se potrivește cel mai bine. Sin are un șarm specific rolurilor masculine, pentru a le atrage celorlalți atenția. Avem nevoie de el în producție.

Sin rânji victorios, făcându-mă să-mi dau ochii peste cap. Normal că toată lauda fiecăruia i se urcase la cap. Nici măcar faptul că era talentat nu-l scuza în ochii mei. Nu aș fi recunoscut niciodată cu voce tare că el este un actor excepțional.

Leon JeffKins se întoarse către noi, privindu-ne atent. Stăteam toți tăcuți, reticenți, în propria pătrățică, fiind entuziasmați doar la gândul că

puteam ajunge să lucrăm pe scenă. Cei din anul trei arătau ca niște zei pentru noi. Radiau confidență și aveau o postură inconfundabilă, chiar dacă unii dintre ei doar stăteau jos. L-am observat și pe Yass, poziționându-și picioarele pe spătarul unui scaun din fața sa și butonând un telefon, fără a ne acorda o prea mare importanță. Firește, noi eram bobocii.

- Sin Leithold este băiatul de aur al acestei universități. El este un model foarte bun pentru voi. Este un băiat responsabil, care muncește foarte mult să ajungă la un nivel înalt. Are așteptări mari de la sine și nu se culcă niciodată pe o ureche, indiferent dacă este sau nu lăudat. Dă tot cea are mai bun pe scenă și este în stare să se transpună în pielea personajului, devenind unul cu el. De fapt, toţi cei din anul trei sunt de admirat, căci sunt o echipă puternică, care se saltă sau eșuează împreună. Am descoperit aici cele mai multe talente, dar nu pentru că ar fi înnăscute, ci pentru că sunt perseverenți și muncesc de fiecare dată mai mult. Sin și Pandora au cele mai multe piese în palmares, depășind clasele din an terminal. Sally este scenarista noastră vedetă și împreună cu Tonny de la Jurnalism și Creație, au creat o multitudine

de scenete magice. Regizorul, cel care se ocupă cu punerea în scenă, cel care are grijă ca personajele să aibă chimia necesară, este nimeni altul decât Yassmin, cu care ne mândrim la fel de mult.

14

Am simțit furnicături prin tot corpul la gândul că știam unii dintre cei mai talentați studenți din cadrul facultății. Deși ca oameni nu erau aproape de idealul meu, ca actori situația era diferită. Speram ca într-o bună zi Leon să mă laude și pe mine, așa cum făcea cu ei.

- Leon, nu ne mai lăuda atât, Pandora se eschivă. Sunt sigură că printre ei se află câteva talente, care într-o zi o să ne eclipseze.

Mi-a zâmbit subtil, însă eu nu i-am răspuns. Dacă nu-l cunoșteam pe Sin, asta însemna că nu o cunoșteam nici pe Pandora. Detestam minciuna pe care o spusesem. De ce făceam lucrurile să fie atât de complicate?

- În plus, cu multă muncă pot realiza multe, Sin ne sfătui ca un înfumurat. Nu trebuie să ne rezumăm la zona noastră de confort. Trebuie să ne provocăm și să ne dăm singuri cele mai

dificile sarcini. Cu cât interpretezi un personaj diferit personalității tale, cu atât ești mai bun în ceea ce faci. Improvizația are multe nuanțe, plecând de la un singur reper. Vreau să ofer o demonstrație. Se oferă cineva?

Am clipit emoționată, observând că prietena mea Kaya se pregătea să ridice mână. Dar înainte ca ea să facă asta, Sin mă numi:

- Fata în roșu. Vino aici.

M-am uitat în jur, observând că doar eu eram îmbrăcată în roșu. Trebuia să mă aștept la asta. Am urcat pe scenă timidă și am privit grămada de elevi, ce îmi aruncau ocheade invidioase. Cel puțin fetele.

- Pari genul de fată care se lasă greu, Sin mi se adresă amuzat. Cât timp îmi dai, până când o să te cuceresc?

Am pufnit sâcâită, vrând să-i răspund răutăcios. Dar mi-am amintit că mă aflam în mijlocul orei și că nu-mi permiteam să mă comport urât.

- Credeți că puteți susține un dialog provizoriu?

Leon ne întrebă interesat. 3

Am tras aer în piept. Ce dialog? De abia puteam vorbi de la atâtea emoții. Trebuia să-mi revin. Trebuia să nu-i permit lui Sin să fie satisfăcut în urma eșecului meu. Doar că al meu corp nu părea să reacționeze Nu-mi puteam controla bătăile inimii și parcă respirațiile mele erau inconsecvente. Mă uitam pierdută la fețele fiecăruia, fruntea umplându-mi-se de sudoare. Mai aveam puțin și aveam un atac de panică pe scenă. 5

Sin mă apucă de braț și mă trase spre el, înconjurându-mi mijlocul cu mâna sa insistentă. Mi-am ținut respirația surprinsă, neștiind cum să ies din situația care părea avantajoasă doar pentru el. Eram iar captivă în jocul său tâmpit.

- Îmi permit să-ți spun că frumusețea ta se reflectă prin ochii mei albaștrii ca un spectacol de lumini, zărit în cele mai întunecate nopți de vară, unde șuvițele tale șatene, atât de rebele, flutură în bătaia vântului și unde buzele tale roze tânjesc după ale mele, se uită atent în ochii mei, vorbindu-mi afectuos. Acum că te afli în brațele mele, nu mai am de gând să-ți dau drumul. Căci 153

atingerea ta, atât de feminină și delicată, mă face să mă pierd și să sper că inimile noastre vor bate mereu în tandem. Nu știu ce ai tu mai special, dar știu că mă faci să mă simt diferit. Uneori, mă întreb dacă ne-am cunoscut anterior, deoarece văd, dincolo de toată răcoarea irișilor tăi, îngrijorare, tandrețe și iubire. Îmi storc creierii ca un nenorocit, încercând să-mi aduc aminte cum de simt că această fată străină m-a iubit și poate că încă o mai face. Și mă condamn, pentru că nu reușesc să-mi dau seama când și de ce am făcut-o să simtă ceva atât de pur și frumos pentru mine.

Cuvintele lui îndreptate spre mine mă făcură să mă pierd cu totul. Rațiunea mea era întunecată de cel care, într-un joc de improvizație pură, îmi spuse acele cuvinte pe care tânjeam să le aud. Pe care doar în vise mi le imaginasem. Acest Sin era băiatul de care m-am îndrăgostit. Blând. Bun. Frumos.

Îmi venea să plâng, știind că nu are milă față de mine și că mă tortura, fără să știe, cu cele mai dulci lucruri pe care mi le-a spus cineva, dar care nu erau adevărate. Dar care, la naiba, mă făcuseră să mă moleșesc în brațele lui și să mi-l

doresc din ce în ce mai mult, sperând că poate într-o zi mi le va spune într-o altă conjunctură, în calitate de iubit. 12

Își luă brațul din jurul taliei mele și mă făcu să mă dezechilibrez, în fața privirii sale caustice. Mi-am recăpătat cumpătul, observând de fapt cât de bun actor era. Știa să ascundă toată aroganța sa.

- Ca să devii actriță, trebuie mai întâi să mergi pe picioarele tale, mă umili în fața tuturor, stârnind hohote din râs din partea prietenilor săi. 55

M-am întors către domnul Leon, care se aștepta ca eu să spun ceva. Doar că în a cea clipă m-am simțit dezarmată. Am coborât în grabă de pe scenă și m-am retras într-un colț, pentru a-mi recăpăta măcar o parte din demnitate. Pentru a mă ascunde de privirile caustice ale celor din jur, care mă judecau. 14

Eram sprijinită de pervazul ferestrei, în timp ce savuram o ceașcă de ceai fierbinte, ignorând discuțiile fetelor din cameră. Nu-mi puteam scoate din cap scena de la prima oră. Colegii mei mă considerau deja o incompetentă și îmi contestau talentul. De fapt, nici eu nu eram sigură de el.

- Îți vine să crezi că eu sunt singura care știe să coase la mână? Restul cică sunt moderni și folosesc mașinile de cusut, Ty povesti încântată.

- Parcă te văd pe viitor un Sin Leithold de la design, Kaya o încurajă. Sin a fost descoperit încă din primul an, când a venit la o audiție din semestru. A luat un rol micuț, dar cică i-a eclipsat pe toți de pe scenă. Atunci au realizat că băiatul are talent și domnul Leon l-a propus scenei FOX. A fost singurul tip din anul doi care a reușit să lucreze pentru ei. Nu a fost până acum un rol principal, deoarece au așteptări mult mai mari pentru un geniu ca el și pentru că vor să-și fructifice talentul la capacitate

maximă.

Am mormăit sătulă să aud despre cariera sa minune. Tipul era încă un înfumurat cu o personalitate urâtă. Îmi ajunsese să știu că Sin este văzut precum un zeu, oriunde m-aș duce. În liceu, în facultate, pe scenă.

- Ai pățit ceva, Skye? Ty se întoarse către mine îngrijorată.

- Nu prea i-a mers bine la oră, dar o să-și revină. Nu-ți face griji, prieteno. Vei ajunge să capeți un rol micuț, odată și odată. Asta dacă muncești dublu sau poate triplu, Kaya îmi vorbi satiric.

Am zâmbit ironică, întorcându-mă cu spatele la ele și ațintindu-mi privirea pe fereastră. Trebuia să le dovedesc tuturor că nu eram chiar atât de paralelă cu scena. Trebuia să le dovedesc tuturor că aveam stropul meu de talent. Trebuia să-i închid gura lui Sin Leithold pentru totdeauna.

» Chapter 8

FETELE CUMINȚI NU SĂRUTĂ BĂIEȚII RĂI

După o lungă discuție telefonică în care ne-am împărtășit unul altuia nemulțumirile legate de viața de student, am stabilit ca eu și Asaf să luăm micul dejun în oraș mâine. Chiar îi simțeam lipsa, pentru că, oarecum, începusem să mă atașez de el. Era acolo de fiecare dată când aveam nevoie de suport.

Fetele intrară în cameră râzând și zburdând de fericire. Le-am privit apatică, întrebându-le din priviri ce anume era în neregulă cu ele. Le-am văzut mai aranjate decât de obicei, fiind machiate strident. Mult prea strident pentru gustul meu.

— Mergem la o petrecere. Pregătește-te! Kaya mă anunță, deschizând șifonierul comun și umblând prin hainele ei.

— Petrecere? m-am ridicat de la birou, lăsând mobilul pe el.

— Am supraviețuit unei săptămâni în această incintă. Studenții mereu organizează petreceri la

sfârșit de săptămână, în cafenea. Asta pentru a nu încălca regulile date de Abrandion, despre limita dintre căminele masculine și cele feminine. Asta dacă nu vrei să te furișezi pentru mai multă acțiune, îmi explică, ca o expertă a relațiilor sociale de aici.

— Toată lumea merge, Ty îi continuă ideea. O să fie distractiv.

— Știu și eu..., am început reticentă. Eu vreau să-mi pun la punct informațiile de teorie. Nu cred că e o idee bună să mergem la o petrecere acum.

— De ce te ascunzi? De ce nu le arăți celorlalți că reprezinți mai mult decât fata care nu a scos două vorbe pe scenă cu Sin Leihold? De ce nu-i faci să-și înghită cuvintele? Kaya mă încurajă. Demonstrează-le că ești mai presus de ceea ce se spune.

Avea dreptate. Săptămâna asta fusese un coșmar pentru mine, tocmai pentru că auzeam tot felul de șușoteli că nu aparțineam acestui loc. Colegii mei erau, aparent, foarte superficiali și răutăcioși. Auzisem tot felul de apelative la

adresa mea, care mai de care mai false. Problema era că începusem și eu să le cred.

— Bine, dar nu port o rochie sau o fustă. Merg în blugi.

Fetele și-au zâmbit una altuia și au început să caute prin haine. Ele s-au îmbrăcat în fuste pliate cu tricouri legate deasupra buricului. Eu m-am rezumat la o pereche de blugi și un top puțin mai decoltat, ales de fete, pentru a da impresia că mă îndrept la o petrecere, pentru că din punctul lor de vedere eram prea casual.

Nu m-am machiat, dar mi-am lăsat părul pe spate. Fetele au insistat să mă dau puțin cu rimel, pentru a-mi evidenția ochii albaștri. Le-am făcut pe plac, simțindu-mă bine în pielea mea, pentru o primă dată.

Am ieșit din cameră, încrucișându-mi brațele la piept de frig și grăbind pasul. Kaya și Ty tremurau mai ceva ca mine, vântul fluturându-le fustele deja foarte scurte. Mă întrebam cum Ty era atât de timidă, dar se lăsa manipulată de Kaya atunci când venea vorba despre a încerca un look nebunesc. Poate era modalitatea ei de a

trăi periculos. 23

Am intrat în cafenea, fiind agasată de o mulțime plină de tineri adulți, care gesticulau haotic, acoperind chiar și muzica din încăpere. M-am îngrămădit printre ei, ieșind într-un loc mai gol. Le-am așteptat pe fete, îndrăznind să-mi arunc privirea prin jur și să observ că Sin și Yass se certau. Am stăruit ceva timp asupra lor, încercând să-mi dau seama care era motivul pentru care aceștia discutau. Nu-i văzusem până în acel moment împreună, cunoscându-i separat, însă știam că sunt prieteni. Aveau câteva lucruri în comun, precum nesimțirea crasă de care dădeau dovadă.

Asaf îmi spusese cât de toxică era prietenia lor, dar nu îmi dăduse niciun fel de amănunt sau explicație. Aveau, totodată, personalități diferite. Asaf era blând și politicos, Sin ironic și confident, iar Yass misterios și indiferent. 4

— Ce bun e! Kaya exclamă. Cum naiba arată așa de bine fără să depună vreun efort? 9

— Dar cel de lângă el? Arată destul de bine, Ty intră în jocul roșcatei. Nu credeți? Adică, are un

aer actoricesc.

— Nu neg, Kaya râse în barbă. Dar eu mi-l doresc pe Sin. Yassmin poate rămâne al vostru. Dar nu se știe. Dacă nu-mi iese cu iubi numărul unu, poate iese cu numărul doi.

— Tu ești vinovat pentru tot! Yass strigă tare. Tu și Asaf.

Toată lumea s-a întors spre ei, iar eu mi-am ținut respirația. Nu-mi plăcea disputa lor, vrând să-i fac cumva să se calmeze. D-apoi, erau și semnele mele de întrebare. Ce căuta numele lui Asaf acolo? Vinovat pentru ce? Eram incapabilă să mă mișc, repetând aceleași lucruri mintal.

Sin își roti capul spre mine, privindu-mă atent. Vedeam o flacără izbucnind în ochii lui, iar asta îmi era suficient să știu că era nervos și rănit în același timp. Ceva era diferit, din nou. Semăna puțin cu acea seară în care l-am găsit cu sticla de băutură în brațe. Yass se uită la mine șocat, încordându-se inexplicabil.

Despre mine vorbeau? Eu am pornit cearta? De ce mă simțeam răspunzătoare?

— Fetelor? De ce se uită amândoi la mine? M-au auzit? Kaya mă apucă de braț.

Eram pur și simplu blocată. Nu-mi plăceau secretele. Yass ieși ca un taifun din cafenea, provocându-l pe Sin să dea cu pumnul în masă și să se așeze preț de câteva clipe, pentru a se calma. Ceilalți au revenit la petrecerea lor, discutând cu ardoare scena de mai devreme, Kaya aberând în continuare pe lângă mine. Stârniseră multe controverse în jur.

M-am îndreptat spre Pandora, vrând să aud câteva explicații. Categoric nu voiam să vorbesc cu băieții despre ceea ce s-a întâmplat, pentru că nu voiam să intru în contact cu ei din respect pentru Asaf.

Se întoarse stânjenită spre mine, luând o gură din paharul ei de bere, parcă vrând să diminueze orice tensiune.

— Bună, Skye, mă salută politicos.

— Ce-a fost asta? am întrebat-o prompt. Am auzit numele lui Asaf și toată scena asta și apoi

privirile ălea. Vreau să știu adevărul!

Eram stângace, cerând explicații. Căutam un adevăr pe care nu știam să-l asimilez.

— Nu știu să-ți spun, mă deziluzionă. Ei au problemele lor. Prefer să nu mă bag. Prefer să fiu imparțială.

— Crezi că are legătură cu mine?

Nici nu știam dacă voiam un răspuns la această întrebare. Nici nu știam ce voiam de la ei.

— Nu. Probabil s-au întors spre tine pentru că nu voiau să auzi ceva legat de Asaf. Atât.

Am dat din cap, prefăcându-mă a fi lămurită. În realitate, nu eram deloc. Mă aflam în ceață și nu înțelegeam mai nimic.

M-am întors spre fete, observând că Sin stătea de vorbă cu Kaya. M-am încruntat, neîncercând să ascund repulsia față de el. Părea mai relaxat acum, flirtând cu nerușinare cu prietena mea, care se arăta dornică deasemenea. Asta mă

ușura, într-un mod straniu. Nu-mi plăcea să-l văd pe Sin serios, fără glumele sale proaste. Nu eram obișnuită cu el altfel.

— Îmi place părul tău, vulpiță, îi luă o șuviță și o roti după deget.

— Da? Kaya vorbi jucăuș.

Ty părea pierdută, încercând să-și abată privirea cât mai departe de noul cuplu în devenire. M-a apucat un gust amar, atunci când am gândit asta. Nu voiam să adun bucățele din inima Kayei, cum am făcut cu Talia.

— Mă scuzați, mi-am dres glasul. Nu știam că am venit aici pentru a sta în preajma minunatului Sin Leithold. Mi-aș fi luat un carnețel, pentru a cere un autograf.

— Am devenit brusc un model pentru tine, de la ultima ta reprezentație?

Mi-am strâns pumnii nervoasă, încercând să nu-i arăt că acțiunile sale mă afectau și că sunt de altfel indiferentă la faptul că m-am făcut de râs în fața colegilor mei și în fața tuturor din

universitate.

— Și tăcerea asta e un răspuns, continuă arogant.

Se întoarse către Kaya, poziționându-se chiar în fața mea cu spatele, doar pentru a mă enerva mai mult. Îi dădu o șuviță după ureche și îi mângâie obrazul. Ajunsesem să cred din cauza lui că bărbații sunt făcuți din natură afemeiați.

— Jucăm? îi propuse.

M-am uitat confuză. Să joace? Ce să joace? M-am ridicat ca fraiera pe vârfuri, vrând să văd ce naiba șoptea, crezând că pot să-i citesc pe buze, pentru că de auzit nu o făceam. Singurul joc pe care îl știa Sin era cel cu sentimentele fetelor, rezultând inimi frânte.

Se întoarse cu fața spre mine, dar nu mă privi.

— Cine vrea să ne provoace pe mine și pe Kaya la ouă-bere-ping pong?

— Ouă? m-a luat gura pe dinainte.

— Da, Sin mă privi arogant. Noi nu jucăm cu mingi, ci cu ouă. Ne place murdăria.

— Ce prostie. E risipă de mâncare, am afirmat, observând că toată lumea ne privea.

Perfect. Iar eram în centrul atenției dintr-un punct de vedere negativ.

— Oh, haide, Skye. Pun pariu că știi să te joci cu ouțele, comentă spre amuzamentul celorlalți.

— Accept, m-am grăbit să răspund, vrând să mă răzbun pe el.

Ceilalți au aclamat, sperând să se dea nu știu ce bătălie între noi. Voiam să câștig categoric, închizându-i gura idiotului de Sin.

— Se joacă în cupluri. Alegeți o pereche, un tip mă anunță.

La naiba! Nu știam pe nimeni de aici. M-am uitat pierdută prin mulțime, neștiind pe cine să aleg.

— O să joc eu cu ea, Yass își făcu loc și veni lângă mine. Nu-ți face griji. Sunt aici să câștig.

Îl privi apoi pe Sin cu o sprânceană ridicată, provocându-l să se încordeze. Eram ușurată de faptul că Yassmin dorea să-l învingă la fel de mult ca mine. Răzbunarea putea fi dulce în unele momente.

Am ascultat regulile jocului, părându-mi-se absurde de altfel .Ouăle îngreunau aruncările și se spărgeau repede. Trebuia să nimerim paharele de bere din zece încercări pe echipă. Cine nimerea cele mai multe, erau considerați câștigători.

— Cine pierde, însă, va trebui să-și sărute partenerul, Tonny, tipul de mai devreme, anunță.

— Ce? am sărit ca arsă.

— Asta nu era în plan, Sin comentă și el.

— Știu. Vreau doar să mai condimentez lucrurile.

M-am uitat încordată la Yass, rugându-mă să

nu dau greș. Nu voiam să-l sărut. Îmi displăcea enorm și voiam să-i fiu fidelă lui Asaf, indiferent de joc. După expresia sa, nici el nu dorea să se întâmple asta între noi. Eram sigură că-i eram antipatică.

Prima aruncare era a mea. Am luat oul și am fixat paharul cu atenție. Am tras aer în piept, ignorând vocile din jur. Doar că una mi-a răsunat tare în cap, ceea ce m-a provocat să arunc prea aproape.

— Ai grijă cu ouțele, Skye. Sunt foarte sensibile, Sin îmi spuse ironic.

33

Yass m-a dat la o parte și a aruncat oul său, nimerind un pahar. Am răsuflat ușurată și am așteptat ca prietena mea să arunce. Dar bineînțeles că rată și nu pentru că nu ar fi putut marca, ci pentru că dorința sa arzătoare era să piardă pentru a-l săruta pe Sin. Măcar aveam garanția că ea nu va încerca să câștige.

Era rândul lui Sin. Ceva îmi spunea că era destul de bun la bere-ping-pong, chiar și cu ouă. M-a privit arogant, evitându-l pe Yass din propriile sale motive, și se întoarse cu spatele.

Uau! Voia să se dea și mare acum.

Apoi a făcut ceva neașteptat și a aruncat oul în dreptul lui.

— Ups! dădu din umeri.

Se duse la Kaya și o luă de mijloc, făcându-mi semn să-mi încerc norocul. Sin și Kaya pierdeau intenţionat pentru că voiau să se sărute. De la ea mă așteptam. De la el mai puțin. Am înghițit în sec, încercând să nu bag în seamă durerea din interior, la gândul că acel afemeiat pierdea intenționat.

Am aruncat nimerind paharul, dar parcă fericirea nu mai era așa de mare. Până la ultima încercare, Sin și Kaya au ratat, fără niciun efort, în timp ce eu și Yass am terminat cu opt ouă marcate.

Trebuia să mă simt ușurată că nu trebuia să-l sărut pe Yass, dar în interiorul meu pulsa un sentiment aprig de gelozie. Sin și Kaya și-au atins buzele într-o manieră pasională, sub aclamările celorlalți, făcându-mă să-mi plec privirea în jos. Nu-i puteam privi.

Mi-am croit drum către ieșire, pătrunzând afară pentru o gură de aer. Nu trebuia să mă afecteze atât de mult tot ce face el. Știam că era un afemeiat ticălos și nesimțit. M-am lăsat pe vine, ascunzându-mi fața în palme. Ce-mi făcea băiatul ăsta?

— Mișto joc. Am avut emoții pentru tine. Yass nu prea știe să sărute, Pandora veni lângă mine. Ești bine?

— Da, am mințit. Mă bucur că nu a fost nevoie să-l sărut pe Yass. Bine că Sin a pierdut intenționat pentru a o săruta pe Kaya.

Chicoti și se lăsă pe vine lângă mine, sprijinindu-se de perete. M-am uitat atent la ea, neînțelegând de ce nu mă lasă în pace.

— Asta crezi? continuă amuzată. Că Sin a vrut să-ți sărute prietena?

— Mda.

— Te înșeli, Skye. Sin nu a pierdut intenționat pentru a o săruta pe Kaya, ci pentru că nu voia

ca tu să-l săruți pe Yass. 212

Poftim? 29

FETELE CUMINȚI NU SE FURIȘEAZĂ ÎN CAMERA BĂIEȚILOR RĂI

43

Mă aflam în fața ușii lui, încălcând singura regulă impusă de Abrandion, doar pentru că voiam să-i justific acțiunile în fața inimii mele ghidușe. Trebuia să ignor mica speranță ce se agăța de mine cu ardoare și să spun că am dreptate, că el este doar un nesimțit. Dar ca de fiecare dată, mă înșelasem. Sin era imprevizibil, tocmai pentru că, deși îl cunoșteam de atâta timp, nu eram capabilă să-l citesc.

Chiar dacă eram la o ușă distanță de el, nu găseam puterea necesară să bat la ea. Nu o doream deschisă, deoarece încă nu știam ce să-l întreb. Aveam nevoie de un motiv plauzibil și totuși inocent, pentru a nu da de bănuit pasiunea mea secretă.

Sin mă făcea să vreau cu nerușinare mai mult. Mă făcea să-mi doresc să-i captez mereu atenția și să-l fac la fel de dependent de mine, cum eram eu de el. Deși acțiunile mele păreau

17

» Chapter 9

FETELE CUMINȚI NU SE FURIȘEAZĂ ÎN CAMERA BĂIEȚILOR RĂI

Mă aflam în fața ușii lui, încălcând singura regulă impusă de Abrandion, doar pentru că voiam să-i justific acțiunile în fața inimii mele ghidușe. Trebuia să ignor mica speranță ce se agăța de mine cu ardoare și să spun că am dreptate, că el este doar un nesimțit. Dar ca de fiecare dată, mă înșelasem. Sin era imprevizibil, tocmai pentru că, deși îl cunoșteam de atâta timp, nu eram capabilă să-l citesc.

Chiar dacă eram la o ușă distanță de el, nu găseam puterea necesară să bat la ea. Nu o doream deschisă, deoarece încă nu știam ce să-l întreb. Aveam nevoie de un motiv plauzibil și totuși inocent, pentru a nu da de bănuit pasiunea mea secretă.

Sin mă făcea să vreau cu nerușinare mai mult. Mă făcea să-mi doresc să-i captez mereu atenția și să-l fac la fel de dependent de mine, cum eram eu de el. Deși acțiunile mele păreau

nevinovate, gândurile nu-mi erau scuzabile. Nu era corect față de Asaf. 17

Nu voia să-l sărut pe Yass. În ce sens? În sensul în care eu nu voiam să o sărute pe Kaya sau era altceva la mijloc? 5

Mi-am săltat mâna și am tras aer cu putere în piept, forțându-mă să bat doar o singură dată. Speram să nu mă fi auzit, căci așa aș fi avut un pretext de a pleca. M-am întors pe călcâie, chiar în clipa în care Sin a deschis ușa larg, privindu-mă din tocul ei. 3

Mi-am mușcat buza pe interior și m-am întors resemnată spre el, observând faptul că era din nou băut. Ținea în mână o sticlă cu tărie și avea ochii mici și roșii. Plânsese? Am dat să spun ceva, dar nu am putut formula nimic coerent. 7

Mă simțeam prost, văzându-l atât de rănit. Asta îmi confirma teoria că sentimentele mele încă se aflau acolo și că de abia așteptau să fie realimentate. Ceea ce nu se putea întâmpla.

— Ce vrei? a vorbit răstit, strângând gâtul sticlei nervos. 2

Am pufnit sâcâită și am dat să plec, când am auzit un zgomot asurzitor. L-am privit pe Sin jos, sprijinit de marginea ușii, sticla rotindu-se de-a lungul holului. M-am grăbit să ajung în dreptul lui și să încerc să-l salt, întrebându-l dacă e bine.

— Oh, doamne, Pandora veni către noi. Ce Dumnezeu a pățit?

— Ajută-mă să-l ridic, i-am spus repede, trăgând de el în sus.

Îi apucă picioarele și într-un fel sau altul l-am dus până în pat. Sin era mult mai greu decât ne imaginam. Am răsuflat ușurată și am privit-o pe Pandora, observând că își face griji pentru geamănul său.

— E doar puțin băut, am asigurat-o. Își va reveni.

Dădu din cap tăcută, mângâindu-i obrazul. În ciuda concurenței pe scenă, cei doi chiar păreau apropiați. Mă gândeam solemn la mine și la Talia. Știam cum este să porți grija cuiva drag ție.

— Nu trebuie să mă bag, dar nu pot să-mi țin curiozitățile sub control. Deci, m-am oprit preț de câteva secunde, aveți probleme acasă? Cu părinții?

Știam că dacă nu formulam frazele cu grijă, aș fi putut părea nepoliticoasă și aș fi primit doar un aprig refuz. Trebuia să existe o explicație pentru starea lui Sin. Niciun om nu bea pentru că viața lui este perfectă.

— Nu, Pandora se grăbi să răspundă. Noi mereu am fost o familie unită. Părinții noștri ne sprijină în tot ceea ce facem. Ne sunăm zilnic și vorbim despre viață și despre problemele pe care le întâmpinăm. Dacă Sin nu s-ar fi înțeles bine cu noi, atunci nu ar mai fi avut acea poză pe noptieră, arătă cu degetul.

M-am uitat în stânga mea, observând-o înrămată cu inimioare pe lângă. Nu aveam motive să cred că Pandora minte, așadar altul trebuia să fie motivul.

— De ce bea? am întrebat-o direct.

Se eschivă puțin, privindu-l printre gene. Îi purta milă. Cumva, Sin era demn de mila sa. Dar pentru ce?

— Lucrurile nu sunt perfecte, vorbi vag. Nu pot vorbi eu în locul lui, dând astfel de informații. Nu mă privește, Skye. Mă rezum la a-ți spune că Sin nu se deschide în fața nimănui. Are multe fațete. Este un actor și în viața reală. O singură dată și-a deschis inima și a fost rănit, iar acum se întoarce în carapacea lui de țestoasă speriată ori de câte ori cineva încearcă să-i distrugă scutul.

— Sin îndrăgostit? am întrebat confuză.

Cum se putea ca un om atât de superficial să simtă ceva frumos pentru altcineva? Nu-mi venea a crede. Sau poate nu voiam să cred. Cineva a reușit ceea ce eu nu am putut. Să-l fac să iubească.

Mi-am strâns buzele într-o linie dreaptă, punând presiune asupra lor. Nu aveam niciun motiv pentru care să fiu geloasă și totuși în mine se nutrea în sentiment de regret.

— E trecutul lui. Nu insista asupra subiectului, Pandora mă sfătui. Mă duc să arunc sticlele ăstea de băutură înainte ca Abrandion să verifice camerele. Rămâi tu puțin cu el? Vin imediat.

Am dat din cap taciturnă, sprijinindu-mă cu brațele încrucișate de perete și privindu-l pe Sin, care dormea dus. Am oftat zgomotos în momentul în care Pandora închise ușa în urma ei. Cum e posibil ca el să se fi îndrăgostit de cineva? Îmi repetam această întrebare de o mie de ori mintal, căci nu înțelegeam cum o persoană atât de egoistă să se predea cu totul iubirii și să sufere. Să se scalde în alcool doar pentru a uita de ea.

Mi-am dat părul după urechi și m-am dus spre el, vrând să-l descalț înainte să murdărească așternuturile. I-am ridicat piciorul și am încercat să i-l eliberez, provocându-l să se trezească preț de câteva secunde și să-mi zâmbească. L-am ignorat, trăgând cu putere de tenișii lui incomozi.

— Ar fi penibil acum dacă aș mirosi urât, glumi, stâlcind cuvintele într-o manieră amuzantă.

— Da. Aproape mi-a căzut părul din nas, i-am răspuns relaxată, lăsându-mi pentru prima dată garda jos în preajma lui. 11

— Privește partea cea bună! Te-am scutit de o treabă, se ridică în capul oaselor. 11

Deși eram la marginea patului, el îmi căuta privirea. Avea o expresie comică, fiind cu adevărat băut și amețit. Dar nu în ultimul rând, îmi părea pașnic și dulce. Vedeam o inocență și o imaturitate în el pe care nu o văzusem. Și eu care credeam că Sin beat era extrem de necioplit. Chiar avea multe fațete.

— Ce frumos ești! exclamă deodată. 4

— Vrei să zici frumoasă? m-am uitat confuză.

— De fapt, vorbeam cu mine. Dar nici tu nu arăți prea rău, începu să chicotească la propria glumă. 82

Se trase mai aproape, dându-mi și șuvițele rebele ajunse pe față după urechi. Ochii lui ascundeau o dulceață ce îmi făcea inima să 5

danseze pe un ritm necunoscut. Sin trezea multe lucruri în mine, fiecare dată mai diferite.

Era suficient de aproape încât să-i simt aroma primăvăratecă a pielii sale și să-i observ toate alunițele de pe gât și de pe obraji. Buzele lui erau crăpate de la vânt și umflate. Ochii lui albaștri erau mici și osteniți. O urmă vagă de barbă i se întrevedea pe chip, dându-i un aspect neglijent.

— Ai un zâmbet minunat, îmi spuse în șoaptă.

Mi-am mijit ochii, băgând de seamă că aveam un zâmbet tâmp pe față și că făceam acest lucru involuntar.

— Dar cel mai mult îmi place că ochii tăi nu se schimbă nici măcar atunci când te încrunți. Ei rămân calzi, deși tu ești rece.

— Sin, l-am oprit din vorbit. Cred că ar trebui să te întinzi.

— De ce ai venit aici? mă întrebă serios. Voiai să-mi spui ceva? Nu ți-ai fi încălcat orgoliul, dacă nu ar fi fost important.

M-am ridicat de pe podea și m-am așezat pe un colț de pat, încercând să deliberez dacă ar fi adecvat sau nu să persist cu întrebarea care mă măcina. Oamenii băuți erau extrem de sinceri și asta putea fi oportunitatea mea de a afla cu adevărat adevărul.

— În seara asta, ai sărutat-o pe Kaya pentru că voiai să o săruți sau ai făcut-o pentru a nu-l săruta eu pe Yass? am rostit reticentă, simțind cum obrajii îmi iau foc.

Zâmbi galeș, stârnind conflicte interioare în mine. Era atât de dulce când făcea acest lucru, încât simțeam că înnebunesc cu fiecare secundă în plus.

— Am făcut-o din mai multe motive, dădu din umeri. Unul ar fi faptul că voiam să te supăr teribil și să te fac geloasă. Al doilea ar fi faptul că nu voiam să-i dau ocazia lui Yass să te sărute și să aibă ceva de câștigat. Iar al treilea ar fi faptul că nu voiam ca cineva să te sărute vreodată în fața mea. Nici măcar Asaf.

Am tras forțat o cantitate mare de aer în piept, fâstâcindu-mă și evitându-i privirea, axându-mă

asupra mâinilor mele transpirate. Simțeam un gol imens în stomac, în timp ce încercam să înțeleg de ce corpul îmi furnica la auzul cuvintelor lui.

Se apropie de mine și mă luă de mână, crezând că gestul lui o să mă calmeze. Dar apropierea dintre noi mai rău îmi făcea. Roșeața din obraji mă dădea de gol într-un mod crunt. Nu eram chiar atât de bună la actorie încât să-mi controlez corpul din a face tumbe ori de câte ori se afla în preajma lui.

— Dacă mă urăști așa mult, ce faci aici? De ce tremuri toată când îți vorbesc? mă întrebă, punându-și degetul mare asupra buzelor mele întredeschise.

M-am smucit imediat, ridicându-mă din pat. Nu puteam face asta. În fix acel moment, Pandora reveni în cameră, speriindu-mă de-a dreptul.

— Le-am aruncat pe toate și sper să nu mai fiu nevoită să mă strecor în afară, doar pentru o prostie de beție. Adică, Abrandion e chiar strictă când vine vorba despre reguli, povesti rapid. Ah,

te-ai trezit, siamezule?

Se uită la el. Se uită apoi la mine. Mă simțeam rușinată, deși nu făcusem nimic neadecvat. Doar că știam că privirea cercetătoare a Pandorei era capabilă să-și dea seama ce fel de scenă a întrerupt.

— Sunteți bine? ne întrebă prompt.

Am dat din cap afirmativ, așezându-mi topul șifonat și mi-am croit drum către ieșire, spunând că mă grăbesc. Mi-am apucat încheietura mâinii și mi-am dus-o până la nivelul buzelor. Le-am atins cu lacrimi în ochi. Tânjeau atât de mult după el, încât îmi încălcam principiile.

În liceu susțineam că eram îndrăgostită de Sin, deși nu avusesem decât două interacțiuni minore reciproce. Dar cred că era doar o simplă simpatie, comparativ cu freamătul de acum. Nu se întâmplase nimic de natură romantică atunci. Acum, riscam să mă îndrăgostesc cu adevărat de Sin Leithold și nu puteam face nimic referitor la acest lucru.

» Chapter 10

FETELE CUMINȚI ÎȘI FAC GRIJI PENTRU BĂIEȚII RĂI

Mestecam cu furculița mâncarea, în timp ce încercam să-i evit privirea lui Asaf. Nu aveam nimic să-i spun, deși el tot insista să-i povestesc cum e viața la universitate. Nu voiam să-l dezamăgesc și să-i spun că sunt un eșec în ale actoriei și că, pe deasupra, nu prea reușesc să stau departe de Sin.

— E ceva ce te preocupă? mă luă de mână și mă privi afectuos.

I-am zâmbit fad și am dat din cap negativ. Nu voiam să-l încarc cu problemele mele. Asaf era un băiat prea bun. Eu eram cea care greșea față de el. Îmi voiam să-mi smulg inima din piept, căci nu bătea atât tare când era în preajma lui, cât bătea când mă aflam lângă Sin.

— Cum sunt colegele tale? mă întrebă din nou.

— De treabă, presupun.

Mi-am pus cotul pe masă și capul în palmă, oftând plictisită. Ochii lui Asaf mă cercetau minuțios și încercau să găsească o modalitate de a face întâlnirea mai piperată. Mă întrebam dacă puteam vreodată să ajung să-l iubesc cu adevărat. Categoric merita iubirea mea. 18

Încercam să-mi amintesc când a fost primul moment în care am realizat că sunt îndrăgostită până peste cap de către Sin și asta îmi aducea un gust amar. Iubirea mea de atunci fusese mai mult un simplu crush, dacă stăteam bine să analizez situația. Era departe de ceea ce începeam să simt acum. În liceu eram resemnată de faptul că Sin se vede cu mai multe fete, dar acum mă apucă o aprigă gelozie văzându-l în preajma Kayei.

— Mă doare capul! am exclamat, trecându-mi mâna prin păr.

— Te simte rece, afirmă Asaf, lăsându-și tacâmul jos. Nu știu ce anume ți s-a întâmplat, dar am crezut că poți avea încredere în mine. Skye, eu simt ceva puternic și frumos pentru tine. Asta ne leagă, nu-i așa? Sentimentele ce se 41

nutresc în interiorul nostru?

— Da, m-am grăbit să răspund. E doar o migrenă. Nu mi s-a întâmplat nimic. Am sută la sută încredere în tine, iubitule.

M-am întins peste masă, sărutându-l scurt. Am tresărit în momentul în care o voce feminină și-a dres glasul, provocându-mă să-mi ridic privirea și să-i observ pe gemeni lângă masă. Am înlemnit pe loc la vederea lui Sin, care se silea să mă evite.

„Nu voiam ca cineva să te sărute vreodată în fața mea. Nici măcar Asaf." Mi-am plecat capul în jos, privindu-mi mâinile transpirate. De ce mă simțeam vinovată? Asaf era iubitul meu și aveam tot dreptul din lume să-l sărut. Iar Sin oricum nu avea să se simtă rănit din cauza asta. El nu era capabil să aibă sentimente pentru cineva ca mine.

— Deranjăm? Pandora întrebă, trăgându-și un scaun lângă Asaf.

Mai rămânea un singur loc disponibil. Lângă mine. Sin, încă tăcut, își trase un scaun,

depărtându-l cât se poate de persoana mea. Am simțit un ghiont în interior, observând răceala cu care eram tratată. Indiferența sa era mai sfâșietoare decât orice tachinare răutăcioasă. Și totul pentru un sărut?

— Nu, Asaf îi salută. Vorbeam despre prima săptămână la universitate. La voi cum a fost?

— Nimic special, Pandora dădu din umeri.

— Sin? Tu ai de gând să răspunzi, prietene? Ai frânt câteva inimi săptămâna asta? iubitul meu râse în barbă.

Doar a mea.

Dădu din umeri taciturn, nădăjduindu-și să nu mă privească nici măcar preț de câteva secunde. Nici măcar din curiozitate. Simțeam că am alături un zid rece și dur. Îi căutam privirea cercetătoare, sperând să i-o găsesc.

— Yass nu a venit?

— Yass și Sin au avut o mică dispută, seara trecută. Eu cred că Yassmin vrea o pauză de la

grupul nostru. A refuzat să-mi răspundă la mesaje, Pandora explică. Eu cred că de această dată lucrurile sunt serioase, Asaf.

— O să vorbesc eu cu el. Suntem frați. Nu renunțăm unii la alții. Sin, dacă de asta ești așa tăcut, să știi că voi rezolva eu lucrurile. 11

Își scoase telefonul din buzunar și începu să butoneze. Pandora și Asaf vorbeau despre facultăți, în timp ce eu nu știam cum să fac să vorbesc cu Sin. Nu aveam de ce, dar mă simțeam îndatorată cu câteva explicații. Poate starea de ebrietate l-a împins să spună niște lucruri pe care le regreta.

Mi-am luat telefonul, intrând pe Facebook și căutându-l pe Sin. Am apăsat prompt pe adaugă prieteni și m-am repezit să-i trimit un mesaj. Trebuia într-un fel sau altul să aflu ce anume îl deranja.

Skye: Te văd distant. Ești bine? 16

Am apăsat cu greutate pe trimite, axându-mă asupra lui cu gândul că voiam să-i observ reacția la primirea mesajului meu. Dar apoi l-am

văzut încruntat, refuzând să citească ceea ce i-am scris și uitându-se în continuare la filmulețe amuzante, care nu-l făceau să râdă.

Skye: Nu mă poți evita la nesfârșit. 21

Skye: Chiar îmi fac griji 5

Sin: Viața mea este perfectă și fără tine, Skye 63

Am citit de două ori mesajul lui, neînțelegând ce anume voia să spună prin el.

Sin: Încetează să mă cauți

Sin: Mai bine giugiulește-te cu iubitul tău 53

Am pufnit sâcâită, începând să tastez nervoasă. 4

Skye: Crede-mă că și viața mea este mai frumoasă fără tine. Și te vreau, pe bune, departe de mine. Îmi îngreunezi totul. Și da, o să continui să mă sărut cu Asaf, pentru că el chiar este iubitul meu. Voiam doar să mă asigur că ești 5

bine. Nu are legătură cu faptul că ți-am înghițit minciunile ieri. Știu că tu nu ești capabil să simți ceva.

Sin: Cine a spus că simt ceva pentru tine?

Sin: Ne cunoaștem de nici două săptămâni și ești iubita prietenului meu cel mai bun

Skye: Și atunci? Ceea ce ai spus ieri? Au fost doar minciuni?

Sin: Nu. Ți-am spus că-mi plac ochii tăi. Și îmi plac, dar asta nu înseamnă că dezvolt nu știu ce sentimente pentru tine. Nu încurca lucrurile, Skye.

Skye: Nu la asta m-am referit...Ai spus că nu vrei ca eu să sărut pe cineva în fața ta. Vreodată.

Sin: Da. Pentru că-mi provoci greață. Fericită?

Am citit enervată la maxim mesajul, vrând să arunc telefonul cât mai departe. Nu-mi venea a crede cât de idiot putea fi. Nu știa decât să-și bată joc de mine. Știam că băieții ca el nu aveau de gând să se schimbe niciodată.

— Îmi pare rău. Mă doare foarte tare capul. Te sunt eu după, mi-am luat geanta pe umăr și am plecat, fără a-l mai săruta de rămas bun pe Asaf.

Stăteam învelită în pat, cu o ceașcă de ceai fierbinte în mână, în timp ce o aveam pe Talia pe difuzor. Îmi displăcea solemn faptul că nu știa adevărul sută la sută, însă nu puteam să-i spun că ceea ce mă preocupa cu adevărat avea legătură cu Sin.

— Tu, am făcut o pauză în care mi-am strâns gândurile, ce ai simțit când te-ai îndrăgostit prima dată? Ce anume te-a determinat să o faci?

— Era frumos, râse zgomotos prin interfon. Glumeam. Mai ții minte de cine m-am îndrăgostit? Sin Leithold din liceu.

— Mda, mi-am mușcat buza. Ai plâns mult după

el.

— Asta pentru că mă simțeam atât de vie alături de el. Eram mândră că un băiat atât de frumos și popular s-ar uita la una ca mine. Mă simțeam unică și specială, încât nu am văzut că el voia doar să intre în pantalonii mei. După ce am făcut-o, oftă pierdută, țin minte că nu m-a lăsat să-l țin în brațe și s-a îmbrăcat, apoi mi-a spus un simplu „pa". Oricât de bun era el în pat, nu a fost grijuliu cu mine. Cred că voia doar să se satisfacă. Dar eu nu m-am plâns. Am crezut că a fost magic.

Am ascultat-o cu o greață abundentă, realizând cât de idioată puteam fi. Tânjeam după un idiot care i-a frânt inima surorii mele și care se întâmpla să fie și cel mai bun prieten al iubitului meu. Asta era Sin. Doar băiatul frumos și popular care te făcea să-i cazi în plasă, să trăiești într-o iluzie și să suferi la terminarea ei. Te umilea.

Sin nu avea să fie niciodată genul de băiat care să se oprească în loc pentru o fată.

— Cum a încercat să te agațe? Ce gesturi

făcea? am întrebat cu greutate, uitând de ceaiul fierbinte din cană.

— Îmi spunea că sunt frumoasă și că-i place de mine. Doar că niciodată nu mi-a spus ce anume îi place. Mă urmărea peste tot și îmi aducea flori. Mințea că-i plac aceleași lucruri ca și mine și când rămâneam singuri mereu se întindea spre un sărut.

Mi-am lăsat ceașca pe comodă, încercând să-mi dau seama dacă a făcut astfel de gesturi cu mine. Îmi spusese că sunt frumoasă, dar îmi spusese și ce anume îi plăcea la mine și de ce. Nu puteam spune că mă urmărea peste tot, doar că ne întâlneam prin simple coincidențe. Și nici nu se obosise să-mi ia flori. Mă tachina non-stop, făcându-mă să realizez că nu avem aceleași gânduri sau gusturi. Deși fusesem singuri de câteva ori, nu încercase să mă sărute. Ba chiar, îmi spusese că dacă voia să mă aibă, m-ar fi sărutat.

— Asaf nu face gesturi clișeice ca acestea, nu? Talia rupse tăcerea.

— Nu, i-am răspuns îngândurată. Te sun eu

după. Te pup.

I-am închis repede, punându-mi pătura în cap. De ce Sin îmi complica atât de mult viața? Dacă nu voia să mă agațe, ăsta era un semn clar că nu mă plăcea și că nu voia să se joace cu mine. Dar, apoi, ce anume voia? Care erau intențiile lui? Să-mi spună că nu dorește să sărut pe nimeni în fața lui, ca mai apoi să-mi spună că-i provoc greață.

„Ne cunoaștem de nici două săptămâni." Greșit, Sin. Greșit.

32

» Chapter 11

2

Eu și Kaya mergeam către ora de dans contemporan, de-a lungul holului principal al CCS-ului. Prietena mea îl căuta din priviri pe Sin, în timp ce eu mă rugam să nu dau de el. Nu cred că mă mai puteam abține din a-i spune două, doar pentru că începuse mie să-mi fie greață.

— Băieți buni și talentați cu corpuri de milioane. Realizezi că suntem în rai? Kaya mă luă de braț. De-abia aștept să mi-o trag cu cineva de aici. Mai ales cu Sin. 40

— Nu mă simt tentantă, am anunțat-o sâcâită. De ce e așa de important pentru tine să te arunci în patul cuiva?

— Nu fii o mironosiță! Tu nu ai aceeași dorință atunci când vine vorba despre iubitul tău? 2

Am dat din umeri neînțelegând la ce se referea.

— Stai! Tu nu ai făcut-o până acum? De ce? 5

Bună întrebare. Posibil pentru că nu avusesem nicio relație înainte de Asaf și că probabil sunt o pudică incapabilă să mă prezint goală în fața unui băiat. Nici un clește nu mi-ar putea desface picioarele.

— Pierzi multe. În plus, ești o persoană matură, într-o relație stabilă. Ce te oprește?

— Faptul că nu mi-o doresc?

Se uită la mine ca și când aș fi o ciudată. Nu vedeam o mare crimă în a nu simți nevoia să-mi încep viața sexuală, deși eram într-o relație. Eu și Asaf nu ne cunoșteam suficient de mult și nici nu aveam sentimente unul pentru celălalt. Poate cu timpul, viziunea mea se va schimba.

— Bună, copilași. Eu sunt Harlee, profesoara voastră de dans contemporan și sunt aici să mă ocup de coregrafiile voastre din cadrul spectacolelor. Vom începe cu ceva ușor. Aliniați-vă la bârnă și faceți câteva sprinturi.

M-am uitat pierdută la bățul lung de lemn de care toată lumea se agăța cu mâinile. Le-am luat exemplul și am început să sar în aer,

încercând să-mi mișc picioarele ca aripile unei păsări, eșuând lamentabil și lovindu-mă la genunchi. Toți păreau să facă mai bine ca mine.

— Va ieși în cele din urmă, Harleee mă țintui cu privirea.

Ușor de spus pentru o femeie care la treizeci și ceva de ani arăta ca ieșită din tipar. Eu eram prea slăbănoagă să am putere în brațe. Nu făcusem în viața mea balet și nici nu aveam simțul ritmului în mine.

— Acum să trecem la piruete. Sunt curioasă cam câte puteți să faceți, ne instrui.

Ne-am îndepărtat de bară și ne-am luat o distanță considerabilă. Eu eram undeva în margine, lângă casetofonul ce reproducea o melodie instrumentală potrivită. I-am privit pe restul, observând că se ridică pe vârfuri, își păstrează un picior ancorat de podea, iar celălalt îl folosesc pentru a-și lua avânt, în timp ce mâinile sunt în dreptul pieptului. Am tras aer în piept, mi-am verificat părul prins și am început să mă învârt, ridicându-mă pe vârfuri și întinzând un picior în aer. Doar că de la atâta învârtit, am

devenit amețită și am aterizat chiar pe casetofonul de lângă mine. 42

Toată lumea a izbucnit într-un râs copios, în timp ce profesoara mă privi șocată. M-am uitat la umărul meu, băgând de seamă noua vânătaie căpătată. Îmi era atât de rușine, încât nu voiam să mai dau ochii cu nimeni. M-am ridicat demnă și m-am așezat pe bancă, abținându-mă să nu plâng.

OK. Oficial, eram un fiasco.

— Ești bine? Kaya veni lângă mine.

Întrebare de o mie de puncte. Eram bine? Eram groaznică.

— Eu nu știu ce caută aici, șușoti o colegă. 19

— Da. Nu se pricepe la nimic, comentă o alta. 6

Am dat din cap dezamăgită. Aveau dreptate. Eram nepotrivită pentru scenă. Nu aveam un talent remarcabil și nici nu puteam dansa minimul necesar.

— Asta e tot pe ziua de azi. Domnișoară Agron, mă puteți aștepta în sală, vă rog frumos? Am ceva important să vă comunic.

Am dat din cap afirmativ, încă rușinată și i-am privit pe restul plecând. Kaya m-a încurajat din priviri și, deși gestul ei a fost frumos, nu m-a ajutat deloc. Nici nu știam cum viața mea la facultate putea deveni mai oribilă decât atât. Toți mă vedeau precum o intrusă.

M-am sprijinit de perete, ignorând durerea din picioare și oftând deziluzionată. Poate locul meu nu era aici. Poate trebuia să aleg orice altceva.

M-am trezit la realitate în momentul în care cineva a izbucnit în râs. Mi-am ridicat privirea, văzându-l pe Sin în fața mea. De ce râdea? Mă văzuse? Imposibil. Nu era în sală. Aveam ceva pe față?

— Grozav! am exclamat. Ziua mea nu poate fi mai bună, nu-i așa?

Aveam un nesimțit care râdea de mine din nu știu ce motiv.

— Domnișoară Agron, Harlee intră pe ușă. Dat fiind faptul că ești mult în urmă cu lecțiile de dans contemporan și că nu am timpul necesar să mă ocup de tine, domnul Leithold, voluntar al acestei facultăți, te va însoți la câteva ore extra pentru a putea învăța într-un timp scurt pașii elementari.

— Glumiți, nu? am privit-o buimacă. Nu cred că ar vrea. Tipului îi e greață când mă vede.

Mi-am încrucișat brațele la piept și am așteptat să ies cu brio din situația asta stânjenitoare. Doamna profesoară nu înțelegea mai nimic din afirmația făcută și aștepta ca Sin să intervină și să confirme.

— Nu, Harlee. Îi voi da lecțiile și mă voi ocupa strict de competențele sale, îi comunică, mulțumind-o.

Femeia mi-a urat succes și a plecat, lăsându-mă singură cu Sin. Ultimul lucru pe care mi-l doream. Îmi era chiar greu să stau în preajma lui și detestam clar să-i fiu inferioară. Faptul că el putea fi un mentor al meu mă făcea

să fiu indignată. Chiar dacă nu aveam talente la dans.

Sin mă privea încruntat, așteptând să-i spun ceva. Mi-am strâns elasticul din păr și l-am ignorat.

— Putem să stabilim ceva? bătu din picior nervos. Trebuie să înveți să separi viața personală de viața profesională. Atâta timp cât ne aflăm în sala asta, uităm de toate problemele noastre. Și pe scenă la fel. Nu vreau ca munca mea să aibă de suferit din cauza neprofesionalismului tău.

— OK, domnule meditator. Atâta timp cât nu mă privești cu prezumție.

Pufni ironic și îmi făcu semn să mă apropi. L-am ascultat pentru prima dată și am așteptat comanda sa următoare. Încercam să ignor felul în care arăta, căci era uimitor cum un simplu tricou strâns pe corp și niște pantaloni de trening îi puneau în evidență mușchii și posteriorul. Avea un corp armonios de plăcut.

— Pentru început, trage-ți burta și fundul.

— Unde să le trag? am întrebat confuză. 72

S-a poziționat în spatele meu, punând o mână pe abdomenul meu și apăsând. Mi-am ținut respirația temătoare și am încercat să mă stăpânesc. Apoi cu piciorul se împinse în fundul meu, provocându-mă să iau poziția dorită încă de la început. 13

— Am înțeles. Acum, te poți îndepărta? am șuierat printre buze.

— De ce? Nu-ți place să mă ai aproape? îmi șopti la ureche, provocându-mă să-mi închid ochii. 15

— Nu, i-am apucat brațul din jurul abdomenului meu și l-am strâns cu putere. Chiar vreau să învăț să dansez.

Dădu din cap înțelegător și mă eliberă din strânsoarea lui.   Mă sfătui să îndrept piciorul și să pun presiune asupra lui, evitând o eventuală curbură între coapsă, genunchi și gambă. Cât mai drept, cât mai bine. Apoi mi-a zis să-l ridic pe stângul și să-l sprijin pe celălalt, în timp ce

stăteam pe vârfuri.

— Nu pot face asta, i-am spus reticentă.

Veni și mă ajută să-mi țin echilibru.

— Au! Doare ca naiba, am remarcat, apăsând cu mâinile pe spatele lui.

— Ar trebui să doară. Fără durere înseamnă că nu faci ce trebuie, își dădu ochii peste cap. Să văd o piruetă.

— Oh, nu. Trebuie să faci loc. Ultima dată am dat peste acel casetofon, am arătat cu degetul.

Bufni în râs, ducându-și mâna la abdomen și bătând din picioare.

— Am auzit de mica ta ispravă. Ce-aș fi dat să văd asta.

Mi-am luat poziția și am privit podeaua, încercând să-mi fac curaj să mă desfășor. Firește că stima mea de sine era inexistentă în acest moment.

— Relaxează-te!

Am tras aer în piept și am început să mă rotesc cu piciorul relaxat, reușind să cad pe podea. Sin bufni încă o dată în râs, enervându-mă la culme.

— Nici chiar așa de relaxată. Piciorul ăla ar putea zbura de unul singur. Încordează-l puțin.

Am încercat să-i ascult instrucțiunile, făcând o singură rotire jalnică. L-am privit nervoasă, vrând să-l strâng de gât.

— Nici chiar așa de încordat. Arăți ca un robot rigid.

— OK. Renunț, mi-am pus mâinile în șold. Nu o să fiu niciodată bună la asta și tu o să râzi mereu de mine. Pur și simplu am obosit. Sunt frântă, transpirată și enervată. Nu sunt făcută pentru scenă, am înțeles.

Veni mai aproape de mine și mă luă de mâini. L-am privit atentă și epuizată să mă mai lupt cu el, am decis să mă relaxez puțin. Sin avea dreptate. Trebuia să învăț să nu amestec orice

probleme aveam în afara actoriei, cu munca noastră, în ordine ca aceasta să fie excelentă.

— Cine a zis că va fi ușor? mă privi încurajator. Dacă ai ales acest drum, probabil ai făcut-o cu un motiv. Adu-ți aminte ce te-a adus aici. Doar prin muncă poţi deveni bun în ceea ce îți place să faci. Nici eu nu am fost și nici nu sunt perfect. Dar nu m-am lăsat până când nu am câștigat respectul celorlalţi. Pentru că iubesc scena și știu că am ceva de transmis în cadrul ei.

— Am observat, i-am zâmbit sincer. Am văzut că atunci când vorbești despre meseria ta, ochii îți strălucesc. Te-am văzut și în spectacole și am observat că dai totul pe scenă, tocmai pentru că vrei să ajungi la public. Îmi place acest Sin. Îl admir pe acest Sin. Și, în ciuda problemelor noastre, vreau să învăț de la acest Sin.

— Bine, îmi dădu drumul la mâini. Atunci să trecem la treabă.

Se duse la casetofon și puse o casetă din cutia de lângă, selectând un număr și pornind o melodie veche din 90. Aerosmith - Crazy. Mi-am

ridicat sprâncenele rânjind, văzându-l fredonând partea de început.

— Come here baby, îmi făcu semn să mă apropi.

— Ce faci? l-am întrebat, ascultându-i îndemnul.

— Dacă nu te pricepi la pași elementari, mă gândeam să încercăm un freestyle. Ai încredere în mine?

Mi-am dat ochii peste cap și l-am lăsat să-și pună mâna în jurul mijlocului meu. Eram atât de aproape, dar pentru prima dată eram relaxată și binevoitoare să mă potrivesc pașilor lui. Știam să dansez pe melodii lente. Nu necesita un prea mare efort din partea mea.

— Scuze, am spus, când l-am călcat pe picior.

— Ai noroc că nu ești durdulie, zâmbi, făcându-mi cu ochiul.

Mă lăsă pe spate, provocându-mă să-mi bag unghiile în umerii săi, în timp ce ochii mei erau

strânși închiși. Icni, ridicându-mă.

— Tu chiar ești o fiară. Mă întreb ce semne lași în pat, dacă faci asta când dansezi.

— M-ai luat pe nepregătite, m-am apărat eu.

— Of, Skye Agron. Ești paralelă cu dansul, dar încă ai cei mai frumoși ochi pe care i-am văzut vreodată.

» Chapter 12

FETELE CUMINȚI NU CER ORGASME

98

Ty frunzări concentrată un manual de istoria artei, ignorându-mă total. Stăteam la aceeași masă, savurându-mi ceaiul și încercând să nu mă gândesc la Sin. În calitate de mentor era unul dintre cei mai amabili băieți din lume. Aproape uitam că exista un Sin ironic în afară. Doar că, de fiecare dată când părăseam încăperea, devenea indiferent și se prefăcea că nu mă cunoaște. Ăsta nu era un lucru neapărat rău, pentru că eu încă țineam secretul față de prietenele mele. Doar că ceva anume mă deranja.

— Calmează-te, Ty, am râs în barbă. Ești foarte stresată și nici nu au început evaluările.

— Trebuie să păstrez aparențele de cea mai bună din clasă, vorbi cu repeziciune.

— Mda. Aș vrea să fiu în locul tău.

Mă aflam la polul opus, chiar. Eram considerată cea mai slabă din clasă, fără niciun drept de a învăța la o astfel de facultate. Măcar

sesiunile extra cu Sin mergeau destul de bine, încât învățasem cum stă treaba cu piruetele, fără a ateriza pe podea sau asupra unui obiect. 7

Înainte să termin ceaiul din ceașcă, Kaya trânti o bucată de hârtie pe masă. M-am aplecat ca să o analizez mai bine și am observat cuvântul audiție desenat cu carioca pe pliantul colorat. Mi-am săltat privirea asupra prietenei mele roșcovane, găsind-o toată un zâmbet.

— Prima scenetă de început de an. Audițiile sunt peste o săptămână și toată lumea se poate prezenta, mă anunță fericită. Asta este șansa mea să strălucesc și să dovedesc tuturor că aparțin scenei. 7

— Mda, mi-am dres glasul. Ar trebui să încerci.

Am împins hârtia cu cotul, luându-mi ceașca și terminând ceaiul din ea. Kaya băgă de seamă ezitarea cu privire la subiect și mă săgetă cu privirea. M-am prefăcut neștiutoare, jucându-mă cu pliculețul de zahăr de pe masă.

— Ar trebui să încercăm. Nu-mi pasă dacă nu te simți pregătită sau dacă ai o mie de voci în cap 9

care-ți dictează să nu participi, dar te asigur că vocea mea este mai mare decât oricare alta și că vei participa, chiar dacă nu vei lua decât un rol minuscul, vorbi impozantă. 9

— Unde ai fost în ultimele două săptămâni? Toți se uită la mine ca și când aș inhala aer degeaba, am ridicat tonul.

— Așa și? Vrei să mă lupt eu cu toți? Pentru că aș face-o, mă apucă de mână și mă strânse cu putere. Voi sunteți prietenele mele și nu o să vă las să renunțați la visele voastre pentru niște adunături de ratați. 19

Am zâmbit, mulțumindu-i șoptit. Ty ne trase într-o îmbrățișare incomodă peste masă, renunțând la manualul său. Firește, aveam nevoie de puțină încurajare. De asta, consideram că Sin și Kaya se potrivesc atât de bine. Sunt confienți și iubesc actoria. 2

— Încă ceva, făcu o pauză dramatică. Mergem la club în această noapte.

— Club? Ai înnebunit? Ty sări ca arsă. Eu am de învățat. 2

— Trebuie să ne relaxăm acum că încep primele scenete și cred că săptămâna aceasta este singura săptămână în care o putem face. Nu fiţi păsărici fricoase!

Nu mai fusesem într-un club din liceu și sincer nu eram de părere că aveam ceva de văzut acolo, în afară de oameni ieșiți de sub control. Noaptea avea farmecul ei, pentru că era perioada în care oamenii își dădeau arama pe față.

— Bine, Ty încuviință. De acord, Skye?

Se întoarse către mine stăruitoare, impunându-mi delicat să zic un da. M-am gândit, de drept, că trebuie să mai ies din zona mea de confort și că oricum o noapte a fetelor, în afara căminului, nu strica.

Așa că am acceptat, cum am acceptat în sfârșit să port o fustă. Oricum nu aș fi scăpat de insistențele Kayei. M-am aranjat cum am putut eu mai bine, sperând să trec prin mulțimea de oameni ca fiind o simplă fată petrecăreață de la facultate.

— Nu e riscant să ieșim doar noi trei? Am auzit multe lucruri dubioase pe la știri, Ty îmi strânse mâna.

— Crezi că nu-i fac față unui violator bețivan? Kaya săltă din umeri. Să-l păzească Dumnezeu de furia mea, căci nu va mai apuca alte zile. 64

Am rânjit amuzată, rezumându-mă la a nu-mi da cu părerea asupra subiectului. Firește că existau riscuri, dar prea multă deliberare mintală te scutea de distracție. Voiam să eliberez stresul care pusese stăpânire pe durata a două săptămâni.

Am luat taxiul până la un club mare de la periferia Detroitului numit Delux Lounge, unul dintre puținele locuri care permiteau accesul persoanelor cu mai puțin de douăzeci și unu de ani, până la optsprezece. Kaya glumise pe tot parcursul că în cazul în care localurile sunt exclusiv „21+", avea să-i arate sânii paznicului de la intrare și să intre fără probleme.

— Bunăciuni la tot pasul, Kaya ținti o adunătură de băieți. Dar noi suntem și mai și, fetelor. 7

M-am așezat pe canapea, dându-mi geaca de piele jos și am atins meniul de pe masă cu buricele degetelor. Ce-aș fi putut comanda? Nu eram prietenă cu băutura, dar nici nu voiam să comand apă plată. Iar sucurile numai sucuri nu era aici, căci fiecare avea o cantitate mică de alcool. Ty părea să aibă aceeași dilemă ca și mine, în timp ce Kaya optă pentru un Cosmopolitan.

— Și eu vreau un Cosmopolitan. Nu prea știu ce să aleg, Ty vorbi reticentă.

— Eu vreau un martini de ciocolată. Pare mai puțin periculos, am aruncat meniul pe masă.

— Te duci tu să dai comanda? roșcata încercă să mă convingă. Haide! Te rugăm?

Am vrut să o întreb de ce eu, dar apoi am văzut că era prea ocupată aranjându-se în reflexia telefonului. Aveam impresia că aștepta pe cineva, ceea ce nu m-ar fi mirat.

Am dat din cap și m-am ridicat cu greutate, sprijinită de umărul lui Ty. Nu aveam niciun chef

de petrecere și voiam să dorm în pătuțul meu.

— Oh, Kaya mă prinse de mână. M-am răzgândit. Vreau un orgasm. Și stai liniștită, vorbesc despre băutură.

Mi-am scuturat capul, încercând să o fac să se răzgândească, dar cum Kaya era o fată foarte verticală și fidelă deciziilor de moment, până la următorul influx nervos, totul era în zadar. M-am deplasat stresată până la bar, trăsnindu-mi degetele obsesiv.

— Ce dorești? barmanul mă ținti cu privirea.

— Vreau un Cosmopolitan și un martini de ciocolată, mi-am dres vocea. Și mai vr-vreau un, un ăăă, un Orgasm.

— Nu-i problemă, o voce cunoscută mi se adresă.

Nici nu era nevoie să mă întorc, căci știam cine era. Și în sfârșit înțelesesem de ce Kaya insistase atât de mult să venim aici și de ce se tot aranja la masă. Veni în dreptul meu și mă privi cu același zâmbet strâmb și ironic, specific

lui.

— Ce cauți aici? l-am întrebat.

— Ce cauți tu aici? Nu știam că fetele cuminți bântuie prin cluburi cerând orgasme.

— De ce nu mă miră că mă tachinezi?

— Ar fi plictisitor dacă nu aș face-o.

L-am ocolit, încercând să nu-l ating către drumul spre masă, la cât de aglomerat era clubul. Pufni amuzat văzând cât de atentă eram cu mâinile, în așa fel încât să nu existe un contact între noi. Aveam motivele mele să-mi păstrez distanța, în cele din urmă.

M-am trântit pe canapea lângă Ty țâfnoasă. Insistențele mele vizuale o făcură pe Kaya să mă privească temătoare și să aștepte o dojană din partea mea. Am privit ospătarul cum ne lăsă băuturile pe masă, expresia feței mele nefiind îndulcită deloc.

— E doar o comandă, Kaya dădu din umeri, plasându-și degetele de paharul rece. Trebuie să

mai ieși puțin din zona ta de confort.

— E și un Sin pe aici, mi-am încrucișat brațele.

— Sin Leithold e aici? Ty sări ca arsă. Acum înțeleg.

Kaya luă o gură din paiul său și încercă să-și păstreze cumpătul. Privirea îmi alunecase asupra băuturii mele, care avea aspect de desert. Am ezitat să-l gust, așteptând explicațiile roșcovanei.

— Mda, dădu din cap resemnată. Sin vine mereu aici înainte de scenete, doar pentru a se relaxa. E un rămas bun vacanței. Și da, am insistat să venim aici pentru el. Mă condamnați pentru asta?

— Tu chiar îl placi, nu-i așa? Ty o întrebă zâmbitoare.

— Dar nu știi nimic despre el, am intervenit.

— Mă inspiră. Pe scenă, în afara ei. Tipul ăsta e extraordinar de frumos și foarte talentat. Nu contează cum e el ca persoană, căci dacă poate

exprima atâtea pe scenă, înseamnă că este un adevărat artist. Și eu am defecte. El le poate avea pe ale lui.

M-am încumetat să-mi duc la buze martiniul și să-l degust puțin, încercând să nu erup în fața prietenei mele. De-ar fi știut ce fel de persoană este Sin. De-ar fi știut toți asta. Șarmul lui nu era un compensator la faptul că avea o personalitate mizerabilă și absolut egoistă. Nu așa funcționau lucrurile.

— O să-ți frângă inima, i-am atras atenția.

— Și?

Am clipit confuză. Cum adică „și"? Și nu-i păsa? Toate aceste fete știau în ce se bagă și totuși alergau după el? Pentru ce? Doar nu erau suficient de nebune încât să creadă că-l pot schimba.

La masa noastră se instală tăcerea. Kaya era oarecum deranjantă de atitudinea mea riguroasă, iar Ty încerca să amelioreze situația. Mi-am săltat privirea, observându-l pe Asaf în compania lui Sin, într-un separeu la nici cinci

metri distanță. Mi-am unit sprâncenele, uimită de prezența iubitului meu aici.

Nu-mi spusese că se duce în club. D-apoi, nici eu nu o făcusem. Cum puteam să fiu supărată, dacă practic eram chit? Am înghițit în sec, cântărindu-mi cu exactitate acțiunile. Ce-ar fi trebuit să fac acum?

Mi-am luat inima în dinți și am plecat către el, neputând să nu ascult o mică parte din discuția lor.

— Crede că poate ieși atât de repede din asta? O să vadă el, dădu să plece, dar intră accidental în mine. Skye? Ce faci aici?

— Am ieșit cu colegele mele de cameră, m-am fâstâcit pe loc. Tu?

Nici nu știam dacă avea să fie supărat sau nu pe mine. Eu și Asaf eram cam reci unul cu celălalt, deși nu doream să recunosc asta. Începeam să am îndoieli cu privire la relație și totodată mă încăpățânam să fiu cu el.

— Cu băieții, gesticulă la grupul său de prieteni.

Nu-i cunoșteam. Singura persoană familiară era Sin, care purta pe genunchi o brunetă focoasă. Am preferat să-i evit, văzând că ea insista să-i muște urechea într-o modalitate stânjenitoare.

— Voiam să te anunț că ies, doar că a fost o decizie de moment.

— Și eu.

S-a întins spre mine, dându-mi un sărut cast pe buze. Mai superficiali de atât nici nu puteam fi.

— Cheamă-ți prietenele și stai cu noi, propuse. De fapt, așteaptă-mă că vin imediat. Am o chestie de rezolvat.

— Ceva serios?

Dădu din cap negativ. Aveam un vag sentiment că mă mințea. Părea nervos înainte de a veni eu aici. Și asta nici măcar nu-i stătea în caracter, căci îl percepeam pe Asaf ca una dintre cele mai calme persoane pe care le cunoșteam.

Mă sărută încă o dată, la fel de scurt, și plecă împreună cu două escorte. Nu mai înțelegeam nimic. Avea probleme cu proprietarii clubului? Voiam să-l întreb pe Sin, doar că îmi provoca greață să-l văd cu bruneta.

M-am așezat pe canapeaua din partea opusă lui și am regândit sentimentele ce puneau stăpânire pe mine. Greață. Ori de câte ori bruneta îl trăgea într-un sărut. Ori de câte ori el închidea ochii și îi răspundea. Ori de câte ori mâinile ei îi atingeau obrajii. Ori de câte ori mâinile lui se aflau pe talia ei. Greață.

„Pentru că-mi provoci greață." Acum înțelegeam. Sin nu exagerase cu insultele în ziua acea, ci fusese extrem de sincer. Nu dorea ca altcineva să mă sărute pentru că simțea același lucru ca și mine acum.

Stomacul mi se strângea într-un ghem la realizarea acestui lucru. Eu și Sin eram geloși reciproc unul pe celălalt. Mi-am axat privirea din nou asupra lor, văzând că el o pipăie într-o modalitate deranjantă. Nu era greu să-i cunoști intențiile.

O împinse apoi puternic de pe el, cu un aer degajat. Mi-am ținut respirația, întrebându-mă dacă voi fi din nou martoră a frângerii unei inimi. Chiar dacă bruneta părea genul de fată ușuratică, nu merita acest lucru.

— Ce naiba? icni ea. Iubitule, ce s-a întâmplat?

— Apelativul tău mă zgârie pe creier. Și tu m-ai plictisit, evident.

— Plictisit? Nu spuneai asta acum jumătate de oră în baie, când îmi gemeai numele!

Stomacul meu se strânse mai tare. Nu doream să aud așa ceva.

— Acum jumătate de oră aveai ceva de oferit. Acum nu.

Răspundea sec și dezinteresat, neobosindu-se să facă măcar un contact vizual cu ea. Era atât de dur, încât îmi venea mie să intervin.

— Am în continuare. Putem merge din nou, dacă vrei...

— Ai puțină demnitate, am oprit-o.

Sin zâmbi triumfător, dându-mi de înțeles că scena provocată fusese de fapt o capcană întinsă către mine. Bruneta mă privi încruntată și răutăcioasă, fiind gata de atac. Încercam să nu o desconsider, doar că făcea lucrurile destul de grele.

— Tu ce te bagi? se repezi la mine. Nu știi ce fel de relația am eu cu Sin.

— Relaţie? am pufnit. Sin nu știe ce este aia o relație. Este egoist și nu are respect pentru nicio femeie, utilizându-le pentru propria satisfacţie. Nu o să se schimbe și cu siguranță nu-l vei schimba tu. Sin este de-a dreptul incapabil să iubească pe cineva în afară de propria persoană și are o părere proastă în general pentru fetele ce se implică în aventurile de o noapte.

— A, da? Și tu cine ești? Avocatul lui sau ceva?

— Avocat ar însemna să-l apar. Eu mai mult îl condamn, mi-am încrucișat mâinile la piept. În orice caz, încerc să te apăr pe tine. Chiar dacă-mi pari puțin ușuratică și naivă.

Nici bine n-am pronunțat ultima frază, căci bruneta îmi aruncă băutura în față înjurându-mă. Am deschis gura surprinsă, privind-o cum se îndepărtează trăncănind din tocuri, pierzându-se prin mulțime și prin muzica de club.

M-am ridicat nervoasă și m-am deplasat repede până la baie, încercând să-mi salvez ținuta mai repede. Purtam o fustă și un tricou decoltat. Îmi plăcea foarte mult. Nu voiam să fie pătat cu ceva ce se scotea oricum greu, mai ales că nu aveam talente la spălatul hainelor.

Am dat cu apă pe el, răsuflând ușurată în momentul în care am văzut că iese. M-am privit apoi în oglindă, ștergându-mi rimelul curs și încercând să nu par un monstru ud leoarcă. Am tresărit în momentul în care Sin intră în baie, pentru a se asigura că sunt bine.

— E toaleta fetelor, l-am anunțat, încă încercând să mă aranjez.

— Ți se pare că mă interesează? ridică din umeri zâmbitor. În plus, cunosc toaleta fetelor mai bine decât pe cea a băieților.

Același zâmbet ironic caracteristic. Îl însoțea peste tot și pe mine mă enerva la culme. Mă rugam să nu se apropie de mine prea mult, căci prezența lui mă tulbura. Dar cum rugăciunile mele cu privire la Sin nu erau niciodată ascultate, veni mai aproape de mine, reușind să se reflecte în oglindă.

Unul lângă altul arătam drăguț. Am fi fost un cuplu pe cinste, dacă nu ar fi fost atâtea care să ne împiedice: de la iubitul meu, continuând cu Talia, până la comportamentul său deranjant. Sin arăta cumva mai bine ca de obicei, semn că atunci când ieșea într-un club de noapte stătea ceva timp să se aranjeze. În plus, purta un parfum pe piele de-a dreptul amețitor.

— Nu porți sutien, remarcă, privindu-mi tricoul ud.

Mi-am încrucișat brațele la piept, încercând să mă acopăr și l-am privit alarmată. Cum de nu mă gândisem la asta? Îmi văzuse sânii prin materialul subțire și ud, iar eu nici măcar nu băgasem de seamă. Grozav!

— Cum ar fi dacă ți-aș rupe tricoul în acest moment?

— Nepotrivit, mi-am strâns brațele mai tare în jurul pieptului.

— Eu zic că ar fi sexy, mă tachină amuzat.

— Sexy e nepotrivit, m-am apărat, rugându-mă să ies cu bine din situația în care mă aflam.

Se apropie îndeajuns de mine încât să-i simt respirația pe gât, în partea dreaptă, și cu privirea ațintită pe reflexia noastră din oglindă îmi șopti pătrunzător:

— Atunci ești nepotrivit de sexy în acest moment.

Mi-am mijit ochii, o senzație stranie făcând tumbe în interiorul meu. Afirmația lui vibră prin mine prin cele mai ciudate locuri, făcându-mă să mă înmoi cu totul. Dumnezeule, ce efect avea asupra mea. Trebuia să mă distanțez de el, înainte să comit vreo greșeală.

M-am dat în spate, izbindu-mă de pieptul său

tare. Mă prinse cu o mână de talie și cu cealaltă îmi dădu părul după ureche. Am privit din nou oglinda, observând cât de apropiați eram. Părea că stăm îmbrățișați ca un cuplu obișnuit.

— Chiar crezi toate rahaturile ălea despre mine? Că sunt egoist și că mă iubesc prea mult? Că nu am pic de respect pentru femei și că sunt incapabil să le iubesc? îmi șopti suav în ureche.

— Da, am murmurat.

— Skye, nici măcar nu știi câtă dreptate ai. Presupun că pentru tine sunt transparent, nu-i așa? Nu pot juca niciun rol în prezența ta.

Nu știam unde voia să ajungă. Îmi dădea dreptate. Asta era o chestie nouă.

— Așadar nu am de ales decât să fiu eu însumi, când sunt cu tine. Dar te avertizez! Sin cel adevărat nu este atât de perfect în comparație cu acest Sin fals și arogant. Aproape că o să vrei să joc un rol în prezența ta.

Mă eliberă și mă privi serios. Nu voiam să mă încarc cu analize stupide asupra

comportamentului lui, așa că am fugit din baie și am dat iama la masa fetelor, punându-mi geaca de piele pe mine.

— Ce s-a întâmplat, Dumnezeule? Kaya îmi întinse un șervețel. Ce i-ai spus tipei?

Am înghițit în sec, realizând că ele observaseră toată scena. Gândul că era posibil să mă fi dat de gol în legătură cu Sin îmi usca gura. M-am întins după martiniul meu și am dat câteva guri pe gât.

— Adevărul despre Sin. Nu a luat-o cum trebuie, am vorbit vag.

— Deci iubitul tău este prieten cu Sin? Ty întrebă curioasă.

— Mda. Aparent. Nu i-am mai văzut împreună.

— Asta e cea mai bună zi din viața mea!
Kaya exclamă încântată. Acum am un pretext pertinent de a-mi petrece timpul cu Sin.

Am afișat o grimasă, încercând să nu-mi pierd calmul. Nu-mi venea să cred cât de mult putea

să se gândească la el.

— De ce nu ne-ai spus că iubitul tău este Asaf Faiyaz? Ty vorbi la fel de serioasă.

— Îl cunoști?

— Tot Detroitul o face. Familia lui este foarte bogată și deține cam două treimi din oraș.

— Familia lui e în India, am contrazis-o.

— Originar, da. Asta nu-i împiedică să aibă un adevărat imperiu aici. Chiar și acest club este deținut de către el.

I-am ascultat dezvăluirile șocată. Asaf, iubitul meu, un ditamai bogătan influent în Detroit? În ce lume paralelă mă trezisem? Am vrut să fiu în faza de negare, dar apoi mi-am dat seama că nu știam absolut nimic despre iubitul meu. Nici măcar nu știam unde plecase.

ar trebui specificat că nu am editat acest capitol, deci cine știe ce grozăvii am scris pe

acolo. mă scuz în avans. sunt foarte obosită, extenuată în ultima vreme și nu mai fac față la nimic.

4

» Chapter 13

Mă uitam la modalitatea impecabilă a Kayei de a-și recita textul pregătit pentru probă. Știa că era vorba despre improvizație, doar că voia să fie cea mai bună și să fie în stare să scoată ceva de calitate. Mă intimida puțin talentul ei, căci știam că probabil eu eram la un nivel mult mai jos. 8

Ty era la fel de fascinată ca și mine. Prietena noastră era chiar bună la actorie, însă nu îndeajuns de bună încât să fie la nivelul lui Sin. El avea ceva special pe scenă, deși nu îmi plăcea să recunosc asta prea des.

Sin mai iubea un singur lucru, în afara propriei sale persoane. Actoria. Se vedea că prin fiecare por al său simțea necesitatea de a juca în fața unui public. Aducea fiecare personaj la viață și devenea unul cu el. Se dăruia întrutotul scenei și te făcea să te îndrăgostești pentru câteva minute. Pentru un tip incapabil să simtă iubirea, simțea atâtea... 9

— Și dacă ar fi să te aleg pe tine, aș face-o fără 2

reți...Kaya se opri preț de câteva clipe. Uau! 2

M-am întors rapid și l-am privit pe Yass intrând în cafenea. Avea o vânătaie mare la ochi și mergea mai mult cu capul în pământ. Nici buza lui nu era ferită de semne, căci se vedea clar că o avea spartă. 10

— La naiba! Ty șopti. Arată atât de rău.

L-am privit câteva secunde în plus, privirea lui întâlnind-o pe a mea. M-am ferit imediat, încercând să maschez faptul că mă holbam la el, ca apoi să mă încumet să-mi redresez privirea asupra lui. Yass se așeză singur la o masă și, sub privirile arzătoare ale celorlalți, începu să mănânce liniștit.

— Sin a făcut asta? Kaya întrebă. Trebuie să fi fost o ditamai cearta între ei, nu credeți? 4

— De ce ar face asta? Sunt prieteni, nu? mi-am dat cu părerea. Păreau apropiați, atâta tot. 8

— Mda, dar de când suntem aici s-au certat non-stop. Nu cred că se mai pot numi prieteni.

Yass putea fi un netrebnic arogant, dar îmi părea și extrem de singuratic. Ca primă impresie aș fi crezut că este genul de băiat care să fie sufletul petrecerii, doar că, cu venirea mea la facultate, am realizat că era destul de introvertit. Nu vorbea cu aproape nimeni și deseori se scălda în propria sa muncă de viitor regizor. Văzusem câteva scurt metraje ale lui și puteam susține că era un geniu în regie. Cam toți din clasa lui Sin se remarcau prin ceva.

— Tot frumos este, Kaya râse copilăros. Ce? Am voie să spun asta, nu? Sin e frumos, dar nici cu Yass nu mi-e rușine. Nu eu am zis că dacă nu e unul, sigur e celălalt? 12

— Sunt atât de diferiți, am afirmat. Sin e confient și foarte gălăgios. Yass este tăcut și introvertit.

— Cred că sora lui îl place, Ty vorbi cu gura plină.

— Sora lui Yass îl place? Incest prea mult? Kaya glumi.

— Nu! se grăbi să răspundă. Sora lui Sin îl

place. Uitați-vă la ea!

Ne-am uitat amândouă la Pandora, văzând-o îngrijorată și tristă. Îl privea pe Yass cu foarte multă afecțiune. Era și normal. Erau prieteni. Dar, oare, ea simțea ceva mai mult pentru el? Îl pomenea mai tot timpul și o afecta faptul că Yass nu mai dorea să stea cu ei. 4

— Cât este ceasul! am sărit ca arsă. Vă pup, fetelor.

M-am ridicat în grabă și am pornit către orele mele de pregătire cu Sin. Prietenele mele încă nu știau cine îmi este mentor, căci am considerat mai bine să nu le spun. Oricum, Kaya ar fi insistat să vină mereu doar pentru a-l vedea și eu nu aș fi fost suficient de concentrată ca să învăț ceva.

Am deschis ușa în grabă, văzându-l cu capul în telefon pe podea. Mi-am tras suflul, aruncându-mi hanoracul pentru a rămâne în maieul ce îmi conferea suficientă libertate pentru a mă mișca în voie.

— Nu mai gâfâi! Mă duci cu gândul la chestii, mi 10

se adresă, zâmbind zeflemitor. 10

— Bună și ție! am chicotit. Ce învățăm astăzi?

— Nimic, vorbi stresat. Îmi pare rău, dar nu o să te pot ajuta o perioadă. Dar nu-ţi face griji. Te descurci de minune cu pașii și cred că poți fi una dintre cele mai bune dansatoare din clasă. Dacă exersezi și pe o bară, sunt sută la sută mulțumit de tine. 21

Gluma lui mă făcu iar să zâmbesc, însă ceva mă făcea să fiu îngrijorată. Nu era vorba că mă lăsa baltă la orele de pregătire, ci că îl vedeam foarte stresat și încordat. Se forța să-mi zâmbească, lucru care trebuia să vină natural.

M-am așezat lângă el, încercând să găsesc o modalitate de a-l face să se deschidă față de mine. Încă nu știam cum să-i vorbesc, în așa fel încât să-l transform din băiatul sarcastic în băiatul serios. Măcar pentru câteva minute.

— Mă lași baltă? m-am strâmbat eu pentru a mima o tristețe aprigă. Mă simt ca și când te-ai desparți de mine.

— Nu, își scărpină ceafa. Doar că știi că sâmbătă sunt audiții pentru sceneta de început de semestru și trebuie să mă pregătesc.

— Faimosul Sin Leithold trece prin aceleași formalități ca și noi muritorii de rând?

— Nu e așa, se grăbi să clarifice. Chiar dacă sunt ales de Leon, trebuie să mă ridic la înălțimea așteptărilor. Îmi trebuie timp să înțeleg scenariu și personajul pe care îl joc. Trebuie să-l fac cât mai real posibil și să mă gândesc la gesturi, la ticuri și la ton. Trebuie și să cunosc personajul feminin și să realizez ce anume ar putea să-mi placă la cineva. Uneori e greu, pentru că nu văd nimic remarcabil la personajele feminine. Toate sunt genul de fete care nu sunt deloc suficient de curajoase încât să-ți pună frâne când greșești sau să-ți replice fiecare alegere neadecvată. O fată care să te țină ancorat de realitate. Eu asta vreau de la viață.

Mi-am plecat capul în jos, rugându-mă să nu mă înroșesc. Eu eram așa! La naiba! Eu eram

așa! Îmi venea să-i strig asta, ca și când nu ar fi cel mai evident lucru și să mă las în voia focului ce ardea prin mine doritor să fie stins de către el. 1

Nu aș fi crezut niciodată că o să fiu genul lui Sin Leithold.

— Ești stresat din cauza asta? am schimbat subiectul. Adică, ești incredibil pe scenă. Nu văd de ce ți-ai face griji.

— Indiferent de cât de bun ești, tot ai emoții. Dacă ele nu există, înseamnă că pasiunea nu este cu adevărat importantă pentru tine. Când un artist își pune inima în joc pentru arta lui, mereu va simți o teamă de a nu i se frânge. 12

M-am fâstâcit, alegându-mi cuvintele cu grijă. În sfârșit reușisem să port o conversație serioasă cu el. Și îmi plăcea la nebunie această intimitate dintre noi. 2

— Nu o să o repet prea mult, pentru că-mi displace, dar te admir mult ca artist. Se vede că tot ce faci o faci din dragoste pentru scenă și că pentru tine publicul este cel mai important.

— Și pentru tine nu? își propti brațul în coapsă, ca mai apoi să-și pună capul în palmă, pentru a putea avea un contact vizual direct cu mine. De ce ai ales actoria, Skye?

3

— Când eram mică, eu și sora mea mai mare am fost duse de către bunicii din partea tatei la teatru. Nu înțelegeam de ce ar trebui să stăm într-o sală ore întregi, auzind niște oameni recitând. Ni se părea plictisitor. Sora mea se plângea că trebuie să se îmbrace frumos și formal. Aveam patru ani pe atunci și nu cred că eram capabilă să înțeleg prea multe, doar că, am făcut o pauză pentru a-mi pune gândurile în ordine, am simțit ceva unic. În momentul în care a început piesa, am fost captivată. Am râs, am plâns alături de personaje. În copilăria mea am perceput talentul lor ca fiind cu adevărat emoționant. Văzusem conexiunea pe care o au actorii cu publicul, iar finalul, momentul în care aplauzele furtunoase s-au auzit, m-a cutremurat cu totul. Când veneau bunicii în vizită, tot insistam să mai mergem la teatru. Nu mai puteam vorbi despre nimic altceva. Voiam să fiu acolo, pe scenă, umplând oamenii de emoție, reușind să le pătrund în suflet, să le aduc un

zâmbet pe chip și să transmit atât de multe încât să-i fac să vadă lucrurile cu alți ochi. S-a transformat în visul meu.

Spunând cu voce tare aceste lucruri mă motiva să lupt mai cu ardoare și să realizez că nu mă pot da bătută. Drumul ales nu era nici pe departe ușor, dar nici nu trebuia să fie. Trebuia să mă prezint la probă și să încerc să fiu cât se poate de bună, pentru a-mi demonstra mie, mai ales, că locul meu este pe scenă.

— O să dau audiția, l-am informat.

Mă încurajă prietenos. Sin era un coleg excepțional și nu-mi doream decât să am ocazia ca măcar o dată să împărțim aceeași scenă. Toate problemele personale piereau când venea vorba despre actorie. Căci în plan profesional păream că ne înțelegem unul pe celălalt.

— Încearcă să nu lași stresul să-ți afecteze munca. E bine că dorești să te implici atât de mult, doar nu te epuiza. OK?

— Îți pasă de mine, nu-i așa? glumi.

— Nu! am negat. Doamne, asta ai înțeles?

— E OK. Știu că te topești după mine, ochi frumoși.

— Mă ce?

M-am uitat la el cum se ridică. I-am urmat exemplu, simțind nevoia să fim la același nivel.

— Cum să mă topesc după tine? Ești o bestie, care-mi prinde mâna pe sub masă.

— Tu ești o fiară, care mă calcă pe picior pe sub masă. Suntem chit acum?

— Bestie.

— Fiară.

— Bestie.

— Fiară, cu ochi frumoși.

— Bestie cu ochi la fel de frumoși.

Clipi confuz, neașteptându-se ca eu să-i fac un

compliment. Nici eu nu intenționasem să fac asta, doar că gura mă luă pe dinainte, iar acest lucru mă îmbujoră prompt. Detestam foarte mult că roșeața din obraji mă dădea de gol indiferent de situație. Mi-am astupat gura cu mâna, dojenindu-mă pe interior. Cât de proastă puteam fi? 3

— Crezi că am ochi frumoși? mă confruntă el, cu sprâncenele arcuite.

— Nu sunt urâți, am deviat eu întrebarea. Adică, cui îi pasă? Sunt niște ochi. 14

Încercam să-l fac să o lase baltă, doar că știam că avea să renunțe greu la subiect. Era foarte încăpățânat.

— Ție îți pasă. Cum îți pasă și de mine, zâmbi arogant. 5

Am dat să plec, dar mă prinse de braț. Firește că nu voia să mă lase să evadez. Îi plăcea să mă țină încolțită lângă el. Îi plăcea să știe că am o slăbiciune în ceea ce-l privește. Doar că atunci când l-am privit, nu am mai întâlnit acea aroganță caracteristică. Am dat peste o 2

blândețe greu de explicat, pe care o văzusem doar în ziua în care era băut în camera sa. Nu știam cum să funcționez când el era așa. Mă moleșeam cu totul. 2

— Mulțumesc, șopti. Contează foarte mult că ți-ai făcut griji pentru mine și că ai vrut să mă faci să fiu un pic mai relaxat. Poate nu o să crezi asta, dar m-a ajutat mult intenția ta. 34

M-am uitat la buzele lui, memorând fiecare cuvânt în parte. Rar dădeam peste un Sin atât de amabil.

— Și e în regulă să-ți pese de mine. Și mie îmi pasă de tine, fiară cu ochi frumoși. Cu cei mai frumoși, dacă mă întrebi pe mine. 64

Bestie, cu ochi frumoși. Cei mai frumoși, dacă mă întrebi pe mine. Nici n-ai idee cât îmi pasă. 27

» Chapter 14

O priveam pe tipa din anul doi, îmbrăcată în haine lălâi de culoarea albăstrelelor prezente în grădina curții de acasă. Degetele lungi de pianistă îi tremurau pe foaia cu replici, în timp ce privirea îi scana cuvintele înșirate. Broboanele de sudoare îi loveau fruntea plată, iar respirația îi era extrem de inconsecventă. Mă liniștea să o privesc. Măcar eu nu eram singura care avea emoții imense.

Eram a doua pe lista alfabetică a audițiilor, iar fata dinaintea mea intrase deja. Kaya mă ținea de braț, în timp ce repeta în liniște fragmentele alese. Din câte știam, proba consta în improvizație scenică, așadar nu înțelegeam de ce ai fi venit cu texte de acasă. Doar că privind marea de fete venite, îmi dădeam seama că doar eu nu eram pregătită.

— Avem vreo șansă cu fetele din anul trei și patru? Sunt de mai mult timp aici. Anul patru are experiență, iar anul trei talent. Noi mereu o să

fim niște novici prostuți, o pistruiată se ridică de pe scaun și țipă către prietena sa din anul doi.

Mi-am prins părul într-o coadă lejeră de cal și am privit ușa, cu inima cât un purice. Urmam eu după tipa care nu ieșise încă. Era rândul meu. La naiba, eu intram următoarea. Fir-ar, eu aveam să dau audiția în câteva momente. Începeam să-mi repet mintal aceste lucruri, simțind cum înnebunesc. Era firesc să acumulez atâtea emoții? 28

Am tresărit în momentul în care am văzut-o ieșind cu lacrimi în ochi, ascunzându-se de restul și alergând alert pe hol. Am încremenit pe scaun, reacție pe care și celelalte au avut-o. Doar că nu ele urmau. Chiar că la naiba. În ce mă băgasem?

— Skye Agron, tipa cu listele de înscriere citi. Skye Agron?

— Mda, m-am ridicat, simțind cum îmi tremură picioarele.

M-am oprit în pragul ușii, închizând ochii și încercând să-mi reglez respirația. Am intrat pe 5

scenă, observând patru oameni în comitetul de jurizare. Domnul Rodrigues, profesorul de Expresie vocală și limbaj, încerca să nu-și lase pălăria neagră și mare să-i întunece privirea și nota ceva pe hârtii, în grabă. Harlee, profesoara de Balet și Dans contemporan, avea un zâmbet primitor pe față, ce mai destindea puțin atmosfera, în comparație cu rigurozitatea lui Leon. El era încruntat și analizator. În stânga lui stătea un Sin plictisit, pus într-o poziție ciudată pe scaun: cu picioarele pe suportul stâng lateral și cu mâinile încrucișate, pe punctul de a dormi. Probabil el nu era în juriu, cât voia să participe vizual la torturările noastre. 5

Când mă văzu, se așeză exemplar pe scaun și își arcui o sprânceană, afișând acel zâmbet zeflemitor caracteristic. Mă aflam acum în centrul scenei și încercam să scot un cuvânt. Trebuia să mă prezint, la naiba.

— Dai audiția telepatic? Leon mă întrebă sâcâit. 15

— Nu, m-am grăbit să răspund. Nu, scuze. Eu am puține emoții, dar o să-mi treacă. Chiar nu am de gând să dau audiția telepatic. Nici nu e 14

posibil, nu? Adică, nu m-am interesat sau ceva. Nici nu știam că o să se aducă vorba despre telepatie, pentru că eu de obicei mă interesez. Pe bune. Sunt o elevă silitoare și pot să o dovedesc. Nu o să fiu taxată pentru asta, nu-i așa?

— Nu. Dar riști să fii taxată pentru că vorbești prea mult, Sin mă atenționă, amuzat.

I-am aruncat o privire încruntată și mi-am axat atenția asupra singurei fețe prietenoase pe care o vedeam: Harlee.

— Sunt Skye Agron, am spus reticentă. Adică, sunt Skye Agron.

Mi-am ridicat tonul și am umplut sala.

— Ești o fată foarte timidă și cuminte, nu? domnul Rodrigues mă întrebă.

Am dat afirmativ din cap, sperând să poată înțelege prin ce stări trec.

— Nu mai fii! Leon interveni. Vreau ca, pentru improvizație, tu să fii cea în control. Te vreau o

femeie puternică, nu o fată speriată. Te vreau suficient de cuceritoare, încât să dai pe spate și cei mai inabordabili bărbați. Dacă nu poți face asta, ușa este acolo. 23

Am privit spre locul indicat și mi-am strâns pumnii hotărâtă. Trebuia să mă arăt capabilă să trec și peste standardele impuse de ei. Locul meu era aici. Știam asta și era momentul ca și ei să știe.

— Dacă sunteți de părere că nu veți rezista farmecelor mele, ușa este acolo. Vă avertizez că odată ce alegeți să mă priviți, nu o să mai vedeți fetița de la început. Veți vedea un personaj bine conturat, puternic și cu o voință de fier, am zâmbit ironic. 22

Am vrut să-mi încep monologul, când Sin se ridică de pe scaun și sări pe scenă alături de mine. Nu știam ce voia să facă, dar mă aducea puțin în dificultate. Ăsta era în planul lor? Să mă încurce? Să mă intimideze? Să mă facă să renunț?

— Pot interveni? se întoarse către Leon.

— Deja ai făcut-o, nu? răspunse bărbatul, așezându-se mai bine pe scaun. Domișoară Agron, domnul Leithold te provoacă să-l cucerești. Ești pregătită? 44

L-am privit pe Sin fiind motivat să participe la audiția mea, doar că nu-i înțelegeam acțiunile. Asta da improvizație. Nici eu nu m-aș fi așteptat la ea. Aveam garda sus și totuși reușise să treacă peste. 2

— Am auzit din propria ei gură că nu prea o suportă. De asta dorește să o pună în dificultate. Săraca fată. E dificil să joci cu el, știind că are un efect fatal asupra fetelor de vârsta lui, Harlee șopti alertată.

— Adevărat. Sin are un talent ce eclipsează orice alt actor de pe scenă. O va pune în umbră numaidecât, domnul Rodrigues vorbi încet, încât să nu-l auzim. 14

Începeam deja cu un dezavantaj. Mă simțeam puțin descurajată că nimeni nu credea că pot face asta. Sin era un geniu al teatrului. Nu înțelegeam de ce voia să intervină în audiția mea și să fure lumina reflectoarelor. Doar că 5

înțelegeam și că exista o miză mai mare în joc. Dacă reușeam să trec peste provocarea lui Sin, reușeam imposibilul. Deci aveam șanse mari să iau chiar și rolul principal. 5

— Să începem, Leon făcu din mână un semn în aer. 1

Am tras aer în piept, închizând ochii. O femeie puternică. Fii cineva mai bun! Fii ceea ce mereu ți-ai dorit să fii, doar că nu ai avut curaj! Fii o femeie căreia nu-i pasă dacă este judecată! Mi-am săltat pieptul și mi-am îndreptat coloana, deschizând ochii cu o voință abundentă.

L-am privit curajoasă pe Sin, văzându-l că mă aștepta.

— Crezi că gesturile sunt necesare pentru a mă cuceri? întrebă arogant.

Gesturi? Asta este. Portița mea. Cât mai multe gesturi! Mi-am dus mâna la elasticul din păr și l-am smuls cu putere, lăsându-mi părul să alunece peste umăr în jos. 15

Am zâmbit seducătoare, săltându-mi umerii, 3

fluturând din gene precum așa zisele curtezane din filmele preferate ale mamei mele. Am început să-mi amintesc fiecare detaliu din toată postura lor și să le copiez instinctiv și personalizat. Mi-am țuguiat buzele lejer și am început să merg precum o felină. 3

— Dragul meu, vezi tu? Gesturile te pot pune într-o poziție proastă. Ele fac parte din tine. Ele te saltă, dar te pot face și să cazi. Să cazi adânc, irecuperabil, lent la pământ, m-am poziționat în spatele lui și mi-am lăsat o mână să alunece pe abdomenul lui, pe sub tricoul pe care îl purta. Gesturile, atingerile, mimica, respirațiile sunt importante, nu-i așa? mi-am lipit buzele asupra urechii sale. De exemplu, simți cum gesturile mele te cutremură în cele mai adânci cotloane ale existenței tale? Simți cum atingerile mele se scurg tacticos asupra corpului tău deja marcat de o dorință pură de a mă avea numai pentru tine? Simți cum chipul tău este străbătut de o plăcere nebunească de a mă avea aici? Simți cum pieptul meu crește și scade asupra spatelui tău? Cum trupurile noastre sunt separate doar de o bucată de material subțire? Cum coapsa mea se izbește frenetic într-un dans erotic, totuși atât de insesizabil, de către a ta? Mă simți, iubitule? 94

— Skye, vorbi pe un ton răgușit. 49

L-am împins în față cu toată puterea mea și m-am întors către juriu.

— Îl pot face mai moleșit decât atât, dar nu cred că vreți să-i vedeți erecția, am spus mândră de mine. Sper că v-a convins potențialul meu și că am reușit să depășesc provocarea minunatului Sin Leithold. Mi-ați spus că vreți o femeie cuceritoare, v-am dat-o. Acum este momentul femeii puternice! Vreți să vă spun ce se întâmplă dacă nu mă alegeți? O să regretați toată viața că ați lăsat un talent natural să se piardă prin mulțime. Pentru că eu voi găsi cumva o modalitate să strălucesc și când asta se va întâmpla, veți realiza că să mă lăsați acum să plec nu este cea mai inteligentă mișcare. Dacă voi considerați că doar pentru că sunt timidă, cuminte și emotivă nu am șanse de reușită, vă înșelați. Eu iau în serios actoria și pasiunea pentru ea îmi circulă prin vene. Eu respir pentru a fi pe scenă. Și poate că am multe de îmbunătățit la mine, dar am de gând să lupt cu ultima suflare pentru a arăta tuturor că aparțin acestui loc. Nu o să las pe nimeni să mă 40

eclipseze, atâta timp cât o să am onoarea să mă aflu pe scenă. Nu-mi pasă de experiența și talentul pe care-l are. Voi răzbi orice obstacol mi se va pune în cale, pentru că, ghiciți ce, sunt o femeie puternică și o să fac tot posibilul să strălucesc, să mă înalț și să arăt că sunt făcută pentru asta m-am sprijinit de masa lor și i-am privit impozantă. 40

A urmat un moment de tăcere. Harlee era uimită. Domnul Rodrigues scria frenetic pe foaie, iar Leon era inexpresiv. Doar respirația accelerată a lui Sin se auzea pe fundal. 12

— OK. Suficient. Poți pleca. Am terminat aici, Leon începu să scrie pe foaie.

Am respirat ușurată și am renunțat la expresia mea impunătoare, devenind din nou micuța Skye. M-am întors către Sin, care mă privea surprins, cu buzele întredeschise și încordat din cale afară, și am ieșit pe ușa prin care am intrat. Asta a fost intens! Cu adevărat intens! Nu aveam habar ce se întâmplase acolo și de unde toată acea siguranță de a juca în fața lor, fără pic de emoție, fără a mă bâlbâi și categoric stăpână pe situație în fața unuia ca Sin. Nu aș fi putut face

asta în realitate.

Kaya veni să mă întâmpine, în timp ce privirile celorlalte erau cercetătoare și aspre.

— Cum a fost? m-a întrebat nerăbdătoare.

— Nu știu, am șoptit, confuză. 8

Avusesem o energie debordantă, căci îmi dăduseră să joc rolul unei persoane atât de diferite de mine cea din realitate încât ar fi extenuat pe oricine din primele secunde. Făcusem o treabă bună? Fusesem grozavă? Nu știam.

— Va fi bine. Măcar un rol micuț trebuie să-ți dea, mi-a strâns umerii prietenoasă. La mine va fi mai greu. Eu vreau rolul principal și am competiție. 51

Am zâmbit, așezându-mă pe scaun. Am așteptat să intre și ea, deși a durat cam două ore jumătate, încercând să analizez audiția mea. Fără succes. Nu știam ce se întâmplase. Fusese o explozie de moment. Fusese un curaj și o forță pe care nu știam că o aveam în mine. Sin nu mă 10

încurcase. Mă ajutase. 10

Intenția lui de la bun început fusese să mă ajute? Să mă pună în evidență? De asta nu-mi dăduse replica? Și atunci, de ce era așa de surprins? M-am roșit imediat, realizând că practic l-am pus într-o lumină erotic de proastă de față cu toți. L-am sedus. Eu pe el. 21

Am tresărit în momentul în care Kaya ieși pe ușă arogantă, făcându-le cu mâna celorlalte fete. Stârnea controverse și își făcea prea repede inamice. M-am ridicat de pe scaun, fiind amorțită, și am dat să o îmbrățișez.

— A fost minunat! O să-l iau, sută la sută, mă luă de braț și mă trase către ieșirea din campus. Deci, m-au văzut că sunt cam nebunatică și m-au pus să joc rolul fetei cuminte. M-am gândit la tine și la Ty. A fost ușor pentru mine. Doar că cel mai greu a fost să fiu în aceeași încăpere cu Sin. M-a privit atât de pătrunzător, căci pentru un moment m-am pierdut cu firea și am spus un „Mamă" zgomotos, în mijlocul propoziției. Imaginează-ți! 14

Am chicotit fals, vrând să nu dau prea mult de

bănuit că încă eram setată pe audiția mea ciudată și confuză.

— Auzi, Kaya? Sin cumva s-a ridicat și a urcat alături de tine pe scenă?

Se opri alarmată și mă privi cu o sprânceană arcuită.

— De ce ar face asta? Nu îi stă în caracter. Nu s-ar fi ridicat nici pentru mine și tu știi că eu sunt cea mai importantă fată din anul întâi pentru el. Dar Sin Leithold alăturându-se unor începători pe scenă în timpul unor audiții? E cea mai ridicolă chestie pe care am auzit-o.

Am zâmbit fals și am continuat să merg. Mda. Foarte ridicol.

» Chapter 15

FETELE CUMINȚI ȘI BĂIEȚII RĂI POT FI PRIETENI

Nici eu nu știam cum de iar mă trezeam în fața ușii lui. Mă temeam ca nu cumva să caut pretexte tâmpite pentru a-l vedea, pentru că asta ar fi putut să mă dea peste cap cu totul. Nu știam de ce prezența lui începea să devină din ce în ce mai agreabilă. Și nu era așa înainte.

Am ciocănit cu mâinile transpirate, întrebându-me dacă era corect ceea ce făceam. Aveam un iubit bun, pe care nu-l sunasem de ceva timp, pe care nu-l cunoșteam prea bine și pe care nu-l iubeam deloc. Tristul adevăr era că Asaf nu mă făcea să simt aceeași fiori pe care îi simțeam când Sin îmi invada spațiul personal. Iar asta era cu adevărat, adevărat trist.

— Oh, am murmurat, în momentul în care l-am văzut pe Sin gata de plecare. Scuze, n-am știut că ai treabă. Am venit să te întreb niște chestii și să-ți mulțumesc într-un fel că, nu știu, că ai vrut să mă ajuți?

— Vino, mă luă de încheietură. Plecăm.

— Noi? m-am smucit. Cum adică noi?

— Vii cu mine, Josephine.

Am încremenit pe loc. Josephine?

— De unde îmi știi numele complet? l-am interogat cu brațele încrucișate. Și nu-mi spune așa. Urăsc numele ăsta.

— Ți-am citit foaia de înscriere. Îmi cam place. Skye este pea inocent pentru un nume de fiară. Josephine pare mai murdar.

— Oh, da? Ei bine, numai să-ți aflu cel de-al doilea nume, bestie epilată, am chicotit nervos.

Am plecat pe urmele lui, văzând că grăbește pasul de-a lungul holului. Eram încă precaută, pentru că regulile lui Abrandion erau stricte când venea vorba despre căminele masculine și feminine. Sin arăta incredibil și de la spate. Privirea mea a alunecat asupra tatuajelor de pe brațe, pe care nu le avea în liceu, dar care acum

erau prezente pe pielea lui albicioasă. Nu avusesem ocazia să le analizez prea mult, pentru că, fiind mereu în preajma lui Sin, mă pierdeam în ochii lui albaștrii. Încercam să-mi dau seama ce anume reprezentau, dar mai important de ce ar fi optat să le facă. Probabil credea că era mai cool așa.

— Unde mergi? l-am întrebat, strângându-mi hanoracul lărguț în pumni.

Afară era calm și liniștit, ca și când nu ar fi o toamnă târzie. Ne-am oprit în fața unui Jeep, cu vopsea decojită în partea de jos a ușii șoferului. Nu era nouă, asta era clar. L-am observat pe Sin deschizând-o ca și când ar fi cea mai mare minunăție din lume. Cumva, rabla din fața mea era importantă pentru el.

— Unde mergem, m-a corectat. Hai! Urcă!

Am stat puțin pe loc, dezbătând dacă ar fi bine sau nu să mă alătur lui. Dar apoi m-a privit pătrunzător și am știut că dacă nu urcam în acea clipă în mașină, aș fi regretat pentru tot restul vieții.

— Te comporți ciudat, i-am spus, punându-mi centura.

Mă furnicau buricele degetelor la realizarea că eram doar noi doi într-o mașină, în mijlocul nopții. Nu îndrăzneam să-l privesc direct. Îl evitam, știind că lucrurile ar deveni stânjenitoare pentru mine dacă făceam un contact vizual cu el. Eram roșie în obraji și o stare de sațietate pusese stăpânire pe mine.

A pornit radioul, lăsând muzica să distrugă liniștea dintre noi. Dar nici asta nu mă ajuta prea mult, pentru că aveam o vagă impresie că versurile melodiei îmi vorbea despre noi. Nici nu știam dacă există un noi sau de ce mă gândeam că ar putea exista.

Skye din liceu ar fi dat orice să fie aici cu Sin. Partea cea mai tristă e că și Skye din facultate simțea la fel, doar că nega cu vehemență că încă era dependentă de el. Diferența era că acum Sin știa cu adevărat că exist.

— La ce te gândești? mă întrebă. Nu te răpesc, Josephine.

— Nu-mi spune așa! I-am oprit. Nu-mi place. Nu sunt obișnuită să mi se spună așa. Nici măcar nu-mi place numele.

— Știi ceva? aruncă o privire scurtă către mine. Eu am să continui să îți spun așa, pentru că îmi place. Îmi place pentru că face parte din tine. Skye, te plac completă. Nu pe jumătate.

— Mă placi? am întrebat în șoaptă.

— Ca persoană, adică. Nu romantic.

Își strânse mâinile pe volan încordat. Luminile orașului erau singurele care mai rupeau din întunericul mașinii. O melodie ritmată începu să răsune pretutindeni, schimbându-mi starea de dispoziție.

Am început să fredonez versurile fără pic de rușine, deși nu eram cea mai iscusită cântăreață din lume. Măcar nu mai ne aflam într-un silențios absurd. El mă privi scurt, fiind totodată atent la volan. Dar nici măcar asta nu mă oprea din a cânta cu patimă. Sin îmi urmă exemplu, lăsându-mă cu gura căscată.

— Oh, na, na. Just be careful, na na. Love ain't simple, na na. Promise me no promises.

L-am privit perplex, întrebându-mă dacă exista un lucru pe care nu știa să-l facă. Avea o voce caldă și totuși masculină. Aveam impresia că mă aflam în mașină cu un cântăreț. Am zâmbit fascinată, lăsându-l să cânte după bunul lui plac. Mi-a făcut semn să-l acompaniez, dar am refuzat deoarece vocea lui suna atât de bine, încât voiam să o memorez.

— Există ceva la care să nu te pricepi? am întrebat, încrucișându-mi mâinile la piept.

— Sport, dezvălui spre surprinderea mea. Nu sunt un sportiv atât de bun. Nu mă pricep nici la bătăi. De asta fugeam de polițiștii ăia atunci. Sunt o persoană pacifistă, știi?

— Uau! am exclamat.

Dacă-mi aduceam aminte în liceu, Sin fusese în echipa de fotbal. Doar că stătea mereu pe bancă și flirta cu majoretele.

— Dar mă pricep la actorie, dansat, cântat și la

sex. Asta ar trebui să-mi fie suficient, nu?

Am pufnit, nevenindu-mi să cred că a putut să spună asta cu voce tare.

— Dar faci sală, nu-i așa? Se vede, l-am complimentat fără să vreau.

— Mda. Dar când mă refer la sport, mă refer la faptul că mingea mea nu aterizează niciodată într-o poartă sau într-un coș. Și când mă refer la bătăi, mă refer că sunt prea lent să dau un pumn unde trebuie. De obicei, dau pe lângă în ambele cazuri.

— Are sens, am dat din cap.

M-a privit ca și când aș fi o ciudată.

— Persoanele artistice sunt mai mereu dezordonate și neîndemânatice. Eu sunt la fel cu bucătăria și cu treburile femeiești.

— Nu ne-am găsit noi? glumi.

— Am fi un dezastru de proporții mari, dacă am fi împreună. Gândește-te ce ar ieși!

— O catastrofă. Dar uneori dezastrele pot duce la lucruri bune, nu crezi? 26

Am chicotit, dând din cap negativ.

— Spre exemplu, datorită picioarelor tale stângi noi am putut să ne împrietenim. 8

M-am sprijinit de geamul mașinii, reflectând la faptul că avea dreptate. Relația noastră se schimbase considerabil de când fusese pus să-mi dea lecții de dans. Ajunsesem să-l văd cu alți ochi și să comunic în alt mod cu el.

— Suntem prieteni? l-am întrebat nedumerită.

— Nu încă. Nu ne cunoaștem suficient. De aceea, te-am luat cu mine. Poate suntem făcuți să fim prieteni și noi nici măcar nu știm asta. Poate funcționăm mai bine așa. Nu vrei să te convingi? 16

O lume în care eu și Sin Leithold eram prieteni? Ce fel de lume era aia? 26

Am dat din cap afirmativ, deși fusese mai mult 6

o mișcare falsă. Eu n-aș fi putut să-l văd vreodată doar ca pe un prieten. Să-l am aproape de mine era periculos. Nu doream ca el să știe că mă speria cu adevărat gândul că am putea să ne împrietenim, căci ar fi putut ușor să-mi frângă inima. Nu doream să-mi vorbească despre cuceririle sale, cum nici eu nu doream să vorbesc cu el despre Asaf. 6

A parcat mașina undeva la marginea orașului, luându-mă prin surprindere. Se grăbi să-mi deschidă ușa și zâmbi entuziasmat. Nu-l mai văzusem zâmbit în felul acesta. Era ceva nou pentru mine.

— Bine că ai hanoracul pe tine. S-a lăsat răcoare, îmi căută mâna prin mâneca lungă a hainei. 20

Degetele sale le atinseră pe ale mele, făcându-mă să tresar. Erau atât de lungi și reci, dar cel mai important erau acolo ca să-mi aducă aminte că mă aflam aici, cu Sin. Doar noi doi și un loc total necunoscut mie. Umplea spații pe care nici nu știam că ar fi incomplete.

— Unde suntem? am privit panoul măreț

publicitar din fața mea.

S-a urcat pe capota Jeepului și mi-a făcut semn să-i urmez exemplu. M-am chinuit să fac asta, spre amuzamentul lui.

— Aici obișnuia să fie un cinema în aer liber. S-a închis acum mulți ani, doar că mie îmi place să-mi imaginez ce film ar apărea pe ecran, dacă acesta ar mai funcționa, îmi povesti. De exemplu, descrie-mi un film pe care ai dori să-l vezi acum, dar nu-mi spune cum se numește.

Încântată de ideea lui mai puțin convențională, m-am străduit să găsesc un film pe măsură. L-am privit concentrat și am zâmbit larg.

— Este un film din 42' și poartă numele unui oraș. Personajul principal își revede fosta iubită, care acum este căsătorită. 3

— Nu mai este nevoie să spui nimic. Casablanca e sută la sută, interveni. Ușor. E cel mai cunoscut film clasic. 4

Mi-am dat ochii peste cap încruntată.

— OK. E rândul tău, i-am pasat ștafeta.

— Anul 40'. Dramă psihologică. Poartă numele primei soții Winter, care și moartă, datorită Doamnei Danvers, este prezentă pretutindeni.

— Ușor, am strigat prompt. Rebecca. Cât a putut să mă frustreze comportamentul doamnei Danvers. Dumnezeule!

Sin chicoti relaxat, dezvăluindu-mi că este fericit că aveam în comun filmele clasice. Am continuat cu ștafeta încă trei dăți, timp în care am realizat că oricum o să ne ghicim unul altuia gândurile. Aveam o cultură generală cinematică prea bună.

— Sin? m-am întins eu cu spatele pe parbriz. Nu mi-ai spus de ce te-ai apucat de actorie.

Deveni serios și îmi copiă poziția. Ne uitam la ecranul stins al panoului, în timp ce adierile vântului ne întretăiau chipurile. Am aruncat o privire scurtă către Sin, văzându-l pierdut în gânduri. Nici nu știam dacă mi-a auzit întrebarea.

— Ca omagiu adus bunicului meu, răspunse apoi cu greutate. Bunicul a fost un actor foarte apreciat și am vrut să-i calc pe urme, pentru a-i păstra amintirea vie. De asta, muncesc mai mult decât ceilalți și mă lupt ca toate să iasă perfect. Nu a trăit suficient de mult, încât să mă vadă pe scenă. Asta mă distruge câteodată.

I-am căutat mâna și i-am strâns-o puternic, spre surprinderea lui. Nu știu de ce am simțit nevoia să-l consolez, pentru că, în fond, el era Sin Leithold și sentimentele lui erau egale cu zero.

— Garantez că e mândru de tine, l-am asigurat. Minunat cum bunicii noștri ne-au adus mai aproape de scenă. E ca și când ne-au lăsat o moștenire uriașă. Bunicii mei sunt în viață și nimic nu m-ar încânta mai mult, decât să-i văd la unul dintre spectacolele mele. Să văd aceeași fascinație pe chipul lor când mă privesc, ca atunci când m-au dus prima dată la teatru.

A început să-mi mângâie mâna cu buricele degetelor sale și să mă privească intens. Inima mi-a luat-o la goană, doar observându-l atât de

deschis în ceea ce mă privește. Aveam amândoi garda suficient de jos, încât să ne putem descoperi suficient.

— Tatuajele tale, le-am urmărit cu privirea. Ce semnificație au?

Erau semne triviale desenate în jurul unor lucruri minore, precum o busolă, aripile unei păsări, o clepsidră, o ancoră, un trandafir, o bufniță și multe altele. Dar cel mai important era suprapunerea de pergamente pe care era scris „I don't have a happy place". Mă întrebam, Sin era fericit?

— Fac parte din trecutul meu, răspunse reticent. Au fost făcute acum un an, când lumea mea părea să se prăbușească. Eram pierdut și nici acum nu știu cum de am reușit să mă adun. Făceam lucruri care nu erau tocmai adecvate pentru un băiat cu un viitor strălucit în față. Tatuajul, pierce-ul și acțiunile mele erau făcute pentru a mă învăța că există durere fizică, dar care doare de un milion de ori mai încet decât cea pe care o porți în suflet. Așadar, făceam tot posibilul să-mi cresc durerea fizică, sperând că o să eclipseze ce aveam pe interior.

Am respirat cu greutate, încercând să-l ascult cu atenție. Nu puteam să mi-l imaginez pe Sin fără zâmbetul său zeflemitor, fără replicile sarcastice, fără personalitatea lui luminoasă. Strălucea la propriu. Doar că, stând aici cu mine și vorbind despre el ca persoană, nu puteam să nu observ o durere ce o ținea ascunsă.

Nu voiam să intervin și să-l presez să-mi spună toată povestea lui. Era mai bine dacă nu insistam.

— Asaf a fost lângă mine mereu. De aceea, îi sunt dator. Dacă nu ar fi fost el, probabil acum nu aș mai fi aici, luptând în continuare pentru visul meu. Am greșit mult față de el, Skye. Și m-a iertat. Nu aș vrea să o fac din nou.

— Are legătură cu fata de care ai fost îndrăgostit? imediat ce am pronunțat întrebarea, mi-am dus mâna la gură și m-am oprit din respirat.

Chipul lui spunea totul. Nu aș fi crezut vreodată că o să văd un Sin cu inima frântă și nu-mi plăcea să-l știu așa. Mi-a dat drumul la

mână și a închis ochii. Am înlemnit, întrebându-mă ce anume îi străbătea mintea acum.

— Cred că ar fi bine să ne întoarcem. Mâine se anunță rezultatele audițiilor și începem repetițiile, a coborât și m-a ajutat și pe mine să ating solul cu bine. 6

Nu am putut decât să dau din cap, măcinată de faptul că am distrus totul cu întrebarea mea. Ultimul lucru pe care îl voiam era să-i fac rău. Încă însemna ceva pentru mine, chiar dacă sentimentele mele erau de mult apuse.

— Deși ascult mult The Weeknd și Chase Atlantic, când sunt singur îmi place muzica veche. Parcă versurile lor îmi vorbesc mai mult decât o fac cele din prezent. Cu excepția melodiilor perverse despre cât de bun sunt în pat, glumi, detensionând atmosfera. 35

— Încă un lucru pe care îl avem în comun, am zâmbit larg. Mai puțin partea cu melodiile despre sex.

A căutat un CD în hărmălaia de discuri pe care 37

la avea și l-a introdus în radio. Torn de la Natalia Imbruglia a început să răsune în Jeep, provocându-se să fredonăm din nou, tot drumul spre casă. Era uimitor cum alături de el mă simțeam ca într-un rollercoaster al sentimentelor. Un moment zâmbesc, în altul sunt încruntată. Dar Sin Leithold clar avea abilitatea să te eclipseze, pentru că strălucea mai tare decât o mie de diamante. Atât de prețios era.

» Chapter 16

Stăteam sprijinită de pervaz cu cana de ceai în mână, gândindu-mă la seara trecută. Nu-l cunoscusem niciodată pe Sin în întregime. Nu știam ce fel de familie are sau că are o soră geamănă. Îl știam doar ca ticălosul care frângea inimi în liceu, nerealizând că poate e mai mult de capul lui. 1

Eu eram absolut plictisitoare. Eram cuminte, inteligentă și aveam o familie mai mult saaumai puțin normală: un tată protectiv și o mamă ce mă sprijinea în tot ceea ce făceam. Să nu mai spun că relația mea cu Talia era incredibilă acum. 4

Dar Sin și Pandora erau foarte reci unul față de celălalt. Nu-i vedeam decât foarte rar împreună și clar nu erau pe aceeași lungime de undă, deși împărțeau aceeași pasiune. Doar grupul comun de prieteni îi mai aducea împreună. 1

Nu am un loc fericit. Doar o persoană cu adevărat depresivă ar fi putut spune asta. ȘI faptul că și-a tatuat acest lucru m-a bulversat cu totul. Oricine ar fi fost fata de care a fost îndrăgostit, trebuie să-l fi dat cu adevărat peste cap. 19

— Nu te-ai îmbrăcat încă? Kaya veni lângă mine ca un taifun. Unde cât e ceasul? Rezultatele s-au afișat deja.

Începu să se plimbe dintr-un capăt în altul a camerei, în timp ce eu încă mă gândeam la Sin. Chiar puteam fi prieteni? Aveam lucruri în comun și părea că puteam să comunicăm destul de bine. Și atunci, de ce eu respingeam ideea de prietenie? Oricum, mai mult decât atât nici nu ar putea fi.

— Te gândești la Asaf? Kaya se opri din frământări. Ai zâmbetul ăla pe chip. 8

— Zâmbetul ăla? am întrebat confuză.

— De fată îndrăgostită. 17

Am încremenit. Cât de stupid ar fi ca eu să

simt și el să nu o facă? Dacă mă îndrăgosteam cu adevărat de Sin, atunci aș fi suferit enorm ori de câte ori el se afla în prezența unei fete. De prea multe ori, aș putea spune.

— Să mergem, am luat-o de cot.

— Skye, se smuci ea. Ești încă în pijamale.

M-am uitat la hainele de pe mine, realizând că avea dreptate. Am zâmbit stângaci și mi-am luat niște țoale aruncate prin dulap, punându-mi-le pe mine. Gândindu-mă la Sin, uitasem complet de emoțiile pe care le aveam pentru audiții. Un gol în stomac mi se instală imediat ce mi-am tras bluza pe corp.

— Oh, doamne. Rezultatele, am țipat agonizată.

— Nici bine nu intru în cameră, căci deja mă surziți, Ty își astupă urechile.

Lăsă o mapă pe noptiera sa, având un centimetru în jurul gâtului și un creion în coc. Arăta fix ca un designer vestimentar. Mă bucuram că-i mergea bine și la ore și că toată lumea o considera cea mai bună elevă din

primul an pe secțiunea din care făcea parte.

— Vino cu noi, Ty. Avem nevoie de tine acolo. Suntem prea emoționate, Kaya o luă de mână și o strânse tare.

— Am de ales? răspunse, uitându-se la noi amuzată. O să faceți bine amândouă. Am încredere în voi.

— Dar Ty, tu știi cât de mult îmi doresc să fiu pe scenă cu Sin Leithold. Asta ar fi ocazia noastră să ne îndrăgostim unul de celălalt.

Am pufnit sâcâită și mi-am încrucișat brațele la piept. Asta era cea mai mare prostie pe care am auzit-o din gura ei.

— Eu nu înțeleg ce problemă ai cu el, Kaya mi se adresă îmbufnată.

— Nici eu, am vorbit mai mult în șoaptă.

Ty ne ținu încă o predică prin care spunea că dacă nu aveam încredere în noi, era ca și când am eșua deja. Am ascultat-o, trăgând-o până la avizierul de la intrarea pe scenă. Era deja o

hărmălaie acolo, zeci de fete plângând și îngrămădindu-se.

— Dacă numele meu apare acolo, viața mea e terminată, Kaya vorbi încruntată.

— Credeam că vrei rolul ăla, Ty o opri confuză.

— Acolo sunt puse toate rolurile antagonice și secundare. Rolul principal nu este scris niciodată pe listă. El se anunță separat, detalia Kaya.

Am strâns-o de mână emoționată și mi-am aruncat privirea pe listă. Agron...Agron...Agron. Niciun Agron? Niciun rol? Am verificat încă o dată. Nimic. Kaya îmi dădu drumul la mână și își acoperi fața frustrată.

— La naiba, dădu cu pumnul în perete. Sunt curtezana numărul unu.

— Felicitări! Ty dădu să o ia în brațe, dar aceasta se smuci numaidecât cu o scârbă imensă.

Nu o mai văzusem atât de agresivă pe Kaya

niciodată. Doar că acum eram prea ocupată cu propria dezamăgire, pentru a-i spune ceva ca să o liniștesc. Cum era posibil să nu iau niciun rol? Chiar atât de groaznică eram?

— Eu voiam rolul principal. Eu îl voiam pe Sin, roșcata vorbi nervoasă. Tu ce-ai primit? 7

Se întoarse spre mine, dar se opri imediat ce dădu peste ochii mei înlăcrimați. Nici nu simțeam prezența lacrimilor, căci îmi puneam un milion de întrebări. Audiția nu fusese chiar atât de rea. Oare nivelul celorlalte persoane era mai mare decât al meu? Nu înțelegeam. La naiba!

— Nu ești pe listă, Ty mă luă de umeri. Dar gândește-te că mai ai o șansă. Poate ai obținut rolul principal.

— Nu-i da speranțe false, Kaya interveni. Îmi pare rău. Sunt sigură că data viitoare vei obține ceva. Jurații ăștia sunt duși cu capul, dacă nu ne-au ales. 64

Am strâns-o în brațe pe Ty, impunându-mi să nu plâng. Încă exista o șansă. Oare era posibil să

fi luat rolul principal? În fond, reușisem să-l aduc la tăcere pe nimeni altul decât Sin Leithold. Fusesem stăpână pe mine și intrasem în pielea personajului cu o iuțeală remarcabilă. Trebuia să mai existe o cale.

— Toate fetele care nu sunt pe listă să intre pe scenă, Pandora anunță de la intrare. 2

Am tras aer în piept, încurajându-mă. Aveam nevoie de asta. Trebuia să le dovedesc celorlalți că merit să fiu aici. Trebuia să mă revanșez pentru toate căzăturile de la ora de dans și pentru toate bâlbâielile de la improvizație. Aveam talent. Știam asta.

Ne-au aliniat pe toate în fața juriului precedent. De data aceasta, Sin lipsea. Mi-ar fi plăcut să fie și el acolo. Îmi făcea bine prezența lui, mai ales în acest context. Existau încă alte doisprezece fete, așteptând un verdict. Fiecare avea o modalitate unică de a reacționa sub presiunea rezultatelor, fie pozitivă, fie negativă. 1

Stând din nou pe scenă îmi dădeam seama că visul meu era acesta. Eram la un pas de-a-mi împlini visul și aveam să o fac alături de primul

băiat pe care l-am plăcut. Hilar! Eu și Sin Leithold pe aceeași scenă. Dacă mă gândeam la el cel din liceu, aș fi spus că nu m-am gândit niciodată ca noi să fim atât de apropiați. Dar dacă mă gândeam la el ca la actorul pe care îl admir, ca la mentorul pe care l-am avut în tot acest timp, realizam că începusem să-l creditez ca persoană pentru toate eforturile pe care le făcea. Pentru că muncea mult și strălucea pe măsură.

— Bună ziua, Leon se ridică de pe scaun cu o foaie în mână.

O atingea lejer, ca și când nu ar fi pe cale să distrugă câteva vise chiar acum. Nu știu de ce, dar îl vedeam pe Leon ca pe un profesor nemilos de strict, fără sentimente. Doar că îmi tot aminteam de momentul în care ni i-a descris pe Sin și pe ceilalți din anul trei. Vorbea cu dragoste despre ei.

— Vă aflați aici pentru că nu v-ați găsit pe lista afișată la intrare. Există două variante acum și fiecare dintre ele cade într-o extremă. O singură persoană dintre voi are posibilitatea să ia rolul principal feminin în producție, în timp ce

celelalte vor alege dacă vor să facă parte din echipa tehnică de construire a decorului sau să nu ia parte deloc la prima piesă de început de an. V-aș recomanda să participați în echipa tehnică, pentru că avem nevoie de ajutoare și în plus puteți învăța câte ceva despre producție.

Nu știam dacă eram capabilă să trec peste, în cazul în care nu luam rolul principal.

— OK. O să trecem direct la subiect, Leon ne văzu nerăbdarea arzătoare din ochi. În acest an, rolul principal este luat de către...

Am simțit că mi se blochează toate simțurile și că uit pentru un moment cum este să respiri, cum este să vezi și să atingi. Inima bătea pe un ritm nebunesc, în timp ce stomacul mi se întorcea ca și când aș fi într-un carusel. Mi-am strâns pumnii puternic, închizând ochii. Am tresărit în momentul în care scârțâitul unei uși strică ambientul și m-am uitat fix la Sin, croindu-și drum către Leon. Ne privea pe toate, fără a poposi mai mult asupra mea. Mă trata ca parte din mulțime.

Aș fi vrut să mă privească mai mult. Să fie

acolo pentru mine. Aveam nevoie de cineva în acest moment. Îmi tremurau picioarele frenetic.

— Karina Wrincer, Leon rosti, dând frâu liber tuturor plânsetelor de dezamăgire. 92

Am auzit o parte din fete plângând, provocându-mă să-mi umplu și eu ochii de lacrimi. L-am privit fix pe Sin, care mă evita. Am pierdut! Am pierdut în fața lui. De ce a trebuit să fie așa? De ce nu eram suficient de bună pentru nimeni? Nu-mi meritam locul aici. Nu aveam pic de talent. 2

Eram în continuare Skye fata invizibilă din liceu. Nimeni nu părea să o observe. Nimeni nu-i păsa cu adevărat să îi vadă strălucirea. Pentru că o făcea, din ce în ce mai puțin. Avea o strălucire proprie, dar pe care oamenii nu o vedeau cu adevărat decât dacă se apropiau și îi rupeau barierele. 3

Nu aveam să fiu niciodată pe gustul oamenilor. Niciun rol. Aș fi preferat să nu am vreo replică, dar să fiu pe scenă. Dar măcar știam că aparțin acestui loc, nu că încurc totul. Era suficient! Îmi ajunsese! Nimeni nu părea să creadă în mine. 5

Toți mă considerau o inutilă. 5

Mi-am șters lacrimile cu mâneca bluzei mele de bumbac și l-am privit pe Leon, care la rândul lui mă țintuia cu privirea. Am vrut să strig în acel moment: „De ce? De ce nu sunt suficient de bună pentru voi?". Doar că gustul amar din gură era persistent și o stare gravă de vomă punea stăpânire pe mine, în timp ce mă înecam în propriile lacrimi. 6

Scena nu era locul meu. Picioarele mele nu aveau niciun drept să pășească pe ea. Nu eram capabilă să transmit nimic oamenilor din jur. Eram un eșec. Sin o luă în brațe pe cea care luase rolul. Era o tipă mult mai frumoasă decât mine. Avea un aer specific Kayei. Era foarte stăpână pe sine. 6

Am simțit încă o dată că vărs, așa că am fugit. La fiecare pas străbătut, picioarele m-au durut în conformitate cu greutatea ce se apăsa pe inima mea fragilă. Mai avea puțin și era ruptă în bucățele. Le-am promis bunicilor că o să le înapoiez fiecare bilet la teatru. Știam că nu-și permiteau mereu să mă ducă, dar o făceau pentru că mă iubeau. Le-am promis părinților

mei că o să lupt să devin cineva, pentru a-i recompensa pentru faptul că mă țineau în universitate, deși salariile lor de abia ne asigurau un trai.

Nu făceam parte din cea mai bogată familie. Eram modestă și nu aveam nimic altceva decât istețimea moștenită de la ei. Toate sacrificiile lor au fost călcate în picioare de către mine astăzi. Nu era numai visul meu, ci și a lor. Voiau să mă vadă împlinită.

Am ieșit afară, așezându-mă pe scara de ciment rece, eliberându-mă de toate frustrările într-un plâns înfundat. Nu mai simţisem niciodată că mă rup în bucăţele. Era o durere ce trecea de mult de granițele decepţionării.

— Skye, Pandoră îmi puse o haină pe umeri, așezându-se lângă mine. Hei, uită-te la mine! E în regulă.

21

Mă trase într-o îmbrățișare, mângâindu-mi spatele și încercând să mă facă să mă calmez. Doar că eu am început să plâng mai zgomotos, strângând-o mai tare. Aveam nevoie de cineva și mă bucuram că era aici. Deși noi nu eram

prietene și nici nu ne cunoșteam prea bine, chiar mă bucuram.

— Dumnezeu știe câte dezamăgiri am avut. Am plâns de atât de multe ori, încât mai aveam puțin și renunțam la visul meu, îmi povesti. Știi, Skye? Nu orice stea strălucește de prima dată. Pentru a putea fi văzută pe cer ea trebuie să se alimenteze cu cât mai multe experiențe și sentimente. Dar în final strălucirea ei este mai mare decât a celorlalte.

Am ascultat-o în liniște, luând pachetul de șervețele întins de către ea. Mi-am șters nasul, încă nespunând nimic. Nici nu eram sigură dacă eram capabilă să mai spun ceva. Probabil vocea mea era ruptă și tremurândă.

— Gândește-te câte stele vor să strălucească în univers, privi cerul îngândurată. Chiar și stelele căzătoare o fac. Le poți vedea noaptea în toată splendoarea lor, oftă cu un zâmbet epuizat. Există ceva mai important decât succesul, Skye. E ceea ce acumulezi pentru a ajunge la el. Drumurile lungi sunt presărate de obstacole, dar duc întotdeauna acolo unde vrei. La finalul zilei, devii mândru pentru că ai reușit să treci peste

atâtea, doar ca să vezi că ești o stea strălucitoare și admirată pe cer, privită de către visătorii ce vor să ajungă acolo unde ești tu. 5

Am mototolit șervețelul și am încercat să țintesc coșul de gunoi. Am dat pe lângă. Am pufnit frustrată. Nici măcar asta nu-mi ieșea.

— Muncește și eventual vei reuși să primești ceea ce dorești în schimb, mă sfătui. Chiar dacă nu ai luat rolul pe care îl doreai acum, alătură-te echipei tehnice. Învață și luptă să faci un spectacol reușit pentru oameni. Chiar dacă nu ești acolo pe scenă, există milioane de moduri pentru a-i face fericiți. Asigură-te că vor primi șansa să asiste la o producție reușită. 4

— Ai dreptate. Oamenii nu sunt vinovați cu nimic. Am de gând să mă asigur că totul iese ca la carte. 1

Pandora mă privi mândră. Aveam, de asemenea, multe de învățat de la ea. Începeam să văd de ce cei din anul trei erau considerați ca fiind cei mai talentați. Munceau și dădeau totul pe scenă. Voiam ca într-o bună zi să ajung la nivelul lor. Dar până atunci să mă mulțumesc cu

ce mi se dă.

— Chiar și noi actorii mai contribuim la producție. Spectacolul este spectacol indiferent dacă te bucuri de lumina reflectoarelor sau nu. Când totul iese bine, ai o satisfacție pe care o consideri suficientă. Indiferent dacă ai pictat niște copaci sau ai spus trei replici în toată sceneta. Zâmbetele oamenilor îți rămân întipărite în minte, chiar și atunci când te ascunzi după cortină.

În sfârșit am înțeles. Am înțeles că pe scenă este un loc pentru fiecare, atâta timp cât dorești să le transmiți oamenilor fericire. Nu trebuia să existe invidie că nu ai primit rolul principal, căci la final zâmbetele spectatorilor contează.

— Mulțumesc, Pandora. Chiar mi-ai deschis ochii. Nu credeam că vreodată o să pot vorbi așa cu tine.

— Nu uita, Skye. Nu toți ne-am născut Sin Leithold. Unii dintre noi suntem ca Skye Agron. Trebuie să muncim puțin, până a ajunge acolo unde ne dorim.

Am început să râd la comparația făcută. Voiam să strălucesc, dar nu la fel ca Sin. Ci ca mine. Voiam să strălucesc ca mine!

» Chapter 17

FETELE CUMINȚI NU ÎNJURĂ 52

Stăteam pe scaun în fața oglinzii, împletindu-mi părul și încercând să mă încurajez. Eram dezamăgită într-un fel de mine, dar încercam să-i ascult sfaturile Pandorei și să dau totul pentru buna producție a scenetei. Kaya avea repetiții și, deși nici rezultatul ei nu a fost pe măsura așteptărilor, măcar se bucura de lumina reflectoarelor. 11

Codițele împletite mă făceau mai copilăroasă și dădeau impresia că aș fi mai fericită, decât eram în mod normal. Exact efectul pe care îl căutam. Mi-am pus inele de plastic pe degete, câștigate la pufuleți cu surprize și m-am dat cu luciu de buze cu miros și gust de banane. Ultimul lucru pe care îl doream acum era să mă ascund în spatele unui look întunecat. Măcar păream jucăușă. 33

Mi-am luat un cardigan pe mine, simțind că

perechea de blugi scurtă era un pic prea scurtă, iar maioul era prea decoltat. Încă mă aflam în perimetrul facultății. Și în plus nu era nici genul meu să mă afișez sexy în fața colegilor noștri.

Am plecat către scenă alert, trecând pe lângă mulți oameni pe care nu îi cunoșteam, dar cu care mă întâlneam zilnic pe hol. Ajunsă acolo am observat cum elevii mai mari cu roluri micuțe pictau copaci și ceruri improvizate. Din echipa tehnică nu făceau parte decât trei fete și un băiat. Cu mine eram cinci. Presupun că nu oricine avea curajul necesar să se întoarcă să ajute după o dezamăgire nefastă.

— Bună, i-am salutat eu, mergând în colț lângă ei. Așteptați direcții?

— Da. Suntem repartizați regizorului, băiatul își scărpină ceafa.

— Înainte de toate, vreau să vă mulțumesc că ați acceptat să ajutați doar pentru ca oamenii să aibă parte de un spectacol pe cinste, le-am spus, încercând să par cât mai prietenoasă.

Fetele bufniră în râs, iar băiatul își scărpină din

nou ceafa. Am presupus că acesta era un tic al lui care marca o oarecare stânjeneală. Dacă îi analizam prea bine, fetele erau prea aranjate pentru o ținută lejeră de lucru. Băiatul arăta exact așa cum se presupunea că trebuie să fim: casual.

— Nu am venit pentru oameni. Nu dăm doi bani pe ei. Oricum, nu o să ne vadă pe scenă. Deci cui îi pasă? o fată îmi răspunse răutăcioasă.

— Și atunci de ce ați venit? am întrebat confuză.

Nu știam dacă asta era o glumă. Existau persoane care nu dădeau doi bani pe public?

— Să lucrăm cu Yass. Dăă! o alta îmi răspunse. Suntem repartizaţi lui. Asta înseamnă că putem fi aproape de el.

Am clipit surprinsă. Comportamentul lor îmi aducea aminte de Kaya și de fanteziile sale pentru Sin. Nu înțelegeam cum de un simplu băiat putea fi mai important decât actoria în sine. Nu aș fi pus asta pe primul lor în pofida visului meu.

— Eu sunt aici pentru că-mi plac detaliile tehnice, băiatul dădu din umeri. Și îl admir pe Yass foarte mult și vreau să învăț de la cel mai bun. E mare lucru ca fiecare spectacol să fie pus în scenă de către tine, iar ceilalți să nu știe că tu de fapt ești eroul din spatele a tot. Pentru că fără regizor, producția ar fi seacă. 8

Așa era. Aveai nevoie de foarte multă modestie pentru a lucra pentru oameni, totodată alegând să nu primești omagiile aduse de ei. Să lucrezi în spate era un lucru onorabil, până la urmă. Yass, deși era de asemenea în anul trei, era prea tânăr să dirijeze o întreagă producție. Și totuși o făcea îndeajuns de bine încât să câștige respectul colegilor săi. Auzisem numai lucruri bune despre munca lui, dar niciodată nu făcusem o cercetare să văd cât de talentat este cu adevărat.

Fetele începură să chicotească la unison, privind în partea opusă a camerei. Le-am urmărit cursul privirii și l-am văzut pe Yass pășind distras către noi. Se opri undeva pe la mijloc, în fața unei măsuțe și își dădu ghiozdanul jos de pe umeri, scotocind după o sticlă de apă pe jumătate goală. În momentul în care gura lui 5

atinsese gâtul sticlei, fetele oftară fermecate. M-am uitat la ele amuzată, ca mai apoi să-mi axez atenția asupra brunetului. 5

Da. Era frumos. Faptul că arăta ca Johnny Depp în tinerețe nu ajuta pe nimeni. Avea buzele groase și uscate, iar apa i se prelingea de-a lungul bărbiei marcate de puțină barbă. Părul îi atingea cu greutate umerii, în timp ce pieptul lucrat i se urca și cobora la intervale egale de timp. Mă simțeam ca într-o transă ciudată. Vânătaia de la ochi părea acum insesizabilă. Mă întrebam cum o căpătase. De fapt, nu știam mare lucru despre Yass. Nu știam nici măcar de ce nu mai vorbea cu Asaf. 16

Yassmin categoric nu părea un băiat rău. Presupun că dacă ai fi încercat să vorbești cu el, s-ar deschis în fața ta.

— Ce dracu' vă uitați așa? ne vorbi răstit, strângând sticla goală între mâini. 3

M-am înșelat. Bine, poate nu era cea mai amabilă persoană. Dar cu puțin efort sau poate mai mult, aș fi putut să-l fac mai politicos cu mine. Măcar atât.

— Suntem în echipa tehnică, o fata răspunse reticentă. Suntem ale tale. Fă ce vrei cu noi! 45

M-am uitat șocată la ele. Cine spunea că regizorii nu aveau fane disperate?

— Ce adunătură de ratați, vorbi în barbă pentru el, ca și când s-ar fi pricopsit cu noi.

Eram aici să-l ajutăm. Nerecunoscătorul.

— Scuză-mă? mi-am încrucișat mâinile la piept.

— De ce dracu' să te scuz? Pentru codițele tale stupide? îmi răspunse sâcâit. Nu mă interesează ce faceți. Doar nu stricați nimic.

Ce nesimțit! Fetele aveau inimile frânte, iar băiatul mai avea puțin și plângea. Nu aveam să renunț doar pentru că el se comporta ca un idiot nerecunoscător. 8

— Yassmin! Leon îi atrase atenția. Munca de echipă!

— Să-mi bag, murmură în bărbie. Mda. Vă găsesc eu ceva de lucru. Cele trei tipe enervante puteți desena niște iarbă pe carton? Și tipule du-te și verifică luminile! Codițe tâmpite...tu ești noua mea asistentă.

— Nu e corect! o fată dintre cele trei interveni. De ce e ea asistenta ta?

— Pentru că nu are bale la gură, le răspunse răutăcios. Haide, mișcă-te. Am nevoie să mă ajuți în anumite privințe.

Începu să meargă alert către ieșire. Am grăbit și eu pasul, încercând să-l ajung din urmă. Era chiar foarte iute de picior. Am gâfâit zgomotos, intrând în el numaidecât, deoarece se opri când nu mă așteptam.

Alesese să ignore incidentul și să înceapă să-mi dea ordine.

— Ți-am găsit ocupație, mă privi superior.

Nici nu credeam că o făcea intenționat. Doar era un pic prea pasionat de munca lui din spate.

— O să trebuiască să iau notițe?

— De ce? Ești prea bleagă să reții? 11

M-am încruntat. Tipul ăsta avea un vocabular foarte urât. Îmi venea să-i astup gura spurcată cu o șosetă folosită. 8

— Am nevoie de plăci nude pentru a picta fundalul pe el. Du-te în aria de Arte Plastice și cere-i tipului de acolo, cu bretonul mov într-o parte, plăcile. Spune-i că avem nevoie pentru decor, mă instrui. Te descurci? 1

— Mda. Nu sunt prea „bleagă" să înțeleg. 1

Mă ocoli și plecă, lăsându-mă acolo. Nu putea fi și el mai prietenos?

Am încercat să nu-l las pe Yass să mă descurajeze și am plecat către aria de arte plastice. Nu avusesem ocazia să explorez întreaga Universitate, dar îmi plăcea această specialitate. Totul părea mai viu datorită expozițiilor de pe hol și al tablourilor expresioniste. 1

L-am căutat pe tipul ăsta cu breton colorat, observându-l pictând pe pânză într-o sală de clasă. Am intrat neanunțată și i-am pus mâna pe umăr.

— Bună, mă salută el. M-ai speriat puțin. Te pot ajuta?

— Am nevoie de plăci pentru decor, i-am spus.

— Mda. În fundul clasei le găsești. Alege-o pe care vrei.

Am dat din cap în semn de mulțumire și mi-am târâit picioarele până în locul indicat. Cine ar fi crezut că Universitatea asta era suficient de mare încât să te epuizeze, în cazul în care decideai să o parcurgi?

Am ajuns în dreptul plăcilor, observând nuanțe asemănătoare de nude pe care nu le percepeam a fi prea diferite, deși orice artist ar știi să le deosebească. La naiba! De care avea Yass nevoie?

M-am întors către tipul de la arte și am zâmbit stresată. Nu aveam de ales. Trebuia să iau o

placă și să sper că este cea adecvată. Plăcile aveau cam doi metri lungime, doi lățime. Dar cântăreau, după părerea mea, o tonă.

M-am întors pe scenă, văzându-l pe Sin și pe tipa din anul patru repetând o scenă. Kaya stătea în spatele Karinei, arătând ca și când ar fi în stare să omoare pe cineva. Știam că toată situația o indigna. Nu avea atenția celui pe care îl plăcea.

M-am concentrat asupra replicilor spuse, văzând că Sin le spunea cu atâta lejeritate. Și Karina era excelentă, doar că realizam că Harlee avea dreptate. El chiar avea obiceiul de a eclipsa pe cineva pe scenă. Era pur și simplu prea talentat. Prestația Karinei părea a unei amatoare, în comparație cu a lui Sin.

1

— Mi-ai adus plăcile? Yass vorbi lângă mine.

— Dumnezeule! mi-am dus mâna la piept. Nu te poți furișa așa! Poftim.

Le-am întins cu greutate, simțind că mâinile mele deja începeau să mă doară. Întârziasem cam jumătate de oră pentru că greutatea

plăcilor mă reținuseră câteva minute bune. La un moment dat, începusem să le târâi.

Yass le luă ca și când ar fi un sac cu fulgi de pernă, șocându-mă. Ce fel de monstru era el?

— Drace! Ce căcat sunt ăstea? Ăstea-s piersic?

— Nude. Piersic nude?

Nu eram sigură de nuanța aleasă. Pentru mine toate arătau la fel.

— Tu știi ce e ăla nude?

— Pal?

Yass pufni frustrat, trântind plăcile. Am încremenit, simțind nevoia să plâng. De ce era atât de dur cu mine? OK. Eram incompetentă, dar măcar îmi dădeam interesul. Eram aici pentru public și nu pentru el. Deci putea să mă scutească.

— Nu plânge, șopti.

Am început să izbucnesc într-un plâns

copilăros. Eram sensibilă, la naiba. Visul mi s-a ruinat, iar eu nu mă descurcam la nimic. Aveam toate motivele să plâng. Mai ales când el stătea și țipa la mine și mă privea ca și când aș fi un nimic.

— Îți bați joc de mine, Yass își trecu mâna prin păr. De ce dracu' plângi? Nu ți-am făcut nimic.

— Ești un nemernic, i-am spus printre suspine.

— Scuze. OK. Scuze! Doar că scena este un loc important pentru mine și dacă lucrurile nu ies ca la carte, mă consum. Chiar nu trebuia să țip la tine. Nici restul nu știu să facă diferența dintre piersic nude, pal nude și nude nude.

Îmi zâmbi aproape delicat. M-am oprit din plâns, ștergându-mi lacrimile cu mâneca și sperând să nu-mi curgă nasul. Mă simțeam ca un copil mic, dar faptul că-și ceruse scuze de la mine nu făcea decât să mă motiveze să lucrez alături de el. Poate chiar aveam ceva de învățat de la Yass.

— Mă duc eu după plăci, le luă pe cele piersic de jos.

— Te ajut. Cu ocazia asta învăț care dracu' e ăla nude, am spus, realizând că i-am preluat limbajul fără să vreau. 12

Era pentru prima dată când vorbeam așa. Și el observase asta, dar nu-mi spuse nimic. Poate considera că dacă exagera din nou cu răutatea, aș fi izbucnit din nou în plâns. Doar că, deși să vorbesc urât nu mă caracteriza, îmi mai diminua din nervi.

— Ești o influență proastă asupra mea, i-am spus sarcastică.

— Să sperăm că tu nu ești asupra mea. Nu aș vrea să devin un incompetent care nu este în stare să facă diferența între nuanțe.

— Dar tu cum le cunoști? Am realizat că doar un artist ar știi, de fapt, să le deosebească.

L-am interogat intrigată.

— Am iubit pe cineva pasionat de artă. M-a învățat spectrul de culori, a zâmbit trist. Cunoștințele sunt singurul lucru pe care îl mai 27

am de la ea.

— Oh, am spus stânjenită. Scuze.

— Mda.

L-am urmat înapoi în sala de clasă și l-am lăsat să mă învețe diferențele. L-am ascultat interesată, încercând să învăț fiecare aspect. Chiar părea pasionat de aceste lucruri, căci îi luceau ochii ori de câte ori îmi explica ceva. Ce frumos să iubești pe cineva, încât să împarți o pasiune ce arde prin tine prin fiecare por.

» Chapter 18

 40

— E urâtă cu spume, Kaya strigă cu putere în pernă. E insuportabilă, știți? E atât de nepricepută, încât trebuie să-și repete replicile de trei ori ca să le spună ca la carte. Și Sin nu știu ce vede la ea. Își axează atenția numai asupra ei. E ca și când sunt invizibilă.

Te înțeleg, Kaya. Doar că mie nu ar trebui să-mi pese. Mi-am periat părul în liniște, făcând grimase în oglindă, în timp ce Ty o mângâia pe roșcată pe spate. 4

— De ce îi strălucesc ochii când e ea lângă el? Știu. Când lucrezi în contexte romantice cu o persoană, automat te simți atras. E greșit să fiu geloasă? 2

— Nu. E normal să fii geloasă, am spus, pierdută în gânduri. Adică, nu. Nu e normal să fii geloasă. Ai iubit. 2

— Iubit? Ce naiba spui acolo? Kaya își ridică fața din pernă.

— Adică, el e ca un iubit pentru tine, am spus, făcând referire la ea de această dată.

M-am prefăcut nepăsătoare, deși în interior fierbeam. Nici pe mine nu m-a mai privit de când au început repetițiile. Mă aflam într-un con de umbră. Bine că Yass îmi dădea multe lucruri de făcut, încât să mai uit de faptul că devenisem invizibilă pentru el.

— De când m-am lovit la cap? am întrebat, știind că eu nu-l suportam și brusc tânjeam după atenția lui.

Aveam prostie temporară? O luasem razna?

— Skye, te simți bine? Vorbești ciudat, Ty se ridică și îmi puse mâna pe frunte. De ce arzi?

— De nervi, i-am răspuns aeriană. Ăăăă, adică, eu cred că am răcit.

— Îmi făceam griji pentru mine, dar tu arăți mai

rău. Ce naiba te-a pus Yass să faci? Kaya mă privi intrigată.

Răcisem pentru că Yass îmi ceruse să verific o mașină de făcut gheață, deoarece voia să facă ghețari reali ca decor, pentru a face sceneta pe mare a primului sărut între personaje mult mai reală. Și eu ca o neîndemânatică notorie am alunecat pe gheață și m-am udat toată. Apoi a trebuit să străbat campusul udă în căutarea unor cartoane uniforme, pentru a putea fi pictate din nou de către actori.

— Sau arzi pentru că te-a încins? roșcata zâmbi sugestiv.

— Hă? Ce vrei să spui cu asta?

— Lucrezi cu o bunăciune de băiat. Nu-mi spune că nu ești interesată de el.

— Nu sunt. Am iubit și, apropo, trebuie să mă văd cu el.

M-am ridicat de pe scaun și mi-am căutat poșeta, sperând să iau câteva mentosane în gură înainte de a pleca.

— Doar că Yass și Sin seamănă atât de mult. Sunt atât de frumoși și populari. Sunt talentați la ceea ce fac și sunt incredibil de șarmanți. În plus, obișnuiau să fie prieteni. 1

— Da. Foarte asemănători, am spus ironic. Unul e ciufutul zâmbăreț, iar celălalt ciufutul încruntat. Au același gram de nesimțire și chiar nu mă miră că se aflau pe aceeași lungime de undă. 11

— Vezi? Singura lor diferență este că unul este șaten, iar celălalt brunet.

— Nu sunt de acord, m-am întors către ea. Sin este mult mai sociabil decât Yass. Yass este pur și simplu un singuratic. Replicile lui Sin sunt bazate mai mult pe sarcasm, iar cele ale lui Yassmin pe indignare.

— Vorbești ca și când i-ai fi analizat.

Am zâmbit stânjenită și am ieșit din cameră, închizând ușa în urma mea înainte ca prietena mea roșcovană să-mi ceară explicații. Îi analizasem pentru că erau prietenii lui Asaf. Nu 14

aveam un motiv anume pentru care reținusem atâtea lucruri despre ei. Știam doar că amândoi au fost îndrăgostiți la un moment dat, ceea ce distruge tot clișeul prin care erau construiți. Cum se putea ca două persoane atât de reci să devină atât de calde? Sin suferea mult. Yass vorbea cu admirație despre ea. 14

Am luat un taxi până la cafenea, observând că Asaf se afla deja acolo. Aveam nevoie de niște explicații zdravene, dar simțeam și nevoia să-mi protejez relația. Ceea ce aveam cu Asaf era dulce. Nu dorea să profite de mine și nici nu mă forța să fac nimic din ceea ce mi-ar putea distruge personalitatea. Iubeam sentimentul de stabilitate și cu el îl aveam. 13

Zâmbetul i s-a lărgit imediat ce m-a văzut și s-a ridicat ca să mă sărute cast pe buze. L-am strâns în brațe, realizând că îi simțisem lipsa. Înainte de toate, Asaf și eu fusesem prieteni și îmi amintesc că puteam să vorbesc cu lejeritate cu el. Mă sprijinea indiferent de situație. 5

— Ești bine? Pandora mi-a spus că erai foarte tristă din cauza audițiilor, îmi luă mâna într-a lui.

— Sunt bine acum. Mi-a spus câteva lucruri încurajatoare, l-am asigurat, zâmbind forțat. Acum sunt în echipa tehnică și Yass mă muncește foarte mult.

— Yassmin? miji ochii.

— Mda.

— Sper că nu e prea dur cu tine, se jucă cu husa telefonului. Yassmin este un pic prea ciudat în ultima vreme. Nu mai dorește să se asocieze cu mine, iar asta mă indispune. Eu, el și Sin ar trebui să fim mereu acolo unul pentru celălalt. Yass încalcă o promisiune veche.

Trecutul. Nu voiam să fiu intrusivă, deși aveam un milion de întrebări legate despre viața lor. Erau câteva cuvinte aruncate în vânt, care pentru mine nu aveau înțeles. Cum să fiu capabilă să le înțeleg, dacă nu știam ce se întâmplase? De la ce plecase tot?

— Asaf, singurul motiv pentru care nu sunt supărată pe tine acum este pentru că te-ai comportat frumos cu mine. În afară de noaptea petrecerii date de ziua ta, dar asta e o cauză

iertată. Dar, m-am uitat hotărâtă la el, de ce m-ai mințit în legătură cu starea ta financiară?

M-a privit surprins, căci nu se aștepta ca eu să știu adevărul. Comandă două cafele, anulând în mod solemn momentul explicației. Speram să nu ocolească subiectul sau să se comporte ca și când nu ar fi auzit întrebarea.

— Skye, nu e vorba că te-am mințit. Ți-am ascuns adevărul, da. Pentru că nu e ca și când trăiesc pe banii părinților mei. Ai văzut că am un apartament micuț. Averea alor mei nu contează. De asta nu mă interesează să mă logodesc și de asta te aleg pe tine. Nu am vrut ca banii să intervină între noi. Știu că vii dintr-o familie modestă. Poate gândul că ai mei aveau un imperiu construit aici te-ar fi speriat.

— Și atunci cum te întreții?

— Lucrezi ca manager la clubul în care m-ai văzut. Nu eram acolo să stau cu prietenii. Munceam, Skye. De asta nu-ți spusesem nimic despre prezența mea acolo, îmi mângâie obrazul. Frumoaso, nu te-aș minți niciodată. Vreau ca relația asta să fie construită pe

încredere. Și mi-este teamă să nu te pierd. 57

I-am văzut îngrijorarea în ochii căprui și mi-am dat seama că nu era corect față de el. Eu nu eram onestă. Eu eram călăul negru al acestei relații. 4

— De ce să mă pierzi? am rostit cu greutate întrebarea.

— Ne vedem foarte rar, chicoti fals. Iar tu petreci foarte mult timp alături de Yass și Sin. Îmi este teamă ca nu cumva să faci greșeala și să le cazi în capcană. Nu ar fi prima dată când ei ar interveni într-o relație de-a mea. 34

Am rămas înmărmurită. Nu știam pe ce parte să reacționez. În primă fază, eu începeam să am sentimente incontrolabile față de Sin. În a doua fază, nu-mi venea a crede că cei doi i-au sabotat o relație lui Asaf.

— Se face târziu. Chiar aș mai vrea să stau, dar am de lucru, m-am ridicat și l-am luat în brațe, strângându-l cu putere. Asaf, fii fără grijă! Sunt aici și sunt doar a ta. Voi lupta până la capăt pentru noi. 23

— Ai grijă de tine. Și sună-mă. Niciodată nu sunt prea ocupat pentru tine.

Am plecat către scenă, grăbindu-mă. Deja întârziasem jumătate de oră și probabil Yass avea să țipe la mine, fără să se gândească dacă voi mai plânge sau nu. Am alergat cu încetinitorul obosită și am privit clădirea mare din fața mea. M-am oprit să-mi trag suflul și am auzit două persoane certându-se. M-am furișat mai aproape de ei, pitită după stâlpul de la intrare. Erau Pandora și Sin.

— Îmi fac griji, idiotule. Nu poți face asta în timpul sezonului de producție. Ai un spectacol de întreținut, ea îi replică arțăgoasă.

— Nu ești mama. Termină! Sin se împotrivea încăpățânat. Cine ești tu să-ți faci griji pentru mine? Soră-mea? Nu mă face să râd. Nu ți-a păsat vreodată.

— E o glumă? Alcoolul nu este o soluție, mai ales că-ți pune sănătatea în pericol. Doar știi că...

— Cui îi pasă de sănătatea mea? Am trecut prin atâtea și uite-mă aici! Pe două picioare! tonul ridicat a lui Sin mă băga în sperieți. Poate nu merit să fiu pe două picioare. Poate merit să mor odată și odată!

— Atunci toate sacrificiile lui s-au dus pe apa sâmbetei. Nu ești bine, Sin. Ai nevoie de un terapeut. Dorințele acestea sinucigașe nu-ți fac bine.

— Nu-mi vorbi mie despre dorințe sinucigașe, când știi că...Mă doare. OK? Mă doare. Alcoolul mai diminuează durerea. Bucură-te că nu mai sunt același ca acum un an. Bucură-te că încă mai sunt în facultate. Bucură-te că nimeni nu știe de problema mea și că toți mă consideră un băiat dat dracu'. Am o reputație impecabilă, nu-i așa? Ce mai vrei?

Pandora se întoarse rănită pe vârfuri și mă țintui cu privirea. Am tresărit, vrând să mă fac mică cât un purice. Sin mă observă la rândul lui, încremenind preț de câteva secunde. Era o discuție pe care nu trebuia să o ascult. Știam, adică bănuiam, că Sin are o problemă cu alcoolul, dar nu știam că ar fi ceva atât de grav.

Nu aveam grai. Mă simțeam ca și când aș fi făcut ceva rău. Tehnic vorbind, făcusem. Trăsesem cu urechea la o discuție care personal nu ar fi trebuit să mă intereseze. Era o chestiune între ei doi.

— Unde dracu' ai fost? Yass ieși din clădire. Aveam nevoie de tine pentru a verifica detaliile tehnice.

Se opri în loc, aruncându-și privirile către foștii lui prieteni. Pandora își mută greutatea de pe un picior pe altul, iar Sin se încordă. Exista o tensiune aspră între noi, încât îmi venea să fug și să nu mă uit în urmă. Se vedea că nu prea se suportau.

— Skye, vino odată, Yass îmi ordonă. 1

M-am mișcat din loc , dar am fost împiedicată de mâna puternică a lui Sin strânsă în jurul brațului meu. Mi-am săltat privirea spre el, sperând să nu dau de bucluc. Nu am vrut să ascult. S-a întâmplat.

— Nu vine nicăieri cu tine, Sin i se adresă 5

arțăgos. 5

— Și cine ești tu să-i dictezi unde are dreptul să se ducă? Yass îl întrebă răutăcios, încrucișându-și brațele la piept. Skye e iubita prietenului tău. Nu a ta, Leithold. Încearcă să faci diferența. 5

— Nu-mi spune tu ce să fac. Nu ești nimic pentru mine ca să-mi spun ce să fac. Dacă vreau să mi-o pun cu ea, o s-o fac. Nu e treaba ta. 9

Am roșit iremediabil, indignată. Ce chestii îi ieșeau pe gură?

— Ai sentimente pentru ea, nu-i așa? Yass întrebă degajat. Ești posesiv pentru că ți-e frică să nu o pierzi. Asaf o să fie cu adevărat încântat.

— Nici măcar Asaf nu-mi dictează ce să simt. Skye, se întoarse către mine. Tu vii cu mine! 31

Mă trase cu putere către cămine, nelăsându-mi timp nici să reacționez. Mi-am simțit mâna strânsă cu foarte multă putere, ca și când lui Sin i-ar fi frică să nu-l abandonez. Nu-l văzusem 3

niciodată atât de posesiv cu mine. Nu-mi plăcea când mă considera un obiect de apartenență, doar că acum îmi părea totul diferit. 3

S-a oprit în loc și m-a trântit cu spatele de perete. Am icnit surprinsă și i-am căutat privirea, dând peste un sloi de gheață rece. Realizarea mă lovi fix în inimă. Era același Sin pe care îl cunoșteam. Era același Sin care nu dădea doi bani pe oamenii din jur. Era același om mârșav. Nu se schimbase nimic în afară de sentimentele mele. Mă prostise.

— Nu am vrut să aud nimic, l-am privit curajoasă, avântându-mă în albastrul ochilor săi.

Își puse mâinile de-a parte și de alta a corpului meu, ținându-mă captiva lui. Buzele îi tremurau inconsecvente, dându-l de gol. Avea atâtea să îmi spună și totuși știa că nu ar fi fost prudent. Treceam prin același lucru. Doar că eram confuză. Confuză, neștiind ce fațetă a minunatului actor Sin Leithold aveam în față.

Împărtășeam cu nerușinare același aer, schimbând priviri intense și mai reci ca vremea de afară. Corpul meu fierbea pe dinauntru, în 7

timp ce al lui era înghețat. „Dacă vreau să mi-o pun cu ea, o s-o fac". Aceste cuvinte mi se derulau în minte într-o modalitate nefastă. De ce selecția lui de cuvinte nu a fost „Dacă vreau să o iubesc, o s-o fac."? 7

Pentru că asta dorește de la tine. O noapte și atât. Pentru că îl ai pe Sin Leithold în față.

— Ce ai auzit? mă interogă pe un ton jos.

— Nimic care să mă intereseze, am zâmbit fals. Nu-mi pasă de tine și de problemele tale.

Mă durea să spun asta. Dar această durere îmi dovedea că eram o proastă.

— Nu? încercă să se convingă. Nu-ți pasă?

— Nu, am răspuns cu o voce stinsă.

— Nu te cred, dădu din cap nesatisfăcut. Pentru că nu sunt orb, Skye. Văd cum mă privești. 5

Am închis ochii încăpățânată.

— Crezi că dacă-i închizi nu o să mai văd? Nu o

să mai văd că...

— Că ce? am intervenit pe un ton ridicat. Că ce, Sin?

— Că te-ai îndrăgostit de mine.

72

Am deschis gura ca să-l contrazic, dar nu am avut puterea necesară. Buzele lui îmi atingeau suav urechea, dându-mi o mică porțiune din ceea ce aș fi putut avea. Simțeam nevoia să-i strâng bluza în pumni și să-i spun că avea dreptate. Dar iar aș fi fost o proastă.

— Deschide ochii! îmi impuse. Lasă-i pe ei să-mi confirme că-ți pasă.

— Și cu ce te ajută asta? i-am deschis ușor. Să vezi că încă o fraieră are sentimente pentru tine? Să i le calci în picioare? Nu știu cine mă crezi, Sin. Eu nu o să stau în loc, așteptându-te. Eu nu o să-ți permit să mă rănești.

Pufni frustrat și decepționat, eliberându-mă. Mă privi din cap până în picioare cu un dezgust imens. Dacă lucrurile nu ieșeau în felul lui, se simțea neîndreptățit. Era în regulă. Mai bine mă

răneam singură la gândul că nu-l pot avea, decât să-i ofer posibilitatea să-mi frângă inima.

— Stai departe de mine atunci, îmi vorbi sarcastic. Dacă nu vrei să fii rănită, atunci stai departe. Pentru că, știi? Eu sunt obișnuit să distrug tot ce este mai frumos în viața mea. Iar tu, Skye Josephine Agron, ești extrem de frumoasă.

Am clipit repetitiv, încercând să nu lăcrimez. Era ca și când un ghiont îmi străpunse inima. Durea ca naiba. Iar acesta era doar începutul.

— Ești o fată inteligentă, continuă. Este evident că nu pot simți nimic pentru nimeni, nu? Asta ai spus și în club. De ce aș simți ceva pentru tine? Cu ce ești tu mai specială?

— Ești doar un băiețel, am plecat, lăsându-l în spate.

Cu fiecare pas străbătut, cu fiecare bătaie de inimă, cu fiecare lacrimă căzută, am realizat că mă îndrăgostisem cu adevărat de această dată. Măcar dacă viața mea nu era o mare hărmălaie. Nu era corect față de Asaf. Dar în primul rând, nu

era corect față de mine. Meritam pe cineva care
să mă iubească. 2

Iar Sin Leithold nu va fi vreodată capabil să mă
iubească. 34

» Chapter 19

M-am așezat tăcută la masă, simțind nevoia să mănânc un prânz liniștit după atâta treabă făcută alături de echipa tehnică. Cine ar fi crezut că producția necesita atât de multă atenție și dexteritate? Mă simțeam frântă de oboseală. Nu-mi doream decât să iau o masă copioasă și să trag un pui de somn. Dar acest lucru era imposibil pentru că aveam o grămadă de treabă rămasă.

1

Mai trăgeam ocheade pe la repetiții, visând cu ochii deschiși momentul în care puteam să mă aflu și eu acolo sus. Ceva mă durea pe interior. Nu puteam să nu simt un strop de invidie, văzând cu câtă dăruire recită actorii.

Sin se așeză brusc în fața mea și împinse un pahar de cafea de la tonomat și un sandviș cu pâine integrală, toate puse pe o tavă. L-am privit surprinsă, văzând că-mi zâmbește prietenos, în

timp ce insistă vizual să mă ating de ceea ce mi-a dus.

— Mi-ai adus prânzul? l-am întrebat confuză. 22

Dădu din cap afirmativ și scotoci prin buzunare un bilet, pe care mi-l împinse cu degetele în aceeași manieră. Clipi repetitiv de câteva ori, apoi se ridică și se făcu nevăzut. Am luat bucata de hârtie între degete, uitându-mă spre ea.

Un nod mi s-a pus în gât, citind bilețelul.

„Știu că ești aici încă de dimineață, muncind fără încetare pentru Yass și pentru noi. Este important să nu sari peste mese. Te-am văzut lihnită și obosită. Dacă mănânci acum, ai sută la sută șanse să-ți recapeți energia și să fii într-o formă de pomină. Chiar dacă nu ne vorbim acum, acceptă prânzul. Consideră că este un mulțumesc pentru noaptea precedentă. M-am distrat și nu ți-am spus. Sin. P.S: Nu fii orgolioasă și mănâncă!!!" 73

Am citit cu atenție de câteva ori, ca să mă conving că era real. Fusese atent la mine, încât își dăduse seama că ajunsesem la capătul

puterilor. Mi-am aruncat privirea spre partea opusă a camerei, unde el și Leon aveau o discuție despre replicile personajelor.

Nu-mi venea a crede. Nu insistase să vorbim, doar îmi împinse tava fără a aștepta un mulțumesc în schimb. Asta îmi demonstra că-și făcuse cumva griji pentru mine. Dar de ce?

Nu am mai stat pe gânduri și am început să mănânc sandvișul cu poftă și să-l termin în trei minute. Mi-am băut cafeaua liniștită, întrebându-mă de când Sin s-a apucat de lucruri drăguțe. Poate se simțea vinovat pentru ziua trecută.

— Poftă bună, Pandora se așeză la masă lângă mine. Cred că ai avut. Nu a mai rămas decât ambalajul.

Chicoti amuzată, văzând resturile din tavă.

— Ce e ăsta? luă bilețelul, înainte de a o împiedica să-l citească.

Am roșit iremediabil, neștiind cum să-i explic că Sin s-a decis să facă un gest drăguț pentru

mine. Am dat pe gât restul de cafea pe care îl aveam în pahar și am așteptat să mă interogheze.

— Uau, șopti concentrată. Prostul ăla. E orgolios, știi?

— Nu, i-am răspuns prompt. Nu-l cunosc atât de bine.

— E felul lui de-a-ți spune: „Ești fraieră, dar tot îmi pasă de tine". A observat probabil că nu ți-e bine. 18

— De ce m-ar observa? i-am luat bilețelul înapoi.

Pandora mă privi intrigată, punându-și seria de întrebări mintale pe care știam că o oare. Roti inelele de pe degete pe rând, atrăgându-mi atenția asupra lor. Oare ce o nedumerea?

— Pentru că te privește tot timpul. Când nu te uiți, firește. E orgolios. Nu uita!

— Mă privește? 10

— Și încă cum. Doar cineva care nu-l cunoaște de foarte mult timp, nu ar fi capabil să observe. Sin te caută tot timpul din priviri, iar atunci când nu te găsește îi apare o expresie dezamăgită pe chip, urmată de mai multe încruntături. Îi distragi atenția.

Nu știam dacă Pandora spunea adevărul sau doar abera, dar această versiune a lui Sin nu o știam. Și categoric nu o vedeam a fi plauzibilă. Doar gândul că el ar face acest lucru, îmi producea cârcei în întreg corpul.

— Leon s-a luat zilele trecute de el, căci în mijlocul actului s-a oprit și și-a axat atenția asupra ta și a lui Yass. Nu-i spune, dar eu am considerat că era gelos pe apropierea voastră absolut platonică.

— Serios? am șoptit, zâmbind subtil în bărbie.

— Ai grijă cu el, Skye. E posibil să se fi atașat de tine. Și crede-mă că Sin nu se atașează atât de ușor de oameni. Doar ai grijă, OK?

Îmi puse mâna încurajatoare pe umeri și se ridică, fără a mai spune nimic. L-am privit din

nou de la depărtare, văzându-l atent asupra scriptului. De-ar fi fost capabil să-mi spună ce simte cu adevărat, ar fi fost mai ușor.

Știa că am sentimente pentru el și trata asta ca pe un motiv de aroganță. Dar el ce simțea pentru mine? Nu-mi spusese niciodată.

Aveam un singur lucru de făcut. Să stau departe de el. Și totuși gândul că nu l-aș mai putea vedea, mă durea mai tare ca toate lucrurile de până acum. Îmi era mai ușor dacă el ar fi plecat definitiv din viața mea, exact ca în liceu. Pentru că eu nu aș fi avut puterea necasară să plec și să nu mă mai gândesc la el.

Ce ușoare ar fi fost lucrurile, dacă Sin ar fi fost capabil să simtă ceva pentru mine. Gândul că exista o barieră impusă între noi, atâtea lucruri ce o construiau, mă stingeau încet, încet. Voiam să fiu în brațele lui. Să mă strângă cu putere și să-mi spună că nimeni nu contează, pentru că iubirea noastră eclipsează totul.

Sin Leithold era o rană deschisă, marcată cu precizie în toată ființa mea. Simțeam fiecare înțepătură, ori de câte ori vorbele lui mă atacau.

Îl simțeam pe el, făcându-mi rău. Dar cel mai rău simțeam că începe să-mi placă să-mi facă rău. Deveneam dependentă de durerea pe care mi-o provoca.

El era acolo, la câțiva metri depărtare de mine, cu un zâmbet larg în prezența altei fete. Mă așteptam ca toată viața să fie așa. Chiar dacă aveam să fim împreună, aveam garanția că ar fi fost loial? Un băiat ca el? Înconjurat de o multitudine de fete, poate mai frumoase decât mine?

M-am ridicat de la masă, hotărâtă să îmi termin treaba. Am luat o ghirlandă neterminată și am început să o împletesc. Yass era plecat către aria de Arte din nou, pentru a lua o sculptură asemănătoare cu botul unei bărci. Mi se părea solemn că exagerează cu toate pregătirile minuțioase. Categoric era un geniu al detaliilor.

Melodia Vanessei Carlton „A thousand miles" începu să se audă în difuzoare. Am zâmbit larg, involuntar căutându-i privirea lui Sin. Și el se uită către mine zâmbitor și sugestiv. Un gol în stomac mă cuprinse la realizarea că asta era

chestia mea și a lui Sin. Muzica veche. Un secret pe care îl împărtășeam, fără ca ceilalți să bage de seamă.

Am împletit ghirlanda, fredonând liniștită. Eu și Sin puteam fi prieteni. Fusese drăguț atunci când ieșisem împreună. Nu puteam să-l țin departe de mine și nici nu puteam fi împreună. Ce ne mai rămânea?

Mă întrebam, am putea face asta să funcționeze?

M-am repezit la masă, căutând un pix. Am întors biletul lui mototolit, ascuns în buzunarul blugilor mei, și am început să scriu deloc caligrafic.

„Vrei să mergem mai puțin de o mie de mile ca să mâncăm o înghețată? Sunt cam răcită și am auzit că răceala se tratează , dacă mănânci mai multă înghețată. Cică te călești. Ori la bal, ori la spital. Ce zici?"

M-am dus hotărâtă spre el și i-am dat bilețelul în mână. Mă privi surprins și amuzat și îl citi chicotind.

— E cea mai mare prostie pe care am auzit-o, mă informă. Dar să mergem. Am nevoie de o pauză.

Mi-am luat hanoracul pe mine și am ieșit în grabă. Mergeam umăr lângă umăr, aproape, căci el era mai înalt decât mine. Nu spuneam nimic. Mâinile noastre se ascundeau stinghere în buzunare, semn că afară era oricum prea frig pentru înghețată. Cine o mai mânca într-o toamnă târzie?

— Deci, începu el, mușcându-și buza. Suntem OK?

— Cred, am spus, strâmbându-mă caraghios. Vrei să fim OK?

— Evident, nu ezită să răspundă. Mă simțeam nasol pentru ieri. Uneori mă ia gura pe dinainte și spun chestii jignitoare. Doar că, scuză-mă, nu știu ce am zis greșit.

L-am privit perplexă. Nu avea idee ce mă supărase?

— Nu te-am jignit, nu? Mi-aș fi amintit dacă ți-aș fi spus ceva de rău. Dar nu am făcut-o, pentru că, mă crezi sau nu, ieri mi-am ales cuvintele cu grijă. Îmi era teamă să nu distrug tot și am terminat distrugând.

— Nu. Nu m-ai jignit.

Nu voiam să-i spun că mă deranjase faptul că mă considerase jucăria lui sexuală de față cu Yass. Cu ce drept îl trăgeam la răspundere? Noi nu eram împreună. Oricum, nu puteam cere o relație de la Sin, știind că el nu era familiar cu acest termen. Și mai era și Asaf la mijloc.

— Îmi place înghețata cu căpșuni, i-am spus, schimbând subiectul.

— Mie cu ciocolată sau cacao. Nu știu de ce, dar vanilia sau frișca îmi provoacă greață, susținu discuția entuziasmat. E ciudat pentru că în cazul Pandorei e invers. Ea consideră înghețata de cacao prea amară.

Ne-am luat un con mare de fiecare și am început să-l mâncăm pe bordura străzii. Analizam mașinile care treceau, încercând să le

ghicim firma după emblema din spate. Firește, Sin mă depășea numeric la răspunsurile corecte date, dar nu mă deranja acest aspect. Învățasem să pierd onorabil.

— Și cum sunt repetițiile? l-am întrebat, în timp ce mi-am lins înghețata.

Mă privi înlemnit în loc, provocându-mă să roșesc. Sper că nu se gândea la conotații sexuale. Să ling o înghețată în fața lui nu era cea mai bună idee.

— Mai avem de repetat scena sărutului, pufni obosit. Urăsc genul acesta de scene.

— De ce? Săruți o fată frumoasă, am încercat să glumesc, dar gluma mi-a dat stomacul peste cap.

— Genul acesta de săruturi sunt platonice. Fără limbă, clarifică. Nu, nu contează limba, rectifică aproape rușinat. Doar că sunt lipsite de sentimente. Sunt robotizate, înțelegi? Mereu mă consider rigid, pentru că nu pot să mimez un sărut oricât de mult aș încerca. Dacă sărut pe cineva pentru că o doresc, pun tot sufletul în

acel sărut.

— O dorești? În pat sau...

— În pat e altfel. Sărutul este alert, iar mâinile pipăie ce apucă. În schimb sărutul de tipul te doresc trup și suflet este lent, apoi alert, apoi lent. Ca și când ai savura cea mai tare înghețată de ciocolată din lume. Iar mâinile sunt ori pe talie, ori pe obraz, ori în păr, ori pe gât. Oriunde în afară de sâni și fund.

L-am ascultat cu atenție, zâmbind pentru mine. Într-un fel ciudat, mi se părea drăguț tot ce spunea. Mă făcea să tânjesc după unul dintre săruturile sale.

I-am privit buzele în liniște, ajungând la un moment dat să nu mai aud mare lucru din ceea ce zicea. Mă întrebam cum m-ar fi sărutat, dacă aș fi îndrăznit să-mi lipesc buzele de ale lui. M-ar fi sărutat alert sau m-ar fi savurat precum o înghețată?

— Când o să te sărut, atunci să știi că te doresc, spuse din senin. Că te doresc trup și suflet.

Hă?

Reveni la înghețata lui, încercând să mai surprindă tipuri de mașini ce treceau pe lângă noi, schimbând cu brio subiectul. Doar că eu mă aflam într-o pauză mentală de proporții. La naiba cu el. Voiam să știu de unde a venit afirmația lui.

» Chapter 20

Picioarele mele străbăteau cu o rapiditate incredibilă cele trei străzi până la universitate, în timp ce cu gluga încercam să mă feresc de ploaie. Căram în mâini două cafele fierbinți, ce mă mai dezmeticeau puțin din amorțeala provocată de timpul de afară. Am inspirat adânc în momentul în care am intrat în clădire, croindu-mi drum către scenă.

L-am țintuit pe Yass cu privirea, văzându-l măsurând câteva diametre ale unor obiecte de decor. Părea obosit, însă nu lăsa asta să intervină asupra muncii sale. Am zâmbit prietenos cât timp m-am apropiat de el.

— Ai un minut? l-am întrebat galeșă. Ți-am adus cafea.

Mă privi surprins, oprindu-se din măsurat. Probabil nu se aștepta ca eu să fac un gest atât

de frumos pentru el și aveam o senzație de deja vu în legătură cu reacția mea de ieri, atunci când Sin îmi adusese prânzul.

— Am întrebat-o pe Pandora cum o preferi și mi-a spus că o dorești neagră, precum sufletul tău, am citat-o, făcând o grimasă.

Un mic rânjet îi apăru în colțul gurii, dându-l de gol. Era prima dovadă de umanitate pe care Yass mi-o oferi, în ciuda scuzelor sale anterioare față de mine. Nu-l văzusem zâmbind. Era mai mereu o încruntare. O mare și brunetă încruntare.

Luă cafeaua, fără un mulțumesc în schimb. Nu că aveam nevoie de unul, pentru că doar gândul că l-am putut ajuta, mă mulțumea. Știam că nu era genul care să ofere în schimb dovezi de bunătate.

— Nu ai de gând să o bei pe a ta? îmi spuse, arătând cu bărbia către cafeaua rămasă în mâna mea.

— Nu e pentru mine, m-am grăbit să-i răspund. Este pentru o persoană foarte specială. Trebuie

să o găsesc înainte ca ea să se răcească.

M-am întors pe călcâie și am plecat în căutarea lui Sin. Dar din neatenție, și având în vedere că ochii mei circulau cu rapiditate prin încăpere, m-am izbit de cineva, vărsând-o pe toată. Am auzit un murmur de ajutor, determinat de cafeaua fierbinte și am dat cu mâinile încercând să-i salvez tricoul alb.

Mi-am ridicat privirea, văzându-l pe Sin îndurerat, gesticulând frenetic și oftând destul de zgomotos. Mi-am ținut respirația atunci când își dădu tricoul peste cap, lăsându-și talia cât se poate de goală. Oh, Dumnezeule!

Avea un tatuaj cu un mesaj pe pectoralul stâng. *„Maybe she can change me someday"*. Mi-am fericit privirea, ignorând situația stânjenitoare în care mă aflam și repetând la nesfârșit scuze.

— Te rog, iartă-mă! m-am milogit în ultimul hal.

— Te iertăm, mai multe voci moleșite se auziră din spatele meu.

M-am întors către sursa din care proveneau,

văzând un întreg grup de fete strâns în apropierea noastră, salivând după abdomenul lui Sin. Am afișat o grimasă, realizând că era aproape imposibil să fii atât de afectată de un băiat. Măcar eu nu-mi pierdeam rațiunea în preajma lui.

— Ești cam neîndemânatică, Josephine. Dacă voiai să mă dezbraci, puteai să mi-o ceri, glumi în modalitatea sa absolut previzibilă.

— Cafeaua era pentru tine. Am vrut să-ți înapoiez gestul frumos de ieri, mi-am plecat capul decepționată. Se pare că nu mi-a ieșit.

— Hei, îmi săltă bărbia cu buricele degetelor sale lungi și masculine. Mulțumesc. Chiar îți mulțumesc. Nu contează rezultatul. Se spune că gestul contează, nu-i așa?

Am dat din cap încă dezamăgită.

— Mă duc să mă schimb. Revin imediat, îmi făcu cu ochiul și se avântă mulțimii de fete, care încă-l urmăreau minuțios.

M-am sprijinit de sculptura în formă de bot de

barcă și am expirat stresată. Ceva rău trebuia să iasă întotdeauna la mine. Era ca și când eram urmărită peste tot de un blestem, menit să mă facă să par inutilă în orice situație.

— Unde e Sin? Karina, tipa din anul patru mă întrebă.

Am analizat-o preț de câteva secunde. Era înaltă, slăbuță și absolut impozantă. Nu mă simțeam intimidată cu corpul meu, doar că ea știa să-l pună mai bine în valoare. Purta o fustă clopot foarte scurtă și un corset strâmt pe talie. În plus, se machia destul de profesional, ca în tutorialele complicate de pe Youtube, pe care oricum nu le înțelegeam. Eu știam să mă dau doar cu rimel. Iar sprâncenele-i erau inuman de perfecte.

— Am vărsat cafea pe tricoul lui și a trebuit să plece să-l schimbe, i-am răspuns amabilă, încercând să fiu cât se poate de prietenoasă.

Nu voiam să las sentimentele de gelozie să-mi întunece rațiunea.

— Și tu ești? îmi vorbi cu o aroganță ieșită din

comun, ce mă dădu peste cap.

— Skye Agron din echipa tehnică, am spus reticentă.

Brusc îmi era rușine cu statutul meu.

— A, chicoti pentru ea. Ești unul dintre acei copii care nu se pricep la nimic și cărora li se găsește lucruri casnice de făcut pentru a nu se simți inutili. Păcat, scumpo. Tu pari foarte drăguță. Ai fi un copac numărul trei foarte priceput.

Îmi făcu cu ochiul și mă lăsă cu vorba în gură. Auch! Durea mai mult decât ar fi trebuit.

— Se înșeală, Yass se așeză lângă mine. Copiii din echipa tehnică nu sunt inutili. Chestia e că de fiecare dată când se alege rolul principal, fetele devin niște înfumurate notorii. Începe să mă calce pe nervi situația asta.

— De ce ești aici, Yass? Nu ai nimic de măsurat acolo?

Tonul vocii mele era rece, doar pentru că nu

doream să discut cu nimeni. Eram rănită de spusele Karinei și voiam un moment de singurătate, pentru a-mi aduna din nou toate forțele. Se părea că tuturor le plăcea să dea în mine, cât eram la pământ.

— Eu, începu să spună încet, aproape insesizabil, nu am vrut să te consideri inutilă. Da, de acord. Ești cea mai proastă asistentă din lume, dar Skye locul tău nu e lângă mine.

— Lângă tine? am repetat confuză.

— În spate, clarifică, făcându-mă să răsuflu ușurată că nu se gândea la altceva. Tu ești făcută pentru scenă. Nu te-am văzut jucând vreodată, dar este suficient să-ți privesc ochii strălucitori de fiecare dată când îi vezi pe ceilalți repetând. Iar strălucirea aia este mai valoroasă decât orice altceva.

— Știu, am chicotit galeșă. O văd mereu la tine.

Făcu un efort supraomenesc și îmi dărui jumătate de zâmbet. Se opri imediat ce Pandora trecu prin fața noastră, încruntându-se și începând să se joace cu ațele blugilor săi rupți.

De ce simțeam că exista ceva între ei, ceva mai presus de ceea ce doreau ei să se vadă? Instinct feminin sau nebunie curată?

— Ești singur, nu-i așa? l-am întrebat curajoasă. Prietenii tăi nu mai sunt prietenii tăi. Asaf mi-a spus câte ceva.

Deveni imediat rece și defensiv, dându-mi de înțeles că am atins o coardă sensibilă.

— Asaf nu știe nimic, dădu din cap frustrat. El crede că o prietenie poate fi reparată. Eu nu. Gândim diferit. Asta e tot.

— Reparată? am repetat curioasă.

— Nu-i pot ține lângă mine, atâta timp cât atunci când îi privesc, îmi aduc aminte că puteam să lupt mai mult. Îmi aduc aminte de cel mai mare eșec al meu. Și asta doare, se ridică și își încleștă pumnii. Până la urmă, cui îi trebuie prieteni? Prietenii sunt doar o adunătură de ratați care oricum nu te ajută cu nimic.

Dădu să plece, dar sunetul vocii mele îl împiedică.

— Cum rămâne cu Pandora?

— Ce e cu ea? mă întrebă atât de jos, încât era aproape insesizabil.

— Ține la tine, Yass. E mult mai mult decât o simplă prietenie.

— Mda, oftă stresat. Ei bine, nu o pot ajuta. Nu sunt pregătit să iubesc din nou. Nici măcar pe ea.

Și cu asta plecă, lăsându-mă încă o dată confuză. Îmi trebuia un ghid de orientare cu băieții ăștia. Nu-i înțelegeam, deși nu încercau să fie misterioși și vorbeau destul de deschiși despre problemele lor. Problema mea era că nu aveam bazele, încât să-mi dau seama ce naiba se petrecea.

— Știu totul despre sentimentele tale, Kaya îmi puse mâna pe umeri și mă privi încruntată.

Poftim? Își dăduse seama? Aflase de mine și de Sin?

— Uite, am vrut să-ți spun, doar că nu cred nici măcar acum că ar putea fi ceva serios. Iar eu sunt cu Asaf.

— Da. E puțin deplasat să te îndrăgostești de prietenul cel mai bun al iubitului tău, dar înțeleg de ce. Arată incredibil.

— Nu. Nu de asta îl plac. E altfel când e cu mine. E rău, dar când e bun, Dumnezeule! Doar că aroganța lui strică totul, am oftat în palme. Stai. Nu ești supărată?

— De ce aș fi?

Pentru că și tu ești îndrăgostită de el și pentru că de când ai venit la facultate ai făcut tot posibilul să-ți aparțină?

— Yass e un băiat super. Arătați bine împreună.

Y-ass? Mi-am mijit ochii, realizând că încurcase total lucrurile. Doar că acum nu aveam cum să neg situația, pentru că practic m-aș fi aruncat în gura lupului. La naiba!

Îmi făcu cu ochiul și plecă rânjind sugestiv.

Cum era posibil să creadă că-mi place de Yass? Dumnezeule! Speram să nu spună nimănui asta, pentru că aș fi încurcat-o. Eram pusă într-o situație stânjenitoare de proporții.

M-am reîntors la muncă, asigurându-mă că toate lucrurile erau în ordine pentru mâine. S-a făcut o ultimă repetiție, măsurând și timpul alocat schimbărilor de decor și felul inventiv de a avea o tranziție bună de la o scenă la alta.

Yass părea mai relaxat, privind rezultatul final. Văzându-l atât de mândru de randamentul dat, m-am încurajat și pe mine. Simțeam o satisfacție mare, știind că l-am mulțumit. Actorii erau impecabili pe scenă. Kaya părea atât de profesională acolo sus, chiar dacă uneori făcea grimase în timpul replicilor Karinei. Nu o puteam condamna.

După terminarea repetiției, m-am oferit să rămân să adun decorul și să-l pun deoparte, dându-i timp de respiro lui Yass. Dintre toți, el lucra cel mai mult și ajungea câteodată și la epuizare. Am început să trag de plăcile pictate, realizând că nu prea mai aveam putere. Îmi trebuia un somn bun, pentru a putea da totul

mâine.

Trăgând de plăci, m-am simțit trântită cu spatele de ele cu forță. Am icnit, văzându-l pe Sin încordat și nervos. Ăstuia ce îi mai picase? Își propti brațele de-o parte și de alta a corpului meu, exact ca și-n acea zi. Își apăsă ușor corpul peste al meu, lăsându-mă captivă în strânsoarea lui. Încercam să nu mă pierd cu firea, dar de fiecare dată când îi simțeam pieptul încordat, îmi aduceam aminte de abdomenul lui gol.

— De ce nu mi-ai spus că-l placi? mă întrebă dezgustat.

— Hă?

— Nu că „hă"! Răspunde dracului odată, ridică tonul. Te-a atins? Idiotul ăla s-a atins de tine?

— S-a atins? am repetat, în modul meu caracteristic. Cum adică?

— Să-mi bag! Așa cum un bărbat atinge o femeie. Nu evita întrebarea.

— Ai luat-o razna, am chicotit.

Mă văzu că nu acord importanță aberațiilor sale și mă întoarse cu spatele la el, lipindu-mă de plăcile pictate de decor. Îi simțeam pelvisul pe fund, ceea ce mă făcea extrem de stresată. Buzele lui se aflau acum pe urechea mea, o mână de-a sa dându-mi părul la o parte.

— S-a atins de tine? repetă întrebarea, transmițându-mi milioane de fiori pe șira spinării.

Situația devenise chiar foarte sexuală, ceea ce mă aducea în dificultate. Nu-mi plăcea cum mă făcea să mă simt. Atât de vulnerabilă.

— Ce îți pasă ție? l-am întrebat, simțind nevoia să rup momentul și să-l transform într-unul cât se poate de normal.

— Pentru că sunt în stare să-l omor, rânji răutăcios. Am spus că nu vreau să te sărute nimeni în fața mea, doar că lucrurile s-au schimbat puțin. Nu vreau ca nimeni să te sărute sau să te atingă oricând, în felul în care eu mi-aș dori să o fac. Ăstea-s regulile.

— Păcat. Eu nu sunt un joc, am spus, încă stăpână pe mine.

— Nu. Dar ești un premiu, plasă un sărut scurt de-a lungul gâtului meu. Să aud că încalcă regulile și o să vezi ce pățește.

Nu înțelegeam de unde provenea toată această posesivitate a lui. Și nu știam dacă-mi plăcea.

— Parcă-ți displăcea să te bați, m-am smucit și m-am întors cu fața la el.

— Nu. Nu-mi place. Dar când sunt gelos, sunt în stare de orice. Cum am spus, nu am țintă când dau cu pumnul. Asta nu înseamnă că nu am putere, ci că aș putea să-l lovesc unde-i pică cel mai rău, se lăudă în modul său caracteristic.

În mod normal, nu l-aș fi crezut. Doar că spunea totul cu o doză mare de dezgust și de nervi. Mă simțeam într-un fel flatată că eu îl adusesem în starea asta.

— Mă duc să dorm. Am spectacol mâine, se întoarse pe călcâi.

— Cum rămâne cu faptul că-l plac pe Yass? l-am întrebat intrigată.

— Cred că Kaya s-a înșelat, rânji din pragul ușii. E imposibil să-l placi pe Yass, din moment ce tremuri așa atunci când te ating. Și sunt sigur că el nu ar putea fura genul acesta de reacții de la tine. Pentru că vrei sau nu, deja ești a mea, Josephine.

» Chapter 21

7

Era ziua cea mare a spectacolului. Toată lumea părea stresată și se învârtea pe loc, sperând să poate ajuta cu ceva. Actorii se confruntau cu un amar trac de scenă, iar profesorii aveau nervii întinși la maxim.

Munca din spate era cu adevărat extenuantă. Din ordinile lui Yass, mă ocupam și de decor și de vestuar. Simțeam că o să cedez și o să clachez curând, căci nu aveam parte decât de multe ghinioane. Nimic nu părea să meargă pe placul nostru. Ba se strica o chestie. Ba o alta se repara de la sine.

— Ajută-mă te rog, Kaya se întoarse cu spatele, făcând referire la fermoarul rochiei sale. Dumnezeule! Am atâtea emoții, încât mai am puțin și vărs. Îți dai seama cât de important este momentul ăsta?

— O să fii minunată, am întors-o cu fața la mine și am încurajat-o. Fă-mă mândră!

Dădu din cap afirmativ și plecă să-și retușeze

machiajul. Am oftat istovită și mi-am axat atenția asupra unei fete din primul an, încercând să se încalțe. M-am repezit către ea, vrând să-i ofer oarecum suport.

— Ce naiba? Ăsta nu e numărul meu! a țipat stresată, înghesuindu-și piciorul în încălțările ce aparent nu i se potriveau.

— Trebuie să fie, m-am aplecat, ajutând-o să-l bage înauntru. 1

— Au, se plânse, punându-și palmele pe spatele meu.

—Totul trebuie să fie perfect, pentru că dacă nu o să fie, Yass o să mă omoare. Fie că este vina mea sau nu. Așa că taci și lasă-mă să bag piciorul ăsta în cizmă. 3

Am pus presiune pe el, până când am auzit ceva trosnind și până când tipa începu să se plângă zgomotos că o doare. M-am oprit și am privit-o îngrijorată, văzând lacrimile din ochii ei. Era nervoasă pe mine, asta era clar. Îmi dădeam seama după cuțitele vizuale pe care mi le adresa. 15

— La naiba, vorbi printre suspine. Cred că am o entorsă.

— Poftim? Nu, nu, nu, nu, nu. Dar poți merge, nu-i așa? Nu e mare lucru.

— Eu cred că ai câteva probleme, îmi spuse nervoasă. Nu pot să merg cu o entorsă. Asta este clar! Cum crezi că mă simt eu acum? Când am de dansat acolo pe scenă?

— Suficient de bine încât să o faci? am sperat în mod inutil, afișând un zâmbet fals.

Își încrucișă mâinile la piept și mă privi mâhnită. Doamne, Yass avea să mă omoare. Orice rol era important, mai ales că al ei era unul destul de esențial. Era una dintre prietenele personajului principal, o curtezană exact ca Kaya. Trebuia să fie neapărat pe scenă.

— Ce se întâmplă aici? Yass veni mai aproape.

Începusem să tremur din toate încheieturile. Era numai vina mea. Distrusesem tot spectacolul, deoarece eram blestemată cumva.

Începeam să cred că era mai bine pentru mine să mă izolez undeva departe de umanitate, unde nu puteam să strict nimic.

— Din cauza ei, am o entorsă suficient de dureroasă încât să nu-mi permită să joc pe scenă astăzi, vorbi cu un dezgust teribil.

— Ai fentat-o? Yass mă privi șocat și cu maxilarul încordat.

— Nu, am răspuns prompt. Nu-i încăpea piciorul în cizmă și am vrut să o ajut să se încalțe, pentru că nu putea ajunge pe scenă desculță. Bine, asta nu a făcut decât să agraveze lucrurile pentru că acum nu poate ajunge pe scenă deloc. Dar nu a fost cu intenție! Am vrut ca lucrurile să iasă perfecte pentru tine, dar sunt blestemată. De fapt, am fost mereu blestemată. Dacă m-ai cunoaște, ai știi că sunt cea mai ghinionistă persoană din lume. Oh, iar vorbesc mult și fără rost. Scuze, scuze. Ce e de făcut acum?

Yass dădu să-mi replice cu câteva înjurături, dar se abținu, începând să se gândească la o soluție. Spectacolul mai avea puțin și începea, locurile ocupându-se considerabil. Simțeam că

am să leșin. Nimeni nu m-ar fi iertat, dacă aș fi ruinat spectacolul. Nici măcar eu.

— Tu ai stricat asta, tu să o repari, îmi spuse nervos. Va trebui să o înlocuiești.

Am chicotit nervos, crezând că glumește.

— Oh, erai serios.

Nu puteam urca pe scenă. Nu știam replicile și categoric nu știam coregrafia. Nu eram bună la asta și nu meritam un rol, atâta timp cât Leon nu îmi dăduse unul. Eram neîndemânatică în general și cine știe ce aș mai fi putut strica.

Dar din privirea lui Yass deduceam că nu aveam de ales.

— Ai văzut repetițiile de un milion de ori. O să fie bine, mă încurajă pe tonul său incredibil de dur și rece.

D-apoi înțelegeam că doar așa era capabil să se exprime și începusem să mă obișnuiesc cu modalitatea lui de a reda bunătatea. Și chiar dacă intenția lui era încurajatoare, eu nu mă

simțeam pregătită.

Am privit scena și am înghițit în sec. Nu aveam dreptul să pășesc pe ea. Eram un antitalent și eram făcută să fiu în spate și să-i las pe ceilalți să strălucească. Aveam să încurc totul, dacă alegeam să fiu egoistă.

Dar oare aveam de ales? Dacă nu îi luam eu locul fetei, spectacolul era ruinat.

— Dă tot ce poți, Skye! Yass vorbi din spate, pe un ton mai domol. Oamenii merită să primească o scenetă bună. Nu-i dezamăgi.

— Dar eu sunt un haos. Eu nu sunt bună pentru scenă, mi-am întors atenția asupra lui.

— Atunci stai aici. Regretă că nu ai făcut tot posibilul să-i faci fericiți. E alegerea ta.

M-am uitat după cortină, privind oamenii așezați pe locurile corespunzătoare. Păreau atât de nerăbdători să vadă piesa, încât nu le-aș fi putut lua această emoție. Atenția mi-a căzut asupra unei fetițe, din rândul al doilea. Era suficient de mică încât să fie la prima sa

prestație. Îmi aducea aminte de mine. Vedeam aceleași entuziasm în ochii ei.

Poate în această seară vom mai convinge pe cineva să ni se alăture. Poate acesta ar putea deveni visul ei. Exact ca atunci. Exact ca cu mine.

Pentru ea!

M-am întors pe călcâie hotărâtă și m-am îmbrăcat în hainele curtezanei, încurajându-mă. Puteam face asta, dacă îmi dădeam interesul. Ideea principală nu era să strălucesc, ci să continui fluiditatea spectacolului, în așa fel încât ca el să nu stagneze.

— Schimbare de ultim moment, anunță băiatul însărcinat cu punerea în scenă. Skye Agron va juca rolul curtezanei numărul unu. 17

— Poftim? Sin se uită crispat la el. 5

Karina arăta la fel de surprinsă, în timp ce Kaya îmi zâmbea mândră. Înțelegeam de ce ceilalți erau atât de îndoielnici cu privire la prestația mea, căci nu repetasem nici măcar o dată

alături de grup. Ei munciseră săptămâna asta pentru ca totul să fie perfect.

— Începe spectacolul! Leon strigă.

Sin avea primul act. Eu și fetele apăream în cel de-al doilea. Mă aflam mereu în spatele Karinei, jucând rolul prietenei sale, alături de Kaya. Nu aveam multe replici, slavă cerului. Doar că aveam partea de coregrafie, pe care nu o repetasem. Iar gândul că mă născusem cu două picioare stângi mă punea în dificultate.

Timpul se scurgea cu o viteză incredibilă, pentru că deja trebuia să intrăm. Furnicăturile puseseră stăpânire pe corpul meu, în timp ce constatam cu stupoare că nu mai îmi simțeam jumătate de corp. Respiram inconsecvent, în ciuda eforturilor mele de a mă comporta cât se poate de normal.

Mi-am târâit picioarele primii pași, ca mai apoi să îmi impun să merg normal, până în mijlocul scenei. Sin aruncă o privire curioasă spre noi, semnalată în scenariu. Era atât de implicat în personajul lui, încât mi se părea ciudat să-l am în față, dar nu în totalitate. Aveam de-a face cu

un Sin profesional. Nu era loc de tânjit după atenția lui.

— Îmi dau seama că tu ești cea care a intervenit în căsătoria fratelui meu, Sin recită. Văzându-te așa de aproape, constat că nu ești cu nimic mai specială decât soția lui. Nu văd ce anume l-ar fi fermecat la o femeie ca tine.

— O femeie nu-și dezvăluie secretele, decât dacă iese la vânătoare, Karina vorbi cu aroganța specifică personajului. Sunt doar o simplă curtezană. Plătită fac tot ce mi se cere.

— Moravurile tale ușoare sunt principalul motiv pentru care nu o să fii iubită, domnișoară. Ești josnică, Sin aruncă un teanc de bani la picioarele ei.

Eu și Kaya am articulat surprinse o interjecție, mimând o mâhnire și o ofensare incredibilă.

— Scaldă-te în bani, dar în orașul meu nu mai călca vreodată.

Ca semn al jignirii aduse, Karina călcă mândră pe bancnotele aruncate. Și ne făcu

semn să plecăm. Am răsuflat ușurată, deoarece trecusem peste primul act. Mai aveam partea de coregrafie din actul șapte, care mă speria din tot sufletul, și o scenă din actul unsprezece.

Totul decurgea ca la carte. Mă simțeam stăpână pe mine și Kaya îmi dădea o stare bună, căci o aveam mereu alături de mine. Eram puțin mai încordată decât de obicei și încercam să fac abstracție de faptul că mă aflam în fața multor oameni, care mă analizau minuțios din cap până în picioare.

— Nu o să te întreb ce faci aici, dar nu-i a bună, Kaya zâmbi și mă ţinu de braț. Mă bucur, totuși, că lucrăm împreună.

— Cred că este ultima dată când mă vei vedea, pentru că Leon mă va omorî.

Am aruncat o privire spre Sin, care murmura câteva lucruri, în timp ce Karina mă ținea din scurt. OK. Prezența mea pe scenă cam scutura terenurile, dar nu trebuia să las asta să mă inducă în dificultate. Aveam nevoie să mă concentrez la pașii din coregrafie.

Sin fu primul care intră, recitând cu exactitate replicile din scenariu. Muzica s-a pornit, iar curtezanele trebuiau să intre. Coregrafia se învârtea în jurul meu, al Kayei și al Karinei. Celelalte fete se aflau pe fundal și scuturau evantaiele din pene.

Nu eram cea mai provocatoare persoană din lume și dacă încercam să fiu sexy, îmi ieșea chiar pe dos. Dar cu toate astea încercam să-mi fac treaba. Îmi legănam șoldurile pe ritmul muzicii, călcând stângaci pe fiecare notă transmisă prin difuzor.

Kaya avea acea vulgaritate specifică, iar Karina arăta ca o zeiță. Uitându-mă la ele și vrând să le imit, am călcat strâmb și m-am prăbușit în mijlocul scenei. Tot cast-ul a înlemnit, inclusiv Sin aflat în capătul opus al scenei. Muzica încă se afla pe fundal, în timp ce publicul stătea cu sufletul la gură.

O greșeală! La naiba! O mare și evidentă greșeală! Îmi venea să mă ascund de toți și de toate și să mă înec în propriile lacrimi. Distrusesem totul cu neîndemânarea mea! Mi-am axat atenția asupra fetiței din public, care

se ridicase cu picioruşele pe scaun şi care mă privea atent.

— Poţi face asta! strigă tare, încât mă trezi la realitate.

Încurajarea ei vibră prin mine şi mă făcu să realizez că spectacolul trebuia să continue. Nu aveam de gând să renunţ, până nu încheiam cu bine sceneta. Trăgeam pe toată lumea în jos, iar asta nu era OK. Trebuia să mă străduiesc.

Sin îmi întinse mâna cu o expresie de nepătruns. M-am uitat surprinsă la el.

— Ia-te după mine şi fă coregrafia pe care am învăţat-o împreună, îmi şopti.

M-am sprijinit de el, pentru a mă ridica şi am simţit cum mă trage la pieptul lui. Nu aşa trebuia să decurgă situaţia. El era protagonistul alături de altă fată, nu alături de mine. Nu trebuia să insinuăm ceva romantic între protagonist şi personajul secundar.

M-a învârtit, iar eu m-am unduit trupul asupra corpului său, păstrând un contact vizual. Mă lăsă

pe spate, ascunzându-și capul în scobitura gâtului meu. I-am simțit respirația caldă și pentru un moment am crezut că plutesc. Brațele sale bărbătești mă susțineau cu ușurință, oferindu-mi multă încredere în mine. Karina îi apucă mâna și îl făcu să se desprindă de mine. A trebuit să mimăm pentru un moment un triunghi pasional și romantic, ca și când personajul lui Sin ar fi fost inițiat în jocul curtezanelor.

Orișicât Karina încerca să iasă în evidență, atenția lui Sin era asupra mea. Asta nu era bine. Încercam să-i fac semn să înceteze, doar că lucrând foarte bine pe partea asta de coregrafie alături de el, mișcările noastre se aflau în tandem. Ale Karinei se bazau pe anticipare.

Kaya încercă să concureze și ea cu noi, însă muzica se opri înainte de a dovedi de ce este în stare. Mă aflam în stânga lui Sin, cu mâna pe coapsa lui, în timp ce el mă privea intens. Karina se afla în partea dreaptă, cu o mână pe pieptului său, iar Kaya era poziționată în spate, cu brațul în jurul taliei lui.

Am ieșit din pe scenă, simțindu-mă mizerabil.

Deja eram victima cuțitelor vizuale îndreptate asupra mea. Toată lumea din jur părea să mă condamne, așa cum era de așteptat. Stricasem totul. Călcasem în picioare munca depusă de către ei.

— Nu am mai văzut o persoană atât de incompetentă precum ești tu! Karina îmi țipă în față. Toată lipsa asta de profesionalism ne-a costat tot spectacolul. Eu nu știu cine te consideri, dar te asigur eu că nu ești vreo vedetă talentată care poate urca pe scenă. Ești un nimic! Locul tău nu este aici!

— Karina, Sin o luă de braț. Ajunge!

— Ajunge? De când spectacolul a devenit atât de nesemnificativ pentru tine? își puse mâinile în șold și îi vorbi pe un ton acuzator. Nu știu dacă ai uitat, dar tu trebuia să-mi oferi mie toată atenția. Eu sunt perechea ta în distribuție. Nu există un personaj secundar care să intre în polemici cu noi, din punct de vedere amoros. Nu există, pentru numele domnului, un triunghi! Eu trebuia să strălucesc acolo și tipa asta mi-a luat momentul de glorie. Tu mi l-ai luat, în momentul în care ai introdus o coregrafie pe care o știați

doar voi. 16

Am plecat capul în pământ, ascultând reproșurile Karinei. Avea dreptate în totalitate. Eu nu aveam ce să caut în producție. Eu nu aveam ce să caut aici. Ea muncise pentru rolul ei și-l căpătase pe brânci. Nu voiam să fiu o uzurpatoare. 2

— Am mascat greșeala. Atâta tot, Sin se apără. Calmează-te! Va trebui să intrăm imediat.

— Brusc îți pasă? Karina nu renunță la atitudinea sa ofensivă. Nu credeam că va veni ziua în care o să mă dezamăgești, Sin Leithold. Ți-ai pierdut din profesionalism și ai fost distras. Și pentru ce? Pentru o păsărică pe care probabil o să o ai doar o noapte? Ai vrut să faci pe eroul în fața unei simple și absurde boboace? 32

— Încetați! Yass țipă arțăgos. Trebuie să intrați. Vă puteți continua cearta după. Acum e momentul să fiți cu adevărat responsabili și să le arătați oamenilor din public cine sunteți cu adevărat. 1

Brunetul mă ignoră, făcându-mă să mă simt și

mai rău. Kaya mă strânse în brațe, deși puneam pariu că și ea era puțin supărată pe mine. Am început să plâng zgomotos, în ciuda faptului că prietena mea roșcată se ruga să nu o fac pentru că aș fi stricat machiajul și pentru că mai aveam o scenă importantă de realizat.

— Cum mai pot urca acolo? mi-am șters lacrimile cu șervețelul mototolit din mână.

— Nu-mi pasă. Vei duce la bun sfârșit sceneta, Yass strigă la mine. Încep să cred că nu ești făcută pentru scenă, la cât de mult jelești. Îmbărbătează-te, ce naiba!

Mi-am strâns pumnii pe coapse și mi-am înghițit lacrimile. Deși tot corpul și sufletul mă durea, aveam să merg înainte cu capul săltat. Aici nu se aplica faimoasa vorbă cu „Capul plecat sabia nu-l taie". Aici aveai nevoie de suficientă umilință, încât să te tăvălești prin noroi până la capăt.

Mi-am retușat machiajul și m-am pregătit pentru următorul act. Am ajuns în mijlocul scenei, așezându-mă la masă alături de Kaya, înainte ca decorul să se schimbe. Am mimat

amândouă faptul că jucam poker, râzând fals și mascând un eventual disconfort.

Sin intră în scenă, dându-ne bună ziua. Eu fiind curtezana numărul unu aveam mai multe replici decât Kaya. L-am privit cu exactitate, încercând să intru în pielea personajului meu. Doar că nu aveam idee cum ar fi trebuit să fie curtezana numărului unu. Judecând după profunzimea spuselor sale din acest act, era mai puțin superficială decât numărul doi. Era înțeleaptă și totuși fermecătoare. Avea o vulgaritate controlată.

— Sunt aici să-i spun să nu mai intervină în viața mea. Îmi este de ajuns că toate problemele mele încep cu ea, Sin ni se adresă rece, precum personajul pe care îl interpreta.

— Nu o să înțelegi viața curtezanelor niciodată, tinere, am aruncat cărțile de joc pe masă și mi-am arcuit o sprânceană.

— Și explică-mi, poate, curtezanele au sentimente? Sin se așeză contemplativ pe scaunul din fața noastră.

Kaya pufni și își puse mâna la gură.

— Curtezanele sunt responsabile de bătăile fiecărei inimi. Ele controlează dacă doresc sau nu să te facă să te îndrăgostești, am început monologul. Doar că uneori, din respirații pripite, ajung să cadă în propria plasă și să se îndrăgostească iremediabil și necontrolat de acel cineva. Iar asta le dă lumea peste cap, căci sentimentele sunt văzute ca fiind irelevante pentru noi. Căci pentru noi banul are o valoare mai mare și în momentul în care suntem învăluite de iubire suntem dispuse să ne sacrificăm.

Sin se arătă intrigat și își bâțâi piciorul de câteva lor, înainte de a mă întrerupe. Cursivitatea textului era în regulă, pentru prima dată, și decurgea totul de la sine.

— Și dacă ele sunt ființe atât de speciale și unice, atunci cum iubesc oare curtezanele?

— Încet. Iubesc ca și când viața ar depinde de asta, m-am uitat către public. Iubesc fără prejudecăți, pentru că ele nu mai au onoarea și orgoliul pe care încă le au alții. Iubesc fără

bariere. Iubesc pentru că fără iubire se simt vulnerabile, incomplete. Iubesc așa cum o femeie ar iubi, dacă s-ar simți dorită. Iubesc cu toată ființa. Încet. Alert. Apoi, din nou încet. 15

Mi-am întors atenția către Sin, afișând o expresie galeșă.

— S-a îndrăgostit de tine și pentru iubirea ta nu vrea bani în schimb. Nu vrea să-i oferi nimic, căci ea ți-a oferit ceva foarte important: inima. Și bate pentru tine la fiecare bătaie de a ta. Ca să se unească în cele din urmă, am devenit serioasă. Nu-ți bate joc de sentimentele ei! Iubește-o azi, în cazul în care nu va mai exista un mâine. 6

— Se răcește cafeaua, Kaya spuse singura sa replică din acest act. 64

Mi-am terminat partea și am ieșit de pe scenă. M-am așezat într-un colț, nevrând să conversez cu nimeni. Am tras cu ochiul la scena sărutului dintre Sin și Karina. Părea totul atât de frumos, datorită decorului lui Yass. Nici nu simțeam gelozia specifică de fiecare dată când îi vedeam împreună, căci eram controlată de un sentiment

aprig de decepție.

M-am descălțat, vrând să arunc pantofii cu toc în coșul de gunoi, când o foaie mototolită îmi ieși în cale. Am atins-o precaută cu buricele degetelor, gândindu-mă dacă s-ar merita să o iau și să o citesc sau doar să o las acolo. Doar că ceva înauntru meu mă îndrumă să o citesc, așa că asta am făcut.

Am despăturit-o și am căscat gura uimită. Părea să fie foaia cu rezultatele de la audiție, doar că...

KARINA WRINCER - 29 (8, 7, 6, 8)

SKYE JOSEPHINE AGRON - 38 (10, 10, 9, 9)

Dar dacă punctajul meu fusese mai mare decât cel al Karinei, de ce nu luasem rolul protagonist? Sau mai important, de ce nu luasem un rol cât de mic?

» Chapter 22

FETELE CUMINȚI SUNT LĂUDATE 16

— E stupid! Eu muncesc zi de zi pentru a avea un moment fericit și vine ea și distruge totul. 4

Simt că toate sacrificiile mele au fost făcute în zadar, sincer. Și căzătura aia? O să vă prefaceți că nu a fost acolo? S-a împiedicat ca o fraieră, deși coregrafia era destul de simplă. Normal. Nu a repetat deloc. Nici nu trebuia să fie pe scenă, dar cumva a reușit să o saboteze pe biata fată din anul întâi, doar pentru a avea un pretext. Vorbim de lipsă de profesionalism aici. Leon, dădu din picior nervoasă. Fă ceva!

— Felicitări, se întoarse către mine și împinse cu buricele degetelor un ziar împăturit.

Karina afișă o grimasă evidentă, așteptând orice altceva. Ar fi preferat să fiu victima unor predici aduse de acuzele sale. Și eu mă simțeam mizerabil și știam că greșisem foarte mult. Mă resemnasem că o să primesc o sentință usturătoare. Nu înțelegeam de ce Leon trata cu calm situația.

Îmi făcu semn să citesc, iar eu cu grijă am luat ziarul de pe birou și l-am privit atent.

S-A NĂSCUT O NOUĂ STEA PE SCENĂ?

Am avut ocazia să participăm la sceneta de

început de an organizată de studenții de la Actorie. Deja ne-am imaginat că o să dăm peste o bună organizare din partea regizorului nostru preferat Yass și o scenetă foarte bună scrisă de Sally. În ceea ce privește prestația, am fost dezamăgiți să știm că Pandora nu va fi părtașă de data aceasta, ea alegând să-și pregătească un proiect pentru proiectul european de Arte Scenice. Dar binecuvântarea noastră a venit totodată din partea lui Sin Leithold, care știam că va avea o prestație impecabilă. Am spus, la început, să-i acordăm o șansă și Karinei. Se afla la primul rol de protagonistă, după ani și ani de încercări.

Cum a început spectacolul, i-am auzit pe oameni nemulțumiți de prestația ei. Părea să fie bună, dar talentul lui Sin o eclipsa în totalitate. Karina era ușor încrezătoare, doar că convingerea ei nu era pasată către noi. Nu executa cu naturalețe fiecare gest și se părea că se străduiește mult mai mult decât ar fi trebuit. Am pus asta pe seama emoțiilor.

Noi fiind mai permisivi, am considerat că Karina merită să fie acolo. Până în momentul în care s-a instalat monotonia, iar oamenii nu mai erau

atenți la scenetă, ci la felul impecabil de exprimare a lui Sin, care fusese atent la orele de dicție și care trecuse examenele cu brio. Eventual, oamenii deveniseră mai interesați de curtezana neîndemânatică. 7

Am tras cu urechea la spusele lor și au spus că prezența fetei condimenta puțin sceneta. O curtezană, vrând să fie sexy, dar eșuând lamentabil. Asta da unicitate. Ne-am axat și noi atenția asupra debutantei Skye Agron, din primul an. Avea o stângăcie calculată și naturală, ceea ce o făcea ușor de urmărit și care ne amuza.

SĂ FI FOST GREȘEALĂ SCENICĂ SAU FĂCEA PARTE DIN PERSONAJ? 20

A căzut în mijlocul coregrafiei. Oamenii erau cu sufletul la gură. Noi eram cu sufletul la gură. Apoi a urmat cel mai remarcabil moment din tot spectacolul. Sin Leithold o ridică de la sol și împreună începură un dans uimitor. Timida Skye căpătase curaj în momentul în care degetele lor se întrepătrundeau sub ochii noștri analizatori. El o privea cu o grijă măreață, iar ea se predase cu tot coregrafiei lor. Am văzut ceea ce am putut numi „Chimie remarcabilă". Nimeni nu părea

să-și îndrepte atenția spre Karina, care era personajul principal.

Skye îl atingea cu delicatețe, în timp ce Sin părea să o mânuiască iscusit, ca și când i-ar cunoaște toate rotițele. Un om din public, îmbrăcat la costum, târât de soția sa doar pentru a asista la prima scenetă a fiului lor, care se arătă în primă fază plictisit, remarcă zgomotos „Asta e artă." Pentru că, în fond, noi considerăm irevocabil că făceau artă din corpurile lor. Am simțit fiori pe șira spinării în momentul în care o lăsă pe spate, iar buzele lui se aflau la baza gâtului ei. Deja arta devenise dragoste, pentru că am fi fost siguri atunci că dacă ar fi făcut dragoste, ar fi fost de-a dreptul artistic. Nu, nu suntem perverși. Am considerat că cei doi au o chimie superioară. Exista o tensiunea aspră între ei.

Știm cu toții că Sin este în stare să eclipseze pe oricine pe scenă. Doar că acum o punea în valoare pe debutantă. Și ochii lui, încărcați de atâta afecțiune și delicatețe, îmi păreau extrem de naturali. Exista un izvor ce furniza aceste lucruri în interiorul lor. Amuzant, dar oamenii începuseră să dorească cu ardoare ca

personajul protagonist să rămână cu curtezana stângace, care nu se pricepea la a fi fermecătoare, dar care părea ingenuă și sinceră.

SĂ FIE VEȘNICA POVESTE CU BĂIATUL RĂU ȘI FATA BUNĂ?

Karina interveni la un moment dat, pornind un război cu debutanta pentru atenția bărbatului iubit. Doar că el părea să i-o acorde curtezanei secundare. Eram satisfăcuți că ochii lui săpau adânc în ai ei și că orice mișcare executa, părea să o tragă la pieptul său. Debutanta părea să fie ușor intimidată de dorința aprigă care curgea prin personajul lui Sin în acel moment. Nu ne luăm dreptul de a insinua că ar fi și altceva între ei, deci ne raportăm la personaje.

CONDIMENTEAZĂ SCENA

O bună bucată de vreme debutanta nu și-a mai făcut apariția, undeva pe la sfârșit având o serie de replici ce nouă ni s-au părut a fi punctul culminant. Skye Agron a folosit întreaga sa putere de a transmite emoții și a transformat un monolog despre dragoste într-o piesă de muzeu.

Sally a făcut o treabă bună, dar felul în care Skye a redat ceea ce a vrut să transmită scenarista și totuși a adăugat ceva în plus, ne-a dat pe spate la propriu. Curtezana secundară nu trebuia să pară atât de înțeleaptă și dulce. Era acolo să ne facă să visăm către protagoniști. Doar că noi, publicul, ne-am axat pe interacțiunea dintre debutantă și Sin. Schimbul lor a fost ceva ce aveam nevoie. Nu cred că a existat o persoană care nu a dorit o relație între ei doi. Se potriveau. Păreau două piese de puzzle rătăcite și ținute la distanță, iar pentru noi nu este nimic mai satisfăcător decât să le vedem unite, nu-i așa?

CE AU CREZUT MASCULII?

Știm că Sin are respectul publicului masculin, dar am știut că Skye Agron, cu prestația sa, i-a făcut pe toți să se îndrăgostească. Am fost luați pe nepregătite cu dulceața sa și expresia ei ingenuă. Are o modalitate naturală de a recita și transmite incredibil de multe. Strălucește precum un diamant, dar care nu este încă șlefuit. Mai are cale multă de bătut, dar așteptăm să-și fructifice talentul. Și sperăm din tot sufletul să o vedem la un moment dat ca o protagonistă.

NOTA FINALĂ? 3

Piesa de început de semestru primește un 6/10. Punctele acordate sunt pentru performanța lui Sin Leithold, pentru decorul impecabil administrat a lui Yassmin, pentru piesa unică și frumoasă a lui Sally și pentru apariția miraculoasă a unei noi stele, Skye Agron. Am scăzut puncte pentru că Karina Wrincer nu a fost chiar la înălțimea așteptărilor și pentru că ne-am plictisit în cele mai multe momente. Sper din tot sufletul ca până la sfârșitul anului să mai avem parte de o producție mai bună. Totul a fost minimalist, deși Yass chiar nu s-a putut abține din a gândi măreț. Felicitări maestre! 12

Am citit pe nerăsuflate, simțind cum îmi ia razna pulsul. Toate laudele la adresa mea îmi făceau inima să tresalte. Nu primisem niciodată recunoștințe din partea celorlalți. Nu fusesem niciodată în centrul atenției. Categoric, nu m-aș fi așteptat să transmit atâtea publicului.

Am simțit lacrimi în colțul ochilor mei și l-am

privit istovită pe Leon. Era adevărat? Fusesem atât de obișnuită să eșuez, încât acum mi se părea ireal să fi făcut un lucru bun. Îmi venea să strâng bucata de ziar la piept și să închid ochii, ca să memorez fiecare senzație.

Pășitul pe scenă. Prestația. Coregrafia. Replicile. Chiar și căzătura.

— Blasfemie! Karina exclamă deodată. Ce e cu mizeria asta de articol? Au luat-o razna? O să discut cu ei. 11

— Karina, lasă-ne singuri, Leon îi făcu semn cu mâna spre ușă.

Se strâmbă el, pufnind enervată la maxim și păși apăsat până când părăsi încăperea. Eu încă eram foarte emoționată și nu știam cum să fac față întregii situații. Trăiam, practic, un vis.

M-am uitat la profesorul mai în vârstă și i-am aruncat foaia cu punctaje pe masă, scoțând un rânjet de la el.

— Ai trecut testul! Felicitări, spuse relaxat, stând sprijinit cu spatele de spătarul scaunului 19

căptușit cu piele.

— Scuzați-mă? m-am așezat istovită pe scaunul din fața biroului său.

— Probabil te întrebi de ce rezultatele tale au fost mai mari, așteptă o confirmare din partea mea. Te-am testat! Am văzut în tine ceva special, încă din prima clipă în care ai pășit pe scena aia și ai început să te prezinți timidă. Mi-ai adus aminte de Sin.

Kaya îmi spusese la început că Sin fusese descoperit în primul său an de facultate, în momentul în care primise un rol micuț în distribuție. Doar că talentul său îl făcu să strălucească cel mai tare.

— Am vrut să te testez și pe tine în același mod. Aproape, având în vedere că ție nu ți-am oferit niciun rol. Pot să spun că, deși te-am pus în dificultate, ți-am oferit ocazia să lucrezi cu Yass și să înveți atâtea despre importanța producției. Te-am supravegheat din umbră. I-am silit pe Yassmin și pe Pandora să te încurajeze și să nu te lase să renunți. Restul depindea de tine.

— Și fata aia accidentată a fost tot în planul vostru? m-am făcut mai comodă, nevenindu-mi să cred.

— Nu. Aia a venit din partea ta. Ideea era ca tu să reușești cumva să intri pe scenă. Dacă nu ai fi reușit, ar fi însemnat că ești o altă cauză pierdută. Ai căzut, dar te-ai ridicat cu profesionalism. Asta mi-a confirmat anumite presupuneri. Nu ești noul Sin Leithold. Tu ești propriul obiect de interes. Ești diferită de el. El este talent pur. Tu ești perseverență. El este egoist. Tu ești altruistă. Dar amândoi străluciți puternic.

Am zâmbit, flatată de afirmațiile profesorului meu. Încă de la început voiam ca el să mă observe și să mă considere demnă de a păși pe scenă. Era o binecuvântare să-l am ca sprijin în tot drumul spre succes.

— Ai învățat ceva cu echipa tehnică, nu-i așa? se ridică și luă două pahare de plastic și turnă cafea din termos.

— Am învățat că nu este nevoie să fii în centrul

atenției, doar pentru a te simți satisfăcut că ai făcut un spectacol reușit pentru oameni. Rezultatul contează. În plus, am văzut câtă muncă este în spate și cred că asta m-a făcut să valorez mai mult oamenii care lucrează la fiecare detaliu, doar pentru a ne da un loc excepțional de interpretat. 10

Leon dădu din cap satisfăcut. A împins un pahar de cafea către mine, îndemnându-mă să-l iau. Asta am făcut, murmurând un mulțumesc insonor. Mă relaxa discuția cu el. Leon nu părea atât de strict pe cât se arăta la clasă.

— Sunt fericit că nu te-ai lăsat influențată de comportamentul lui Yassmin. Chiar te-ai dedicat echipei tehnice, spre surprinderea mea. Și i-ai îndeplinit toate ifosele, chicoti, ca și când i-ar cunoaște toate ticurile brunetului. De asta, Yass o să fie mentorul tău pe durata acestui an. Ai multe de învățat de la el.

— Mentor?

— O să-ți dea el mai multe explicații. Important este că oficial faci parte din echipa de elită. Noi punem la cale fiecare spectacol și puțini 26

studenți au acces aici.

Îmi dădu un carnețel, pe care era trecut și numele meu la sfârșitul listei. Trebuia doar să semnez, cum că eram de acord să particip la ședințele referitoare la viitoarele scenete.

Sin, Pandora, Yassmin, Sally, Tonny, Skye.

Eram onorată să fiu pusă în aceeași categorie cu studenții din anul trei, care erau considerați cei mai talentați. Am semnat cu un zâmbet larg pe chip și cu mâna tremurândă de la emoții. I-am dat carnețelul înapoi lui Leon și m-am ridicat, părăsind biroul.

— Isuse! am dat nas în nas cu Yass.

— Pentru ultima dată, doar pentru că am părul până la umeri, asta nu mă face Isus.

Am izbucnit în râs, trăgându-mi suflul. Yassmin știuse în tot acest timp că Leon mă testa. De asta se străduia să mă încurajeze și de asta nu ezitase să-mi ofere rolul curtezanei. Mă ajutase, căci dacă nu ar fi fost el, nici prin cap nu mi-ar fi trecut să joc pe scenă.

— Mulțumesc, mi-am frecat brațul stânjenită.

— Mda. Păi pedeapsa mea nu s-a terminat aici. Acum ești discipola mea, își dădu ochii peste cap.

— De ce tocmai tu?

Începu să meargă, așteptând să-l însoțesc. Îmi spuse să-l ajut cu câteva cutii rămase în urmă, care trebuiau puse deoparte pentru a fi depozitate în debara. Nu puteam să-l refuz, chiar dacă acum nu eram obligată să-l ajut.

— Dacă Leon vrea să învăț actorie de la cel mai bun, nu se presupune că ar fi trebuit să mi-l ofere ca mentor pe Sin? 4

— Leon nu vrea să înveți actorie. Pentru asta e el, Yass răspunse indiferent. Leon vrea să înveți să te axezi mai mult pe oameni. Sin este destul de singular. El lucrează doar cu el. Eu, în schimb, muncesc cu oameni. Pentru a face un spectacol reușit, este nevoie să ai relații. 1

M-am chinuit să ridic prima cutie, simțind

cum este prea grea pentru mine. Dar cu toate astea și cu pauze mari, am reușit să o deplasez în locul dorit. Yass, ca de fiecare dată, o cără ca fiind o pană. Începea să mă enerveze capacitatea lui de a sălta chestii grele.

— Dar ce treabă are asta cu prestația mea?

— Oamenii pot fi buni la mai multe lucruri în același timp, îmi relată relaxat. Uite-mă pe mine. Sunt la actorie, dar fac regie în spectacole.

— Mda, am dat din cap înțelegând punctul lui de vedere. M-am întrebat mereu de ce nu ai dat direct la Regie și Film.

3

Am mai cărat câteva cutii, cât timp mi-a explicat el cum stătea treaba.

— Sunt bun la actorie, dar sunt mai bun la regie. Când am intrat la facultate, nu știam acest lucru. E în regulă să fii pe un anumit profil, dar să realizez că ești interesat și de altceva. În plus, sunt recunoscător că studiez actoria. Pentru a fi un regizor bun este nevoie să vorbești în limbajul actorilor. Așa poți avea o altă viziune.

Ne-am așezat pe scaun, terminând de deplasat cutiile. Eram istovită, dar totuși nu-mi pierdusem din intrigare. Eram încă extrem de curioasă să văd ce anume voia Leon să învăț de la Yass.

— Toți avem un al doilea talent. Ai văzut că actoria este mână în mână cu dansul și cu cântatul. Arta are foarte multe variații. Spre exemplu, Pandora face niște caricaturi foarte reușite. Sin este un cântăreț extraordinar. Sally scrie toate scenariile cot la cot cu Tonny, deși nu este la Jurnalism și Creație.

— Da, am dat din cap realizând că tot ceea ce îmi spunea era adevărat.

— Și nu ne oprim aici. Ceilalți ne numesc anomaliile domeniului din care facem parte, dar eu sunt de părere că omul talentat poate fi multitalentat. Există la Balet un tip care dansează step ca și când ar depinde de asta. Profesorii îl sfătuiesc să renunțe, dar el trăiește pentru a fi așa. Un alt tip de la Arte Plastice este pasionat de regie și filmează cele mai tari scurt metraje. O tipă care este la Muzică Instrumentală și care cântă la violoncel, are o voce de-ar umple stadioane.

— Și Leon vrea să-mi descopăr celălalt talent?

— Mda. Asta cu regia nu e de tine, chicoti. Mi-ai fost de folos, dar nu știi să deosebești un nude de un piersic. Și bat la pariu că nici Artele Plastice nu sunt de tine.

— Dar de ce vrea asta?

— Nu mulți actori pun preț și pe oamenii din spate. Sin cel puțin nu. În schimb, tu, Skye, ești altruistă. Apreciezi fiecare muncă depusă, nu contează cantitatea. Cred că Leon te vede ca pe un om al spectacolului și te crede suficient de puternică încât să ai propriile compoziții. Să administrezi propriul spectacol. Ți-ar plăcea asta?

Am dat numaidecât afirmativ din cap. Vorbe mari pentru o persoană atât de minimală ca mine.

— Ai ieșit la cafenea. Pe cine ai cunoscut acolo?

— Doar pe colegele mele de cameră.

Yass mă privi ca și când aș fi spus cel mai previzibil lucru din lume. Îmi spuse să-l însoțesc și am plecat către cafenea. Doar că de această dată eram silită să observ oamenii din jur, în adevărata lor formă. Să-i analizez și să vin cu propriile concluzii.

— Tema asta o vei avea și la clasă, Yass îmi dădu un mic spoiler.

8

Am zâmbit, intrând în interiorul cafenelei, de unde o muzică clară de instrumente se auzi. Am privit în jur, văzând un mulatru cântând la o orgă electrică, provocându-i pe ceilalți din jur să danseze. O soprană îi susținea ritmul într-o modalitate modernă, specifică muzicii pop. Un băiat dansa de zor step, în timp ce orchestra de violoniști interveneau și ei cu o armonie de apreciat.

L-am urmat pe Yass, ocolind toți dansatorii și privindu-i fascinată. Mentorul meu îmi spusese că aceasta era ora de aur, unde toți se relaxau după studiile grele avute la începutul zilei. Ne-am oprit în fața unui cuplu, care aveau o grămadă de notițe înșirate pe masă.

— Skye, Yass îmi pronunță numele. Ei sunt Sally și Tonny, scenariștii noștri.

— Am auzit atâtea despre voi, m-am așezat lângă brunet.

— Și noi, fata chicoti. Felicitări pentru faptul că ai oferit o altă nuanță scenariului nostru.

— N-am vrut să stric nimic. Nu știam că lumea o să reacționeze în acest fel și să înflorească ei o poveste de dragoste între protagonist și personajul meu, pe care l-am făcut atât de împiedicat, pentru că încă nu sunt o actriță bună încât să joci roluri opuse mie. Scuză-mă, te rog.

— Stai liniștită. Actorii au această capacitate și chiar ne-a plăcut viziunea publicului, băiatul interveni. În plus, trebuie să recunoaștem că tu și Sin Leithold sunteți shippuibili. 54

— Suntem ce? am afișat o grimasă, gândindu-mă la o semnificație a cuvântului. 2

— Ai atâtea de învățat, Sally râni. Bun venit în echipă, copilă! 3

» Chapter 23

FETELE CUMINȚI ANALIZEAZĂ OAMENI 17

Leon era diferit la clasă. Avea o poziție rigidă, încordată și o întreagă încruntătură pe chip. 1

Tonul vocii îi era aspru, dintr-un motiv străin mie. Dar cumva îl vedeam cu alți ochi. Era fix persoana de care aveam nevoie în drumul meu spre succes.

1

Dar oare, mă gândeam la succes? Eram făcută pentru așa ceva? Îmi doream asta pentru mine?

— ...căci este foarte important atunci când dorești să redai realitatea. Tipologiile vaste ale personajelor oferă originalitate piesei. Un actor trebuie să-și contureze personajul după propria experiență. Cum să-l faceți unic? își încrucișă brațele la piept și se sprijini de tablă. Priviți în jur! Observați micile diferențe! Ticurile, grimasele, respirația. Cu cât sunteți mai atenți în jur, cu atât observați mai bine aceste lucruri.

1

Eram cu adevărat nerăbdătoare să ne dea odată tema. O știam deja de la Yass și voiam să o trec cu bine. Știam că faptul că mentorul meu m-a pus să analizez restul studenților la cafenea ieri, m-a ajutat oarecum. Am luat în considerare fiecare sfat de-a lui.

— Spre exemplu, Leon ridică tonul, pentru a părea mai impozant. Skye Agron se joacă cu

pixul, mutându-l de pe o parte pe alta a degetelor. Asta denotă faptul că este impacientată. Este așa, domnișoară?

M-am oprit brusc, rușinându-mă sub privirea colegilor mei.

— Fiecare luați câte un carnețel. Veți nota fiecare observație în el. Mi-l dați la sfârșitul săptămânii viitoare. Asta reprezintă 30% credite din nota semestrială la Improvizație. Și înainte să mă corectați și să-mi spuneți că scrisul nu are nicio legătură cu actoria, vă impun să-mi respectați cererea. Nu sunt doar un bărbat de vârstă medie smintit.

Ne-am repezit la catedră, luând câte un carnețel. Am căutat-o din priviri pe Kaya și am părăsit sala de clasă împreună. Aveam să scriu fiecare detaliu și să nu gândesc minimal. Yass gândea măreț tot timpul. Trebuia să desprind ceva de la el.

— Toată lumea se holbează la tine, Kaya mă luă de braț. E frumos să fii o mică stea, nu-i așa?

— Îmi pare rău, mi-am mușcat buza de jos. Știu

cât de mult înseamnă asta pentru tine.

— Ce? se opri în loc. Doar pentru că nu am strălucit acolo sus, asta nu înseamnă că nu pot să mă bucur pentru prietena mea. Skye, sunt în multe feluri, dar sunt mai presus de toate defectele mele o prietenă bună. Niciodată nu o să te invidiez. În plus, nu am muncit suficient.
Am fost distrasă. 20

— O să ai oportunitatea ta, am tras-o după mine.

— De fapt, se opri din nou. Am o ședință foto într-un sfert de oră. O să fiu modelul unei reviste pentru îmbrăcăminte de sezon. Trebuie să plec.
Dau mai multe detalii după. 2

A început să meargă cu spatele, încercând să țină conversația cu mine vie. Am zâmbit la cât de simpatică putea fi. Chiar mă atașasem de
Kaya. 6

— Succes, i-am urat.

Am văzut-o ciocnindu-se de un Sin puțin
schimbat. Purta ochelari de soare în clădire și se 23

comporta ca și când ar fi venit să semneze autografe. Vorbim despre pur narcisism în cazul lui. 23

— Ai grijă, frumoaso. 9

— Și tu, frumosule. 31

M-am strâmbat la interacțiunea lor, încercând să nu o las să mă afecteze. Evitându-i pentru un moment, am observat un băiat stingher în spatele lui Sin. Purta o pereche de ochelari cu lentile groase, dar totuși arăta destul de arătos, chiar dacă avea o coafură de tip castron. Ceea ce îmi atrăsese atenția cu adevărat la el, era că nota de zor într-un caiet studențesc. 14

În final, Kaya plecă, lăsându-l pe Sin să-și axeze atenția asupra mea. Am afișat o grimasă mai mare decât cea precedentă și mi-am încrucișat mâinile la piept. 1

— Josephine! exclamă extaziat. Mica vedetă. Iar te lași pierdută în șarmul meu? Mă privești ca și când m-ai târî în camera ta de cămin și mi-ai arăta ce ai pe dedesubt. 27

— Frumoasa numărul douăzeci și cinci îl salută, dovedind încă o dată că este idolul femeilor, băiatul notă cu voce tare.

— Frumoasa numărul douăzeci și cinci? am repetat confuză.

— Maestrul le spune tuturor fetelor cărora nu le-a reținut numele „frumoaso", mă lămuri. Tu ești Josephine, nu-i așa? Ești prima fată care are un nume.

Uau! Nu știam dacă să mă simt flatată sau dacă să-l iau la palme pe Sin, pentru misoginismul lui.

— Cine e băiatul ăsta? am întrebat, încercând să nu-l jignesc cumva.

— El este Grigori și scrie o carte despre mine. O să se numească „Minunatele istorisiri ale lui Sin Leithold". Ah, „Volumul unu", îmi răspunse plin de aroganță. Ascultă aici, Grig. Ea este vrăjitoarea cea rea din poveste și când se enervează, scoate fum și praf pe nări. Vrei o demonstrație?

Ahhh! Am început să-l iau la palme, provocându-l să râdă. Firește că aveam putere cât o furnică.

— Așa! Așa! Îmi place când ești agresivă, începu să geamă.

M-am oprit rușinată, astupându-i gura cu palma în speranța ca nimeni să nu-l fi auzit. Doar că magnetul de fete atrăgea priviri spre noi și oricât aș fi încercat, nu aș fi avut liniște în veci alături de el.

— Maestre, băiatul îi atrase atenția. Această Josephine, este specială pentru tine?

— Se prea poate. Îmi place când face pe fiara.

— Tu ești o bestie, l-am întrerupt.

— Să mergem, Grigori. Nu suntem bineveniți aici, îi făcu semn discipolului său să meargă în față. Iar tu, Josephine, cumpără cartea. Sau așteaptă filmul. Cum dorești!

Se băgă apoi în sufletul meu, șoptindu-mi la ureche:

— Dar dacă se face film, vrei să fii actrița mea? Îți garantez că vor exista câteva scene fierbinți.

— Du-te naibii! I-am împins cu putere.

A început să râdă zgomotos, mergând către Grigori. Doamne, cât puteam să-l detest ocazional! Avea momente când chiar era cireașa de pe tort, dar și momente în care se comporta precum un copil de cinci ani. Era frustrant. Într-un moment îl plăceam. În celălalt nu puteam să-l sufăr.

Am văzut-o pe Sally stând într-un colț și am plecat către ea.

— Hei, am salutat-o. L-ai văzut pe Yass? Încerc să dau de el și nu prea reușesc.

— Trebuie să fie pe scara de incendiu. El pe acolo își face veacu.

— Nu e ilegal?

Dădu din umeri amuzată. De ce nu mă mira? Mi-am luat rămas bun de la ea și am plecat

către Yass. Eram nerăbdătoare să mai fiu instruită. Eram impresionată de studenții de aici brusc. Chiar dacă cei de la actorie mă priveau cu invidie, ori de câte ori treceam pe hol. Nu era vina mea că avusesem un strop de noroc.

Am căutat scara de incendiu și am urcat pe ea, până când l-am găsit pe brunet pe una dintre trepte. Stătea, uitându-se în gol. Când îmi simți prezența, tresări. Își smulse căștile din urechi și își arcui sprâncenele.

— Te căutam, am spus, așezându-mă cu o treaptă mai jos decât locul în care stătea el. Ce faci aici?

— Nimic, se bosumflă. Ce cauți aici? Nu ai nimic mai bun de făcut?

Tonul lui era rece sloi. Mai mult decât de obicei. Îmi arăta semne clare că nu se bucura să mă vadă.

— Ești mentorul meu.

— Asta nu înseamnă că trebuie să fii lipită de mine, îmi vorbi răstit. Doar lasă-mă în pace! Am

nevoie să fiu singur.

— Mda. Bine, m-am ridicat arțăgoasă.

Am coborât treptele și am trântit ușa în urma mea. Apoi, am deschis-o iar.

— Să ai o zi bună! am țipat către el.

— Nu-mi spune ce să fac! replică el prompt.

Am trântit ușa a doua oară. Am tras aer în piept și apoi m-am gândit mai bine. Stingheră am deschis din nou ușa și m-am așezat la loc lângă el, fără a spune vreun cuvânt. Nici el nu era mai vorbăreț.

— Am fost dur, rupse tăcerea.

— Știu, l-am acompaniat. Ești bine?

— Presupun. Tu?

— Presupun.

I-am întins carnețelul în față, scoțând o jumătate de zâmbet din partea lui. Începusem

să mă adaptez stilului precoce de-al avea pe Yassmin în preajmă. Aveai nevoie de foarte multă răbdare și de foarte multă putere de caracter ca să-i faci față.

— Am nevoie de tine, i-am spus hotărâtă. Ești un model demn de aprecierea fiecăruia. Vreau să ajung la acest nivel. Te rog, Yassmin. Ajută-mă!

— Nu trebuie să mă rogi, mă opri. Sunt obligat de Leon să fac asta, deci nu e ca și când aș avea de ales. Doar că într-un fel straniu mă bucur că ești tu și nu ești o fană ciudată cu bale la gură care vorbește toată ziua despre felul cum își mănâncă fasolea Sin Leithold la prânz.

Am chicotit zgomotos, imaginându-mi oroarea.

— Analizează oamenii! În seara asta. La petrecere.

— Petrecere? am clipit confuză.

— Petrecerea organizată în cinstea actorilor. În ce lume trăiești? Toată lume de la actorie va

merge. Iar tu vei fi invitata de onoare.

Oh nu! Nu prea îmi plăceau petrecerile. Aduceau dramă.

— Vei fi acolo? l-am întrebat stânjenită, dând cu piciorul într-un ghem de praf.

— Nu. Nu am starea necesară.

L-am privit cu atenție, analizându-l. Judecând după expresie, era amărât. Era trist și ușor nostalgic. Yass cunoștea foarte multă lume și în ciuda comportamentului său rece, era plăcut de tot atâția. Doar că mereu se izola și prefera să fie singur. Mă întrebam mereu de ce era așa.

— Ești bine? l-am întrebat din nou.

— Nu prea, zâmbi strâmb. Tu?

— Nu prea.

1

» Chapter 24

I

Talia și Asaf erau singurii cu care țineam legătura prin telefon. În schimb, puteam renunța de tot la mobil pentru că nu mă interesa viața socială și nici nu mă pasiona făcutul așa ziselor

selfie-uri. Dar intram pe Facebook din când în când, comentând la fotografiile Kayei și uitându-mă minute bune la cele a lui Sin. Era chiar foarte fotogenic.

Doar că căutând printre pozele sale, dădeam de tot felul de fete, cu picioare lungi și cu rochițe strâmte, diferite de mine. Asta mă punea să mă întreb dacă eu aveam să fiu vreodată suficient de bună pentru el. Iar asta nu ar trebui să-mi străbată mintea.

— Tu nu vii. Yass nu vine. Ce mă fac acolo singură? i-am spus Kayei.

— Ți-am spus că am câteva ședințe acum. Bat fierul cât e cald. După nu voi primi oferte de muncă, roșcata își sortă încălțările.

Am privit-o indignată. Detestam să fiu singură într-o împrejurime mare. Mai ales că deja eram cunoscută printre toți ceilalți, datorită, sau mai bine spus din cauza, articolului scris de cei de la B&B.

— Sunt o tânără absolut stânjenitoare, rușinoasă și prea împiedicată încât să nu se

facă de râs în fața unui public. Uneori aș vrea să fiu așa de încrezătoare precum ești tu, i-am dezvăluit frustrată, aruncându-mă în pat și lăsând un oftat puternic să se audă.

— Te înțeleg, Ty îmi urmă gestul.

Asta îmi aducea aminte de prima zi, în care toate trei am făcut același lucru și în care ne-am promis că indiferent de situație vom continua să luptăm pentru visul nostru. M-am sprijinit în coate și am așteptat ca roșcata să facă la fel. Ne privi cu un zâmbet pe chip și se aruncă și ea pe patul său.

— Aș vrea să fiu atât de bună precum sunteți voi, ne privi blândă. Cred că sunt pe drumul cel bun.

— Ce vrei să spui cu asta? m-am ridicat și m-am așezat lângă ea.

Kaya mă privi de jos, cu o expresie amărâtă. Trecutul are o putere incredibilă asupra minții noastre. Ne urmărește pretutindeni, amintindu-ne de cele mai nefericite momente ale noastre. Cântărește mai mult, decât

cântărește prezentul. Din păcate, el ne răpește ceea ce nu ar trebui niciodată să nu ne răpească: fericirea.

— În liceu. Am fost o fată foarte populară, dar am tratat urât majoritatea oamenilor, doar pentru că nu eram sigură pe mine și pentru că simțeam că dacă fac o persoană să se simtă prost, automat mă voi simți bine. Păream cineva când jigneam, doar că la sfârșitul zilei mă întrebam de ce trebuie să fiu rea, ca să fiu acceptată, mă luă de braț și îmi zâmbi tristă. Vreau să fiu o persoană mai bună.

Am tras-o într-o îmbrățișare, făcându-i semn și lui Ty să se alăture nouă. Mă simțeam împlinită alături de ele. Nu mă atașasem niciodată de cineva, în felul în care o făcusem acum. Cunoscusem prietenia.

— Ești incredibilă, Kaya Monaghan. Mereu vei fi, i-am spus, scuturând-o din umeri.

— Fetelor, simt că de când am început cu studiile nu mai avem timp una pentru cealaltă. Nu știu cum faceți, dar o să vă rezervați o zi numai pentru noi, Ty ne spuse încântată.

Pentru ea era ceva să preia inițiativa. Ty nu mai era atât de timidă în preajma noastră. Eram cu adevărat mai deschise una față de cealaltă.

Kaya plecă spre ședința sa foto, în timp ce Ty mă anunță că avea treabă în sala de broderii, pentru a lucra la o nouă schiță de a sa. Am oftat, anxietatea punând stăpânire pe mine. Cum puteam face eu față unei petreceri pe cont propriu? Deși articolul scris marca faptul că aveam foarte mulți admiratori, eram încă judecată în rândul fetelor de vârsta mea.

M-am uitat în oglindă, întrebându-mă când aveam și eu să devin o fată suficient de frumoasă încât să fiu urmărită pe rețelele de socializare și încât să am selfie-uri apreciate. Am observat trusa de machiaj a Kayei și am încercat să imit fetele de pe youtube care se ocupau cu tutorialele de make up.

Când am terminat, m-am dat în spate, băgând de seamă că machiajul chiar schimba forma feței. Eram acceptabilă, poate ușor spre frumoasă. Nu puteam să nu mă privesc cu interes. Dacă stăteam să mă holbez mai mult,

aveam impresia că m-aș fi îndrăgostit de propria reflexie. Așa că m-am ridicat și m-am uitat printre rochiile Kayei. Eram sigură că ea nu se supăra dacă împrumuta, având în vedere că mă bătea mereu la cap să o fac. Doar că în preajma fetelor, nu aveam îndeajuns de mult curaj să fac asta. Mă simțeam mai sigură pe mine în intimitate. 8

Am început să probez mai multe rochii, simțindu-mă precum o divă și crezând că sunt o vedetă pe covorul roșu. Pozam și defilam pe tocuri prin cameră într-o modalitate infantilă, precum un copil care a scăpat din carapace. Dacă alegeam să fiu mai feminină, probabil aș fi crezut că sunt la altura domnului Leithold. M-am strâmbat la gândul acesta. Nu trebuia să fiu frumoasă pentru el. Voiam să fiu pentru mine. 13

Mi-am luat un plic de seară și am plecat către biroul lui Abrandion, încercând să nu merg amuzant pe tocuri. Nu puteam pleca singură la petrecere. Mă gândeam că aș fi putut să fiu însoțită de către Sally, dar nu aveam nicio idee la ce cameră stă. 5

— Bună seara, am ciocănit în ușă. Scuzați-mă

pentru deranj, dar aș vrea să dau de o persoană. E cam urgent.

Abrandion mă privi intrigată, analizându-mă din cap până în picioare.

— Înveți aici? glumi fără a schița nimic, decât o confuzie falsă.

Evident că glumea. Sau nu.

— Sunt eu. Skye Agron, am gesticulat iritată.

— Scuză-mă, dar Skye Agron nu arată așa. Și nu se îmbracă așa.

— Sunt hainele Kayei Monaghan. Mă duc la o petrecere și am vrut să mă aranjez puțin.

Abrandion mă analiză din nou din cap până în picioare. Chiar eram atât de diferită? Sigur, nu purtam una dintre coafurile mele infantile sau nu eram îmbrăcată în veșnicii mei blugi. Și categoric eram machiată. Dar totuși eram Skye Agron.

— O să faci furori în seara asta, începu să

chicotească. Nu credeam că ai o asemenea latură în tine, copilă.

— Mulțumesc. Cred, mi-am mutat greutatea de pe un picior pe altul.

Să porți tocuri nu era tocmai comod, la naiba. Nu știam cum o să rezist o noapte întreagă.

— Vreau să știu în ce cameră stă Sally de la actorie anul trei. Îmi puteți spune?

— Atâta timp cât nu e Sin Leithold, te ajut cu ce pot.

Am observat iritarea faptului că toate fetele din primul an îl vedeau pe Sin precum o legendă vie și produceau probleme doar pentru a-l întâlni. Mă bucuram într-un fel că eram cu picioarele pe pământ și pentru că puteam să petrec timp alături de Sin sau alături de Yass fără a mă face de râs și fără a părea o obsedată.

Abrandion îmi spusese exact camera lui Sally, scutindu-mă de o grijă. M-am trezit în fața ușii, repetând un text pe care nu puteam să-l

stabilesc din cauza emoțiilor. Nu eram chiar atât de apropiată de ea. Vorbisem doar o singură dată. Doar că părea de treabă și faptul că eram în aceeași echipă era un motiv în plus să o întreb dacă vrea să mergem împreună. Am ciocănit resemnată că nu aveam încotro și am așteptat să-mi răspundă.

— Skye, mijii ochii. Dumnezeule, ce faci? Ești superbă.

— Mulțumesc, m-am roșit toată. Mă întrebam dacă...dacă mergi la petrecere?

— Oh, își mușcă buza. Scuze. Eu și Tonny am împlinit doi ani de relație și avem ceva planificat. Chiar aș fi vrut să te însoțesc. Poate Pandora, sigur ea, merge. O face tot timpul. 11

Am dat din cap resemnată și mi-am luat rămas bun. Doi ani de relație. Era o perioadă de timp chiar foarte mare, în comparație cu mine și cu Asaf. Nu știam dacă o să ajung vreodată la o astfel de performanță. Relațiile erau grele și plictisitoare. Sau poate nu fusesem eu pusă pe jar așa cum ar fi trebuit. 5

M-am întors la Abrandion, ciocănind cu riscul de a părea enervantă.

— Spune-mi că nu ai venit pentru a mă întreba de camera lui Sin Leithold.

— Nu.

I-am cerut de data aceasta adresa Pandorei. Numele ei se afla pe lista în care era și Karina. Dumnezeule! Nu-mi puteam imagina cum cele două puteau fi colege de camere. Pandora era o persoană foarte de treabă. Karina opusul ei.

Am ciocănit istovită, sperând ca aceasta să fie ultima mea oprire. Dar când mi-a deschis îmbrăcată în pijamale am realizat că nu aveam pic de noroc. M-a poftit în camera ei, făcând o remarcă asupra faptului că arătam diferit. Nu puteam să mă bucur de complimente, pentru că eram stresată cu privire la petrecere.

— Nu pot merge la o petrecere în cinstea unei scenete la care nu am participat, dădu din umăr decepționată. Am avut proiectul ăsta de pregătit. Am nevoie de oferte de muncă după absolvire. Nu toată lumea intră în atenția celor

de la Fox.

— Te referi la Sin, nu? m-am așezat pe unul dintre paturi.

Am privit ambientul. Unul dintre cele trei paturi părea prețios, cu ștrasuri pe marginile pernelor și cu puf pe așternut. Mult prea feminin pentru gustul meu.

— Și nu numai. Am auzit că și Yass a primit o ofertă de la ei, luă un pahar de lapte de pe noptiera de lângă mine și îl duse la buze. Sunt anumite lucruri pe care pe tine nu ar trebui să te intereseze acum că ești anul întâi. Dar anul trei reprezintă un adevărat tărăboi, ca în anul patru să ai deja un loc asigurat.

— Deci o să mă duc singură, am plecat capul în jos.

— Du-te cu Sin, propuse. El se duce sigur. E invitatul de onoare.

M-am zgâit la propunerea ei. Eu și Sin mergând împreună la o petrecere? De ce gândul ăsta mă ducea la ideea de cuplu? De ce mă

afecta gândul că ne-am putea afișa împreună? Mă speria cu adevărat.

— Eu și Sin, am pufnit.

Pandora se așeză pe patul de alături și mă privi intrigată. M-am fâstâcit, încercând să maschez rușinea ce punea stăpânire pe mine. Aveam impresia că deveneam transparentă când venea vorba despre el.

— Ce se întâmplă între voi? întrebă direct. Zilele trecute...a fost straniu.

Știam că se referea la acea zi, în care Yass și Sin au discutat aprins asupra poziției mele. Eu și Sin categoric păream apropiați în ochii celorlalți. În plus, Pandora citise și acel mesaj pe bilet și culmea e că-l cunoștea cel mai bine pe Sin. Îmi doream să mă ascund de ochii ei analizatori.

— Nu este nimic, am negat cu vehemență. Avem o relație stranie. El uneori este un om plăcut, iar alteori este incredibil de insuportabil. Eu sunt cu Asaf, dar asta nu-l oprește să-mi dea semnale diferite. Nu face eforturi să cunoască

multe fete și nu le reține numele. În schimb, mie îmi știe numele complet și îl spune doar pentru a mă pune în poziția în care sunt absolut incapabilă să dau o explicație cu privire la atitudinea lui.

— Te întrebi de ce? Pandora zâmbi sinceră. Fetele din jurul lui îl consideră perfect. Tu ești capabilă să-i vezi și defectele. Probabil se simte ușurat atunci când tu nu îl consideri un Zeu precum o fac celelalte. Pentru că nu este un Zeu, Skye. Este un om. Și greșește ca noi ceilalți. Nu ia cele mai bune decizii și uneori nu are habar de ce rahaturi îi ies pe gură. Tu nu ai așteptări prea mari, iar asta îl face pe el să vrea să fie așa cum este de fapt. 11

Am ascultat-o cu atenție, simțind un nod în gât. Nu privisem niciodată într-o asemenea perspectivă situația dintre mine și Sin. Gândul că-l făceam să se simtă confortabil în preajma mea mă încânta. Și eu mă simțeam bine în compania lui. Uneori.

— Nu simți nimic pentru Asaf. De ce mai ești cu el? mă întrebă în aceeași modalitate. 9

Pandora nu se dădea înlături de la a pune întrebări dificile.

— Cu Sin totul este instabil, i-am răspuns decepționată. Nu se pune problema de o relație. Sin mă va face să sufăr. Pe când, Asaf se îngrijorează pentru mine și este un băiat bun. Îmi oferă stabilitate. Cum aș putea da cu piciorul la așa ceva?

— Lucrurile nu funcționează așa, Skye. Nu ești cu cineva pentru că este corect. Ești pentru că ai sentimente puternice pentru acea persoană. Iubirea nu este pentru fricoși. 13

Pandora, într-un mod ciudat, mi se părea foarte înțeleaptă. Probabil anii în plus pe care îi avea față de mine o făcea să pară o expertă. Nu aveam habar.

— Apropo. Dacă tot îți știe numele complet și ți-l spune cu aroganță, să știi că cel de-al doilea nume al său este Pompidou. 215

Poftim? Am izbucnit într-un râs copilăros, ținându-mă de burtă. Ce fel de nume mai era și ăsta? Pandora nu se abținu și o dădu și ea într-o 17

serie de râs îndelungată. Pompidou? Îmi suna mai bine zis a Pămpălău. 17

— Mulțumesc, i-am spus, ridicându-mă. Nu știu cum faci, dar mereu știi ce să spui. Ai dreptate, Pandora. Iubirea nu este pentru fricoși. Sper că-ți iei sfatul în considerare. 6

Am plecat, lăsând-o să reflecte asupra propriilor probleme amoroase, care-l cuprindeau din câte realizam pe Yassmin. Știam că nu puteam să-i cer lui Abrandion să-mi indice numărul camerei lui Sin, așa că m-am dus în parcare în speranța că-i voi găsi Jeep-ul și-l voi aștepta acolo. Doar că el deja se afla la mașină, iar zgomotul tocurilor mele îi atrase atenția. Ridică privirea asupra mea, analizându-mă inexpresiv. Poate contemplativ. Orișicum, îmi plăcea să fiu privită de către el. 15

» Chapter 25

3

M-am poziționat în fața lui și mi-am trecut limba scurt peste buze, gândindu-mă la felul cel mai puțin jenant de a rupe tăcerea. M-am blocat cu totul, dar nici el nu părea mai receptiv. Bine, asta era cu adevărat incomod.

— Mă poți lua cu mașina? I-am întrebat timidă. Chiar nu am cu cine merge la petrecere.

Înghiți în sec, zâmbind apoi. Nu știam de ce se comportă atât de ciudat. 22

— Sigur, deschise portiera Jeepului și mă lăsă să intru.

Era inexplicabil de tăcut. Nicio remarcă neplăcută la adresa mea? Chiar foarte straniu. Urcă la volan și își puse centura. Arăta incredibil de bine. Mereu când ieșea undeva o făcea. În plus mirosul lui era divin. Era ca și când ar fi coborât din Rai.

— Ai luat-o razna, Skye, am șoptit pentru mine.

— Puțin da. Nu e prea decoltată rochia? își arcui o sprânceană.

M-am uitat la proprii sâni. Îl deranja decolteul meu? De ce?

— Și problema ta care este? mi-am încrucișat mâinile la piept.

— Acum agravezi lucrurile. Mă faci să mă uit numai acolo și eu trebuie să fiu atent la drum, a spus, deși nici măcar nu pornise mașina.

— De ce ești așa frustrant? am pufnit enervată.

— Frustrat, mă corectă. Sexual. Puțin. Puțin mai mult. 35

— Ce? am tresărit.

— Ce? repetă. Nimic. Ce? Am spus că sunt frustrant anual. Puțin cam surd. 39

Era clar. El era cel care o luase razna. Porni mașina în liniște, punându-mă iar într-o poziție incomodă. Nu știam de ce era atât de greu să conversăm. Aveam întotdeauna subiecte de discuție, dar se părea că la început exista o reținere din parte amândurora. Poate eu trebuia să sparg gheața. Cine spunea că băiatul trebuia să facă primul pas?

— Unde e Grigori? l-am întrebat, făcând conversație. 6

Sin zâmbi larg, mulțumit că am rupt tăcerea.

— Nu poate mereu să mă însoțească. Dar o să-l țin la curent cu tot ce mi se întâmplă, povesti. Grigori e un băiat bun. Mă simt flatat că mă consideră suficient de interesant pentru o carte

biografică.

— Îți place să fii un înfumurat, dar în realitate ești foarte modest. Nu-i așa?

Mă privi scurt, devenind serios. Mă întrebam dacă am spus ceva ce nu ar fi trebuit. Mi-am aruncat privirea spre el, văzându-l că este încordat. Ceva îmi spunea că avea un milion de gânduri în cap.

— De ce simți nevoia să joci teatru chiar și în realitate? Crezi că nu ești suficient de bun pentru restul? am concluzionat sub formă de interogatoriu, luând în considerare și spusele Pandorei.

— De unde știi că joc teatru? Pentru asta ar trebui să mă cunoști bine în realitate, lucru pe care tu nu-l faci.

— Dar o fac. Persoana asta care se înfățișează ori de câte ori suntem singuri și care vorbește cu admirație despre munca lui, care muncește mai mult decât oricine, căreia îi pasă de toți cei din jur, tu ești. Și analizând tot ce mi-ai spus până acum, îmi dau seama că tu de fapt ai o părere

proastă despre tine. O maschezi cu aroganța. 3

Expresia sa îmi confirmă că tot ceea ce spusesem era adevărat. Sin nu era o persoană rea. Acțiunile lui erau rele, dar el nu. A trebuit să petrec puțin timp cu el, ca să văd această latură ascunsă, pe care nu o știam în totalitate.

— Nu știam că ești și psiholog, Josephine.

— Termină, Pompidou! i-am răspuns ironică, pronunțându-i numele trufașă. 102

Trase pe dreapta brusc, întorcându-se spre mine surprins. Nu se aștepta ca eu să-i cunosc unul dintre secrete. Și ce mai secret! Numele era ridicol și amuzant și suficient de puternic încât să-i distrugă reputația, din perspectiva lui. Dar din a mea, niciun nume absurd nu ar fi putut să-l eclipseze. Pentru că el era mult mai mult decât un nume pe hârtie.

— Ce naiba? clipi uimit. Visez? E un coșmar, nu? 23

— Nu, Pompi. Nu este un coșmar, i-am ciupit obrazul drept jucăușă. 55

— Mda. Bine. Mă cheamă Pompidou. Ce o să faci cu informația asta? se bosumflă și se sprijini cu spatele de scaun.

— Nimic, m-am grăbit să răspund. O să fie secretul nostru. Nu sunt atât de malefică, încât să-ți ruinez reputația. 8

Afișă o grimasă, dar apoi zâmbi galeș. Îmi dădu părul după ureche, provocându-mă să înghit în sec. Mă liniștea acest gest. Îmi readucea o pace pe care nici nu știam că o pierdusem. Sin mereu spunea că am niște ochi incredibili de frumoși, dar ai lui erau precum un infinit de mări învolburate: rebele, agitate și spectaculoase. 10

— Mama m-a numit Pompidou după un bufon din cartea ei preferată de povești. Pompidou se considera suficient de bun încât să fie un acrobat, deși era foarte împiedicat. Nu se pricepea nici la Comedie. Glumele lui făceau oamenii și copiii de pretutindeni să plângă, începu să-mi relateze, cu o oarecare drăgălășenie în glas. Pompidou eventual a renunțat la Comedie și a început să joace în scenete tragice, resemnat că nu va face niciodată publicul să râdă. Doar că imediat ce a 13

început interpretarea, hohote de râs s-au auzit din sala de spectacol.

Eram pur și simplu fascinată de felul în care îmi povestea lucruri legate de el. Buzele lui mă fermecau cu totul, la fiecare cuvânt spus. Nu aș fi recunoscut niciodată cu voce tare, dar mă încântau poveștile ce țineau de el ca persoană, pentru că erau speciale. Nimic nu era la voia întâmplării.

— Pompidou deși a renunțat la Comedie, nu a renunțat la scenă. Și a găsit el o cale să fie exact așa cum și-a dorit. Mama l-a admirat mult și a spus că vrea ca fiul ei să fie exact la fel, chicoti scurt. Pandora mai este numită Piquti, după sora mai mică a lui Pompidou.

Sin Pompidou Leithold și Pandora Piquti Leithold? Numele lor complete chiar aveau rădăcini teatrale. Dar nu mi-aș fi numit niciodată copii într-o modalitate atât de originală, dar totuși stranie pentru lumea înconjurătoare.

— Eu sunt numită Josephine după prima pisică a mamei mele, care a fost călcată de mașină, am mărturisit amuzată, făcându-l și pe el să

chicotească.

Părinții mei nu erau artistici. Nu erau actori și nici nu cochetaseră vreodată cu această lume. În schimb, familia lui Sin era distinctă alei mele. El fusese împins de la spate către o asemenea carieră, în timp ce eu a trebuit să o descopăr singură.

— De ce ești numită Skye? mă întrebă apoi, ca și când ar vrea să mă descopere.

— Prima întâlnire a părinților mei a fost la un picnic în parc. Priveau norii visători, ținându-se de mână. Până când cerul s-a făcut gri și a început să plouă. Dar nu le-a stricat întâlnirea, pentru că atunci au avut parte de primul sărut. Clișeic, dar frumos, am zâmbit pentru mine. Voiau să-mi pună numele Rain, dar s-au gândit că cerul i-a adus împreună și că oriunde s-a afla, cerul va fi acolo pentru a fi privit. Practic m-au numit după el, cu un „e" la sfârșit pentru că tatăl meu este englez.

Mă simțeam ciudat să vorbesc despre mine, dar Sin era cu adevărat intrigat. Ceea ce-mi făcea inima să tresară în piept.

— Mie mi-a plăcut întotdeauna Rain, deci dacă o să am vreodată o fetiță așa îi voi pune numele.

— Și pe băiat îl putem numi Cloud, Sin mă completă.

— Îl putem? am intervenit, furnicături simțindu-se în tot corpul.

— Uneori mă faci să vreau să...

— Să? m-am apropiat de el.

— Să fiu acel cineva pentru tine, îmi spuse serios.

Nu mai știam să respir în parametrii normali. Sin mă lăsa fără suflu și îmi încălzi inima. Existau momente când voiam să cred în fiecare cuvânt al lui, în special când vorbea despre viitorul nostru. Doar că știam amândoi că totul era o iluzie, doar o melodie frumoasă, ce avea să se sfârșească la un moment dat. Nu aveam garanția că vom fi vreodată împreună, iar asta mă decepționa cum nimic altceva o făcea.

— De ce ești numit Sin? am schimbat subiectul, deplasându-mi privirea pe parbriz.

— Mda, se trezi la realitate. Ăhm, primul nume ales a fost acel al Pandorei, care deriva din mitologia greacă. Zeus și ceilalți zei s-au încăpățânat să pună în Cutia Pandorei cele mai aprige păcate. Și practic am un nume dificil, atunci când vine vorba despre religie, pentru care am fost batjocorit încă de mic. Oamenii au considerat nașterea mea un păcat, dar am avut grijă să compensez cu personalitatea mea. Dar iubesc numele Sin. Îmi reamintește că orice om păcătuiește și că e OK să mai faci greșeli din când în când.

Tristețea din glasul lui mi-a reamintit de tatuajul său absolut depresiv. Îmi era teamă să fiu intrusivă și să-l fac să nu mai îmi vorbească vreodată, dar trebuia să-i arăt că era în regulă să vorbească și despre aceste aspecte ale vieții sale.

— Sin? Ești fericit?

Se încordă prompt, devenind defensiv. Își lăsă capul pe spate și își strânse pumnii pe coapse.

Ezita prea mult, iar asta îmi rupea inima, pentru că-mi dădea un răspuns evident. Nu era. Niciun om ce-și găsea refugiul în alcool nu era.

— Fericirea nu e de mine, Skye. Am fost fericit o perioadă și am fost rupt în bucățele. Oamenii buni merită fericire. Nu eu. Eu nu sunt bun. Eu rănesc persoane. Eu sunt un băiat rău, îmi răspunse vulnerabil. Îmi este frică să mă deschid. Mereu mi-a fost. De asta joc acel teatru ieftin în realitate. Și de asta nu te las prea mult în preajma mea, pentru că atunci când oamenilor le pasă de mine, totul se termină rău. Distrug tot. Sunt învățat să distrug.

— Distruge-mă, dar eu tot nu...

Nu mă voi îndepărta de tine.

— Mi-e rușine de mine, își puse fața în palme. Încerc, dar niciodată nu-i suficient. Dă-mi un motiv să tot încerc!

L-am tras spre mine într-o îmbrățișare și l-am strâns cu putere. Poate că într-un fel ciudat îmi impuneam să iau distanță, doar că sentimentele mele erau acolo cu un motiv. Trebuia să fie un

lucru bun pe care l-am văzut în el, pentru a mă îndrăgosti. Pentru că eram îndrăgostită cu adevărat, de data aceasta. Fără mofturi sau capricii copilărești. Simțeam că aparțin lui, doar avându-l aproape și simțindu-mi inima mult mai prezentă decât în alte dăți.

Eram îndrăgostită pentru că de fiecare dată când îl priveam, mă îndrăgosteam mai mult de el. Toate lucrurile și locurile mă aduceau mereu lângă Sin. De fiecare dată când închideam ochii, îl vedeam. De fiecare dată când îi deschideam, el era acolo. Iar timpul alături de Sin tindea să se oprească în loc, ca și când nimic nu ar mai conta decât noi doi.

— OK. Lucrurile au deviat de la subiect, s-a îndepărtat încet. Ascultă, Skye. Mai știi când te acuzam că mă privești diferit?

Am dat din cap afirmativ, păstrându-mi tăcerea.

— Cred că am început să te privesc și eu diferit.

— Ce vrea să însemne asta?

Mi-a luat mâna în palmele sale, masându-mi-o și

privindu-mă pătrunzător. Era o altă intimitate în gestul lui, pe care inima o resimțea ca de fiecare dată când se afla prin preajma mea.

— Ai mereu mâinile reci, le duse la buze și suflă aer cald pe ele. Mă faci să vreau să te țin mereu de mână.

— De ce trebuie să mă rușinezi mereu? le-am smucit și m-am întors cu capul către geamul din lateral. Îți place să te joci așa cu mine? Să mă vezi că sunt o gelatină umblătoare în preajma ta, instabilă pe propriile picioare?

— Poate aștept să te prind în brațe.

— Poate nu o să cad.

— Dar eu tot o să te prind, Josephine. O să te prind întotdeauna.

Băgă cheile în contact, dar nu porni de pe loc. Își trecu degetele prin părul meu, mângâindu-mă lent. De ce a trebuit să intre din nou în viața mea? Eram bine mersi înainte.

— Pregătită?

— Pentru? m-am întors către el confuză.

— Petrecere. Doar nu pentru o noapte de amor. Deși eu nu aș avea nimic împotrivă.

Am oftat, incapabilă să mă mai iau de ironiile sale. Cumva ajungeam să le agreez, doar pentru că făceau parte din el. Nu știam ce anume schimbase această noapte. Poate aerul încărcat din mașină îmi luase mințile. Sau poate un anumit băiat o făcuse.

» Chapter 26

Parcă mașina cu greutate, pentru că toate locurile de parcare erau deja ocupate. Cu excepția unuia din apropierea unui stejar bătrân. Mi-am desfăcut centura și am ieșit din mașină, analizând ce ar fi trebuit să fac în continuare.

Să-l aștept pe Sin? Să mergem împreună? Să-mi văd de treabă? Să merg singură?

— Haide, frumoaso, ridică brațul special pentru mine.

Sin era superb în anumite momente. Pe cine păcăleam? Era superb mereu. Acesta era unul dintre motivele pentru care mă călca pe nervi.

Am zâmbit și l-am prins de braț, pășind alături de el. Un grup de persoane ne priviră cu atenție, nemascându-și intrigarea față de noi. Se pare că era neobișnuit ca Sin Leithold să vină însoțit la o petrecere, alături de actrița debutantă cu care s-ar fi zvonit că ar fi avut o chimie puternică pe scenă.

— Nu, nu, nu, l-am oprit înainte de a intra înainte. Am emoții.

— De ce? rânji sarcastic. E o petrecere, Skye. Nu este un purgatoriu.

— Oamenii se uită întotdeauna la mine ca și când nu aș aparține de acest loc. O să mă

judece mai tare acum că sunt cu tine și că sunt îmbrăcată așa.

Își așeză mâna pe bărbia mea și îmi zâmbi de data aceasta languros. Nu exista urmă de răutate în privirea lui. Doar o oarecare familiaritate călduroasă pe care doar eu o cunoșteam, pe care doar eu o păstram întipărită în minte.

— Oamenii se vor uita la tine cu invidie, pentru că ești însoțită de cel mai frumos băiat din Universitate, glumi, făcându-mă să pufnesc. Nu. Acum pe bune. Te vor privi cu invidie pentru că ești cea mai frumoasă fată de aici și de peste tot. Pentru că ochii tăi sunt cei mai prețioși, iar buzele ăstea te roagă să le săruți măcar o singură dată.

— Nu mai glumi, l-am împins puțin.

— De ce nu mă iei în serios?

— Pentru că ești un fraier mincinos.

L-am luat de mână și l-am tras după mine înauntru. Am icnit lâncedă în momentul în care

am văzut că era un loc aglomerat și mare, în care probabil aveam să mă pierd. M-am retras în spate, lipită de spatele lui Sin și agățându-mă de el ca un copil speriat.

— Leithold! un tip țipă, făcându-și loc printre oameni. Și tu trebuie să fii mica vedetă, Skye Agron.

— Mda, m-am apăsat mai tare asupra corpului lui Sin.

Acesta își înconjură brațul în jurul taliei mele protectiv. Nu puteam spune că mă deranja să fim atât de apropiați. Se simțea bine să-l am alături de mine, cu riscul de a-mi asuma o anume posesivitate din partea lui.

— Bun venit, frumoșilor! Sin, ai noroc, frate. E superbă, tipul îl luă de după gât și îl trase în jos.

Sin se afla într-o poziție inconfortabilă, dar nu mă eliberă din strânsoarea lui, parcă de frică să nu mă piardă. Tipul necunoscut mă irita foarte tare. Avea o modalitate grotească de-a-mi face complimente.

— Nu vrei să o împarți? tipul se dădu în spate gesticulând stângaci și atrăgând atenția asupra lui. 28

Oamenii se uitau la noi ca la un spectacol, crezând că avea să se întâmple ceva interesant. Nu era un secret pentru mine faptul că ei considerau că eu și Sin formam un cuplu. Doar că eu eram într-o relație cu Asaf, iar prietena mea Kaya avea sentimente pentru Sin. Trebuia să ies cumva din situația asta. 5

— Nu sunt a lui, m-am desprins de Sin cu tupeu. Nu suntem împreună și nu o să fim niciodată. Chiar nu sunt interesată de băiețel răsfățați. 66

— Oh da? Sin vorbi arogant din spate. Bine. Crede-mă că nici pe mine nu mă interesezi. 4

Se dădu mai aproape și îmi șopti pe un ton acru:

— Descurcă-te singură! Eu oficial îmi văd de treaba mea. 20

— Bine, i-am făcut cu mâna. Acum poți să dispari. 15

— Perfect, se întoarse pe călcâi și luă o șatenă de gât, cu care plecă.

Mi-am mușcat buza nervoasă. De ce viața era atât de nedreaptă? Eu eram singură și nu aveam cu cine să stau, iar el făcea rost în trei secunde de o fată. Mi-am încleștat pumnii și am privit lumea din jur. Toți mă priveau cu interes, de parcă aș fi fost o piesă dintr-un muzeu.

— Îți poți trece timpul cu mine și cu prietenii mei, tipul se apropie un pic prea mult.

Sin o avea captivă pe șatenă între perete și el, în timp ce o făcea să râdă. Cât de nesimțit putea fi? Nu avea niciun drept să o facă să se simtă bine în prezența lui. Iar ea, idioata, nu avea niciun drept să chicotească, când mie îmi venea să țip de nervi.

— Ce simpatic ești, i-am pus mâna pe piept tipului, sperând să văd o reacție din partea lui Sin.

Dar nimic. Nici măcar o privire aruncată de plictiseală înspre mine. Mi-am pus mâinile în

șold și mi-am înghițit nervii, încercând să mă calmez. De ce nimic nu se schimbase din liceu? El era în continuare în centrul atenției, iar eu stăteam ca o fraieră și-mi doream să fiu ca el pentru o zi.

— Aș fi onorată să-mi petrec timpul cu tine și cu prietenii tăi, am spus țâfnoasă.

— Grozav! Îmi poți spune Frank, mă luă de umeri. Ei sunt oamenii mei.

Am privit o grupă de oameni, printre care se afla și o Karina zâmbitoare și prietenoasă. Putea merge seara asta mai rău? Mi-aș fi dorit ca Yass să fie aici. Nu părea genul de persoană care să se dea în spectacol, precum Sin, și ar fi stat alături de mine într-un colț, învățându-mă chestii despre oamenii din jur.

Tipul, al cărui nume nu intenționam să-l rețin, mă târâi până la minunatul său grup. Karina veni mai aproape, fiind din nou intimidantă, pentru că tocurile ei erau mai mari decât ale mele, ceea ce, în limbajul femeilor, însemna război.

– Skye Agron, îmi pronunță numele cu un

entuziasm fals, dar frumos mascat. Mă bucur că ai putut veni. 3

– OK, m-am fâstâcit pe loc, punându-mi greutatea de pe un picior pe altul. 48

Nu am avut dreptul la multe replici, pentru că Karina era de-a dreptul nemiloasă și pentru că ea considera că oricum o amatoare ca mine nu merită mai mult decât i se cuvine. Și deși puteam descifra răutatea din acțiunile sale, mă prefăceam că o cred pe Karina când îmi spunea că nu-mi poartă pică pentru rezultatele spectacolelor.

Mă luă de braț, îmi povesti despre viața ei de acasă, despre numeroșii iubiți, în încercarea eșuată de a mă face prietena ei. Firește, acesta era ultimul lucru pe care îl voiam în viață. Pentru că unu, deși se abținea foarte mult, tot făcea o remarcă de genul „Eu nu știu de ce alții te văd specială" și „Pare să nu fie nimic de capul tău". O masca printr-un chicotit fals, urmat de un „Am glumit" de duzină. Motivul numărul doi ar fi că totul legat de ea era superficial. Trăia într-un palat, părinții ei erau prea ocupați muncind ca să-i acorde atenție, era o fetiță răzgâiată cu 5

mulți servitori, tratată precum o prințesă, mereu obișnuită să primească ceea ce dorește și spunându-le fiecărui iubit „te iubesc” încă din prima zi. 5

Cel de-al treilea motiv mi se părea personal. Sin Leithold era bărbatul cu care voia să-și petreacă tot restul vieții, în ciuda faptului că nu avuseseră discuții profunde despre viață sau despre pasiunile lor. Karina nu-l cunoștea pe Sin aproape deloc, dar îl vedea, precum restul fetelor, ca cel mai uimitor tip. Nu voia să facă pași mari, crezând în mintea sa că trăiește o poveste amoroasă specială alături de el. Acesta fiind motivul pentru care ea și Sin nu erau împreună.

Karina vorbea despre el entuziasmată. Îmi povestea cum la început nu văzuse cine știe ce în el, deși restul vorbeau cu admirație. Dar când li se dăduse șansa să joace împreună ceva s-a potrivit. Primul sărut a fost la una dintre repetiții și l-a simțit ca fiind un puf de parfum de firmă într-o încăpere plină de miros de detergent de urzică. Inițial, m-am zgâit și am vrut să mă retrag. Cui îi plăcea să stea de vorbă cu o lunatică îndrăgostită de un fraier pe care nu-l 7

tolerai? 7

Doream să vorbesc cu tipul care m-a adus în grup sau cu ceilalți prieteni ai lui, dar Karina nu mă scăpa din priviri și se agăța de mine precum o lipitoare. La un moment dat, mi-am acceptat sentința. Aveam să mor printre niște idioți, în agonie pură, în durere nefastă, sufocată de vorbele Karinei și de privirile mele asupra unui Sin fustangiu. 3

– Dacă Sin și cu tine trăiți o poveste atât de încântătoare de dragoste, ce face el cu fata aia de acolo? am întrebat-o pe Karina plină de aroganță, vrând să o fac să-și înghită cuvinte. 6

Întorcându-se spre Sin și văzându-l destul de apropiat de șatena necunoscută, începu să tremure din toate încheieturile și se înroși la față. Șah mat, Karina. Știam că nu tolera să piardă și cum mie nu-mi plăcea să mă murdăresc pe mâini, speram ca măcar ea să facă ceva în privința afemeiatului. Dacă o enervam suficient de tare pe Karina, ar fi putut face o scenă, menită să-l pună într-o lumină proastă pe Sin. Și cine ar fi câștigat atunci? 7

Doar că oamenii uneori sunt imprevizibili și stările de nervozitate ale Karinei dispărură mai repede decât s-ar fi cuvenit. Își recăpătase paloarea naturală a feței, respirația-i deveni normală și privirea i se domoli.

– E OK, Skye. Doar vorbește cu fata aia, își trecu mâna prin păr ușurată.

— Vorbește? m-am apropiat de urechea ei și am început să-i șoptesc, precum un geniu malefic. Mâna lui este așezată pe coapsa ei, în timp ce o masează ușor, sperând să-i dea de înțeles că vrea să-și petreacă restul nopții cu ea. O ține strâns între el și perete, tocmai pentru ca ea să-i simtă abdomenul. Și noi știm ce fel de abdomen are Sin.

— Și ea ce face? Karina se întoarse spre mine intrigată, de parcă i-aș fi dezvăluit cine știe ce.

— Se joacă cu părul, ca să pară mai atrăgătoare. Și își mușcă buza, ca să-i dea de înțeles că vrea să o sărute. Doar uită-te puțin la ei .Cât o să le ia să sară unul pe celălalt? 15

Karina dădu din cap convinsă că am dreptate 11

și își suflecă mânecile rochiei, gata să plece la atac. Merse apăsat până în dreptul lor și începu să țipe, gesticulând precum o maniacă, sub privirea mea amuzată. Zâmbetul meu larg mă dădea de gol, dar cui îi păsa? Mă distram prea mult.

— Nu am știut că are prietenă, șatena se scuză.

— Prietenă? Logodnică! țipă tare. O să ne căsătorim peste trei ani pe o plajă în Insulele Virgine. O să avem două sute treizeci și șapte invitați. Nașii noștri o să fie David și Victoria Beckham. Vor exista cortine din mătase naturală, agățate de palmieri. Nu am ales încă domnișoarele de onoare, dar Skye Agron o să fie una dintre ele.

— Logodnici? șatena întrebă surprinsă.

— Skye Agron? Sin îmi selectă numele din întreg discursul Karinei. *Adicăăă*, logodnici?

Sin mă țintui cu privirea, realizând că eu eram responsabilă pentru toată scena din fața lui. Karina chiar planificase lucrurile referitoare la

viitorul lor împreună. Nu o puteam judeca, pentru că și eu făcusem asta la un moment dat în liceu. Inventasem variante trăznite despre primul nostru sărut, încât devenise atât de real de chiar credeam că se întâmplase. Doar că el nu mă lua în seamă pe atunci.

— Sin, Karina îi luă brațul supărată. Eu nu pot continua așa. Vreau o pauză.

— Nu suntem împreună, clarifică el. Nu-mi aduc aminte să fi fost vreodată.

— Păi nu am fost, dar o să fim. Peste trei luni și patru zile, se arătă ea jignită. Nu pot să cred că nu știi asta.

— OK, frumoaso.

Nu din nou.

— Deci dacă nu sunteți împreună, mai are rost să vorbim? șatena îl întrebă confuză.

— Sigur, frumoaso.

— Parcă eu eram frumoasă, Karina îi dădu un

pumn în piept, la care el icni cu forță. 12

Să vedem cum ieși din asta, Leithold. 3

— Nu, nu, nu, Sin își scărpină ceafa. Tu ești Katrina. 49

— Karina, îi mai dădu una, de data asta mai tare. 2

În ritmul ăsta, Sin avea sută la sută șanse să plece la urgențe.

— Ăsta-i numele tău de alint, iubito! o liniști, trăgând-o într-o îmbrățișare. 22

— Deci sunteți împreună? șatena îi privi nervoasă. Știi ceva? M-am săturat. Credeam că singura mea competiție va fi fata aia pe care tot doreai să o faci geloasă, pentru că mă atingeai pe mine, dar ochii tăi tot înspre ea erau îndreptați. Acum aflu și că ai iubită! Minunat! 76

Tipa necunoscută plecă fără a mai spune nimic, în timp ce Karina încerca să-și dea seama ce anume a vrut să spună prin existența unei a treia persoane. Doar că eu stăteam de data aceasta în centru, fără un zâmbet malefic și fără 1

o satisfacție mare că am reușit ce mi-am propus. În schimb, eram lăsată fără vlagă, în timp ce ochii mei săpau adânc în ai lui.

Sin nu-mi spunea nimic special, dar prin anumite gesturi mă făcea să mă simt specială. Era altfel cu mine. Și majoritatea lucrurilor care-l dădeau de gol se aflau în declarațiile celorlalți. Dar nu aveam nicio garanție că mă plăcea cu adevărat. Doar presupuneri.

— Skye, Karina își flutură mâna prin fața ochilor mei. Am scăpat de ea. Pentru asta, deși nu te suport pentru că te bagi în cariera mea strălucitoare, sunt dispusă să te iert. Oficial ești cea mai bună prietenă a mea și domnișoara mea de onoare la nunta cu Sin. Nu-i minunat?

Deja aveam probleme cu o prietenă îndrăgostită până peste cap de Leithold. Nu-mi lipsea o alta.

— Ba da. De abia aștept nunta, am zâmbit fals.

Nu credeam că aș fi fost capabilă să mă prezint la nunta lu Sin cu o altă persoană. M-ar fi durut prea mult. Cum puteam să mi-l scot din

cap, dacă stătea acolo precum un sugător de creiere? Îmi venea să-mi bag un cuțit în cutia craniană și să-l scot, pentru că mă sufoca. Mă sufoca cu iubire.

» Chapter 27

FETELE CUMINȚI ȘI POMPII DOMPII OCHI VÂNĂT

Am mai stat cam aproximativ două ore alături de tipul a cărui nume nu mi-l aminteam și alături de grupul său. Îmi dădeam seama că prezența lor nu-mi făcea bine, pentru că mi se părea că Karina nu era atât de rea. Era fițoasă, impozantă numai când se lua de cineva, dar destul de naivă. Era ușor de manipulat, asta era sigur. Am servit câteva pahare de suc, în timp ce

povesteam câte ceva despre noi. 7

— Și Skye, nu știm multe despre tine, tipul necunoscut mă băgă în seamă. În afara faptului că ești în primul an și că te-ai alăturat echipei de distribuție.

— Nu sunt multe de spus, am dat din cap negativ.

Pentru că nu erau. Nu aveam nimic special de spus. Eram cam cea mai banală persoană din lume.

— Trebuie să fie ceva, îmi făcu cu ochiul. 14

Un Sin zâmbăreț escaladă canapeaua, așezându-se precum un rege pe ea. De ce naiba îi ieșea atât de bine prizele neașteptate? Putea să se arunce în cap de la etajul zece și tot ar fi aterizat precum un Zeu. Nici pisicile nu erau atât de bune. 20

— Despre ce vorbim? se arătă el interesat. 1

— O puneam pe Skye să se prezinte puțin, doar că a spus că nu sunt multe de spus la adresa ei,

o tipă interveni, parcă emoționată să-i vorbească.

— Oh, Sin chicoti. Vă spun eu.

Ce face? M-am uitat în jur, văzând că toți ceilalți erau intrigați de ce avea să spună. Numai eu nu mă bucuram de gestul lui.

— Skye Agron este cea mai încăpățânată persoană din lume. Este împiedicată, neîndemânatică și bâlbâită. Este extrem de copilăroasă și câteodată crede că știe totul. Îi place să considere că este independentă de rasa masculină, motiv pentru care niciodată nu ar fi în stare să spună cuiva ce simte cu adevărat. Își iese ușor din pepeni. Mult prea ușor, dacă mă întrebați pe mine, detalia cu un zâmbet larg pe chip.

Am pufnit sâcâită, imaginându-mi cum ar fi să-l iau la pumni. Puștiul ăsta chiar mă călca pe nervi. Fățuca aia frumoasă a lui ar fi arătat mai bine cu palma mea lipită de obraz. În timp ce eu contemplam asupra modalităților prin care aș fi putut să-i sparg fața, ceilalți îl ascultau cu atenție.

— Iubire, nu fii așa de rău cu domnișoara noastră de onoare! Karina îi ordonă. Skye Agron este ea împiedicată, bâlbâită, urâțică și nepricepută, dar are un suflet bun. 40

— Uau, am oftat. Mulțumesc, Karina. Cuvintele tale chiar mă înduioșează. 18

Sin îmi făcu cu ochiul și se băgă în seamă cu tipa de mai devreme. Existau cam aproximativ treizeci și ceva de fete la petrecere, care toate ar fi căzut în plasa lui cu zâmbetul pe buze. Deci nici cu toate puterile mele date la maxim nu aș fi reușit să-l țin departe de ele. Avea prea multe admiratoare. Idiotul.

— Arăți atât de bine când ești îmbufnată, Hank sau Frank, cum o fi numele lui, îmi spuse. 6

— Și tu arăți atât de bine. Când ești departe de mine, m-am dat mai în lateral. 30

Am mai luat un pahar de suc, fiind dată pe spate de gustul bun pe care îl avea. Însă nu-mi puteam da seama ce fel de ingrediente îl formau. Părea să fie înțepător, dar se simțea 18

decât foarte puțin. Poate era din citrice. 18

— Sin? Karina îi atrase atenția. Ce faci, iubitule? Asta-i a doua tipă cu care încerci să vorbești în seara asta. Ești cam *curvuștin*. Eu vreau ca partenerul meu să fie neinițiat în pat. Ești, nu-i așa? În ciuda faptului că arăți mereu ca și când ai fi în călduri? 57

— Leithold nu este doar un inițiat în pat. Este un maestru, Hank bătu palma cu el. 9

— Scârbos, am pufnit. 6

Discuțiile băieților erau absolut jignitoare față de noi fetele. Karina înghiți în sec nemulțumită. Nu era o persoană rea. Era doar neînțeleasă. Săraca! Ea îl voia pe Sin, iar el voia toată populația feminină. 19

— E OK. Te accept așa cum ești, sărmana Karina îi spuse. 12

— Stai liniștită, i-am pus mâna pe braț. Nici penisul lui nu rezistă atât de mult. La un moment o să i se aplece. 84

Am aruncat o privire înțepătoare către Sin, care se opri din șoptitul la ureche fetei aceleia și îmi răspunse în același mod vizual. Eram obișnuită cu cuțitele noastre și eram pregătită să le ascut. Doar că el avea un avantaj: fetele.

— Dacă toate fetele sunt ca tine, sigur se apleacă, îmi replică arogant. 51

Mi-am mușcat buza nervoasă, imaginându-mi momentul în care aș fi putut să-l dau cu capul de masă pentru a-și înghiți cuvintele. 1

— Și care e genul tău de fată? îl întrebă tipa din grup, încercând să pară mai drăguță decât era în mod normal.

Eu și Karina ne-am privit reciproc și am așteptat un răspuns din partea lui. Sin se fâstâci pe scaun, analizând ce avea să spună. Nu eram curioasă să aflu răspunsul la această întrebare. Pe cine păcăleam? Îmi doream cu ardoare să știu, deși îmi spusese ceva și înainte. Așteptam cu nerăbdătoare să mă descrie de față cu toți, pentru că atunci aș fi fost convinsă că, deși aceste fete erau mai drăguțe decât mine, tot eu aveam control asupra lui Sin.

— Cam ca tine, îi dădu părul după ureche. Îmi plac fetele ca tine. Frumoase și cu fuste scurte. 34

— Dumnezeule! mi-am masat tâmplele.

Fuste scurte? Mi se derula chestia asta în minte. Eu nu purtam fuste în general, mai ales pe cele scurte. Seara aceasta fusese o excepție. Dar Sin știa asta destul de bine. O făcuse intenționat ca să-mi mușc eu limba și să mă simt prost. Idiotul!

Am mai băut puțin suc, simțindu-mă puțin amețită din cauza oboselii. Nu era o oră atât de târzie pentru a putea spune că nu eram obișnuită, dar aparent corpul meu resimțea o istovire aparte. 26

Sin deja era acoperit de ceață, însă tot arăta grozav. Mi-am masat tâmplele din nou, sprijinindu-mă puțin de Karina, care stătea tăcută analizându-și relația cu ușuraticul Leithold, care făcea orice în afară de a-i acorda atenție.

— Sucul ăsta e atât de bun, am spus, dând pe 15

gât al șaptelea pahar. 15

Limba mi se împleticea în gură, în mod straniu. Mi-am luat altul, crezând că toate simptomele mele erau repercusiuni ale deshidratării. L-am dat pe gât repede în timp ce l-am auzit pe Blank șoptindu-mi. 1

— Știi că ăsta e un cocktail, nu-i așa? Adică, știi că de fapt conține alcool în el? 26

Am lăsat paharul pe un nor de fum și l-am privit pe broscoi amuzată, chicotind în surdina muzicii alerte și punându-mi întreaga palmă pe fața lui, acoperindu-i urâțenia. Doamne, ce broscoi urât! 35

— Noapte bună, i-am spus tare, împingându-l până la căderea pe dușumeaua colorată cu luminițe sclipitoare. 2

M-am întors către Katrina, văzându-i codițele cu vârfuri albastre săltând în agonie, suspinând că prințul nu o apreciază la capacitate maximă. Am pus mâna pe umărul ei acoperit de draperia de la baie a bunicii mele Petunia. 53

— Skye, ești foarte îmbujorată. Te simți bine? 3

Mișcă buzele, dar naiba știa ce spunea acolo. Vorbea o limbă greu de descifrat, în timp ce din cer cădeau petale de trandafiri, îndreptate spre prințul inimii mele. Mi-am rotit capul cu greutate, pentru că un căluț de mare mi-l ținea pe loc gelos. Pompii-Dompii avea ochii mai sclipitori precum razele de soare ce cuprindeau încăperea pufoasă în care mă aflam. Avea cămașa deschisă la primii nasturi și stătea picior peste picior. Iar buzele lui, oh Dumnezeule, erau atât de pline, precum nasul unui Clovn. 54

Era un subiect minunat de analizat, așa că mi-am luat Jurnalul Magic dat de Regele Junglei și am început să scriu hieroglifice, desenând ponei în colțurile paginilor. Și curcubee, pe care Pompii Dompii le călărea priceput. Se pricepea la încălecat. 62

M-am aruncat pe dușumeaua cu licurici și m-am târâit în genunchi până la el. Mă privi precum o zeiță, lăsându-și pletele scurte să fie purtate de vânt. La propriu. I se desprindeau de cap și mă întrebam cât va mai dura până 39

devenea chel. 39

— Ce naiba? mă luă de umeri. Ai băut? Tu? Asta-i culmea.

— Nu-mi poți spune asta aici, Sin. E rușinos. Nu înainte de nuntă, i-am dat peste mână jucăușă. 14

— Nuntă? Nunta mea vrei să zici? Karina sări pe mătură. 13

— Poți face o vrajă și mă poți lăsa cu Pompii singură?

— Delirează sau ceva? cealaltă vrăjitoare interveni. 33

Am mârâit la ea, prefăcându-mă că sunt un câine de vânătoare gata de atac și am pus-o la punct. Nimeni nu avea dreptul să mă despartă de Pompii Dompii. 27

Prințul meu mă ridică de la sol, strângându-mă la piept. I-am băgat mâna pe sub cămașă, simțindu-mă împlinită că-i atingeam abdomenul. Nicio altă vrăjitoare nu ar fi putut face asta. Dar Pompii meu, rușinos și galant, o îndepărtă 28

subtil. Îmi plăcea când se intimida. 28

— Te duc acasă chiar acum. În niciun caz nu te las să mai stai pe aici în starea în care te afli.

— Și tu ești frumos, Pompii, i-am ciupit obrăjorii.

— Nu mai îmi spune așa!

— Nu! Tu ești mai frumos, am chicotit bucuroasă pentru complimentele primite. 54

Chiar mă încânta faptul că mă considera frumoasă și pentru că mă vedea ca fiind singura fată din viața lui. Eu eram o prințesă printre multe vrăjitoare. 14

Pompii Dompii mă luă precum o regină de umeri și mă împinse în față către obscuritate. Îmi dădusem seama că dorea să fie singur cu mine, pentru a face lucruri interzise. Mă încânta această idee. 35

Caleașca lui ne aștepta nerăbdătoare. Am pășit în ea, strângându-i brațul cu putere.

— Au! Dă-mi drumul, Sin șopti suav. 4

— Bineînțeles că nu o să-ți dau drumul. Niciodată, iubitule. Ești al meu. 21

— Ești nebună. Și beată. O combinație imposibilă pentru o persoană imposibilă. 14

— Promit că te prezint tatălui meu. O să te iubească. 18

Îndată ce am pornit, Pompii Dompii a devenit distant. M-am încruntat, încrucișându-mi brațele la piept. Eram sigură că așa va fi! Îi promiți Prințului că vă veți căsători și el deja visează la petrecerea burlacilor.

— De ce ești îmbufnată? mă întrebă exasperat. Am impresia că deja complotezi la moartea mea lentă și dureroasă.

— Vreau să dansez, m-am milogit, punându-mi capul pe umărul său.

Se smuci, băgând în viteză și ignorându-mă. Prințul meu mâna caleașca un pic prea repede. Doar nu se aștepta să facem sex înainte de 3

nuntă, nu? 3

— Vreau să dansez! am ridicat tonul, speriindu-l. 4

— Și eu vreau să fiu în altă parte, nu aici cu tine. Crezi că primesc ceea ce vreau? Nu. Deci ce o să faci cu asta? răspunse răutăcios. 4

— Ești cel mai îmbufnat prinț, Pompii, mi-am scos banda neagră malefică ce mă ținea pe loc și nu mă lăsa să dansez. Și, oh, o să fac asta. 8

Am deschis mașina, provocându-l să frâneze brusc. Am sărit pe stradă înainte să mă prindă de încheietură și mi-am aruncat pantofii pe unde am apucat, începând să zburd prin toate băltoacele pe care le găseam. Dansam precum o prințesă într-un paradis. Totul era atât de roz și pufos în jur, încât voiam să dansez pentru totdeauna. 32

— Ești nebună? Cum să sari din mașină? un Pompii Dompii nervos mă apucă de braț. 6

L-am privit plictisită. Începea să mă sufoce. Era un spărgător de petreceri. Cine se credea? În 5

afară de viitorul meu soț, Pompii nu era nimeni. Dar era un nimeni divin, frumos din cale afară și prețios. 5

— Leithold, o adunătură de cavaleri îi atrase atenția. 9

Dacă Arthur avea niște cavaleri foarte viteji și musculoși, ăștia îi întreceau în orice categorie. Erau înalți precum brazii de munte și roșii la față precum taurii în coride. Nu eram capabilă să număr, așa că am ridicat câte un deget de fiecare dată când am văzut unul. Uneori apăreau și de două ori, dar mi-am închipuit că dacă doi arătă prea la fel înseamnă că vederea mea e vinovată. Așa că am rămas cu o palmă săltată în aer, semn că acesta era numărul lor. I-am lipit-o apoi lui Sin pe obraz, amuzată. Pompii al meu înjură cu voce tare.

— Băga-mi-aș! Băga-mi-aș! Băga-mi-aș! 4

— De ce naiba tragi de ea așa? Chiar nu te înveți minte, obsedatule? unul mai mic și negru din spate i se adresă.

— Ești bine? Ce s-a întâmplat? un altul interveni,

privindu-mă precaut.

Voiam să dansez!

— M-a luat de la petrecere și am urcat în asta și apoi a vrut să facă sex cu mine, deși i-am zis că eu nu sunt de acord să o fac înainte de nuntă. Nu sunt genul acela de fată! Și am sărit și m-a urmărit, pentru că vrea să mă aducă acasă la el, am explicat speriată.

Sin îmi făcea semn să tac, rugându-se vizual de mine să încetez. De fapt, ce naiba voia să fac? Eram sinceră. Voia să facă chestii cu mine înainte de nuntă. De asta nu voia să mă lase să dansez. Trebuia pedepsit!

— Știi că ăsta intră la viol, nu-i așa? Ești un om terminat!

— Băieți, se dădu un pas în spate. Știu că voi știți Codul penal pe de rost, ceea ce e normal pentru niște băieți din Academia de Poliție. Dar, vedeți voi, este o neînțelegere aici. Știu că noi am avut câteva probleme în ceea ce privește iubitele voastre doritoare, însă domnișoara este...este altceva...este iubita mea. Nu-i așa,

iubito? 19

Mă apucă de mijloc și mă trase la pieptul lui. M-am smucit nervoasă.

— Vreau să dansez! i-am spus, călcându-l pe picior.

— Ești mort! au strigat înainte să se năpustească asupra lui.

Văzând că nimeni nu mă lasă să dansez și văzându-l pe Sin încolțit de fiarele ălea umflate cu pompa, m-am enervat. Am căutat ceva dur și am găsit o creangă lungă de copac, pe care am ridicat-o cu ușurință. Am fugit precum o psihopată în zig zag, pentru că nu distingeam drumul drept. 59

— Păzea, Pompii! am strigat, începând să lovesc pe toată lumea cu creanga. 142

Naiba știa cine era lovit. Nu prea vedeam clar, dacă imaginea se mișca brusc. Auzeam gemete de durere și strigăte de ajutor. 2

— Fugiți! E nebună!

— E posedată! 50

— Ce răzbunare? Leithold deja se afla în Iad cu ea. 13

— Ea este cea mai mare pedeapsă a lui. 7

— Exorcizare plăcută! 93

Au fugit cât i-au ținut picioarele, fără a se uita înapoi. M-am întors către Pompii Dompii Ochi Vânăt și am zâmbit larg. Dar văzându-l supărat și dezamăgit, mi-am plecat capul în jos.

— Iartă-mă! Promit să fiu cuminte, am murmurat în barbă. 9

— Vei urca în mașină și vei rămâne acolo până acasă? mă întrebă calm. 6

— Ahăm. 8

Mă simțeam precum un copil pedepsit. Deja culorile nu mi se mai păreau roze și pufoase și își recăpătaseră nuanța obscură. Iar starea mea de spirit era acum adusă într-un stadiu de

amețeală gravă și o dorință de somn adânc.

Sin mă cără în brațe până în camera sa, căci specificase că dacă adorabilele mele colege m-ar fi văzut în starea asta, ar fi rămas marcate. Așa că, cum el locuia singur, varianta asta era cea mai convenabilă. 7

Nu mi se părea drept că noi fetele stăteam câte trei, iar băieții aveau o cameră doar pentru ei. Dar cumva era de așteptat, având în vedere rata înscrierii la facultatea de arte. Erau mai puțini băieți interesați, decât fete. 1

— Vrei să-ți dau ceva să te schimbi? mă întrebă, doar că eu, din starea de amețeală aprigă, m-am lăsat să cad în pat și am închis ochii imediat.

Nu-mi păsa de haine. Voiam doar să dorm.

Sin se așeză la un interval de trei secunde lângă mine, învelindu-mă și sărutându-mi tâmplele. Mă mângâia protectiv în creștetul capului, făcându-mi starea de amețeală să se amelioreze. Mă calma. Mă liniștea. Mă umplea de fluturași. 8

— În ciuda a toate, trebuie să spun asta. Simt că dacă n-o spun cu voce tare măcar o singură dată o să mă mănânce de viu.

Deși voiam să-l ascult cu atenție, nu am mai rezistat și am adormit numaidecât, ținându-i mâna în brațe, doar pentru a-l ști lângă mine.

— Cred că m-am îndrăgostit de tine.

» Chapter 28

FETELE CUMINȚI NU SUNT PEDEPSITE

M-am trezit cu privirea ațintită la tava aflată pe noptieră, conținând un pahar de suc de

portocale și jumătate de sandviș. Am ridicat capul cu greutate, resimțind consecințele nopții precedente. 2

Știam unde eram. Nu-mi plăcea acest lucru. Se simțea ciudat, aproape nefiresc să mă aflu în patul lui Sin. Chiar dacă nimic din ceea ce ne privea acum nu avea conotații sexuale, tot mă simțeam murdară. 2

Am auzit sunetul jetului de apă oprindu-se și mi-am trecut mâna prin păr extenuată. Un mulțumesc ar fi de prisos, doar că nu obișnuiam să mă port drăguț cu el. Deși existau unele momente, încă exista acea competiție verbală între noi.

— Te-ai trezit! exclamă, intrând în cameră.

Slavă cerului că purta haine! Mă gândeam că poate îmi făcea vreo schemă și umbla pe aici gol pușcă, doar pentru a mă oripila vizual. 17

— Te doare capul? mă întrebă. Știu cum e cu bețiile. Și te-am văzut cu paharul în mână de nu știu câte ori. Eu în locul tău nu m-aș mai atinge de combinații de băuturi. Deși au un gust bun și 6

subtil, puse în anumite procentaje și într-un număr mare, poate da anumite impulsuri ce-ți afectează simțurile. Mai ales pe cele vizuale și auditive.

— Mda. Am aflat pe propria piele, am oftat. Cred că arăt ca un haos.

— Ești frumoasă, se grăbi să-mi spună.

M-am prefăcut că nu sunt interesată de complimentele lui, dar în realitate inima mea se zbătea în piept ca un pește pe uscat. Am luat pastila de lângă tavă și am băut-o cu sucul de portocale. Am privit apoi bucata de sandviș, realizând că asta era a doua oară când îmi aducea de mâncare.

— Mulțumesc, am spus cu greutate. Dacă n-ai fi fost tu, eu aș fi intrat în mai multe belele decât aș fi putut să îndur. Și-mi pare rău pentru ochiul tău vânăt.

Eram atât de rușinată pentru cele întâmplate, încât îi ocoleam privirea. Nu mă ajuta faptul că-mi aminteam fiecare detaliu. Inclusiv faptul că l-am aruncat în gura studenților, viitori

polițiști, care încercau să-i facă felul de ceva timp. Și totul pentru că Sin vrăjea cam orice fată pe suta de metrii.

— Nu ai pentru ce, a spus, zâmbind. Contează să...să fii bine. Și să...fii bine.

Se comporta ciudat. Nu obișnuia să fie atât de amabil cu mine. Părea aproape dulce.

— Dacă vrei să faci un duș înainte...

M-am dat jos din pat, nebăgând de seamă că rochia mea era ridicată și că practic mi se vedeau picioarele și fundul. M-am chinuit să o las în jos, deși era foarte strâmtă și nu se mișca.

— Întoarce-te! am țipat către Sin.

— Întoarce-te tu! mi-a răspuns panicat. Deși...și așa merge.

S-a uitat la picioarele mele, zâmbind satisfăcut. Am aruncat cu o pernă către el. Acesta era Sin pe care îl cunoșteam. Cel cu un milion de replici perverse și ironice. Reușind să mă astup cât de

cât, am intrat în baie și mi-am pregătit necesarul unui duș rapid.

Am dat drumul la apa caldă și m-am uitat la gelul său de duș, neștiind dacă ar fi adecvat sau nu să-l folosesc. *Să simt mirosul lui asupra pielii mele.* Tentația mă făcu să-mi masez fiecare parte a corpului cu mireasma sa și să-mi imaginez că sunt îmbrățișată de Sin. Doar atât voiam. O îmbrățișare puternică și masculină de la el.

Am oprit jetul de apă și am dat să ies, când i-am văzut pe Sin și pe Abrandion în baie. Am țipat numaidecât. Nu știam de ce anume să fiu speriată. De faptul că Sin trăsese cu ochiul sau de faptul că aveam să fiu pedepsită de decana facultății pentru că mă aflam în căminele masculine.

— Ce faceți aici? ne întrebă ea, fiind pregătită să ne dea o pedeapsă usturătoare.

7

Un singur lucru detesta Abrandion în această viață și acela era faptul că fetele mereu se furișau în camera lui Sin. Avea coșmaruri legate de acest eveniment. Nici nu mă mira că se afla

în baia lui cu atâta ușurință, pentru că probabil verifica fiecare colțișor al căminelor pentru a-l prinde cu mâța-n sac.

— Eu am venit să văd cum face baie, se scăpă Sin. Adică, eu am venit să repar baia.

— Repari baia, repetă Abrandion cu brațele încrucișate la piept.

— Ăăă, baia mea este stricată. Și am venit să fac duș aici, pentru că nu funcționează țevile.

— O, haide, domnișoară Agron. Poți găsi o scuză mai bună, Abrandion mă încurajă. Poate biroul meu o să te ajute. Schimbă-te și vino.

Sin plecă alături de ea, lăsându-mă să mă îmbrac în rochia aia strâmtă și idioată, pe care o detestam acum din tot sufletul. Intrasem în bucluc din cauza ei. Ei bine, nu era vina obiectului vestimentar, dar parcă mă simțeam mai bine când dădeam vina pe altcineva.

Mi-am luat poșeta așezată la birou și am ieșit pe hol, rugându-mă să nu mă întâlnesc cu nimeni. Însă mamă obișnuia să repete mereu o

zicală veche: „De ce ți-e frică, de aia nu scapi". Și mergând eu cu capul în podea, m-am izbit de o Karina relaxată și zâmbitoare din cale afară.

— Skye, chicoti ea. Ce surpriză să te văd.

— Ce faci aici? am gesticulat către holul căminelor masculine.

Era neobișnuit să o văd într-un astfel de loc. De obicei, prezența unei fete aici însemna că și-a petrecut noaptea cu un băiat. Dar luându-mă pe mine ca exemplu, nu mereu era cazul de așa ceva.

— Eu și Frank ne-am petrecut timpul împreună. E așa nebunatic, mi-a șoptit zâmbitoare.

— Credeam că ești virgină, m-am uitat la ea perplex.

— Nu, prostuțo. Sunt virgină în cazul lui Sin. Sunt *Singină*.

Am afișat cea mai dezgustată grimasă pe care am avut-o în palmares, realizând că nimic din ceea ce îmi spunea nu avea sens. Karina

trăia în propria sa lume și eu nu aveam puterea necesară să o sustrag de acolo.

— Dar tu ce faci aici? La cine ai dormit? își îngroșă tonul vocii amenințătoare.

Cum spuneam, Karina era naivă și inofensivă, până când deveneai un obstacol pentru ea. După, o avalanșă de inteligență o lovea, menită să o facă să te strivească precum un gândac. Nu doream să o supăr sau să îi devin o inamică, pentru că eu nu eram bună la lupte psihologice sau la cele corp la corp. Eu eram pacifistă. Trăiască America!

— La...

Mi s-a subțiat vocea. Cum ar fi trebuit să ies din asta? În afară de Sin nu cunoșteam niciun băiat. Sau o făceam?

— Yass, i-am pronunțat numele, regretând imediat după.

Deja Kaya credea că eu și el avem o mică aventură. Ce se putea întâmpla?

— Oh. I-ai înmuiat inima? Yass e ca o rocă. Nu mă așteptam să își facă de cap cu boboace, Karina mă încurajă. Formați un cuplu frumos. Felicitări!

— Mda. Mulțumim, m-am grăbit să plec și să ies de acolo până când nu mă întâlneam cu altcineva.

În special cu Yass. Îmi era rușine să dau ochii cu el, după ce mă folosisem de numele său pentru a scăpa basma curată. Nu aș fi vrut să stric atmosfera dintre noi din cauza unei prostii. Tot nu-mi venea să cred cum oamenii credeau atât de repede că eu și Yass am fi mai mult decât colegi.

Am grăbit pasul, oprindu-mă în fața ușii biroului lui Abrandion. Nu-mi exersasem niciun discurs sau vreo scuză plauzibilă, pentru a mă scoate din bucluc. Eram actriță. Puteam improviza. De ce actorilor le venea atât de greu să se joace pe ei?

— Nu-mi vine să cred! Ce văd fetele astea la tine de se aruncă toate în patul tău nu știu, vocea femeii era puternic răsunătoare încă de

pe hol.

Am simțit fiori de emoții și spaimă cuprinzându-mă. Intrasem într-o belea prea mare.

— Ea e diferită, Sin spuse degajat, uimindu-mă.

La ce se referea?

— Diferită? Serios? Abandion îl ironiză. Tu le vrăjești pe toate, numindu-le frumoase, ca să le bagi în patul tău. Fiecare e diferită, normal. Rezultatul este același.

Uau. Durea ca naiba.

— Oprește-te! Nu te preface că-mi cunoști intențiile, Sin se apără. Numesc toate acele fete „frumoase", pe care uneori nu mi le amintesc, nu pentru că aș vrea să întrețin relații cu ele. Crede-mă că nu un compliment le face să mă îndrăgească. Le pot băga în pat și fără. Fac asta pentru că mama m-a învățat că fiecare fată are frumusețea ei și sincer e trist că trebuie să existe un motiv pentru a-i face unei fete un compliment.

Categoric Sin era un geniu al actoriei. Aproape că-l crezusem.

— Iar Skye Agron chiar este diferită. Și aș putea să-ți explic într-o multitudine de cuvinte aceste lucruri, dar nu te privesc. Și nu cred că ai înțelege vreodată.

— Băiete, Abrandion îl opri. Intri în biroul ăsta în fiecare săptămână cu câte o achiziție nouă. Și de fiecare dată scapi basca curată pentru că ești protejatul lui Leon. Toate fetele ajunse aici sunt părăsite după. Tu nici nu mai arunci o geană spre ele.

— Atunci îți confirm ceea ce am spus mai devreme. Skye Agron este diferită, pentru că nu îmi pot lua ochii de la ea.

Am zâmbit pentru mine, vrând să cred că sunt o excepție în viața lui Sin. Am împărțit același pat fără a se întâmpla nimic, iar ăsta era un bun început. Însă ceva se schimbase. Sin îmi părea mai drăguț decât de obicei.

— Mă scuzați, am intrat în birou și m-am așezat

pe scaunul liber.

Abrandion mă privi încruntată, așteptând probabil o explicație.

— Știu că lucrurile par împotriva mea, dar vă jur că sunt virgină, *Singină* și toate cuvintele din același câmp lexical.

— Chiar dacă nu ați făcut nimic, tot ai încălcat o regulă fundamentală. Și trebuie să te pedepsesc.

Sin scăpa nepedepsit, pentru că era elevul de onoare a facultății și pentru că nu avea timp să facă muncă în folosul comunității, deoarece că dirija cam tot ce se petrecea aici. Mi se părea nedrept ca eu să fiu singura afectată. Dar o meritam. Înzecit.

Mă pricopsisem cu o sesiune de vopsit pereții noii săli de dans, pentru cei de la coregrafie. Putea fi mai rău de atât. Puteam fi exmatriculată.

— Îmi pare rău, Sin îmi spuse, izbindu-și brațul lejer în al meu.

— Serios? am râs ironică. Îți pare rău că nu m-au exmatriculat?

— De ce mereu presupui lucruri oribile despre mine? mă întrebă serios, mimând faptul că se simțea rănit. E posibil să mă fi schimbat.

— Cea mai egoistă persoană din lume să se fi schimbat pentru binele celor din jur? Sigur, am râs pentru mine. Chiar meriți Oscarul uneori.

L-am lăsat cu vorba în aer, fără a-i mai da dreptul de a vorbi, și m-am îndreptat spre camera mea. Am pășit tiptil în ea, deși o Kaya intrigată mă privea, stând în șezut și jucându-se cu părul ei roșcat de după degetele subțiri.

— Drăguță rochie, zâmbi superioară.

— O urăsc. Nu mai vreau să o văd vreodată, m-am aruncat în pat epuizată.

— În sfârșit simți și tu gustul distracției. Nu ai idee de câte ori m-am furișat arătând ca un dezastru umblător, cu părul ciufulit și cu machiajul curs, șifonată și duhnind a alcool.

I-am ascultat vocea, deși mă durea îngrozitor capul. Îmi venea să omor pe cineva, știind că nimic nu fusese așa cum mi-aș fi dorit. La naiba cu viața asta imprevizibilă!

— Dacă așa se simte gustul distracției, atunci prefer ciocolata.

— Amin, soro.

» Chapter 29

BĂIEȚII RĂI AU NEVOIE DE PSIHOLOG

Dacă am învățat un lucru de la viață, acela este să nu ai încredere în Eul tău beat. Eul tău

beat poate fi cel mai mare inamic pe care îl poți avea și îți poate distruge viitorul doar în câteva secunde. În cazul meu, Eul meu beat îmi poate distruge viața de la facultate, cât și nota la ora lui Leon, pentru că, privind carnețelul înmânat, nu pot să spun decât:

2

— Sunt terminată!

Nu puteam preda nenorocirea aia! Nici corect gramatical nu era scrisă și nu voiam ca Leon să mă considere o analfabetă. Trebuia să fac ceva.

Mi-am luat carnețelul și am plecat către biroul profesorului meu. Puteam să-l conving să-mi ofere o a doua șansă. Eram o actriță grozavă. Nu o spuneam eu, ci o spuneau alții. Eu eram complet neștiutoare în ceea ce privea talentul meu ascuns.

M-am izbit de cineva și de data aceasta nu din cauza neatenției mele. Neatenția venea din partea cealaltă. Mi-am săltat privirea și l-am văzut pe Grigori, transpirat și stresat, scuturându-și cămașa de particule de praf.

— Ești bine? l-am întrebat îngrijorată.

Nu aveam tangențe cu Grigori și tot nu înțelegeam ce putea vedea admirabil la Sin. Sau dacă înțelegeam, nu voiam să recunosc asta. Treaba cu romanul biografic mi se părea o prostie inutilă. Aproape eram geloasă.

— Eu sunt bine, dar maestrul nu este.

— Ce s-a întâmplat? Fata care servește la bufet are prieten și nu-l bagă în seamă? m-am strâmbat ironică.

Era greu pentru mine să conștientizez că problemele lui Sin nu sunt superficiale. Petru că totul legat de el era superficial.

— Cred că a luat-o razna, a șoptit îngrijorat. Nu spune la nimeni, însă l-am văzut vorbind singur. De câteva ori. Am crezut că-și repetă replicile, dar el de fapt zâmbea straniu și apoi se certa cu aerul.

— Sigur, am chicotit, imaginându-mi scena. Și când crezi că sunt atâtea probleme mai mari în lume.

bate joc de maestrul său. Ceea ce și făceam. Doar că eram prea stresată de faptul că trebuia să-mi repar tema, ca să mă implic în altă dramă de-a lui Sin. Era destul de mare. Se descurca și singur.

1

L-am ocolit pe băiat și m-am îndreptat spre biroul lui Leon, dând chiar peste regina dramei în persoană. Bloca intrarea ca un idiot, stând cu nasul în niște hârțoage groase. Nu părea a fi dereglat mintal, așa cum susținuse Grigori.

2

— Te poți da? l-am întrebat nervoasă.

Ridică privirea și afișa un zâmbet, cum îl numea Grigori? Straniu. De idiot. Nu-i văzusem niciodată toată dantura. Am afișat o grimasă, sperând să-l fac să reacționeze. Dar în zadar.

2

— Nu! strigă deodată. Știi ceva? M-am săturat de tine.

2

— Scuză-mă? mi-am încrucișat brațele la piept și am bătut din picior.

3

— Nu mai pot să te scuz, Josephine. Pentru că știu că nu ești reală. Ești doar în capul meu și nu mă poți păcăli. 20

Începeam să cred ce-mi spunea Grigori. Abera la greu. 2

— Nu poți apărea peste tot, cu zâmbetul ăla larg și frumos și cu ochii tăi albaștrii strălucitori, ca marea tulbure pe înserat. Nu mă poți privi așa de blajin și delicat, ca și când ai vrea să fii a mea. Pentru că știu că nu ești reală. 41

Am pufnit amuzată, neștiind dacă să mă simt flatată sau jignită. Și dacă era a doua variantă, asta era cea mai bizară modalitate de a mă face să mă simt prost.

— Și știi cum o să dovedesc faptul că nu ești reală? mă întrebă ca un maniac. 3

Luă paharul de cafea aflat pe pervazul ferestrei de lângă el și îl aruncă pe mine. Am icnit, nevenindu-mi să cred cât de idiot poate fi. Scoteam flăcări pe nas, mai fierbinți decât cafeaua în sine, pentru că eram pe cale să îl omor. 25

— Sunt reală și sunt pregătită să te fac bucățele, am spus pe un ton ridicat.

Înghiți în sec și se strecură printre picioarele mele, dând bir cu fugiții. M-am uitat la carnețel și am mulțumit celui de sus că măcar nu mi-l udase. Am tras aer în piept, calmându-mă, și am intrat în birou, ciocănind de câteva ori înainte.

— Arăți groaznic, Leon îmi spuse onest.

— Măcar mă vei crede pe cuvânt, i-am spus, rugându-mă să mă lase să mă așez.

Îmi făcu semn să iau loc și își axă atenția asupra mea. Ar fi trebuit să mă simt onorată că-și făcea timp să vorbească cu mine, pentru că Leon era o persoană foarte ocupată. Și categoric nu băga în seamă fiecare dramă studențească.

— Nu am avut o săptămână prea bună, am început, încercând să nu țin un discurs mare din prima.

S-ar fi putut speria.

— Îmi pot da seama, mă ironiză.

— Știu că mâine este ultima zi în care putem aduce carnețelele și știu că nu merge cu tratament preferențial, însă am nevoie de mai mult timp. Și un carnețel nou.

Mă privi încruntat, așteptând o explicație. Începusem să mă satur să mă aflu într-o asemenea poziție.

— Am fost la petrecerea organizată în cinstea spectacolului și am întrecut măsura cu consumul de alcool. Nu știu ce a fost în capul meu. De obicei nu sunt atât de iresponsabilă. Doar că mi s-a părut o idee bună să scriu în carnețel o analiză a unei persoane, însă, aflându-mă în starea în care mă aflam, am detaliat niște lucruri...ilogice.

Mă asculta cu atenție, fără să schițeze nicio expresie. Pentru un profesor de actorie, avea o față foarte impasibilă, flegmatică precum o fortăreață.

— Nu pot preda așa ceva. Vreau o a doua

șansă. Te rog, m-am milogit.

— Mă tem că nu se poate.

Își axă atenția apoi asupra dosarelor așezate pe birou, ignorându-mă. S-au scurs cele cinci minute de atenție, se părea.

— Și atunci? l-am întrebat indignată.

— Dacă fac asta, înseamnă că te tratez preferențial doar pentru că văd un potențial în tine. Nu ar fi corect față de colegii tăi, care poate au și ei probleme asemănătoare, îmi explică indiferent. Lasă carnețelul aici și-ți promit însă o notă de trecere. Ia-l și pici.

— Dar dacă-l las, îmi promiți că nu-l citești?

— Te asigur.

Am privit carnețelul cu atenție, apoi l-am lăsat cu o apăsare enormă pe birou. M-am ridicat și mi-am luat la revedere de la Leon. Speram să se țină de promisiune și să nu-l deschidă. Reputația mea era în joc și sincer nu voiam ca nicio persoană să știe câte absurdități am spus acolo.

Mai ales despre Sin.

13

Acum că rezolvasem problema cu Leon, puteam să-mi axez atenția spre acel fraier, care categoric nu se simțea în apele lui. Mi se păruse ciudat și ieri. Poate gripa se manifesta altfel la el.

— Tonny, ești la Creație. Nu ai cumva numărul de telefon a lui Grigori? Puștiul ăla care umblă mereu după Sin Leithold?

— Mda. De ce ai nevoie de el? mă întrebă, desprinzându-se puțin de Sally.

— Ăhm, nu contează. Poți să mi-l dai?

Sally încuviință ea pentru iubitul său. Îmi plăcea de ei. Eram recunoscătoare pentru toate scenetele pe care le scriau și pentru faptul că erau colegii mei în echipa de aur a lui Leon.

Luând numărul de telefon a lui Grigori, l-am sunat imediat. A părut surprins când a descoperit că eu îmi fac griji pentru maestrul său stupid, dar m-am rezumat la a-i spune că grija mea era strict profesională, pentru că Sin

3

era colegul meu de actorie și pentru că Leon îmi ordonase să am grijă de el. Ceea ce era complet fals, doar că nu voiam ca lumea să-și pună semne de întrebare legate de sentimentele mele pentru idiot. 3

Am aflat că-l dusese undeva la un cabinet psihologic, pentru că cunoștea o fată studentă la Psihologie, cu o mamă expertă în așa ceva. Am luat un taxi până acolo, întrebându-mă de ce fac atât de multe sacrificii pentru unul ca Sin Leithold. Îi eram datoare, dar el nu merita absolut niciun moment de trudă din partea mea. 2

Grigori mă aștepta în față, frecându-și palmele între ele și făcând drumuri scurte din stânga în dreapta.

— E în timpul unei ședințe. Îl putem vedea, dar nu putem interveni, îmi spuse, conducându-mă înauntru. 5

Am pătruns într-o încăpere de tranziție, unde îl puteam vedea ,prin geamul de sticlă mare cât un perete, pe Sin așezat pe un pat dur de spital, cu o tânără în drepta lui. Fata cred că nu-i 4

atingea standardele de frumusețe, pentru că nu părea interesat de ea. Deși asta îmi contrazicea credințele că el alerga după toate purtătoarele de vagin.

— Nu ne poate vedea. Noi da, îmi spuse șoptit Grigori.

Slavă cerului!

M-am dat mai aproape, fiind atentă la întrebările tinerei studente. Le adresa atât de concentrată, încât chiar putea fi luată în serios.

— Și dormi bine noaptea?

— De dormit dorm, dar nu dorm bine. Am visele ăstea ciudate cu ea. Nici măcar nu sunt erotice. Sunt romantice și siropoase, afișă un dezgust major. Iar dialogurile sunt atât de proaste și clișeice, încât mă fac să vomit imediat după ce mă trezesc. Auzi, iubire eternă. Bleah!

— Și ziua zici că te însoțește pretutindeni?

— O văd în cele mai ciudate momente. Mă privește cu ochii mari și îmi zâmbește duios, iar

eu simt că mă pierd. Îi văd părul lung fluturând exact ca în filme, în timp ce pulsul inimii mele o ia razna. Și mă întreabă ce fac, iar eu îi răspund bâlbâit, răspunse visător. Ca mai apoi să-mi facă oamenii din jur semn să sunt nebun, după care dispare. Nici măcar nu este acolo. Nu este reală. Este o fantomă menită să mă scoată din minți. Sunt bântuit! Asta sunt! 18

— Ăhăm.

Studenta notă câteva chestii în foile sale, fiind convinsă că știe ce i se întâmpla lui Sin. Mie toată panorama mi se părea ridicolă. Eram sigură că nu avea nimic. Doar făcea pe interesantul.

— Cred că știu ce ai.

— E grav? se ridică în șezut.

— Nu e grav. E frumos, zâmbi mândră. 21

L-am privit pe Grigori, văzându-l că era în continuare stresat. Se comporta ca și când maestrul său era pe moarte.

— Ei bine, ce am? Și pot să scap de el?

— De putut, nu cred că poți. Ești îndrăgostit.

Îi spuse cu o lejeritate ieșită din comun. Sin mijii ochii, rămânând fără replică. Am privit scena din față în amănunt și am izbucnit într-un râs zgomotos. Ce glumă bună! Nu mă puteam abține. Mă durea burta.

— Josephine? Grigori îmi puse mâna pe umăr.

— Oh, haide. Cred că studenta asta nu îi va călca pe urme mamei sale. Cum e posibil să creadă că Sin se poate îndrăgosti? Adică, pe bune. Sin? am spus printre râsete. Sin este incapabil să simtă așa ceva pentru că este un om egoist, fără sentimente și fără caracter.

Grigori mă opri, făcându-mi semn către cei doi aflați în cealaltă sală. Mi-am axat atenția asupra lor, văzând că se uitau fix prin geamul de sticlă. Arătau amândoi foarte supărați. M-am întors către Grigori, așteptând să rupă tăcerea.

— Am spus că nu te pot vedea. Nu că nu te pot auzi, vorbi compătimitor.

» Chapter 30

FETELE CUMINȚI ÎȘI CER SCUZE MEREU

E greu să fii plăcut de toată lumea. Indiferent dacă faci lucruri inofensive, tot se găsește cineva care să te creadă complet letal și periculos pentru populația înconjurătoare. Puteai

fi chiar și cea mai amabilă persoană din lume, că tot s-ar fi spus despre tine că ai avea intenții ascunse.

Priveam cu greutate comentariile lăsate la articolul postat la adresa reprezentației mele de la ultimul spectacol. Nu găseam lucruri drăguțe spuse la adresa mea, oricât mutam cursorul în josul paginii.

Anonim35: Groaznică a fost. Talent? Ar putea fi cascadoare la cât de bine a căzut pe scenă.

Anonim42: O persoană fără pic de pasiune este ridicată în slăvi? Sincer, eu urmăresc spectacolele datorită lui Sin Leithold, care este unicul ce-și ia în serios treaba. Această amatoare a fost doar o glumă. Am fost în public. Nimeni nu a privit-o cu interes. Eram pur și simplu blamați de faptul că Sin i-a acordat mai multă atenție ei, decât celeilalte tipe.

Anonim14: Sin și Skye sunt super drăguți împreună. El e un Zeu și ea este o împiedicată. Dar a fost „cute" că Sin al nostru a ajutat-o să-și revină. O face să nu fie atât de insuportabilă că și-a bătut joc de munca lui...deci ce nume de

shipp să le dăm? 26

NumaiAnonimăNuSunt: KARINA A FOST ȘI ESTE CEA MAI TARE PERSOANĂ DIN LUME! NU EXISTĂ TERMENI DE COMPARAȚIE. E CEA MAI BUNĂ ACTRIȚĂ A TIMPURILOR NOASTRE ȘI ESTE ȘI CEA MAI DRĂGUȚĂ. EA ȘI SIN AR TREBUI SĂ SE CĂSĂTOREASCĂ. 90

Durea ca naiba. Mă simțeam brusc exact ca în liceu, unde răutățile se spuneau la fiecare colț al holurilor. Privirile ostentative, pline de răutate, poposeau asupra ta. Câteodată își îndreptau degetele spre tine și șușoteau lucruri care personal nu te caracterizau, dar care se pierduseră printre zvonuri.

Am oftat și am scris pe google exact lucru pe care îl căutam. Încercam să mă axez pe ceea ce se petrecea în aria mea de interacțiune, să nu mă arunc spre oameni care probabil mă judecau pentru că nu mă cunoșteau.

Greșeam mult. Una dintre greșelile mele recente a fost faptul că am acuzat regele Insensibilității că este un insensibil. Grigori și tipa studentă la psihologie îmi ținuseră prelegeri

dure, acuzându-mă pe mine de insensibilitate, culmea. Nu știu cum de se schimbase roata între mine și Sin. Și aducând vorba despre el, putea să-mi dea orice răspuns ironic din lume. A ales să nu-mi mai vorbească.

Asta durea mai tare ca orice. Mă putea jigni sau se putea revanșa, întorcându-mi moneda, însă tratamentul tăcerii mă depășea. Nu știam ce să fac. Sin nu era el, dacă tăcea.

„Cum să-l împaci în 6 pași" trei mii șase sute de rezultate. 26

Făcusem cam tot ce-mi stătuse în putință, însă voiam să știu dacă se mai poate face ceva. Nu puteam lăsa lucrurile așa între mine și Sin.

1. O expresie de regret

M-am lăsat pe spătarul scaunului, analizând discuțiile anterioare dintre mine și Sin, după scena din cabinet.

„— Chiar îmi pare rău că nu cred că tu ai avea sentimente. Adică, ei bine, poți avea. Ești mereu în călduri. Și ăsta e un sentiment, dacă mă 36

gândesc mai bine." 36

2. Câteva explicații despre ce a mers rău

„— Adică, eu cred că tu ești genul ăla de persoană care se îndrăgostește de treizeci de ori pe săptămână doar ca să fie mai interesant. Și iartă-mă dacă am părerea asta despre tine. Dar nu mă ajuți." 13

3. Asumarea responsabilității

„—Am dat-o în bară, știu. Dar și tu o dai în bară de foarte multe ori. Mingea mea a ricoșat pentru că tu ai îndoit bara aia, în primul rând. Deci în concluzie, tu ești vinovat." 22

4. Asigurarea că nu va mai exista o data viitoare

„— Promit că nu o să mai fiu sinceră, vreodată. Ești prea supărăcios și nu poți accept adevărul. Pentru că îndrăgosteala asta a ta este totalmente o farsă. Nu e nevoie să fii indignat." 26

5. Repară lucrurile

„— Bine, bine. Ești cel mai îndrăgostit om din 21

lume. Ești îndrăgostit de tine, pentru că nu poți fi de altcineva. Adică, treci prin fața oglinzii și rămâi blocat, deoarece ești un narcisist de prima clasă. Ar trebui să fii mândru. Nu oricine poate avea sentimente doar pentru sine. "

6. Un îmi pare rău din inimă

„— Îmi pare rău că nu poți accepta un adevăr. Adevărul doare. Poate de asta ai ales actoria, habar n-am. Ești sigur că ăsta nu e un rol de-al tău?"

Și-n urma încercărilor mele, pline de trudă și de lingușeală, răspunsul nu a fost cel din concluzia articolului. Nu mă iertase.

— Bună, frate. Ea cine e? un tip întrebă intrigat, indicând cu degetul spre mine.

Eu arătam cât se poate de normal. Eram încolăcită de piciorul lui Sin, rugându-mă să mă ierte, în timp ce el făcea eforturi inumane să se prefacă că nu sunt acolo și să se deplaseze cu mine cu tot.

— *E doar o fană obsedată. Ignor-o! Va pleca.* 14

Și nu înțelegeam de ce. Urmasem toți acești pași literă cu literă și cuvânt cu cuvânt. Detestam că trebuia să facă pe interesantul și să mă facă pe mine să mă simt prost. Deodată, Sin era muierea bosumflată, iar eu eram bărbatul confuz. Ajunsesem într-un punct ciudat de manevrat. 20

Kaya intră în cameră plină de energie și se așeză pe patul ei, privindu-mă intens, parcă vrând să-mi comunice ceva telepatic. Am lăsat articolele de pe internet și i-am făcut semn că o ascult, pentru că mai mult ca sigur asta aștepta.

— Sunt cea mai bună prietenă a ta, începu cu afirmațiile. Deci datoria mea este să nu te judec, ci să te ajut.

I-am ascultat spusele, realizând că-mi dăduse cel mai bun sfat. Eu și Sin nu eram prieteni, dar nu știam unde să ne poziționez. Cel mai apropiat răspuns ar fi spus că eram un fel, un soi ciudat, manipulat genetic și degenerat, de 1

prieteni. Poate asta trebuia să fac. Să-l ajut, nu să-l judec.

— Mai ești cu Asaf? mă întrebă deodată.

— Normal, am spus, puțin ofensată de întrebarea directă pe care mi-a pus-o.

— Se zvonește că tu, în noaptea petrecerii, când ai venit dimineața în cameră, ai făcut ceva cu nimeni altul decât cu Yass. Și am toate motivele să cred că este adevărat, pentru că tu mi-ai confirmat că îl simpatizezi.

M-am uitat la ea alarmată. Puteam nega totul, dar atunci s-ar fi dus orice efort al meu de a mă ține departe de zvonurile ce-l includeau pe Sin. Preferam să se audă bârfe total neadevărate, decât să fie cele reale aflate pe buzele tuturor.

— Ăăăăă, eu, ăăăăă.

— E OK. Iubitul tău e departe. Tu ești aici. Yass e și el aici. Yass e frumos și are aerul ăla misterios, Kaya mă susținu. Și zi-mi! E bun la pat?

— Ew, am spus, aruncând o pernă spre ea. Nu am făcut-o! Dumnezeule. Îl plac și ne-am strecurat la el în cameră, deoarece mi-a promis că-mi arată un film clasic. Am adormit pentru că era complet plictisitor. Asta a fost tot. 8

— Uneori ești prea fraieră. Eu în locul tău profitam. 4

— Mi-e îmi spui, i-am spus cu dublu înțeles, pentru că mă gândeam totodată la Sin și la atenția pe care acesta mi-o oferă.

Kaya ar fi profitat și ar fi sărit instantaneu pe el.

— Apropo, trebuie să rezolv lucrurile. Vin imediat, am anunțat-o, scutind-o de alte explicații inutile și am pornit către clădirea masculină. 1

Nu mai voiam să mă furișez în camera lui, așa că am așteptat afară multă vreme, până când și-a făcut apariția. Văzându-mă a oftat și s-a întors la a mă ignora complet, având intenția de a trece pe lângă mine fără a-mi adresa niciun cuvânt.

I-am prins brațul, oprindu-l pe loc. S-a întors perplex către mine, nerupând tăcerea care începea să mă calce pe nervi. Aveam nevoie de Sin al meu! Cel ironic și miștocar, cu un milion de replici răutăcioase și perverse. Chiar și de Sin dulce, matur, care știa mereu ce să spună ca să mă facă să mă simt mai bine. Aveam nevoie de vocea lui pătrunzătoare.

— Iartă-mă, i-am spus, de data asta cu sinceritate. Îmi pare rău că am presupus că nu ești capabil să simți ceva și că nu am luat în considerare că poate acesta este un lucru serios pentru tine. Recunosc, am greșit. Doar că m-am obișnuit cu tine într-un anumit fel și știu că asta nu este o scuză. Am uitat că ești doar un om obișnuit și că ai sentimente.

O urmă de zâmbet i se dezvălui în colțul buzelor. Asta nu a făcut decât să mă încurajeze să continui. Eram pe calea cea bună.

— Și dacă vrei, te pot ajuta să fii cu persoana de care te-ai îndrăgostit.

Deși, pentru că exista și un argument contra,

nu aș fi putut niciodată să te ajut să fii cu altcineva. Durea prea tare să știu că tu ai sentimente pentru o altă persoană. 16

— Nu e nevoie, îmi spuse degajat, băgându-și mâinile în buzunar. Nu sunt îndrăgostit. 24

— Oh, mi-am plecat bărbia. Bine.

Știam eu! Avusesem dreptate! 4

— Mda. Foarte bine, continuă. Imaginează-ți cum ar fi fost să mă îndrăgostesc pentru prima oară și persoana aceea să nu simtă la fel. Ar fi fost nasol, nu-i așa? 43

Foarte nasol. Nici nu știa cât de amuzantă putea fi viața, pentru că aveam în față primul băiat de care mă îndrăgostisem fără a-mi împărtăși sentimentele, vorbindu-mi despre dragoste neîmpărtășită. 17

— Știu, m-am scăpat.

— Ce? mijii ochii. Ai mai fost îndrăgostită înainte de Asaf? 2

Da. De tine, prostule. Mi-aș fi dorit să-ți amintești. Dar tu pe atunci erai un băiat popular, cu toată lumea la picioare, cu zeci de fete roind în jurul tău. Iar eu nici nu îndrăzneam să-ți vorbesc și sufeream în tăcere, de fiecare dată când terminai în brațele uneia care nu te aprecia decât pentru aspectul tău fizic. 1

— Nu, am negat. Dar îmi pot imagina cum este să nu ți se împărtășească sentimentele. Mai ales în cazul primei iubiri. 2

— Și eu. Îmi pot doar imagina, mă susținu aerian. Doare, nu-i așa? Îmi imaginez.

— Da. Îmi imaginez.

— Chiar nu-ți mai vine să te îndrăgostești vreodată. Îmi imaginez. 19

Am dat din cap afirmativ.

— Și dacă, începu intrigat, din cauza că te îndrăgostești pentru prima oară de cineva care nu te apreciază și care nu simte la fel, sufletul tău se rupe și nu o să mai fie capabil să se mai îndrăgostească o a doua oară, din teama de a nu 8

fi respins din nou? 8

Am ascultat cu atenție întrebarea, întrebându-mă dacă acesta era motivul pentru care nu reușisem să simt ceva pentru Asaf. Oare aveam sufletul rupt? Nu. Am negat cu vehemență. Sufletul meu era complet refăcut, pentru că reușisem să mă îndrăgostesc o a doua oară de Sin. Eram îndrăgostită de el! 11

L-am privit cu atenție, zâmbind pentru mine. Diferența e că acum îl cunoșteam cu adevărat. Avusesem oportunitatea de a împărtăși multe conversații deloc superficiale și trecusem prin mult mai multe împreună. Și parcă acum, a doua oară, era mult mai intens ca ultima dată.

Mă îndrăgosteam de el cu fiecare zi mai mult.

— De ce mă privești așa? îmi puse mâna pe umăr. Nu-mi spune că ți-ai dat seama în sfârșit că sunt cel mai perfect bărbat din lume și că oricât de multe persoane ai întâlni, eu o să rămân întotdeauna marea ta iubire. 39

Vorbi cu ironie în glas, încercând să facă mișto de mine.

Nici n-ai idee, Sin. Nici n-ai idee.

» Chapter 31

FETELE CUMINȚI NU ATRAG ANTIPATII 13

Mă întrebam dacă prețul pe care trebuia să-l plătești atunci când deveneai un elev la o facultate de arte, era acela că indiferent de natura muncii tale tot aveai să fii judecat. 3

Mergeam împreună cu Kaya spre ora de improvizație a lui Leon, văzând cât mai multe persoane cu grimase evidente îndreptate spre mine. Parcă mă omorau din priviri. 3

— Uau. Azi parcă mă urăsc mai mult decât de obicei, m-am ascuns după prietena mea.

Kaya era mult mai puternică decât mine. Făcea față criticilor cu ușurință. Eu nu eram obișnuită cu ura pe care o primeam în mod gratuit.

— Asta pentru că au aflat de tine și Yass, mă lămuri roșcata. Și tu știi câte fane are, nu-i așa? 24

— Fir-ar!

Mă detestau pentru un lucru care nu era adevărat. Însă preferam ca lucrurile să fie așa, decât să am ura Kayei sau ura Karinei. Măcar nu eram victima unui potop de insulte. Mă descurcam cu câteva șușoteli și cu milioane de priviri răutăcioase.

— Toată lumea știe deja, continuă.

— Toată lumea?

Nu-mi făceam griji decât pentru trei persoane. Prima persoană era Pandora, pentru că știam că avea sentimente pentru Yass. Se comportase frumos până acum cu mine și nu voiam ca dinamica noastră să se schimbe. Știam că fetele puteau fi foarte geloase.

A doua persoană era chiar Yass. Știam că nu procedasem bine, aruncându-l în gura leului doar pentru a-mi salva spatele. El fusese foarte amabil cu mine și-mi oferise sprijinul lui necondiționat. În plus, reputația sa putea fi afectată.

O a treia persoană era Sin, care deja arătase semne că nu era prea fericit când interacționam cu Yass. Avea un fel de posesiune măgulitoare în ceea ce mă privea. În ciuda a toate, nu voiam ca el să creadă lucruri neadevărate despre mine. Nu voiam să-i las o părere proastă.

Am intrat în sală, așezându-mă lângă prietena mea. Leon ne privi rece și dur ca de fiecare dată, în timp ce ne scană pentru a vedea câți dintre noi suntem prezenți. Mi-am scos caietul din

geantă, aducându-mi aminte de vremurile în care mâzgâleam pe ultima pagină o inimă mare și disproporționată, cu numele meu și a lui Sin în ea.

Eram atât de timidă și speriată, încât îmi era frică la gândul că într-o bună zi cineva o să-și dea seama că-l plac. Ceva firesc printre fetele de vârsta mea, pentru că toate aveam câte o simpatie ascunsă, sau mai puțin ascunsă, pentru Sin Leithold.

Și nici la facultate lucrurile nu se schimbaseră.

— Înainte de a trece la următoare lecție, aș vrea să citesc câteva dintre lucrările voastre de analiză, Leon vorbi tare și impozant.

Am încremenit pe scaun. Nu putea citi lucrarea mea, pentru că-mi promisese. Nu putea face asta. Leon era dur, dar nici chiar așa.

— Spre exemplu, să o citim pe asta. Se numește „Pompii Dompii, cămașă descheiată".

Aruncă o privire încărcată de persiflaj spre mine semn că chiar avea de gând să facă asta.

M-am uitat în jur, văzând că ceilalți deja erau foarte amuzați de titlul pus.

Nu înțelegeam de ce trebuia să trec prin asta. Umilința tăia precum un cuțit.

— Și spune: „M-am decis. Am de gând să spun în gura mare că pentru prima dată mă simt femeie. Mă privește blajin, mă încarcă de căldură, mă extaziază și mă face euforică. Are o savoare aparte, de căpșuni în ciocolată. Le pot mirosi, dar nu le pot gusta, pentru că dacă l-aș săruta asta ar însemna să dau în hiperglicemie. Pompii Dompii stă în fața mea. Mă privește ca și când aș fi unică. Singura lui prințesă printr-o mulțime de vrăjitoare. O hărmălaie ne înconjoară, dar privirile noastre se întâlnesc pe furiș, fugitiv, dar intens. Are cămașa descheiată, oare nu-i este frig?".

Colegii mei izbucniră în râs, împreună cu Kaya. M-am adâncit mai mult în scaunul meu, simțindu-mă mizerabil.

— „Aș vrea să-l încălzesc eu, cu buzele mele, cu atingerile mele. Să-l fac să fie bărbat. Pentru că eu, când sunt departe de el, sunt doar o

puștoaică. Iar el, când este departe de mine, este doar un puști. Ne maturizăm împreună și învățăm că în iubire nu este vorba numai despre victorii, ci și despre pierderi. L-am pierdut o dată. Și el m-a pierdut de foarte multe ori. Orișicum, cumva ne găsim mereu pe la mijloc și atunci toate neînțelegerile capătă sens, iar neajunsurile sunt suficiente. Sunt amețită și de abia văd pixul ăsta și totuși scriu tot ce-mi stă pe inimă și tot ce treaza și responsabila eu nu are curaj să spună. Dacă citești asta sine treaz, vreau să-ți spun că-l iubești din suflet pe Pompii Dompii și că fără el nu ai fi întreagă. Dacă universul v-a făcut să vă întâlniți din nou, atunci asta înseamnă că vă vrea împreună. Vrea să vă schimbați reciproc viața. Schimb-o pe a ta. Schimbă-i-o pe a lui. Schimbați-vă împreună și fiți acolo. Fiți voi. Împreună." 36

Colegii mei începură să aplaude și să aclame. Mi-am ridicat capul din cochilie și i-am privit surprinsă. Nu făceau mișto de discursul meu? Până și Kaya părea impresionată, iar ea era mai rezervată în a-și arăta opiniile.

— Știți de ce am ales să citesc asta? Leon se sprijini cu fundul de catedră. Este infantilă, 20

imatură și are o gramatică precară, dacă stați să o citiți. În schimb, este venită din suflet. Este un act de rebeliune către un sine orgolios, ce ar fi incapabil să spună toate aceste lucruri fără ajutorul unei doze de curaj. Este plină de sentiment și de patos. Arta este neglijentă, dezordonată, dar este plină de pasiune. Cred că de aici reiese o lecție foarte importantă. 20

A început să predea lecția de zi, în ciuda faptului că eu mă aflam încă în stare de șoc. Toți acei oameni îmi apreciaseră munca, fără a știi că despre mine era vorba. O făcuseră doar judecând valoarea ei. Nu știam că mă pricepeam la scris, de altfel. Oare îmi descoperisem un al doilea talent? 13

După terminarea orei, am rămas printre ultimii, având intenția de a vorbi cu Leon. Mi-am încrucișat brațele la piept, sperând să-i atrag atenția. Mă văzu și zâmbi inocent, ca și când nu ar știi de ce mă aflam acolo.

— Văd că nu știi cum este să respecți o promisiune, i-am spus.

— Fii mai atentă data viitoare! Și fii mai

responsabilă cu temele tale. S-ar putea să te coste mult, mă sfătui arogant.

— Sunt. Și muncesc mai mult decât oricine de aici.

— Doar crezi că o faci, îmi tăie aripile. Uite, ai talent, puștoaico. La scris, pe scenă. Ești pe dos din toate punctele de vedere. Faci totul cu o stângăcie proeminentă, care trece prin rândul celorlalți ca fiind naturalețe, ca fiind talent pur și neșlefuit. Și dacă te supun la atâtea teste este pentru că vreau să strălucești mai mult decât o faci în prezent.

Îmi făcu cu ochiul, strângându-și lucrurile și punându-și-le în servietă. Am oftat, resemnată că acesta era sfârșitul conversației noastre. Cu Leon nu puteai avea mai mult de câteva minute de atenție.

— Mulțumesc, i-am spus, întorcându-mă pe călcâie.

— Ești într-o mare încurcătură, știi? îmi spuse, atrăgându-mi atenția. Nu credeam că dacă îl fac pe Yass mentorul tău, o să te îndrăgostești de

el.

Perfect. Și el știa despre asta. Mă întrebam cine naiba împrăștia zvonurile ăstea cu atâta ușurință. Chiar nu aveau nimic mai bun de făcut?

— Nu e așa, am negat cu vehemență.

— Eram cu Sin pe hol, când am auzit discuții despre asta. Cum că tu și Yass ați fi trecut la un nivel mai puțin profesional. Și nu aș vrea să vă afecteze randamentul de echipă.

— Și Sin a auzit? am întrebat îngrijorată.

— Presupun. Din moment ce era lângă mine.

Am înghițit în sec, strângându-mi pumnii pe coapse. Am ieșit ca un taifun din sala de clasă, fiind hotărâtă să mă furișez din nou în căminele masculine. De data asta era pentru o cauză bună. Nu puteam permite ca Sin să-și facă o impresie proastă despre mine. Opinia lui conta foarte mult.

Nici nu avusesem timp să reacționez asupra

cuvintelor pe care le-am scris atunci când eram beată. Știam deja cât de important era el pentru mine. Și mă dojeneam, pentru că aveam să fiu o altă idioată care cădea în mrejele faimosului Sin Leithold. Dar nu poți opri ceva inevitabil.

Am verificat perimetrul, asigurându-mă că Abrandion nu era prin apropiere. Ultimul lucru pe care îl voiam era o nouă pedeapsă. O aveam de săvârșit pe ultima weekend-ul acesta și nici nu voiam să mă gândesc cât de stresant putea fi să-mi pierd timpul vopsind niște pereți, într-o aulă pe care nu o cunoșteam.

Ajunsă în fața camerei lui Sin, am tras aer în piept și am început să bat la ușă tare încât să mă audă. Repetasem acțiunea de câteva zeci de ori fără răspuns. Auzeam televizorul aprins în interior, semn că se afla acolo.

— Sin, te rog. Știu că mă auzi, m-am sprijinit de ușă, bătând obosită. Nici nu știu de ce mă aflu aici. Poate nici nu ai nevoie de explicații, pentru că noi nu suntem nimic. Doar că simt că dacă nu-ți spun adevărul o să regret toată viața.

Era atât de greu să-i vorbesc. Mă simțeam ca

și când aș fi avut trac de scenă.

— Zvonurile cum că eu și Yass am fi împreună nu sunt adevărate. Nu mi-am petrecut noaptea la el. Știi deja că de fapt mi-am petrecut noaptea cu tine. Când mergeam către biroul lui Abrandion, Karina m-a văzut și a presupus miraculos că aș fi fost cu Yass. Nu știu de unde i-a venit ideea, sinceră să fiu. 1

Bine. Mințeam cu nerușinare, dar măcar nu mințeam complet. Însă Sin tot nu-mi răspundea. Nu-mi venea să cred cât putea fi de gelos. Zilele ăstea fuseseră un chin, deoarece nu făcusem nimic altceva decât să îmi bat capul, să-mi storc creierii și să găsesc o soluție pentru a-l împăca pe Sin. Nici nu eram sigură că merita atâtea eforturi venite din partea mea. 1

— Nu aș putea niciodată să mă uit la Yass, pentru că..., am făcut o pauză, încercând să mă gândesc la o continuare precaută.

Dar apoi m-am gândit la sfaturile date de eul meu beat către sinele meu responsabil și orgolios. La naiba cu regulile impuse de rațiune. Aveam să acționez pentru prima dată cu inima 6

și să mă las pradă sentimentelor mele. Trebuia să fac asta, înainte de a fi prea târziu. Timpul nu stătea în loc. El mergea cu rapiditate, neuitându-se în spate.

— Pentru că tu ești cel care mă interesează cu adevărat, am spus răspicat. Pentru că pentru tine am sentimente. Pentru că ai devenit indispensabil mie într-un timp atât de scurt. Pentru că nu pot să-mi imaginez că aș putea fi cu altcineva, atâta timp cât nu ești tu. Pentru că sunt îndrăgostită fără remediu de tine, Sin Pompidou Leithold.

M-am descărcat, simțindu-mi corpul pe un pat de roci instabile. Tremuram din toate încheieturile și aveam ochii în lacrimi, în speranța ca el să aprecieze măcar o parte micuță tot ceea ce simțeam. Nu voiam să fiu rănită.

Ușa se deschise, crescându-mi speranța și făcându-mă să zâmbesc fericită. Dar apoi imaginea celui din fața mea mă izbi peste față, ca o găleată cu apă rece răsturnată în creștetul capului. Nu era Sin.

Era Asaf.

» Chapter 32

Nu voiam ca el să afle așa. Asaf nu merita asta. Eram o persoană groaznică, tocmai pentru că doream să-i fiu infidelă celui care m-a susținut permanent și care m-a ajutat când nu aveam pe nimeni. Ultimul lucru pe care îl doream era să-l rănesc.

6

— Skye? Ce faci aici? păru surprins să mă vadă.

— Nu m-ai recunoscut după voce? l-am întrebat temătoare.

Cum puteam explica tot ceea ce spusesem la ușă? Chiar dacă era purul adevăr, tot ar fi părut insensibil din partea mea să-l fac să audă asta.

— Nu te-am auzit, scuză-mă. Televizorul e dat tare și am sesizat doar bătăile în ușă. Nu am răspuns până acum pentru că nu mi s-a părut adecvat să intervin în treburile lui Sin, îmi explică calm, semn că nu a auzit nimic. Dar tu ce faci aici?

Am răsuflat ușurată, simțind tăișul chiar lângă urechea mea, la câțiva centimetri. Scăpasem ca prin urechea acului.

— Eu am venit să-i spun lui Sin că avem o ședință cu echipa de elită, am inventat, recurgând la talentul meu actoricesc. Știi, ți-am spus că Leon m-a băgat în așa ceva.

— Oh da, Asaf afirmă.

Mă luă în brațe și mă strânse puternic, ca semn de salut. Am înghițit în sec, rugându-mă să nu-mi depisteze minciuna. Mă simțeam ciudat să-l îmbrățișez, știind că acum câteva momente i-am mărturisit iubirea prietenului său.

— Dar tu ce faci aici? am zâmbit călduros. Cum de nu m-ai anunțat că vii?

— Eu și Sin aveam ceva de rezolvat ca între prieteni. Nu eram sigur că voi avea timp să te salut. Facultatea îmi mănâncă tot timpul.

— Știu cum e, l-am susținut. Doar că, îmi este dor de tine. Simt că ne vedem din ce în ce mai rar și nici nu mai vorbim la telefon. Nu aș vrea ca lucrurile să se răcească între noi.

Mă sărută cast pe buze și îmi zâmbi, mângâindu-mi obrazul. Poate dacă-mi petreceam mai mult timp cu Asaf, lucrurile s-ar fi schimbat, iar eu aș fi fost mai puțin interesată de Sin. Nu puteam uita că unul îmi oferea stabilitate și iubire, iar celălalt era un fustangiu.

— Nu-ți face griji. Se apropie ziua ta și am pregătit o surpriză, îmi spuse entuziasmat. Îmi pare rău dacă am părut absent. Să știi că sunt mereu cu gândul lângă tine.

— Știu, i-am sărutat obrazul.

Imediat după, Sin își făcu apariția cu câteva pungi de cumpărături. Ne privi uimit cum stăteam în pragul ușii sale și se opri în loc. Asaf îl salută, iar Sin mișcă puțin capul încruntat. Ceva îmi spunea că nu-i făcea plăcere să mă vadă.

— Am venit să te anunț că există o ședință a echipei, m-am justificat, deși nu știam cât mai aveam de gând să continui cu minciuna.

— Când? mă întrebă tot la fel de încruntat.

— Ăăăăă.

Amândoi mă priveau cu atenție, iar eu mă aflam într-o postură incomodă din cauza acestui lucru. Cum ajunsesem să mă aflu între ciocan și nicovală?

Tony se întrevăzu la capătul coridorului, strigându-ne numele. Am mulțumit celui de sus că a creat o distragere de la mine și mi-a oferit șansa să evit orice altă întrebare. Tony era un erou.

— Leon vrea să ne vadă imediat, ne spuse colegul nostru.

— Da. De asta am venit. Să te anunț că imediat are nevoie de noi, l-am susținut pe Tony, care mă privi confuz.

L-am luat de braț și am plecat, înainte ca Sin și Asaf să-mi spună și altceva. I-am spus un pa grăbit iubitului meu și am plecat către Leon. Tony jură că sunt cea mai ciudată persoană din lume, în timp ce Sin ne prinse din urmă.

— Stai, mă apucă de braț și mă provocă să stagnez din mers.

Mi-am ridicat privirea către el, așteptând să-mi spună ceva. Atingerea lui era călduroasă, deși geaca groasă îmi acoperea pielea. Speram să rupă el tăcerea, pentru că eu nu știam ce să zic.

— Acum îmi poți spune adevăratul motiv pentru care te aflai la mine, mă încurajă intrigat. 3

Motivul pentru care-l căutam mereu? Pentru că eram o proastă. Logic.

— Voiam să mă asigur că nu crezi că eu și Yass am fi împreună, am mărturisit sinceră, încordându-mă. 2

Chicoti relaxat, eliberându-mi brațul. Apoi se opri și îmi zâmbi blajin, ca și când aș fi spus un lucru adorabil. Nu-i înțelegeam reacția. Nu ar fi trebuit să fie supărat? Gelos? Scârbit?

— Știu deja că nu ai fi capabilă să faci asta. Știu unde ai fost în acea seară și mai știu și că mi-am luat țeapă o dată la faza cu Yass, detalie. Dar am încredere în tine și te cunosc ca persoană, încât să-mi dau seama ce este fals și ce nu este. 30

Mi-am simțit pulsul accelerându-se, în timp ce ochii mei au săpat adânc în ai lui. Nu știu de ce vorbele sale mă impresionau atât de mult, dar era drăguț că cineva mă cunoștea îndeajuns de 2

bine, încât să nu fie manipulat de niște amărâte de zvonuri. Sin era singura persoană care vedea prin mine. Slavă cerului! 2

— Mulțumesc, i-am spus, făcând o plecăciune.

— Oh, Josephine. Uneori mă întreb ce am făcut ca să te merit, chicoti pentru el. Adică, te-ai stresat tu atât de mult încât să-mi explici că nu ești cu Yass? L-ai mințit pe Asaf pentru mine? Câte sacrificii poți să faci? 4

— Asta am observat și eu, mi-am încrucișat brațele la piept. Fac eforturi supraomenești ca să te fac fericit.

— Reușești, se grăbi să-mi dezvăluie. Doar prin simpla ta prezență reușești. Sunt fericit când sunt în preajma ta. 70

Îmi dădu părul după urechi și mă trase într-o îmbrățișare neașteptată. Am roșit iremediabil, simțind căldura corpului său asupra a lui meu. Mă simțeam în siguranță și protejată de el. Nu cred că îmbrățișările lui Asaf s-au simțit vreodată atât de bine ca ale lui Sin. Capul meu era așezat pe pieptul lui, iar zgomotul bătăilor 14

inimii sale mă relaxa atât de mult, încât aș fi putut adormi. Nu voiam să mă mai desprind de el. Era cel mai frumos sentiment din lume. 14

— Și tu mă faci fericită, i-am șoptit. 8

Mă strânse mai tare, făcându-mă să zâmbesc mai larg. Îl îmbrățișam pe Sin Leithold. Mă aflam la pieptul lui și îi ascultam inima, simțindu-i aroma pielii și căldura corpului. Doar de o îmbrățișare era nevoie să simt magia din jurul nostru. Era probabil cel mai pur gest pe care îl făcuse vreodată pentru cineva. Iar asta mă făcea să fiu specială. 9

— Ați terminat, porumbeilor? Leon ne făcu semn să intrăm în biroul său. 34

Ne-am desprins rapid unul de celălalt și i-am ascultat îndemnul, puțin rușinați. Pandora, Sally, Tonny și Yass deja se aflau acolo, așteptând să afle motivul întrunirii. Cu toată zarva cu Sin, uitasem să vorbesc cu Yassmin despre zvonurile ce circulau prin facultate. 1

Leon închise ușa în urma lui și se așeză la birou, țintuindu-ne cu privirea pe toți. Pandora se 7

afla sprijinită de pervaz, axându-și atenția asupra pantofilor săi cu toc. Sally și Tonny stăteau îmbrățișați, producând invidie în jur. Chiar voiam să am o relație la fel de frumoasă ca a lor.

Yass stătea așezat pe scaunul din fața biroului, cu picioarele pe el și cu privirea ațințită pe tavan. Eu și Sin eram poziționați la ușă și ne atingeam umerii subtil. Leon vorbi cu greutate, parcă detestând să facă asta.

— V-am adunat aici pentru că..., își frecă palmele între ele. Pentru că sunteți niște copii minunați și pentru că vreau să vă mulțumesc pentru tot.

— Tu? Ne mulțumești? Pandora îl întrebă ironică. E sfârșitul lumii?

Leon oftă, ridicându-se în picioare și se uită la noi serios. Nu avea chef de glume, după cum părea.

— Nu. Dar e sfârșitul carierei mele de profesor, rosti pe un ton scăzut. De anul viitor am decis să nu mai predau și să mă retrag.

— Nu poți face asta, Sin făcu doi pași în față. Avem nevoie de tine. Am nevoie de tine, Leon.

— Nu, Sin. Nu ai, dădu din cap negativ. Nu aveți. V-am pregătit pentru asta. Și o să vă mai pregătesc până când mă voi retrage. Sunteți suficient de maturi să pregătiți un spectacol singuri. Vreau să vă anunț că începând de acum, eu și ceilalți profesori nu vom mai interveni în producere și vă vom lăsa să faceți voi totul.

Îi vedeam pe ceilalți încordați și nemulțumiți. Să conduci o producție tu singur era greu. Leon se ocupa mereu de alegerea protagoniștilor și de rezultatul final al piesei. O aveam pe doamna Harlee care făcea coregrafia și pe domnul Rodrigues, care corecta coerența textului, tocmai pentru a fi suficient de simplu ca să fie înțeles de toate vârstele prezente în public.

— Dar noi mai avem un an și o să terminăm. Cine o să se ocupe de asta după? Yass întrebă pe un ton ridicat.

— De asta am implicat-o și pe Skye. Și de asta te-am pus pe tine să fii mentorul ei, Leon explică, referindu-se la mine. Am încredere,

aproape oarbă, în voi. Sunt sigur că cu puțin efort, veți aduna o gașcă, o echipă suficient de bună încât să faceți spectacole frumoase.

Sin se poziționă în fața profesorul și-l privi rănit. Normal că nu voia ca el să se retragă. Nimeni de aici nu voia. Nici măcar eu, prospătura grupului.

— De ce ne lași? vocea lui Sin era încărcată de dezamăgire.

El și Leon păreau foarte apropiați. Din prima clipă în care mi-am cunoscut profesorul, acesta nu a încetat să vorbească frumos la adresa lui Sin, numindu-l omul de aur al facultății. Păreau ca și când ar fi fost tată și fiu. Relația lor era bazată pe admirație, de la un mentor la un ucenic talentat.

— Vreau să mă dedic mai mult Teatrului Fox. Cred că poți înțelege că atunci când ți se face o propunere bună pentru cariera ta o accepți.

— La naiba cu voi! Yass ridică tonul. Credeți că noi suntem niște proști, doar pentru că nu am lucrat o zi acolo? *Vai, ce frumos. E altă viață.*

Tot ce știu e că nu aș lăsa oamenii în spate, doar pentru că primesc o șansă dintr-o mie să lucrez la Fox. Dar nu știu ce să spun în cazul tău și a lui Sin.

Se ridică de pe scaun și ieși ca un taifun, trecând pe lângă mine cu o răcoare sesizabilă. Pandora oftă, în timp ce Sally și Tonny se desprinseră unul de celălalt.

— Asta-i părerea voastră? Sin pufni. Că nu o să mai ajut la producții pentru că lucrez la Fox? Ce tâmpenie e asta?

— Am auzit zvonurile. Am auzit că încearcă să te recruteze. Sin, tu ești cel mai talentat dintre noi și este evident că vor să lucreze cu tine, Sally interveni precaută. Leon, spune-mi că nu ne abandonezi pentru faimă și pentru bani.

— Nu, bărbatul susținu. Sunt anumite lucruri care vă depășesc. Și de ce fac eu sau nu fac anumite lucruri nu trebuie să vă faceți griji. Vă voi sprijini mereu cu sfaturi. Mai mult de atât nu pot.

Mă privi apoi pe mine, zâmbind ostenit.

— Am încredere în voi. De asta plec. Am încredere că împreună veți reuși să faceți spectacole pe cinste. Și după ce nu veți mai fi, Skye tu vei avea grijă să recrutezi tineri care iubesc arta și care fac toate aceste lucruri din pasiune pură.

— Dar eu n-am pregătirea necesară, m-am uitat la toți. Voi sunteți aici de ceva vreme. Eu nu am experiență și nici nu știu dacă într-adevăr sunt talentată. Nu știu dacă pot face asta.

Pandora veni și mă apucă de umeri, zâmbindu-mi prietenos.

— Noi suntem aici și o să te ajutăm în orice. Știu că poți face asta. Important este să fim uniți.

I-am zâmbit la rândul meu, simțind cum Sally și Tonny ne trag într-o îmbrățișare.

— Poți face asta, Skye. Am încredere sută la sută în tine, Sin îmi spuse, arătându-mi suportul său.

Nu eram sigură de abilitățile mele, dar nici nu-i puteam dezamăgi. Aveam de gând să dau tot ce aveam mai bun doar pentru a face oamenii fericiți. Aceasta era chemarea mea. Acesta era timpul meu. Și aveam de gând să strălucesc mai tare decât orice stea de pe cer.

» Chapter 33

2

Învățăturile lui Leon ajungeau la mine. Nu eram eleva lui de foarte mult timp, însă puteam spune cu ușurință că el deja avusese un impact asupra mea. Nu-mi dădea totul de-a gata și mă făcea să muncesc pentru toate reușitele mele. Nici când ajungeam aproape de perfecțiune nu

1

mă îndulcea cu complimente. Poate că toată această duritate era în favoarea mea. Vestea că va pleca mă zdruncina puțin. Era greu să nu fii loial persoane-i care te-a descoperit.

1

Pandora avea ochii în lacrimi. Nici ei nu i se dăduse totul de-a gata. Își dorea cu ardoare un rol principal, căci din cauza fratelui ei nu primea decât roluri negative. În ciuda a toate, ea se ambiționa mai mult și muncea pentru a ajunge cineva. Leon o învățase că indiferent dacă nu ți se închid ușile în nas, ele încă există. Și dacă există, asta înseamnă că poți intra prin ele.

1

Reacția lui Yassmin fusese bizară. Poate era modalitatea lui de a-și stăpâni emoțiile și de a nu arăta adevărata natură a sentimentelor sale. Sau poate chiar credea că Leon ne părăsește pentru bani. Dar se vedea că Yass suferea la fel de mult ca noi toți. Leon îi oferise întotdeauna posibilitatea să dea naștere fiecărui spectacol, să-l contureze după bunul plac. Se încrezu în abilitățile sale de a face magie din simple piese de decor. Și întotdeauna vorbea cu admirație despre Yass.

1

Tony îi datora multe lui Leon. El nici nu se afla 1

la actorie, fiind pe un profil de Creație literală. În timp ce ceilalți indivizi din clasă de la el scriau poezii și recenzii de cărți, el era pasionat de scriptul de scenă. Leon îi dăruise șansa să se afirme. Avusese încredere în el, când toți ceilalți îl descurajau. Îl luase sub aripa sa și îi oferise șansa să lucreze cu o producție. Iar mai apoi cu actuala lui iubită.

Chiar și Sally, care deși era la un profil de actorie, nu era făcută pentru asta. Nu avea o tonalitate sau o dicție specifică actorilor. Nu era făcută pentru lumina reflectoarelor. Însă iubea să scrie. Avea o imaginație debordantă. Leon o susținu în fiecare proiect, luându-i în considerare părerile și apreciindu-i munca.

Leon ne schimbase viețile în bine. Nu era greu de înțeles că ne părea cu adevărat rău că pleacă. Fiecare aveam modalitatea noastră de a ne arăta regretul.

Chiar și Sin.

Îl priveam de la depărtare. Nu era în apele lui. Se uita în zare, cu privirea rătăcită, căutând pacea sufletească de mult pierdută. Mâinile lui

se ascundeau stinghere și înghețate în buzunarele gecii sale.

Mă întrebam ce anume îi trecea prin minte în astfel de momente. Rar era liniștit și mă întrebam dacă profita de toată această tăcere pentru a-și pune lucrurile în ordine. Nu știam ce să fac în privința lui. Îl urmărisem până când ajunsese aici, pe acoperiș. Doar că nimic nu mi se părea plauzibil atunci când venea vorba de a explica de ce făcusem acest lucru. Și nici nu știam dacă aș fi părut intrusivă, dacă m-aș fi alăturat lui.

După felul în care se comporta, știa acest loc ca pe propria persoană. Își lăsă greutatea corpului pe brațe și se așeză pe marginea acoperișului, cu picioarele atârnate. Doar nu avea de gând să sară, nu-i așa?

Mi-am ținut respirația și am înaintat încet spre el. Dacă-l speriam, chiar că sărea.

— Mă urmărești acum? se întoarse spre mine, având un vag zâmbet în colțul buzelor.

— Voiam să mă asigur că ești bine, i-am spus,

în timp ce mi-am sprijinit spatele de aceeași parte de acoperiș pe care el stătea. Te comportai ciudat.

— Ciudat? își arcui o sprânceană.

— Adică ai tăcut mai mult decât e posibil, i-am dat replica imediat.

Se arătă rănit, jucându-se cu talentele sale actoricești. Era foarte expresiv, iar asta mă enerva uneori.

— Ai venit să te asigur că nu sar? își axă privirea în jos.

Mă întrebam de ce nu avea rău de înălțime, pentru că mie îmi venea amețeala uitându-mă la sol.

— Sin, i-am pus mâna pe braț. Nu te juca, te rog. Îmi fac griji.

— Nu pot fi mereu zâmbete și curcubee, își smuci mâna cu putere, dezechilibrându-se puțin.

Aveam inima cât un purice, pentru că nu era în

apele lui. Îl cunoșteam suficient de bine ca să știu că ceva îl deranja. Mai mult ca sigur era vorba despre plecarea lui Leon. Se arătă afectat încă din prima clipă în care bărbatul ne-a mărturisit planurile sale.

— Știi de ce vin aici? mă întrebă calm. Pentru că e singurul loc unde pot să beau în interiorul facultății.

Își deschise geaca și scoase o sticlă de bere, pe care o desfăcu în câteva secunde. Nu mi se părea adecvat să bea, cât timp stătea pe marginea acoperișului. Se putea dezechilibra cu ușurință și putea păți ceva. Nu voiam să mă gândesc. Asta era sinucidere curată!

Doar că el era obișnuit cu asta. Aici venea mereu?

— Nu-ți face griji, Josephine, îmi zâmbi zeflemitor. Eu sunt precum o pisică. Nici în a noua viață nu scapi de mine.

Se voia a fi o glumă, dar pe mine nu mă amuza nici în ruptul capului. Mă înconjura o stare negativă, când îl vedeam cu câtă poftă își ducea

sticla la buze. Îl mai văzusem așa, de două ori chiar. Auzisem și discuția dintre el și Pandora. Alcoolul chiar reprezenta o problemă pentru Sin.

— De ce bei? l-am întrebat fără ocolișuri.

— Tu nu trebuie să fii la ore?

— Nu-mi pasă de ore, când tu ești în starea asta.

Pufni amuzat, luând încă o gură zdravănă de alcool.

— Sunt băiat mare. Mă descurc, mamă, chicoti pentru el.

Îmi venea să-i smulg sticla din mâini și să o arunc. Nu-mi plăcea să văd că-și face rău singur. Acesta era refugiul lui?

— De ce bei? am repetat întrebarea. Ești tânăr. Ești talentat. Oamenii te admiră și te respectă.

Mă privi ca și când aș fi fost o glumă, un nimic. Nu credeam că am să-l văd pe Sin în

această stare vreodată. Era absolut sfâșietor să fiu martoră la modalitatea cruntă în care se distrugea. Până acum, văzusem doar rezultatul. Nu și procesul.

— Ce rost are ca oamenii să te respecte, dacă tu nu te respecți? întrebarea lui mă lăsă fără cuvinte.

— De ce te urăști atât de mult?

Hilar, pentru că îl consideram una dintre cele mai narcisiste persoane. Doar că acum, în aceste momente atât de apăsătoare pentru el ca persoană, îmi dădeam seama că văzusem o iluzie. Sin nu era mulțumit de sine.

Escaladă marginea acoperișului înapoi și se poziționă în fața mea. M-am lipit mai tare de suprafața de ciment și am respirat sacadat. Frigul de afară nu putea întrerupe căldura din corpul meu. Mă simțeam încolțită și nu știam cum să-l ajut să scape odată cu mine.

— Dacă ți-aș spune, m-ai urî, îmi șopti. Vrei asta?

Arătă spre sticla sa pe jumătate goală. O aruncă în depărtare fără să clipească și mă privi atent, așteptând să fac un pas spre el. Iar eu n-am ezitat și m-am aruncat vlăguită în brațele lui, strângându-l puternic, cu lacrimi în ochi.

— Te rog, i-am spus printre suspine. Nu te distruge. Nu pot să te văd așa.

Nu îmi înapoiă îmbrățișarea o bună bucată de vreme, probabil neașteptându-se la această reacție din partea mea. Dar apoi mă strânse puternic, ca și când ar avea nevoie de mine. Nu știa că mă durea să-l văd așa pierdut. Ultimul lucru pe care-l doream era ca el să fie nefericit. De s-ar fi iubit măcar pe jumătate din cât îl iubeam eu.

— Skye, mă îndepărtă puțin. Îmi pare rău. Nu aș fi vrut să mă vezi așa. Doar că n-am cu cine vorbi atunci când mă simt depășit. Presupun că acum ești tu în viața mea.

— Mereu voi fi aici să te ascult, i-am spus, ștergându-mi lacrimile. E despre Leon?

Îmi luă mâna stângă într-a lui și încuviință.

Vedeam că încerca să facă sacrificii pentru a mă liniști. Mă temeam că avea să revină la vechile sale obiceiuri, imediat ce aș fi plecat. Nu eram pe deplin împăcată cu întreaga situație.

— Sunt dezamăgit de colegii mei, îmi mărturisi. Doar pentru că teatrul Fox m-a recrutat, asta nu înseamnă că aș fi dispus să-mi las prietenii în spate. Ei consideră că pentru mine faima și banii sunt cei mai importanți.

— Înțeleg, i-am susținut discursul. Dar nu ar trebui să te intereseze ce spun ei. O să le-o dovedești pe cont propriu.

— Plecarea lui Leon mă bulversează puțin, Skye. Dar o să-mi treacă.

Se opri din vorbit și mă privi îngândurat. Mă întrebam ce urmează să facă. Sin era prea imprevizibil pentru mine. Mă deruta continuu.

— Suntem prieteni? mă întrebă cu un zâmbet larg. 5

— Cred, i-am răspuns sceptică. 2

Se întoarse cu spatele spre mine și se aplecă. L-am privit confuză, neștiind ce-i veni.

— Hopa sus! 10

— Glumești, nu? 3

— Nu, se grăbi să răspundă.

— Sin? Ești beat, i-am amintit. 6

Se încruntă ca și când aș fi stricat momentul.

— Nu mă îmbăt de la jumătate de sticlă de bere, îmi mărturisi. Urci sau nu? Oferta este temporar valabilă. 12

Am chicotit încântată și m-am urcat în spatele lui, nevenindu-mi să cred că îmi oferea din nebunia sa. După un moment încărcat negativ, mă izbea cu o pozitivitate aparte. De aceea, Sin era foarte imprevizibil. Aveai parte de orice atunci când te aflai alături de el. 2

— Orice prințesă își așteaptă prințul pe cal alb, îmi spuse arogant. 8

— Să ghicesc că tu ești prințul? I-am înghioldit cu cotul. 7

— Nu, negă iar. Eu sunt și prințul și calul. Cu mine ai parte de orice. Sunt nemaipomenit. 53

Am chicotit iar de latura sa imatură. Era adorabil acum. Nu puteam nega că îl iubeam pe acest Sin.

— Ai de gând să cobori atâtea scări cu mine în spate? I-am întrebat îngrijorată.

—Fac eu sală, dar nu rezist atât de mult. Luăm liftul, îmi semnală. Apleacă-te! 11

— Sin? Eu chiar n-am cum să mă aplec. Tu ești ală care manipulează totul. 2

Oftă, numindu-mă incompetentă pe un ton teatral. Se aplecă, asigurându-se că nu dau cu capul de nimic. Mă instrui să apăs eu pe buton, ceea ce am și făcut. Mă îngrozea faptul că ne putea vedea cineva în această poziție. Era bizară pentru restul.

— Dacă suntem văzuți așa? l-am întrebat stresată.

— Toți sunt probabil la ore. În plus, îți este rușine să fii văzută cu mine? 24

O spuse pe un ton copilăresc, câștigându-mi imediat afecțiunea. Acest Sin nu putea primi decât tandrețe din partea mea. 1

— Niciodată, l-am asigurat, strângându-l mai tare.

Se plânse că-l spânzur, așa că am lăsat strânsoarea mai lejeră. Nu aveam habar ce aveam să facem după ce ajungeam jos. Încă nu realizam faptul că mă aflam în spatele lui Sin, într-un joc imatur pe care mi-l sugeră să-l joc alături de el. 1

— Știi? i-am șoptit la ureche. Cred că cel mai bun rol pe care l-ai jucat până acum este cel al calului. Chiar îți place să-l joci, după cum se vede. 3

— Asta pentru că-mi place să fiu călărit, îmi răspunse, în modul său specific. 55

Doar că de data aceasta sarcasmul său nu mă enervă. Mi-am lăsat capul pe spatele lui și am închis ochii. Locul meu preferat era alături de el, iar asta nu se putea schimba pentru nimic în lume.

» Chapter 34

Mă sprijineam de spătarul scaunului meu, în timp ce așteptam ca profesorul Rodrigues să înceapă lecția. Kaya nu se prezentase de această dată la oră, pentru că dorea să doarmă puțin mai mult. Judecând după vremea rece de afară, și eu aș fi stat lipită de pat. Doar că Skye Agron era o elevă conștiincioasă și trebuia să fie prezentă la toate orele.

Pe cine păcăleam? Chiuleam alături de Sin doar pentru a mă asigura că o lasă mai ușor cu alcoolul. Nu se îmbăta, însă tot avea obiceiul să consume. Iar eu doar mă asiguram că este OK. Deși și asta era un pretext.

Iubeam să-mi petrec timpul cu el. Îmi aducea o stare de bine. Sin mă propulsa într-o poziție stranie. Era copilăros alături de mine și foarte dulce. Îmi era greu să-i fac față doar cu aspectul lui impecabil. Cu comportamentul mă dădea gata. 3

Domnul Rodrigues împărți un teanc de foi fiecărui elev și se pregăti să deschidă subiectul. Mi-am aruncat privirea asupra lor și am văzut că de fapt erau replici de recitat. Era evident, având în vedere că eram la ora de dicție și de expresivitate vocală. Doar că mi se păreau prea multe.

— Se apropie examenele și m-am gândit să vă dau primul task, ne lămuri. În față aveți niște foi cu replici ale unor personaje. Fetele o au pe Ophelia, iar băieții pe Dungeon. 2

— Trebuie să le învățăm integral? un băiat ridică mâna.

Prea multă materie. M-am uitat și la ceilalți, văzând că nici lor nu le convenea.

— Nici pe departe, Rodrigues ne semnală. Să le învățați ar fi partea ușoară.

M-am scufundat mai adânc în scaun, oftând istovită. Nu aveam chef să dau niciun examen. De ce viața trebuia să fie atât de grea?

— Le puteți citi, doar că este nevoie să știți puțin textul. Doresc cursivitate la recitare, ne sfătui. Fetele o să o interpreteze pe Ophelia într-o modalitate mai masculină, în timp ce Dungeon o să devină mai feminin. Veți veni câte doi în față și vă veți citi replicile.

— Ophelia este cel mai feminin personaj avut vreodată. Vreți să o facem mai masculină?
o fată, aflată în capătul rândului meu întrebă confuză.

— Vreau creativitate, imaginație! Și nu uitați de dicție și de expresivitate. Liberi!

M-am ridicat de pe scaun, privind teancul de foi. Chiar trebuia să-l iau după mine? Era greu și eu eram leneșă astăzi. Nu eram capabilă să mă car nici pe mine și aveam o întâlnire importantă cu echipa de elită. 10

Tot ce voiam eu era să dorm! 10

Învinsă de viață, mi-am luat maldărul de foi și am plecat spre cafenea. Toți erau deja aici, în afară de Sin. Normal că idiotul ăla avea să întârzie. O vedetă nu apărea niciodată înainte, după părerea lui. După părerea mea, i-aș fi dat în cap cu vedetismele sale. 22

— Bună, am spus, prăbușindu-mă pe scaun.

— Ophelia, Pandora luă prima pagină și aruncă o privire. Motivul principal pentru care bobocii cred că Rodrigues are fantezii cu travestiții. 21

Ceilalți începură să râdă. Am zâmbit amuzată și mi-am comandat o cafea.

— Mi s-a părut cea mai stupidă temă vreodată dată, Yass comentă sâcâit. Dungeon e nume de

campion. Nu de bărbățel feminizat.

— Ce s-a întâmplat, Yass? Încă regreți că ai primit o notă mică pentru un Dungeon rigid? Pandora îl tachină. 7

— Măcar Dungeonul meu nu a avut prima menstruație în public, precum cel a lui Sin. 48

— OK! i-am întrerupt dezgustată. Putem schimba subiectul? 4

Nu voiam mai multe informații sau detalii, pentru că aveam suficientă imaginație încât spusele lor să devină grafice. 1

— Mda, Sally își dădu ochii peste cap. Nu e ca și când voi a trebuit să-i fiți Ophelia.

— Apropo de idiot, Pandora privi în jur. Unde e?

— Vorbind de lup, Tony indică spre ușă, de unde un Sin zâmbitor păși cu foarte multă încredere în el.

Sări pe scaun ca o maimuță acrobată. Chiar nu știam cum de făcea genul acesta de lucruri

fără să se lovească. Eu mă împiedicam chiar și de propriile picioare. Se împinse mai tare în mine, cerându-mi să-i fac mai mult loc.

— Ai mai pus pe tine? mă întrebă ironic. 7

L-am privit cu o privire ucigașă, făcându-l să-și înghită cuvintele. Noi trebuia să purtăm o discuție serioasă, iar el era pus pe glume.

— Peste trei săptămâni va trebui să prezentăm un spectacol, Yass ne anunță. Trebuie să avem un plan, ceva.

Sin se jucă cu un amărât de pierce băgat în limbă, mutându-l de pe o parte pe alta și făcând un zgomot enervant. Ne-am axat atenția asupra lui, comunicându-i că dacă nu înceta avea să zboare pe geam. 6

— Asta-i nouă, am șoptit pentru mine, dar el mă auzi.

— Ah, nu. Obișnuiam să-l port mereu. Am uitat de el, dădu din umeri nepăsător. Ce spuneați? 9

Yass luă o gură mare din cafeaua sa, doar 3

pentru a nu face o scenă. Era mai nervos decât de obiecei, pentru că Sin îi strica feng-shuiul. Dar nu-l puteam învinovăți. Toți eram stresați în privința spectacolului, iar Sin nu părea să-i pese.

— Trebuie să ne gândim la script, Yass le spuse cuplului. Ne trebuie o idee. Dacă nu am nici măcar substratul, nu mă pot gândi la un decor. Credeți că într-o săptămână îl puteți avea gata?

Sally și Tony se uitară unul la celălalt fără a spune nimic. După expresia lor, aveau ceva să ne comunice.

— E rândul nostru la pregătirea proiectelor, Sally mărturisi dezamăgită.

— Ce-i cu proiectele astea? m-am grăbit să întreb.

— Toți cei din anul trei pregătesc niște proiecte pentru diferite locuri de muncă. Astfel, în anul patru nu trebuie decât să te preocupi de licență. Ai un viitor asigurat. Știi că spectacolul trecut nu am putut ajuta? Am fost cea la rând pentru predarea proiectelor, Pandora îmi explică. Toți

facem asta. Ei bine, toți cu excepția lui Sin.

Ne-am uitat la unison la el.

— Credeți că trebuia să-l dezinfectez înainte să-l pun? nu acordă niciun minim de atenție discuției noastre.

Sin deja lucra pentru Fox, ceea ce unii ar fi susținut că are parte de tratament preferențial. Doar că merita recunoașterea care i se aducea. Era cel mai talentat actor al generației noastre.

— Asta înseamnă că nu putem ajuta.

Yass își masă tâmplele neliniștit. Oh, doamne. Lucrurile deveneau din ce în ce mai rele.

— Sunteți indispensabili. Avem nevoie de script neapărat, susținu el exasperat.

— Leon a zis că se gândește și că va numi el pe cineva. Îmi pare rău, frate, Tony oftă supărat.

— Leon nu a plecat încă. Putem apela la el, Yass. E mentorul nostru și omul ăsta ne-a ajutat mereu. Să nu uităm cât de important este pentru

noi, Sally îl încurajă pe brunet. Chiar și pentru Sin. 1

Ne-am uitat o a doua oară la el la unison. De data aceasta își butona nervos telefonul, pufnind excesiv la interval de trei secunde.

— Mi-am pierdut un urmăritor pe Instagram de azi dimineață, aruncă telefonul pe masă. Asta înseamnă că sunt mai puțin frumos decât ieri? Oare îmbătrânesc? 100

Nu aveam nicio șansă cu el. Era blocat în lumea lui narcisistă. Mă întrebam dacă echipa de elită a fost mereu așa. Yass era categoric capul operațiunii, cel care manevra cu maturitate situația. Sally și Tony erau sfătuitorii, iar Pandora persoana optimistă. Și mai era și Sin, neserios și imatur, care nu contribuia cu nimic decât la aparițiile sale pe scenă. Era ca un fotbalist care nu pasa deloc echipei, dar dădea mereu gol pe cont propriu, devenind vedetă internațională. 5

— Mi-e foame, Sin strigă, ridicându-se de pe scaun. Vrei să-ți comand și ție ceva? 1

Mă privi așteptând un răspuns. M-am uitat confuză la el. De ce îmi cerea comanda de mâncare? Mi-am axat privirea și pe ceilalți, văzând că și ei erau luați prin surprindere de faptul că Sin Leithold voia să-mi cumpere prânzul. 3

— Nu, am spus reținută.

Se încruntă și plecă spre bufet, fără a le acorda celorlalți atenție. Avea un scut de blocare a lor? Îl plictiseau de moarte ședințele de echipă? Ce naiba se întâmpla? Și unde puteam găsi un manual de folosire a lui Sin Leithold? Probabil Grigori deja intenționa să-l scrie. 5

— Cumva vrea să te îngrașe? Pandora mi se adresă. Prima dată întrebarea legată de greutatea ta, iar acum vrea să-ți ia mâncare.

— Da, i-am răspuns ironic. Și vrea să mă taie de Crăciun. 45

L-am privit de la depărtare, văzând că-și ia atâta mâncare, încât nu o poate duce. Făcuse un turn de sandvișuri. Avea în plan să scape de pătrățelele de pe abdomen și să formeze un 22

cerc circumscris? 22

— Revenind, Yass ne atrase atenția. Trebuie să ne mișcăm repede. Trebuie să recrutăm oameni în echipa noastră. Nu vă puteți relaxa acum. Suntem într-o mare întârziere, iar Leon încă nu a decis ce să facem cu scriptul.

— Yass, Pandora îl privi cu tandrețe. Respiră! Avem suficient timp.

Dădu din cap negativ și plecă, fără a spune nimic, lăsându-și banii de consumație pe masă. Sin se aruncă cu mâncarea pe locul lui, mulțumindu-i celui de sus că i-a dat mai mult spațiu pentru a-și putea savura prânzul cum se cuvine.

— Urăște să i se spună ce să facă, am privit-o compătimitoare pe Pandora.

— Și asta. În principiu, urăște să-i vorbesc, se întristă. Dar o să fie bine. Ne mai vedem. 6

Se ridică și ea, își privi fratele, își făcu cruce, înjură în șoaptă și se făcu nevăzută. La masă rămăseserăm doar eu, Sally, Tony și înfometatul 9

Sin, care băga în el cu rapiditate, de zici că-i sufla cineva mâncarea de pe masă.

— Succes, îmi ură Sally, luându-și iubitul de mână și plecând rapid.

Doar eu și înfometatul Sin.

— Vezi să nu te îneci, i-am spus.

Mă privi confuz, neoprindu-se din molfăit. Cred că-i descoperisem un nou talent.

— Ți-am zis să-ți comanzi și tu, îmi răspunse, făcând pe prostul.

Se întinse după o caserolă și observă teancul meu de foi. Își întoarse capul pentru a citi mai bine și zâmbi cu gura până la urechi. Se chinui să deschidă capacul caserolei și înfipse sandvișul în sosul din interiorul acesteia. Arăta groaznic. Trebuia să ai un apetit mare și deloc pretențios pentru așa ceva.

— Ophelia? Cum ți se pare?

— Extenuant, mi-am adunat hârtiile de pe masă,

de teamă să nu mi le păteze.

Ultimul lucru pe care îl voiam era ca foile să pățească ceva, iar eu să pic taskul. Nu aveam mari așteptări de la mine, însă voiam să le închid puțin gura colegilor mei. Mai ales colegelor, care încă mă criticau la orice pas. Era greu să fii în lumina reflectoarelor. Erai judecat pe orice parte, iar toate defectele tale ieșeau la iveală.

Dar voiam să devin un Sin Leithold feminin, fără cusur. 11

Deși nu voiam să mă transform în mașina de mâncat pe care o aveam acum în față.

— Vrei să-ți povestesc cum l-am interpretat eu pe Dungeon? mă întrebă încântat.

Oh nu. Nu povestea aia! Nu voiam să o aud! Mai ales cât timp mânca precum un porc.

— Mai bine mor în chinuri, m-am grăbit să răspund. 2

— Asta a spus și profesorul meu, după ce mi-a 15

văzut reprezentația, chicoti pentru sine, înfigând încă o dată bucata de pâine în sosul din caserolă. 15

Cred că nu mai puteam să privesc multă vreme sandvișurile așa cum se cuvine. Și totul din cauza lui Sin. 43

» Chapter 35

1. Brianna (ăsta-i titlul, oameni buni)

Vopseam lipsită de entuziasm peretele din sala de dans, săvârșindu-mi pedeapsa dată de Abrandion, în loc să-mi repet replicile. Ophelia îmi dădea dureri de cap. Nu găseam nicio

modalitate de a o face masculină, fără a cădea într-un ridicol aspru. Nu prea aveam imaginație.

Și nu mă pricepeam nici la vopsit. Probabil că dacă m-ar fi văzut Yass, mi-ar fi râs în față pentru faptul că foloseam pensula neglijent. Nici măcar nu știam ce nuanță foloseam. Nici nu mă interesa să învăț.

Printre lucrurile la care nu mă pricepeam se număra și dansul. Aveam două picioare stângi și eram complet surdă, încât nu auzeam muzica în așa fel încât să mă pot mișca pe ea. Sin avusese foarte multă răbdare cu mine, ceea ce mă făcea să-l apreciez și mai mult. Orice mentor m-ar fi abandonat de mult. Nu și el. 2

I-am privit pe tinerii studenți din primul an la Coregrafie și dans și am vopsit fără atenție. Erau echipați într-o ținută sport, ușor classy, și aveau o grație greu de imitat. Se mișcau ca niște profesioniști, în timp ce Harlee și o altă profesoară notau de zor în carnețelele lor. 3

Tot tempoul a fost întrerupt de o tipă care nu se sincroniza cu restul, încurcându-se la pași. Dansa bine, dar era puțin pe lângă. M-am oprit

din vopsit, așteptând o adevărată critică din partea profesorilor.

— Brianna! cealaltă profesoară ridică tonul, în timp ce Harlee opri muzica. De câte ori ți-am zis să memorezi coregrafia? Îți încetinești colegii cu mult.

Fata își puse mâna în șold și oftă. Ceilalți o priviră răutăcios, exact cum mă priveau și colegii mei pe mine. Cumva am găsit o Skye Agron a secției de Coregrafie? Până la urmă, ura și invidia trebuia să se îndrepte spre cineva.

— Scuze, spuse stresată. Îmi pare chiar foarte rău, dar eu nu sunt făcută pentru asta. Eu știu doar să...

— Dacă nu ești făcută pentru asta, renunță la dans. Ești aici să faci o facultate, profesoara îi replică răutăcioasă.

Bine, pe lângă Leon, era mult mai blândă. Nu voiam să mă gândesc cum reacționa bărbatul dacă îi încurcai planurile.

— Iubesc să dansez, argumentă eleva. Doar

că...

— Nu ar trebui să existe un doar că în vocabularul tău, domnișoară.

Profesoara le dădu celorlalți liber și ieși din sală indignată. Nu o consideram pe Brianna o indisciplinată, pentru că se vedea că încerca să se conformeze. Eram curioasă să aflu care era problema, din moment ce nimeni nu o lăsase să-și termine ideea.

Harlee îi puse o mână pe umăr.

— Muncește mai mult și lasă de la tine, OK? Ești talentată și nu aș vrea să fii taxată pentru o nimica toată, o sfătui blajin și plecă.

Am aruncat pensula pe podea, plictisită să mai muncesc, și m-am dus în dreptul fetei, care stătea acum așezată pe bancă și își privea tristă încălțările. M-am așezat lângă ea, surprinzând-o.

— Ai văzut aia, nu-i așa? dădu din umeri dezamăgită.

— Te-ai mișcat excelent. Doar ai uitat

coregrafia, nu? m-am asigurat că am înțeles situația.

— Sunt Brianna, se prezentă. Sunt bună la freestyle, proastă atunci când trebuie să execut coregrafia făcută de altcineva. Am intrat aici cu cea mai mare notă și mulți au avut mari așteptări de la mine. Doar că la proba pentru admitere a trebuit să ne facem singuri pașii. La ore trebuie să mă supun unor reguli. Iar eu nu sunt bună la asta.

— Deci, în lumea mea, asta ar însemna că ești bună la improvizație, nu la recitat un script deja implementat, nu?

Se uită la mine amuzată.

— Actorie? mă întrebă.

Am dat din cap, realizând cât de previzibilă eram. Brianna era chiar de treabă. Nu avea acea aură de sunt prea bună pentru a vorbi cu tine. Părea să fie dispusă la o conversație, iar asta mă relaxa, pentru că nu voiam să mă întorc la vopsit chenarele de jos ale peretelui.

Era șatenă deschis cu ochii căprui. Culoarea ei de păr îmi semăna foarte mult cu culoarea naturală a fraților Leithold. Pe Pandora o cunoscusem brunetă din cap până-n picioare, doar că se schimbase cu timpul. Pe atunci se pregătea pentru un rol antagonist, în care tipa era practic o văduvă neagră.

Doar că frații Leithold aveau un albastru inconfundabil al ochilor. Arătau chiar foarte bine. Părinții lor trebuiau să fie la fel de frumoși, căci altfel nu-mi explicam.

— Vrei o reprezentație? propuse cu zâmbetul pe buze.

Nu puteam spune că nu, deoarece vedeam pasiunea din ochii ei, de parcă ar fi vrut să mă convingă că este suficient de bună. Voia să rămân cu o părere bună despre ea ca artist. Așa că am dat din cap afirmativ și am așteptat să înceapă.

A dat drumul la muzică și și-a pornit reprezentația într-un mare stil. Se mișca precum o expertă. Am deschis gura, analizând-o cu atenție. Dansa ca și când ar depinde de asta.

Expresia ei arăta concentrarea și seriozitatea cu care trata întreg dansul. Era mai mult decât grațioasă. Era încrezătoare și sigură pe fiecare mișcare. Radia profesionalism și implicare.

Mișcările ei erau calculate, nu frenetice. Erau în concordanță cu muzica. Dacă nu aș fi știut că era bună la freestyle, aș fi zis că cineva i-ar fi făcut coregrafia și că ar fi studiat-o literă de lege. Vedeam în ea ceva mai mult decât profesionalism. Vedeam excelență.

Făcu o priză imposibilă pentru una ca mine, terminând momentul cu zâmbetul pe buze. Fusese excelentă, doar că o văzusem precum un roboțel perfecționist. Nu îmi arătase niciun fel de sensibilitate și emoție. Totul fusese fără cusur.

Și dacă am învățat ceva de la actorie, pe parcursul drumului ales, greșelile erau permise, atâta timp cât transmiteau publicul un anume sentiment.

Am aplaudat-o, ridicându-mă de pe bancă.

— Dumnezeule! am exclamat. Ești minunată.

— Mulțumesc, luă o sticlă cu apă, trăgându-și sufletul. Acum înțelegi cât de greu este să mă conformez regulilor de aici. Eu sunt bună doar pe acest segment.

— Ei bine, toate regulile sunt făcute pentru a deveni un artist complet. Te învață multe lucruri și nu cred că ar trebui să contești modalitatea de gândire a personalului avizat. În plus, nu asta vrem? Să fim recunoscuți ca artiști? mi-am manifestat părerea, făcând-o să reflecte asupra unor lucruri.

Noi, ca actori, trebuia să ne conformăm de-asemenea unui set de reguli. Trebuia să fim buni la dicție, dans, canto, expresivitate și să fim responsabili în egală măsură. Nu doreau excelență de la noi decât la câteva categorii, dar trebuia să fim cât de cât buni în celelalte.

— Ai un punct de vedere foarte bun, mă susținu. Cred că lucrurile ar fi mai ușoare, dacă aș avea ocazia să folosesc toți pașii care mă macină și care nu-mi dau pace, pentru că-mi străbat mintea. Aici nu am această posibilitate.

— În viitor, dorești să fii coregrafă?

— Mai mult decât orice pe această lume. Vreau ca pașii mei să fie memorați. Vreau să văd spectacole cu ei.

Un beculeț mi se aprinsese în cap. Leon ar fi fost mândru de mine. Mi-am scos telefonul din buzunar și le-am trimis un mesaj echipei de elită, cerându-le să ne vedem în aria de Coregrafie la sala șapte.

— Cred că o să mă iubești pentru asta, dar am o idee.

Se opri în loc și mă privi confuză.

— Cum profesorul meu se retrage la anul și cum ne ține mereu teorii despre faptul că noi va trebui să organizăm următoarele spectacole, m-am gândit să te recrut. Harlee nu ne va mai putea ajuta cu coregrafia, așa că locul este liber. Ce zici? Ai fi dispusă să ne ajuți?

Mă privi perplex și se năpusti deodată asupra mea, luându-mă în brațe. Am chicotit, văzând entuziasmul de pe fața ei. Aveam nevoie de

membrii dispuși să facă totul pentru artă. Pasiunea era cel mai important criteriu pentru un artist.

— Să fac o coregrafie pentru un spectacol adevărat? Cred că visez, își puse mâna în cap. Cum te numești, îngerule?

— Skye Agron, am dat din umeri.

Mă mai luă în brațe, încercând să-mi explice că avea o mie și una de idei în cap despre coregrafii și că ar putea face orice i-am sugera să facă. I-am așteptat pe restul să vină și ca de obicei toată lumea ajunsese la timp. Toți cu excepția lui Sin.

— Ce așteptăm? Brianna întrebă.

— Eu, personal, aștept ca un idiot să se maturizeze și să devină responsabil, am răspuns nervoasă.

— Eu locuiesc cu el de douăzeci și unu de ani și asta nu s-a întâmplat o singură dată, Pandora oftă resemnată.

— Punem pariuri? Tonny se așeză pe bancă, lângă iubita sa. Eu zic că Sin s-a oprit în fața unei oglinzi și a rămas blocat, pentru că a realizat că este cel mai frumos de pe această planetă. 4

— S-a spart oglinda, mai mult ca sigur, am șușotit. 8

— Eu zic că în timp ce se uita în oglindă, a văzut că un fir de păr îi stă săltat și acum stă și plânge într-un colț, Sally presupuse amuzată.

— Nu, Yass interveni. Întârzie pentru că și-a dat seama cine nu-l mai urmărește pe Instagram și acum se ține după acea persoană, până când începe să-l placă din nou. Ajunge într-un punct în care este insistent și impertinent și-și ia un ordin de restricție. 26

— Tu ce crezi, Skye? Pandora mă întrebă.

Ce aveam mai bun de făcut în timp ce-l așteptam pe idiot să apară? Să vorbim despre motivul pentru care întârzie.

— Că o fană obsedată se ține după el, iar 1

tâmpitul, pentru că nu se poate abține, îi promite autografe după următorul spectacol, mi-am dat cu presupusul.

Brianna ne privi stânjenită. Colegii mei de echipă nu știau ce este cu ea aici, iar ea nu știa despre cine vorbeam. Deși dacă-i spuneam că este vorba despre legendarul Sin Leithold i s-ar fi aprins un beculeț.

— Scuze, Sin intră rapid în sală și se așeză pe bancă, uitându-se în oglindă zâmbind.

M-am ridicat în picioare, încrucișându-mi brațele la piept și privindu-l supărată. M-am poziționat în fața lui, sperând să-mi ofere mai multă atenție, dar își mută capul în așa fel încât să se vadă în continuare în oglindă. Era incredibil băiatul ăsta!

— Deci? Unde-ai fost, frate? Tonny îl întrebă.

Ei nu păreau a fi atât de afectați de întârzierea lui. Nu știu de unde atâta tolerare din partea lor, dar presupun că și eu aveam să mă obișnuiesc cu Sin și cu comportamentul lui deplasat și iresponsabil.

— Păi, de unde să încep? începu stresat. Înainte să plec m-am aranjat cât de cât și m-am uitat în oglindă. Arătam incredibil, dar ceva era în neregulă. Aveam un fir de păr săltat. M-am chinuit să-l răpun cu gel și cu fixativ o perioadă. Apoi am primit o notificare de la persoana care nu m-a mai urmărit pe Instagram, cu motivul pentru care a apăsat acel buton idiot. A spus că nu mă place. Așa că am mers la cafenea ca să o găsesc și să o conving că sunt grozav. Era un tip, care m-a amenințat că dacă nu-l las în pace o să am un ordin de restricție. Aparent, nu mă plăcea pentru că iubita lui era o fană obsedată, îndrăgostită de mine. Își făcu și ea apariția, zbierându-mi în ureche că voia de mult să mă întâlnească. Și ca să scap din situația aceea stânjenitoare, i-am promis tipei că-i dau un autograf la următorul spectacol.

Ne-am uitat unii la alții uimiți. Ajunsesem să-l cunoaștem atât de bine pe Sin, încât să știm din start de ce întârzie și încât să câștigăm cu toții pariul. Doar că idiotul nu se rezuma la o singură situație ciudată. El trebuia să le aibă pe toate. Ca și în cazul multitudinilor de talente pe care le poseda.

— Acum că suntem toți aici, mi-am dres glasul, vreau să vă spun că am găsit primul nostru recrut. Ea este Brianna. Este un talent la dans. Iubește să facă coregrafii, dar urăște să le urmeze pe ale altora. A dat o audiție acum jumătate de oră și vreau să spun că este incredibilă. În plus, este foarte entuziasmată să lucreze cu noi. Este o portiță de scăpare și pentru ea.

Brianna îi salută timidă pe ceilalți, așteptându-se la critici. Presupun că atunci când profesorii tăi fac pe naiba în patru să te demoralizeze, îți cam pierzi din optimism.

— Vreți să dau o reprezentație? întrebă timorată.

— Nu avem timp pentru așa ceva, Yass se ridică și se poziționă în dreptul meu. Am încredere în Skye. Sunt sigur că a ales bine. Deci nu-mi rămâne să spun decât bun venit în echipă. Imediat ce avem scriptul, te vom anunța să compui o coregrafie. Chiar avem nevoie de ajutor.

— Mulțumesc. Nu o să vă dezamăgesc, Brianna se înclină în fața lui Yass.

— Am pierdut prea mult timp cu nătărăul ăsta. Să mergem, brunetul le făcu semn celorlalți.

Brianna se întoarse spre mine, mulțumindu-mi înzecit. Apoi îl privi pe Sin.

— El este cel despre care am auzit atâtea? întrebă curioasă.

— Da. E o dulceață în persoană, după cum vezi, i-am răspuns ironică.

— Ești primul an, nu-i așa? Știu cât de greu este să ajungi într-un anturaj fruntaș din prima. Cum ai reușit să fii în compania lor? Adică, Pandora, Yass și Sin sunt nume grele ale acestei Universități. Chiar și noi dansatorii știm asta.

— Nici măcar eu nu știu, am spus prompt.

— Ești norocoasă, atunci. Nu oricine are șansa să lucreze cu ei, ca de la egal la egal. Sau să-l apostrofeze pe Sin așa cum o faci tu.

Și-a luat geanta cu hainele de schimb și a ieșit, făcându-mi cu ochiul. Mi-am axat atenția asupra idiotului, care și acum stătea în fața oglinzii. Mai narcisist de atât putea să fie?

M-am așezat istovită lângă el, privindu-mă la rândul meu. Oglinzile celor de la Coregrafie erau mari, tocmai pentru a te autoevalua atunci când executai vreo mișcare. Sin avea altă folosință pentru ele. Își autoevalua aspectul.

Chipul i se lumină, întorcându-se către mine. M-am uitat confuză la el, arcuindu-mi o sprânceană. Nu înțelegeam de ce îmi zâmbește așa.

— Mă uitam să văd ce îmi lipsește, îmi mărturisi.

Ce îi lipsește? Cumva realiza că nu era perfecțiunea încarnată?

— Și ce îți lipsește? I-am întrebat ironică.

Îmi luă mâna încet și îmi sărută podul palmei. Am icnit surprinsă, mijindu-mi ochii și uitându-mă perplex la el. Ce naiba?

— Tu îmi lipseai, îmi șopti, întorcându-se la reflexia noastră din oglindă.

I-am urmat gestul și ne-am privit cu tandrețe. *Tu îmi lipseai.*

» Chapter 36

2. Dawson

Am intrat în cafenea, așezându-mă lângă un Yass stresat, ce își butona telefonul de zor. Nu-l vedeam prea des setat pe tehnologie. Era mai mult genul acela de persoană ancorat realității. Își ridică privirea și oftă ușurat, ca și când s-ar bucura să mă vadă.

Ciudat, mi-am spus. De obicei, mă întâmpina cu o replică răutăcioasă.

— Bună și ție, am spus, luându-i paharul cu cafea și gustând puțin din ea.

— Am nevoie de tine, se bâlbâi. Am o întrebare foarte importantă să-ți adresez.

Am mai luat o gură din cafeaua sa. Dacă tot își lăsase latura răutăcioasă acasă, de ce să nu profit?

— Papion sau cravată?

43

M-am înecat, uitându-mă uimită la el. Mi-a înmânat trist un șervețel. Mai avea puțin și mă ștergea la gură, precum o dădacă preocupată. Cine era acest Yass și de ce îmi aducea aminte de Sin?

— Motivul! i-am cerut.

Nu puteam să lucrez fără să știu de ce îmi cerea părerea.

— Săptămâna aceasta are loc festivalul de film de la Sundance, iar Leon este invitat. Așa că a decis să mă ia și pe mine, probabil pentru a se revanșa pentru toată munca și devotamentul meu, dar și pentru a mă împăca cu plecarea lui, mi-a detaliat. E o chestiune foarte importantă pentru mine și sunt cam stresat.

— Nu se vede, i-am spus amuzată. Și trebuie să porți costum?

— Ți se pare amuzant? Și, stai așa, mi-ai băut cafeaua?

Am negat cu zâmbetul pe buze, încercând să par inocentă.

— Cravată, i-am spus.

Memoră și apoi mă privi intens. Făcea asta doar când avea un alt favor să-mi ceară. Începusem să-i cunosc limbajul corpului, deoarece Yass nu era cea mai vocală persoană. Dar sincer nu mă plângeam. Îmi plăcea așa cum era.

— Ce mai e de data asta? m-am sprijinit de

spătarul scaunului.

— Nu pot să lucrez la maxim în perioada asta. Plănuiesc să cunosc regizori deja consacrați la Sundance, să profit de situație și să colaborez cu ei pentru scurt metraje, reclame sau chiar producții de filme. Sunt un tânăr cu potențial, până la urmă, se umflă în pene. Așadar am nevoie de tine, mâna mea dreaptă.

— Categoric, știi să mă lingușești.

— Ești obligată, replică încruntat. Sunt mentorul tău.

Am încercat să nu-l calc pe nervi, pentru că Yass putea să fie o adevărată furtună și am acceptat să-l ajut. Îmi plăcea să fac acest lucru. De fiecare dată când lucram cu sau pentru el învățam ceva nou.

— Studenții de la regie sunt foarte talentați și ne-ar trebui un recrut în echipă. Simt că nu pot să am și echipa tehnică pe cap și decorațiunile, cu punerea în scenă. Am nevoie de cineva care să se ocupe de lumini și de sunet.

— Cunoști pe cineva de acolo? l-am întrebat, sperând să răspundă afirmativ.

— Nu prea bine, dădu din umeri. Deci nu rămâne decât să găsești tu pe cineva. Și nu uita că, printre astea, trebuie să fie talentat și să aibă o sclipire aparte, pentru că Leon nu acceptă mediocrii.

Am dat din cap sâcâită, știind că iar totul cădea pe mine. Iubeam munca, dar speram să am parte și de puțin ajutor. Îi înțelegeam. Erau mai mari și aveau proiectele lor dinaintea licenței. Doar că nu o puteam lua pe Brie să mă ajute încă, pentru că era o nouă achiziție și pentru că nu apucase să colaboreze cu noi încă.

M-am ridicat de pe scaun și am plecat în secțiunea de Regie. Nici nu știam de unde să încep. M-am fâstâcit pe holurile clădirii, până când mi-a venit o idee. Aveam să mă prefac că sunt o studentă de la Jurnalism, care vine să facă un reportaj despre cei mai talentați studenți. Așa îi puteam întreba pe fiecare cine era cel mai avizat de aici.

În plus, apucam să-mi pun la încercare și

talentele actoricești.

Așa că am trecut la treabă și am oprit mai mulți tineri, adresându-le aceeași întrebare.

„Eu cred că Walter din anul trei este cel mai bun de aici, doar că, dacă vreți să vedeți o legendă la regie, e bine să apelați la Yassmin de la actorie.” 2

„De aici? Nimeni. Yassmin de la actorie este cel mai tare și este și foarte drăguț.” 2

„Yass.” 3

„Walter e bunicel, dar Yassmin e un geniu. Și e și frumos.” 4

Apoi m-am gândit. Regia era o chestie, dar eu aveam nevoie de un sunetist, care se pricepea și la lumini. În special la efecte. Așa că nu mi-am pierdut vremea în rândul elevilor, pentru că numele lui Yass era pe buzele fiecăruia. Și m-am dus direct la profesori.

— Știți pe cineva bun la lumini și sunet? I-am întrebat pe un profesor.

— Noi nu lucrăm pe o scenă. Avem scurt metraje, toate pe un ecran. E cam greu să-ți dai seama, și-a scărpinat ceafa stânjenit că nu știe să-mi răspundă.

— Oh, înseamnă că totul este calculat și că nu sunt șanse să se greșească, nu-i așa?

Profesorul se îmbufnă auzindu-mi generalizarea și se puse defensiv.

— Ați fi surprinsă, domnișoară, mă luă pe un ton ironic. Există, spre exemplu, un elev care e încăpățânat și pune coloane sonore chiar și la filme mute. E absolut enervant și are zero înclinații spre o carieră de succes.

Am zâmbit pentru mine. Nu știam pe ce criterii anume selectam recruții, dar puteam admite cu ușurință că mă încântă când auzeam că cineva este suficient de curajos încât să încalce normele. Brie era în aceeași oală.

Una era să fii bun la ceea ce îți spuneau ei. Alta

era să te exprimi după bunul plac. Între disciplină și pasiune, alegeam pasiunea fără prea mari ezitări. L-am întrebat de numele băiatului și am aflat că se numește Dawson, este anul doi și își face veacu în camera obscură de clișee.

M-am pierdut de câteva ori pe hol, încercând să depistez aranjamentele laboratoarelor, dar în cele din urmă am nimerit acolo unde voiam. Am dat nas în nas cu un băiat blonduț cu ochelari, plăpând și timid. Îmi semăna la caracter cu Grigori. Era exact cum m-aș fi așteptat. Un băiat inteligent, care nu prea punea preț pe haine și pe aparență. Un fel de tocilar al filmelor.

— Te-am căutat peste tot, i-am spus cu zâmbetul pe buze.

Se roși și își așeză ochelarii mai bine, crezând că are halucinații. Nu era pentru prima dată când cineva nu credea că aș fi reală. Încă-mi aminteam de incidentul cu Sin și vizualizând încă o dată cafeaua vărsată pe mine, intenționat, nu puteam să nu mă enervez. Idiotul.

— D-da? Cum aș-așa? se bâlbâie emoționat.

Probabil credea că am venit să-i fac avansuri.

— Nu, nu. Te înșeli, m-am grăbit să răspund. Dawson...

— Dawson? sări ca ars de pe scaun. Nu, nu s-sunt Daw-Dawson.

— Nu? mi-am arcuit o sprânceană.

— Eu sunt Dawson, o voce provenită din spatele meu îmi spuse.

M-am întors și am rămas cu gura căscată. Aveam în față un bărbat foarte musculos și masculin. Semăna puțin cu groparul pe care mi-l imaginasem în cărțile erotice pe care le începusem. Îi mai trebuia o salopetă de blugi și o lopată.

Dar chiar dacă Dawson era mai musculos și mai masculin, tot Sin mi se părea mai frumos. Am zâmbit pentru mine, până când mi-a picat fisa. De parcă Sin ar fi spus asta despre mine, atunci când ar fi văzut o fată arătând precum un model, cu picioare lungi și subțiri. Să își spună:

„Da, e superbă tipa, dar parcă tot Skye este mai frumoasă.". Ce glumă bună. Știam să fac glume cu mine. 29

— Am o propunere pentru tine, l-am privit încrezătoare, încercând să par profesionistă.

Dacă reușeam să-l conving, primeam puncte în plus de la Leon. Speram.

— Am primit o recomandare de la profesorii tăi, am început, făcându-l să se încrunte.

— Prin recomandare te referi la faptul că m-au făcut un inapt?

Aproape.

— Nu, am negat. Au spus doar că ești încăpățânat și că nu respecți condițiile, la fiecare proiect. Inclusiv faptul că adaugi coloane sonore la filme mute.

— Logica lor este deplasată, se apără. Filmele mute sunt cele fără dialog, care se bazează pe gesturi, mimică și acțiunea propriu zisă. Există coloană sonoră. De obicei, un pian, o orgă, o 9

întreagă orchestră. Să-l luăm pe Charlie Chaplin. Dacă coloana sonoră nu s-ar fi potrivit caracterului său comediant, filmele sale nu ar mai fi avut sens. Și pot argumenta că în Marele Dictator, în porțiunea „Dansului ungar numărul cinci" dedicat compozitorului Johannes Brahms, există o porțiune de sunet provenită de la radio. Și tot film mut s-a numit. Doar că nouă nu ni se permite, pentru că suntem niște începători. Doar cei din anul patru au suficientă libertate să încalce puțin condițiile.

L-am ascultat încântată. Tipul știa despre ce vorbea. Pasiunea era notată pe lista mea de căutări exclusiviste. Părea să fie talentat pe porțiunea sa, iar eu asta căutam.

— Sunt de acord, l-am susținut. De aceea, îți ofer o portiță de ieșire. Am nevoie de cineva care să se ocupe cu sunetul și cu luminile, pentru spectacolele oficiale. Ce spui?

— Credeam că Yassmin angajează o echipă tehnică mereu.

— Acum tu te vei ocupa de echipa tehnică. Asta dacă accepți, i-am pus mâna pe umeri.

Imaginează-ți! O să ai discipoli pe care poți să-i controlezi mereu.

Cam cum face Yass cu mine.

— Accept, spuse indiferent.

— Asta a fost mai ușor decât m-aș fi așteptat! am exclamat surprinsă.

— Ei bine, am numai de câștigat. Și nu pot să nu accept și din alte motive.

Zâmbi pentru el și-și luă camera de pe masă. Mi-am scos telefonul și am organizat o nouă întâlnire cu echipa de elită, sperând ca idiotul ăla să nu mai întârzie precum data trecută. M-am asigurat că-i trimit mai mult de zece mesaje, încât să simtă că am nevoie de el. Adică, de prezența lui. Fii profesională, Skye.

— O să mă prezinți celorlalți? mă întrebă încântat.

— Da. Să mergem. Ne vedem la cafenea.

— Te prind din urmă. Am de terminat clișeul

ăsta și vin.

Am dat afirmativ din cap și am plecat spre locul de întâlnire. Yass deja se afla acolo, dându-mi de înțeles că nici nu plecase, pentru că tot la aceeași masă l-am găsit. Își butona în continuare telefonul stresat. Nici nu știam de ce își făcea griji. Yass era un om talentat, cu un potențial imens. Eram sigură că toată lumea de la Sundance avea să-l iubească.

Nu știam de când am devenit un suporter de-al lui, dar îl consideram prietenul meu și aveam să-l sprijin indiferent de situație. Yass îmi câștigase respectul și admirația. Era cu adevărat cel mai bun mentor pe care îl puteam avea.

Pandora mă prinse din urmă, alături de Sally. Ne-am așezat toate trei la masa lui Yass și i-am așteptat pe restul să se adune. Sin intră înaintea lui Tony, spre uimirea mea neîntârziând de această dată.

Brie veni și ea retrasă, încă simțindu-se ciudat să facă parte din echipa noastră. Față de mine, ea era mai reținută. Eu mă potrivisem excelent printre restul, încă de prima dată când Leon

luase decizia să mă adauge echipei.

— Cine ești tu? Sin îi făcu cu ochiul.

M-am încruntat. Cât de aerian putea fi?

— E noua noastră colegă. Cea cu coregrafia? Tony îi readuse aminte.

— Oh, da, Sin realiză. Bună. Cum te cheamă?

— Brianna? șopti ea confuză. Ne-am cunoscut data trecută.

— Cum spui tu, frumoaso.

Mi-am masat tâmplele, încercând să mă calmez. Mă enerva totul la Sin. De la faptul că uitase de prezența și rolul Briannei, până la faptul că încerca să flirteze cu ea. Și dacă Brie nu era la curent cu apelativul folosit, eu știam de el. Sin îl folosea de fiecare dată când creierul său nu se obosea să memoreze un amărât de nume.

— Ai găsit recrutul, presupun.

Yass trecu la subiect. Am încuviințat.

— E bun pentru rolul ăsta, deși trebuie să mergeți pe încredere. Nu e tocmai normal în ceea ce face. E anul doi și numele lui este Dawson, le-am relatat.

— Dawson? sări ca arsă Pandora. Cred că nu e nevoie de mai multe detalii.

— Da. Tipul e bun, Yass o susținu.

— Îl cunoașteți? am întrebat surprinsă.

— Da. Pandora în special. Obișnuia să i-o pună în fiecare zi anul trecut, Sin îmi răspunse scârbit. Iar noi eram obligați să auzim gemete și știi cât de greu este să mănânci în timp ce soră ta geme?

— E fostul meu iubit, Pandora îi dădu una după ceafă lui Sin. Ești așa un nesimțit.

— Tu ești simțită. La cât de tare zbierai, îl simțeai mai mult ca sigur, Sin îi replică ofensat.

M-am gândit la rapiditatea cu care Dawson a

acceptat să facă parte din echipă. Eram mai mult ca sigură acum că o făcuse pentru fosta lui iubită. M-am uitat la Yass, încercând să văd dacă primesc vreo reacție din partea lui. Dar nimic. Stâncă. Cum era posibil să nu simtă nimic pentru Pandora, când ea era topită după el?

— Bună, Dawson intră în ecuație.

— Felicitări, frate, Yass fu primul care se ridică. Nu cred că Skye ar fi putut face o alegere mai bună. Chiar mă bucur că o să lucrăm împreună.

— Onoarea e de partea mea. De când vreau să colaborez cu tine.

— Vomit, Sin se ridică și plecă, uitându-se doar în trecere la Dawson.

Putea fi atât de dramatic uneori.

Dawson o privi pe Pandora cu o licărire aparte, iar ea se ridică pentru a-l lua în brațe. Yassmin iar nu reacționă, fiind nepăsător. Mă întrebam dacă chiar era indiferent sau era un actor demn de Oscar.

Toți îl întâmpinară pe Dawson cu brațele deschise. Eu am ieșit după Sin, căutându-l pentru a-l aduce înapoi. Nu-mi păsa că nu-i făcea plăcere să stea la aceeași masă cu fostul iubit al surorii sale. Nu scăpa de responsabilități.

M-am oprit după un colț, văzând-o pe Kaya lângă el. Am înghițit în sec, încercând să le ascult conversația. Nu mă privea. Nu trebuia să mă privească, dar cumva nu puteam să-mi limitez curiozitatea.

— ...diseară, dacă vrei? spuse roșcata cu zâmbetul pe buze.

— Nu o lua personal, Sin îi puse o mână pe umeri. Ești o fată foarte frumoasă, doar că eu nu sunt disponibil.

— Înțeleg dacă ești ocupat, Kaya îl susținu, încercând să-și mascheze dezamăgirea. Altă dată.

— Nu, Sin o opri. Nu sunt disponibil în sensul că am sentimente pentru altcineva. Și nu aș vrea

să stric nimic din ceea ce m-a costat atât de mult să construiesc.

— Scuză-mă că te întreb, dar ai iubită, Sin? îl întrebă.

— Nu, se grăbi să răspundă. Iubesc și deși nu ai crede că este suficient, pentru mine cumva este.

» Chapter 37

3. Thylane

Credeam că după aproximativ trei dușuri jumătate făcute în ultima oră, o să am puțină

ordine în gânduri. Cum reacționai când aflai că persoana pentru care ai sentimente este îndrăgostită de tine? Vă spun eu. Intri în panică.

Negi totul și cauți motive pentru care nu ar putea fi adevărat.

Motivul unu: Era un afemeiat. Motivul doi: Era Sin Leithold. Motivul trei: Nu a mai fost îndrăgostit de nimeni. Motivul patru: El frângea inima fiecărei fete, doar pentru că se plictisea. Motivul cinci: sentimentele lui erau strict carnale.

Apoi te gândești că poate fi o mică posibilitate ca el să simtă ceva pentru tine.

Motivul unu: *Tu îmi lipseai*. Motivul doi: mă vedea peste tot. Motivul trei: *psiholoaga* îl diagnosticase. Motivul patru: *Iubesc, dar nu sunt într-o relație*. Motivul cinci: îmi știa numele întreg, iar pentru el asta era o adevărată provocare.

După, îți mai bagi capul sub duș de câteva ori, sperând să te trezești. Doar că nu se schimbă nimic, pentru că totul este real.

Sin Leithold avea sentimente pentru mine.

Am tras aer în piept și am încercat să găsesc o rezolvare. Ce era de făcut acum? Eu eram îndrăgostită. El era îndrăgostit. Drept nu era să fim împreună? Însă exista o problemă. Eram încă într-o relație cu Asaf.

Deși Asaf era un băiat minunat și nu merita să-l rănesc, nu puteam să-l țin legat la nesfârșit de mine fără a dezvolta un atașament față de el. Aș fi fost egoistă. Îl țineam în loc pentru că nu doream să accept că nu puteam să simt nimic pentru altcineva în afară de Sin.

Aveam să închei totul cu Asaf, într-un mod sau altul. Pentru binele tuturor.

— Skye, Sally îmi puse mâna pe umăr. Vorbim de aproximativ cinci minute și tu ești absentă. Ești bine? Ai părul încă ud.

— Mda. Am fost și mi-am făcut duș și am uitat să mă usuc. Nu-i mare lucru. Voi ce faceți? Ce căutați aici?

— Am stabilit să luăm masa împreună, Pandora răspunse îngrijorată. Îți amintești când ai venit aici, nu?

Nu. Picioarele mele au început să meargă, în timp ce creierul meu dezbătea faptul că Sin ar putea avea sentimente pentru mine. Era normal să fiu absentă și deloc cu picioarele pe pământ.

— Aici? le-am întrebat, uitându-mă în jur.

— Crezi că se droghează? Sally îi șopti Pandorei.

Mda. Nu era ca și când stăteam la aceeași masă și le puteam auzi. Și cică eu eram aia drogată.

— Suntem la cafenea, Pandora îmi explică. Ce te ține pe jar? Ești ciudată astăzi.

Nici nu avea idee. Mă întrebam dacă îndrăzneam să fac un pas spre Sin, cum ar fi fost viața noastră? S-ar fi putut rezuma la o relație fără a-mi trăda încrederea?

Problema aici stătea. Nu aveam suficientă

încredere în mine încât să-l păstrez aproape. Dacă avea să mă înșele? Fete mult mai frumoase decât mine îl curtau tot timpul. Eram sceptică, paranoică, plină de insecurități, de nesiguranță, pesimistă.

Nu voiam să fiu rănită.

Eram obișnuită ca Sin să mă dezamăgească. Să-mi facă rău. Nu să-mi aparțină.

În liceu comportamentul lui m-a rănit mai mult decât orice pe această lume, iar când a reintrat în viața mea am sperat să nu mai trec vreodată prin același lucru. Doar că inimii nu-i poți porunci. Ea decide dacă să cadă în aceeași capcană de două ori.

— Nu, am schimbat subiectul. Lasă. Voi despre ce vorbeați adineauri?

Pandora mă privi ca și când ar fi văzut prin mine. Aproape că îmi era rușine de privirea ei stăruitoare. Nu voiam ca nimeni să aibă acces în mintea mea, pentru că singurul lucru care mă frământa era Sin Leithold.

— Am fost aleasă anul acesta să fac Superlativele, Sally mă anunță.

— Superlative? am întrebat-o neștiutoare.

— Acele lucruri superficiale numite etichete sociale, Pandora îmi explică. De exemplu, anul trecut eu și Dawson am fost cel mai frumos cuplu.

— Mda, Sally se îmbufnă. Eu și Tony am pierdut. Noi încă mai suntem împreună. Voi nu.

Pandora chicoti, mângâind-o pe spate pe Sally. Detestam superlativele. În liceu fusesem cea mai invizibilă persoană din lume. Bine, exageram. Dar nu eram nici departe de acest titlu.

— Yassmin a fost considerat cel mai râvnit băiat și Sin cel mai bun la pat, Sally continuă.

— Ew, am spus scârbită. Câte fete au contribuit la superlativele astea?

— Te face să te întrebi cu câte s-a culcat Sin, nu? Pandora oftă. Îți înțeleg reacția. De fapt,

Skye, noi se pare că avem păreri asemănătoare în ceea ce-mi privește fratele.

M-am uitat temătoare la ea. Ce voia să spună cu asta? Știa oare ce sentimente am eu pentru el? Dumnezeule.

— Ăsta e un alt motiv pentru care nu pot contribui la script, Sally spuse cu părere de rău, în timp ce se rezemă de spătarul scaunului. Aș fi vrut ca Leon să se grăbească și să desemneze pe cineva care să scrie sceneta.

— E ocupat cu festivalul de film din Sundance, m-am grăbit să răspund. Presupun că până la începutul săptămânii viitoare vom avea un nume. Dar știți ce mă gândeam?

Fetele mi-au acordat toată atenția, vrând să-mi ia în considerare părerea. Mă bucuram că eram atât de apreciată în grupul nostru, deși eu eram cea mai mică.

— De ce nu facem ceva modem? am propus. Ceva din ziua de azi. Am văzut că scenetele anterioare sunt antice și prăfuite, fără supărare.

— Avem costume antice, însă nu costume moderne. E greu să faci o caracterizare prin costume moderne. Și nu poți ruga actorii să vină cu hainele lor de acasă, Sally îmi relată.

— Atunci știu persoana potrivită pentru a face câteva costume moderne.

— Skye Agron. Nu cred că am văzut o persoană mai responsabilă decât tine. Ești o comoară, Pandora mă complimentă.

— Dacă te ocupi de asta, vom reuși să facem și o scenetă modernă, Sally se ridică de la masă. Acum trebuie să plec. Pa, fetelor!

Ne-am luat rămas bun de la ea și am înghițit în sec la gândul că rămăsesem doar cu Pandora. Puteam purta o discuție, însă speram să nu fie stânjenitor pentru că toată dilema mea era referitoare la fratele ei geamăn.

— Pandora? am învârtit paiul în sucul meu. De ce te-ai despărțit de Dawson?

Ea își mijii ochii și își mușcă buza inferioară, adunându-și gândurile. Nu voiam să fiu intrusivă

sau să o pun într-o situație incomodă, doar că voiam să încep cumva discuția și să-mi iau curajul necesar pentru a-i povesti ce mi se întâmplă.

— Dawson s-a despărțit de mine, oftă tristă. Era convins că aveam sentimente pentru o altă persoană. 1

Fruntea îi era încrețită, semn că nu era în totalitate de acord cu decizia lui. Era posibil ca Dawson să fie o frământare de a ei.

— Pentru Yass? am întrebat-o precaută, știind că este un subiect delicat.

— E atât de evident, hă? zâmbi tristă. Nu-ți face griji. Nu e reciproc. Yass nu a fost vreodată interesat de mine. 5

— Ba din contră, m-am grăbit să o contrazic. Yassmin e mult mai blând în preajma ta. E ca și când nu ar putea să te rănească. 1

— Skye, eu și Yass nu am fost niciodată mai mult decât prieteni. Am făcut greșeala să am sentimente pentru el, deși era îndrăgostit de 6

altcineva. Îl vedeam alături de ea și îl ascultam când îmi povestea ce momente frumoase aveau. Mă durea, de ce să mint? Doar că era fericit lângă ea, iar eu asta doream cel mai mult. Ca el să fie fericit. 6

Am privit-o compătimitoare, dându-mi seama cât m-a afectat relația surorii mele cu Sin. Talia obișnuia să vorbească de fiecare dată despre el. Diferența era că idiotul ăla nu avusese sentimente pentru ea și că toată relația fusese una falsă.

Și totuși nu puteam uita cum se simțea să-mi arunc privirea în timpul prânzului spre ei și să-i văd sărutându-se. Acele buze pe care eu nu le simțisem niciodată. 1

— Dawson a spus că nu este corect pentru el să fie folosit, Pandora continuă. L-am înțeles. Am ținut la Dawson. Doar că știam că nu l-aș fi putut iubi la fel cum o făceam deja cu...Și până la urmă nimic din toate astea nu a contat. Eu și Yass nu mai suntem nici prieteni. 3

Pandora făcea sacrificii să nu pară tristă, dar eșua lamentabil. Nu trebuia să se arate

puternică în fața mea. O înțelegeam mai mult decât își imagina. I-am pus mâna pe umăr și am încurajat-o. Era uimitoare ca persoană și Yass era un fraier pentru că nu vedea asta.

— Ce s-a întâmplat cu fata asta? am întrebat curioasă.

Pandora se încordă, fâstâcindu-se în așa fel încât mâna mea să nu mai fie pe umărul ei. M-am încruntat, neînțelegându-i reacția. Spusesem ceva greșit?

— Nu pot să-ți spun eu asta, îmi spuse emoționată. Asaf ar trebui.

— Nu vrei să spui Yass?

—Nu, răspunse cu jumătate de gură. Am un curs peste zece minute. Trebuie să plec.

Își strânse lucrurile în grabă și ieși din cafenea cu viteza luminii. Asta era ciudat.

— Dar, am dat să spun, întinzând mâna să o opresc, deși era prea târziu. Nu am apucat să-ți spun de Sin.

M-am afundat mai tare în scaunul meu, fiind acum frământată și de toată discuția anterioară. Multe nu se legau și aveam un sentiment rău în interior. Îmi adusesem aminte de vechea conversație cu Pandora, în care îmi dezvăluise că Sin mai fusese îndrăgostit o dată. Cum de uitasem de acest lucru atât de important? Și apoi am încercat să pun toate lucrurile cap la cap.

Sin.

„O singură dată și-a deschis inima și a fost rănit"

Yass.

„Am iubit pe cineva pasionat de artă.
Cunoștințele sunt singurul lucru pe care îl mai
am de la ea"

Și apoi Asaf.

„Am întâlnit o fată cuminte și naivă. Nu simțeam
nimic pentru ea. Voiam doar să o folosesc pentru
a-i determina pe ai mei să mă lase în pace.
Lucrurile s-au terminat urât, din cauza

prietenilor mei, Sin și Yass. De aceea, am vrut să te scot cât mai repede de acolo. Ei sunt obișnuiți să strice tot ce este frumos în viața mea, tocmai pentru că nu au parte de așa ceva în a lor. Sunt cei mai buni prieteni ai mei, dar și cei mai mari dușmani."

Nu înțelegeam mai nimic. Oare toți trei vorbeau despre aceeași fată? Brusc, mă durea și mai tare. Eram dezamăgită că nu fusesem eu înaintea acestei tipe, pentru că era prima dragoste a lui Sin și probabil prima iubită pe care Asaf a iubit-o.

Năucită de încărcătura emoțională pe care o simțeam, am preferat să las totul în spate și să vorbesc cu Ty pentru a vedea dacă este de acord să ne ajute cu costumele. Simțeam că nu prea mai aveam timp pentru prietenele mele. Îmi era dor de ele și regretam că mă dedicam numai și numai echipei de elită.

Am intrat în cameră și am văzut-o stând la masă, în fața unei mașini automate de cusut, cu părul prins în coc și cu un creion înfipt în el.

Veșnicul ei look care spunea că era concentrată să scoată artă din mâna sa.

Am îmbrățișat-o de la spate, făcând-o să tresare. Se însenină îndată ce mă văzu și se opri din lucrat. Am privit materialul pe care îl cosea și am văzut un model superb de îmbinări de culori.

— Da, Skye? Ai ceva să-mi spui? își încrucișă amuzată brațele.

— De fapt, da, am dat din cap încântată. Vreau să lucrezi pentru mine.

— Ce?

— Vreau să ne ajuți și să faci tu costumele pentru următorul spectacol. Avem nevoie să punem în scenă și o piesă modernă și nu avem material necesar. Iar tu ești uimitoare. Ești cea mai bună la design. Cu toții știm asta.

— Și dacă o să vă dezamăgesc? se panică.

— Am încredere în tine, am încurajat-o. Nu-ți face griji.

M-am întors spre patul Kayei văzând că este gol. Mă întrebam ce făcea. Trebuia să vorbesc și cu ea, dacă tot aveam să fac pasul cel mare și să-i dau o șansă lui Sin. Nu-i puteam ignora sentimentele. Era încă prietena mea.

în capitolul următor avem descriereaaaaaa și prima întâlnire oficială dintre skin.

» Chapter 38

23

Mâna sa aproape o atinse pe a mea în căutarea sticlei de bere. Mi-am ferit privirea rușinată și am început să-mi legăn picioarele atârnate de marginea acoperișului. Ne aflam la o distanță de cincizeci de centimetri cu aproximație, iar el nu făcea altceva decât să fredoneze o melodie porcoasă de la The Weeknd. 36

M-am gândit că problema este, de drept, la mine, căci trebuia să fiu la cursuri, repetând replicile Opheliei pentru examenul viitor. Însă eu iar mă trezeam în compania lui, deși știam ce fel de influență avea asupra mea.

Poate că lui Sin nu îi păsa la fel de mult ca și mine. De fapt, sigur asta era. Ultima dată când i-a păsat de ceva anume, a fost pentru că orgoliul său fusese pus în joc. În afară de trufia sa inconfundabilă, numai ironia îi mai era specifică. În rest nimic.

Obișnuiam să-i detest privirea și tonul caustic, sarcasmul lui mișelesc și aroganța subtilă, aruncată în fiecare final de propoziție. Dar cu cât mă lungeam la discuție cu el, cu atât mă simțeam mai înstrăinată principiilor mele.

— De ce ți-ai pune fierul ăla în gură? I-am întrebat, făcând referire la pierce-ul său enervant, cu care se juca de fiecare dată. 67

Se întoarse spre mine cu un zâmbet strâmb, zeflemitor, ce mă făcu să mă simt din nou ca o idioată. Mai luă o gură de bere zdravănă, în timp ce își trecu mâna stângă prin păr de vreo patru ori, amânând în mod enervat răspunsul la întrebare. Își pusese în cap să mă facă să cedez, prostănacul. 4

— Se simte șmecher când săruți. Vrei să încerci? se apropie câțiva centimetri. 26

— Tu vrei să cazi în cap? I-am împins puțin, făcându-l să chicotească. 18

Era o atmosferă ciudată între noi, încărcată cu multe pauze tensionate. El fredona, eu mișcam din picioare. Repetitiv și fără să trecem vreunul 14

la subiect. Sin era un idiot, incapabil să iubească. Și cumva prin tot haosul ăsta era capabil să mă iubească pe mine. 14

Iubească era un cuvânt mare. Nu puteam să-l pronunț încă, pentru că nici eu nu eram sigură dacă-l iubeam sau nu. Cert e că aveam un început de îndrăgosteală. Al meu mai îndelungat, al lui mai intens. Pentru că nu-mi aduc aminte să fi avut vedenii cu el. 3

— Uite, Skye. O stea căzătoare, mă trezi la realitate. 1

— Ești idiot. E zi afară, i-am dat una după ceafă, pentru că iar reușise să mă pună într-o lumină proastă. 32

— Tu ești fraieră, pentru că și ziua stelele sunt acolo. Doar că soarele le face insesizabile, pufni pentru el. Și cică ea e aia deșteaptă. 26

— Am avut note mari în liceu, spre deosebire de tine. 14

M-am scăpat, mușcându-mi buza încruntată. Ups. 16

— Serios? își arcui sprâncenele. Cum de știi asta cu atâta siguranță?

Cum naiba ieșeam din asta? Puteam să-l arunc de pe acoperiș și să mă prefac că a fost un accident. Dar nu pentru a-l omorî am venit aici. Doar că ceea ce simțeam pentru el era atât de intens, încât îmi venea într-un moment să-mi lipesc buzele de ale lui și într-altul să-l strâng de gât.

— Bănuiesc, am mințit. Oricum, nu de asta suntem aici.

— Eu sunt aici pentru că-mi place să chiulesc, iar tu ești aici pentru că îți place de mine.

M-am încruntat ofensată. Ideea cu aruncatul de pe acoperiș nu mi se mai părea o prostie acum.

— Serios? mi-am arcuit sprâncenele. Cum de știi asta cu atâta siguranță?

— Bine. Suntem chit, ridică palmele defensiv.

— Nu încă.

Mi-am legănat iar picioarele, așezându-mi cutele de pe pantaloni. El fredonă din nou, bătând ritmul cu degetele. Nu ne priveam. Eu priveam cerul senin. El privea stelele din capul lui. Am tresărit când vocea sa se ridică deodată. 6

— O altă stea căzătoare, arătă cu degetul spre un nor.

Închise ochii și medită pentru sine.

— Tu nu îți pui nicio dorință? mă înghioldi cu buricele degetelor pe braț.

Am zâmbit, știind că nu aveam imaginația lui încât să văd steaua căzătoare. Dar voiam să-mi pun o dorință. Viața era mai frumoasă dacă îți puneai toată încrederea într-un lucru ce te făcea fericită. Așa că eu mi-am pus încrederea în noi. Dorința mea era să fim împreună. 11

— Gata, am spus cu un zâmbet larg.

— Nu aveam ce să-mi doresc, pentru că eu sunt frumos, talentat și dorit. Perfect în mai puține 34

cuvinte, deveni un narcisist notoriu. Dar mi-am dorit fix ceea ce îmi lipsește. Pentru că urăsc să-mi lipsească ceva.

Am deschis gura să-i dau replica, dar am fost redusă la tăcere de privirea lui plină de tandrețe. *Tu îmi lipseai*. Cuvintele lui anterioare mi se derulau în minte, ca un clișeu de film pus într-o sală cinematografică.

Telefonul meu a început să sune, iar numele Taliei s-a arătat pe ecran. I-am respins apelul și am oftat. Sin mă privi întrebător, așteptând să vorbesc despre ofurile mele. Oricum, ce aveam de făcut? În afară de legănatul picioarelor și fredonatul melodiilor.

— Sora mea vrea să-mi spună „La mulți ani” înainte de ziua de mâine. Urăsc când se întâmplă asta, i-am dezvăluit.

— E ziua ta mâine? tresări deodată.

Așteptă confirmarea mea.

— De ce nu ai zis așa? Trebuie să plănuim ceva, s-a rotit pentru a coborî de pe marginea

acoperișului.

— Nu, Sin, te rog. Urăsc zilele de naștere. Sunt stânjenitoare, m-am plâns, simțind cum mă ia de mână. În plus, ce ai de gând să faci?

— Să facem, m-a corectat. Plecăm într-o călătorie de o zi. Haide.

Mă trase de mână, înainte să reacționez. Pe drumul până la mașină m-am plâns că nu urc alături de el în nimic ce avea roți, pentru că băuse și pentru că puteam intra în bucluc. Dar lui nu îi păsa. Sin era cel mai încăpățânat om din lume.

— Muzică veche? mă întrebă, băgând o casetă la întâmplare din teancul pe care îl avea.

Am zâmbit când am auzit „Kiss me" de la Sixpence None The Richer. Era cea mai romantică piesă din anul 90, din punctul meu de vedere și îmi amintea de filmul aferent. Despre o fată cuminte și un băiat popular în liceu. Dar eu și Sin eram cu mult diferiți de ei. Nu ne cuplasem în liceu.

— Unde mergem? I-am întrebat, resemnată că tot ca el aveam să fac.

— Înainte să moară, bunicul avea o cabană la marginea orașului. Nu era singurul. Erau mai mulți care își făceau oaza lor de liniște în viața neurbanizată și neindustrializată. Avea câteva animăluțe, pe care ai mei le-au vândut după moartea lui. Mi-a lăsat mie moștenire cabana. Printre multe altele, spuse cu greutate. Sper că îți place în Countryside.

— Sunt obligată, i-am reamintit.

— Dacă nu îți place priveliștea dată de natură, te poți uita oricând la priveliștea pe care ți-o dau eu, vorbi precum un narcisist din nou.

— Știu. Oricum tu ești mult mai interesat decât orice alt lucru de pe acest pământ, am spus ironică, dându-mi ochii peste cap.

— În sfârșit vezi asta. Aveam impresia că ești chioară.

Am chicotit alături de el, privindu-l cu admirație. El era bărbatul pe care îl voiam alături

de mine. Nu mă îndoiam de asta. Nu îmi mai era frică să recunosc. Nu vedeam în el tot ce aveam nevoie. Nu-l vedeam ca fiind cel mai perfect, pentru că era clar că mă enerva în fiecare secundă și că avea propriile bătălii pe care trebuia să le biruiască. În schimb, când îl priveam, simțeam. Nu vedeam, cât simțeam. Simțeam că sunt fericită. Simțeam că sunt în stare să mut munții din loc. Simțeam că puteam trece peste toate, cu el alături de mine.

Iubirea nu se rezuma la a vedea. Ci la a simți.

— Ciudat, râse pentru sine. De fiecare dată când sunt în preajma ta, mă simt dezarmat.

— Dezarmat? am clipit confuză.

— Mă lovește ceva în piept de fiecare dată și eu nu am suficiente arme să ripostez. Poate de aceea nu pot împiedica săăăă...

— Nu, l-am rugat. Continuă. Nu te opri aici!

— Dar am ajuns la destinație, schimbă subiectul.

M-am uitat la mașină, văzând-o oprită. Înainte să-i spun că nu la asta mă refeream, deschise portiera și ieși, făcându-mi semn să cobor și eu. Am oftat iritată și am trântit ușa cu putere. De ce nu-și putea termina propozițiile? 6

Am fost învăluită de un aer curat și privind în jur am văzut o fermă. Am zâmbit la priveliștea pașnică din fața mea. M-am întors spre Sin, observând cât de încântat era să fie aici. Era o chestie importantă pentru el și voia să o împărtășească cu mine.

Iubeam priveliștea dată de natură, dar mai frumos era să mă uit la el. Să-i văd ochii strălucind de emoție și să-i văd colțurile buzelor ridicându-se. Arăta precum un copil care primește o acadea pentru prima dată. 8

A venit lângă mine, vrând să aibă o vedere mai bună la animalele din țarcuri și eu am profitat de situație, pentru a-mi strecura mâna într-a sa. Zâmbi larg și mi-o strânse puternic. 16

— Ce faceți aici, tinereilor? o femeie ne întrebă amabil.

— Putem vedea animalele, vă rugăm, Sin fu cel care o rugă. De unde venim noi, nu prea avem ocazia asta. Și văcuța aia mică e chiar adorabilă. 14

— E un vițel, îi povesti. Haideți! Puteți mâna pe el. Nu e foarte zburdalnic, față de frații lui mai mari. E cuminţel.

— E așa scump, Sin se alintă. Cine e băiat bun? Tu ești, tu ești. 48

Într-un alt țarc era o oiță. M-am dus în dreptul ei și am mângâiat-o în creștetul capului. Sin mă văzu și îmi urmă și el gestul. Oița își scoase capul printre scândurile ce o împiedicau pe ea să ajungă la noi, tocmai pentru că îi plăcea să fie mângâiată. Era amuzant. Aș fi crezut că doar pisicile și câinii se alintau în preajma oamenilor. 8

— Cred că mi-am găsit animalul preferat, i-am spus lui Sin. E așa creață și albă. 11

— Pun pariu că așa ar trebui să fie toate oile, mă ironiză. Dar admit că-mi place. 3

Am vizitat toate animalele din fermă, dar 14

preferata mea a rămas oița. Sin îmi luă mâna într-a sa și mă îndrumă către o potecă. Era ciudat cum mâinile noastre se potriveau atât de bine împreunate. De câte ori încercam să neg orice legătură cu el mintal, mă strângea mai tare. Ca și când mi-ar fi citit gândurile și ar fi vrut să mă asigure că totul era real. Eu și Sin eram acolo unde trebuia să fim. 14

Am ajuns în dreptul unui lac acoperit de nuferi. Am rămas perplexă la imaginea din față, pentru că locul mi se părea pur și simplu artistic. Sin se urcă într-o bărcuță de lemn, întinzând mâna către a mea. L-am privit încă uimită, ezitând să mă alătur lui. Cumva visam? Aveam parte de un peisaj în toată splendoarea și de un băiat superb, care era foarte atent cu mine. 10

— Skye? îmi atrase atenția. Mi-a amorțit mâna. 13

Am zâmbit larg și m-am urcat singură în barcă, lăsându-l cu ea în aer. Sin se strâmbă jignit, dar nu comentă prea mult asupra gestului meu. Până la urmă, cine spunea că lucrurile trebuiau să iasă mereu așa cum dorea el? Voiam să am și eu control asupra situației și să-i dovedesc că nu sunt chiar atât de pierdută în preajma lui. 1

Se apucă să vâslească către mijlocul lacului, în timp ce făceam poze cu telefonul.

— De ce nu faci și un selfie? mă întrebă. Cu noi doi?

— Oh, am spus reținută.

Nu eram cea mai fotogenică persoană, dar avea dreptate. Trebuia să am o dovadă că Sin Leithold era dulce cu mine, pe care să o folosesc ca șantaj în caz că mai era răutăcios.

M-am așezat încet în fața lui, sprijinindu-mă de picioarele sale și am ridicat telefonul. Sin a zâmbit larg, ceea ce m-a făcut și pe mine să zâmbesc. Când am apăsat pe buton, el s-a întors și m-a sărutat pe obraz. Am înlemnit cu telefonul în mână și o bună bucată de vreme nu am vrut să verific ce poză a ieșit.

— Credeam că-ți plac surprizele, Sin îmi șopti la ureche.

M-am lăsat pe spate, astfel mă aflam între picioarele lui, undeva sprijină de abdomenul său.

Îmi venea să mă ascund undeva, dar nu aveam unde pentru că nu știam să înot și probabil Sin nu s-ar fi oprit din a mă face de râs. Eram rușinoasă numai și numai din cauza lui!

— Să vedem, mă îndrumă să verific poza.

Ieșise într-un fel perfectă. Zâmbetul meu părea natural, în timp ce Sin îmi săruta obrazul. Era ca și când asta am fi dorit de la început.

— Ce frumoasă ești, mă complimentă, făcându-mă să roșesc mai mult.

M-am dezlipit de el și m-am dus în partea opusă a bărcii. Trebuia să iau distanță de acest Sin dulce, până când nu săream pe el. Și de data asta nu ca să-l omor.

— Nuanța asta de roșu te prinde, îmi spuse sarcastic.

Roșu? Eu nu purtam roșu. *Ohhhh*. Vorbea despre nuanța din obrajii mei. Mi-am întors capul către lac, vrând să-mi ascund stânjeneala. Detestam să fiu atât de vulnerabilă în fața lui. M-am îmbufnat și am privit lacul.

Sin lăsă vâslele pe marginea bărcii și se întinse cu capul spre mine. Părea atât de pașnic, stând în liniște cu ochii închiși. Rar îl vedeai așa de calm. Nu m-am putut abține și mi-am trecut degetele prin părul său moale, ciufulindu-l. Sin începu să toarcă precum o pisică, determinându-mă să-l trag în joacă de urechiușe.

— Sin? m-am uitat eu la cer, amintindu-mi de stelele sale imaginare. Dacă ai putea fi orice pe lumea aceasta, ce ai fi?

Era o întrebare profundă, ce avea să dea startul unei conversații și mai și. Știam că puteam vorbi și despre subiecte mai ample decât cele uzuale și chiar mă simțeam bine că de fiecare dată aflam câte un lucru diferit despre el.

— Ce aș fi? zâmbi strâmb. Aș fi al tău.

Mi-am mijit ochii și am roșit imediat. Am dat să îmi acopăr fața cu mâna și din greșeală i-am bogat-o în ochi.

— Scuze, scuze, scuze, m-am grăbit să mă justific. M-am pierdut cu firea, pentru că nu poți spune genul ăsta de lucruri.

— În primul rând, au, își masă ochiul îndurerat. În al doilea rând, de ce nu?

— Pentru că e neadecvat.

— Pentru că te transformi într-o tomată?

— Pentru că ești un porc.

— Serios? Înseamnă că sunt cel mai frumos porc din lume, la cum arăt.

— Bestie, mi-am încrucișat mâinile la piept.

— Fiară, îmi dădu imediat replica.

— Oprește-te! Nu înțeleg de ce continui să mă faci o fiară, când știi că sunt departe de a fi așa ceva.

— Pentru că îmi plac fiarele ca tine și pentru că știu că te pot face să iubești bestiile ca mine, îmi explică arogant.

Am oftat frustrată, luând o vâslă dintre cele două și săltând-o în aer.

— Josephine, ce faci cu aia? se ridică în capul oaselor și mă privi temător.

— Te azvârl din barcă, dacă nu încetezi cu aroganțele, i-am comunicat, răstindu-mă puțin la el ca să cunoască frica.

Se potoli și se retrase în colțișorul său, cu genunchii la piept. Boticul pe care îl afișă era de-a dreptul adorabil. Îl iubeam pe Sin când era copilăros, deși nu-mi plăcea să afirm asta. Am lăsat vâsla jos și m-am dus mai aproape de el.

— Am exagerat puțin. Mă ierți? m-am cuibărit lângă el.

Sin făcu pe indiferentul , încercând să-mi evite atingerile.

— Te rog? Pompii? mi-am subțiat glasul, pentru a părea mai drăgălașă.

— Poate iau eu vâsla aia și te azvârl din barcă,

mă amenință. Știi că nu-mi place să-mi spui așa. Și de unde asta cu Pompii? E un alint sau ceva? 22

Am chicotit pentru mine. De-ar fi știut el că în mintea mea absolut bolnavă el se numea Pompii Dompii! 14

— Ce e așa amuzant? își împinse umărul în al meu, trezindu-mă la realitate.

— M-ai iertat? am spus plină de speranță.

— Nu. Dă-mi un motiv pentru care aș face-o.

Am căzut pe gânduri. De ce m-ar ierta? M-am încruntat negăsind o soluție mai bună și m-am întins spre el, sărutându-i obrazul. Sin fu luat prin surprindere și îmi zâmbi uimit, cu o privire tandră ce părea să mă mângâie pe interior. 12

Când te uitai în ochii cuiva, nu te așteptai să găsești ceva anume. Dar felul unic în care te reflectai în ei te învățau că gesturile simple te pot cutremura mult mai mult decât cele complexe. Asta era toată frumusețea. Faptul că te-ai îndrăgostit de micile detalii. 1

— Nu mă pot supăra pe tine, Josephine. Cel puțin nu pentru mult timp, îmi comunică amuzat, dând din cap în negație.

— Nici eu, i-am dezvăluit. 1

Își dădu capul pe spate și se uită la cer. Mă întrebam dacă mai vedea și alte stele căzătoare, pentru că părea concentrat.

— E altfel aici, spuse după ceva timp. Nu e agitația din oraș. E liniște.

— Mda.

— Cred că, contrar a ceea ce crezi despre mine, îmi doresc o viață liniștită. Fără atenția nimănui, fără public, fără tehnologie. Îmi doresc să îmbătrânesc într-o cabană, alături de soția mea și alături de câinele nostru. Să ne trezim în fiecare dimineață și să ieșim pe verandă să ne bem cafeaua, văzând răsăritul. Să luăm prânzul pe o pătură întinsă pe iarbă, în timp ce ne uităm la nori. La fiecare aniversare să luăm barca și să ne plimbăm pe lac. Să eliberăm lampioane noaptea, să prindem licurici și să știm numai noi de aceste momente. Nimeni altcineva. 23

— Și copiii? l-am întrebat curioasă.

— Păi când o să fiu eu bătrân, copiii mei o să fie la facultate.

Am încercat să-mi ascund zâmbetul. Totul suna atât de bine, încât voiam să fiu eu cea cu care îmbătrânește. Dar știam că relațiile din ziua de azi nu durează și că probabil peste câțiva ani vom fi în compania altor persoane.

— Tu ce-ți dorești de la viață? mă întrebă curios.

— Nu știu, am dat din umeri tristă. Presupun că stabilitate. Am o mare temere de a nu fi rănită.

— Rănită? repetă. Ei bine, asta este imposibil. Nu există oameni fără răni adânci sau fără cicatrici.

— De ce ai răni o persoană? Eu asta nu înțeleg. Cum ai putea să faci atât de mult rău cuiva?

Sin își încleștă pumnii, ceea ce îmi dădu de înțeles că subiectul conversației era foarte

personal pentru el. Nu voiam să-l pun în dificultate cu lucruri atât de serioase. Nu voiam nici să stric atmosfera dintre noi.

— Nu toți oamenii sunt buni.

— Dar, Sin, dacă rănești pe cineva fără să vrei, asta te face o persoană rea? am dat din cap negativ. Nu. Eu cred că asta te face om. Pentru că atunci când greșești, nu realizezi că acțiunile tale se revarsă și asupra celor din jur, nu numai asupra ta.

— Dar când rănești intenționat, pentru că îți place să faci rău, atunci ești o persoană rea, mă completă. Cred că așa sunt și eu.

— De ce spui asta?

— Sunt genul acela de persoană care atunci când vede un puzzle în fața ochilor, nu încearcă să potrivească piesele. Le separă, în așa fel încât să nu se mai întâlnească vreodată.

— Eu nu te văd așa, i-am pus mâna pe obraz, încercând să-l încurajez.

— Pentru că cu tine totul este diferit, își așează palma asupra mâinii mele, ţinând-o încă lipită de obrazul lui. Când sunt cu tine, e altfel. Pentru că mereu m-ai privit altfel. Și de asta noi o să fim altfel.

— Noi suntem altfel, l-am corectat.

Pentru că într-o mare de banalitate, cu oameni trași la indigo, aveai nevoie doar de cineva altfel, ca să strălucești cu adevărat.

Am mai stat doar un sfert de ceas în barcă, înainte de a ne întoarce. La coborâre i-am luat mâna, sprijinidu-mă de ea. O parte din el credea că-l voi lăsa cu ochii în soare ca data trecută, așa că îmi plăcuse să-l surprind.

Afară se înserase, așadar ne refugiasem în cabana bunicului său. Mirosul de lemn de pin se simțea subtil, dar suficient încât să-l percepem. Era micuță ca mărime, având doar o bucătărie, o sufragerie, un dormitor și o baie.

Totul era din lemn: de la mobilă, până la uși. Îmi plăcea totuși că era decorată de tot felul de ornamente cu pene, goblenuri, tablouri pictate

manual și mileuri. În sufragerie găseam cu ușurință și un covor din piele albă de urs, iar eu mă tot rugam să fie falsă pentru că nu-mi făcea plăcere să calc pe un animal mort. Dar ceea ce-mi atrase atenția cu adevărat, fusese vitrina din sufragerie.

Nu mai văzusem niciodată atâtea trofee și toate pentru actorie și regie. Bunicul lui fusese o adevărată legendă, judecând după toate meritele pe care le avea. Sin vorbea cu admirație despre el, sperând că într-o bună zi îi va onora amintirea.

— E cam frig. Hai să luăm lemne pentru șemineu, îmi spuse.

Mi-am încheiat fermoarul hainei și am ieșit alături de el, ținând lanterna dreaptă pentru a vedea pe unde și cum mergem. Am ajuns în fața unui hambar, în care erau așezate lemnele liniar, unele peste altele. L-am privit pe Sin ca un om gospodar, trăgând lemnele și punându-le într-o carafă de bere goală.

2

Undeva printr-un colț obscur și ferit, se afla un motor imens. M-am dus către el, ținând încă

2

lanterna îndreptată spre Sin, pentru a nu-l lăsa în beznă totală. Mi-am trecut degetele asupra motorului, simțind metalul rece. 2

— A fost al bunicului tău? l-am întrebat, rezemându-mă de motocicletă.

Își ridică privirea și zâmbi țanțoș.

— Al meu. 10

— Uau, am exclamat. Tatuaje, pierce, motor. Ești un om plin de surprize, Sin Leithold.

— Nu mai sunt, începu să umple carafa de lemne. Am fost. Cândva.

Deveni serios.

— Sper că într-o bună zi să poți avea încredere în mine încât să-mi spui, i-am sugerat, dând din umeri.

— Despre asta crezi că e vorba? se opri preț de câteva clipe. Nu e că n-am încredere în tine. Doar că nu sunt fanul zilelor mele apuse. Și nu doresc să vorbesc despre ele. 3

— Înțeleg.

Și chiar o făceam, într-o oarecare măsură. Sigur, exista o curiozitate ce săpa adânc în mine, doar că nu voiam să-i forțez mâna și nu doream să fiu prea intrusivă. Dacă vreodată avea să-mi spună singur despre trecutul său, atunci eu eram mulțumită. Dacă nu, îi respectam decizia.

După ce nu au mai încăput lemne în carafă, ne-am întors la șemineu, de unde Sin, după câteva încercări nereușite, a aprins focul. M-a pus pe mine să am grijă de el, în timp ce el s-a dus la bucătărie. Aproape mă oferisem eu să prepar ceva, dar îmi amintisem că eram o bombă cu ceas în ale gătitului. 13

M-am ocupat de foc, în timp ce am contemplat asupra tuturor lucrurilor din viața mea. Câte se puteau schimba doar într-un timp atât de scurt? În urmă cu câteva luni, Sin a revenit în viața mea, comportându-se mizerabil cu mine. Acum mă aflam aici, în compania lui, simțindu-mă cu adevărat fericită.

Priveam tabloul poziționat deasupra șemineului, 6

cu un citat în josul lui. *Unele povești de dragoste au nevoie de timp.* Am zâmbit pentru mine, știind că nouă ne-a luat foarte mult timp până să ajungem aici. În liceu, nici în cele mai vii fantezii ale mele, nu mă aflam în această postură.

Când Sin se transferase în ultimul său an de liceu, nu am putut să nu mă resemnez gândului că nu vom fi niciodată împreună. Suferisem săptămâni întregi, întrebându-mă dacă se va întoarce. Îl așteptam. Așteptam să aud lucruri despre el, de la prietenii lui populari. Așteptam un zvon ceva, pentru că odată cu plecare sa, am rămas cu un gol imens.

— Bau! Sin se furișă în spatele meu, înconjurându-mi talia cu brațele sale.

Am tresărit instinctiv, relaxându-mă apoi la vederea lui.

— Pregătită să mănânci?

Mă simțeam flatată că gătise pentru mine și sinceră să fiu, nu știam cum să-i mulțumesc pentru faptul că mă făcea fericită. Își sacrificase o zi întreagă doar pentru a fi cu mine. Iar asta

îmi încălzea inima.

— Nu trebuia să te deranjezi, l-am urmat în bucătărie, văzând chiuveta plină cu vase și cu pahare murdare, toate condimentele înșirate pe masă și ușa frigiderului gol deschisă.

— Am vrut să gătesc, dar nu am aprovizionat bucătăria. Așa că am comandat pizza, își scărpină ceafa rușinat.

Am privit cutiile de pizza ce mă așteptau cu brațele deschise. Ipotetic vorbind.

— Nu poate fi mai perfect decât atât, l-am îmbrățișat. Mulțumesc.

— Ăăă, OK, se rușină pentru câteva clipe.

Am râs pentru mine, știind că și eu foloseam OK atunci când eram stânjenită de ceva sau când nu mă simțeam în largul meu.

Mi-am luat o felie de pizza și am mâncat-o încântată. Sin făcu la fel. Îmi povesti între timp despre bunicul lui. Fusese un bărbat robust, care se dedicase în totalitate muncii sale, încât

fusese acuzat că nu se ocupa prea mult de familie. O cunoscuse pe bunica lui Sin la un spectacol, după ce femeia devenise o fană de-a sa. Nu ratase niciun spectacol de-al bărbatului și se transformase între timp în talismanul lui norocos. Apoi, se născuse tatăl lui Sin, iar bunicul său se afundase mai mult în muncă, fiind absent în cele mai esențiale momente din viața copilului. Domnul Leithold senior cumpărase împreună cu bunicul lui Asaf teatrul Fox, pentru că pe atunci spectacolele din New Orleans aveau o importantă rată turistică și exista mult profit pe seama lor. Așa că cei doi s-au gândit să facă asta și în Detroit. Bunicul lui Sin, acționar, vru să contribuie mai mult și își luă postura unui actor în distribuție. Toată alianța fusese prosperă, până când bunicul lui Asaf a murit. Apoi, a urmat moartea bunicului lui Sin. Fii lor au vândut teatrul la scurt timp.

Asaf și Sin se cunoscuseră în urma acestei alianțe dintre familii, doar că până la o anume vârstă nu au considerat că au ceva în comun. Sin, era asemănător bunicului său, căci iubea actoria. Asaf, îi semăna celuilalt, deoarece iubea afacerile. Și pe cât de diferiți erau, pe atât de buni prieteni au devenit.

— Tata a detestat mereu actoria, crezând că ea este responsabilă pentru absența bunicului meu. Intrase la universitatea Columbia, visul oricărui puști de vârsta lui, și vrând să-i dea vestea cea mare bunicului, mersese la teatru. Acolo a văzuse pe mama, o actriță tânără și energică. Se îndrăgostise de ea și apoi, hilar, nu se putea să nu treacă pe acolo în fiecare săptămână pentru a o vedea. S-au apropiat și s-au îndrăgostit unul de celălalt. Bunicul o adora pe mama. Știa că era o fată talentată, bună la suflet, pură. După ce tata a plecat la facultate, ei și-au continuat relația prin corespondență. Până când, s-au întâlnit din nou și nu s-au mai separat de atunci.

— Îmi place când îmi vorbești despre familia ta sau despre tine, mi-am pus mâna peste a lui și i-am strâns-o puternic.

Se relaxă la propriu și cu degetul mare îmi masă pielea.

— Asta pentru că, indiferent de insultele pe care mi le adresezi de cele mai multe ori, eu știu că tu nu m-ai judeca. Am încredere în tine, Skye. Suficient de multă încât să-ți spun lucruri pe

care nu le-am spus nimănui.

— Apreciez asta, l-am asigurat. Și apreciez tot ce faci pentru mine și nu pot să nu mă întreb de ce. De ce faci toaste astea? 2

Își trecu mâna prin păr, ciufulindu-l în diverse direcții. Mă distrăgea gestul lui, tocmai pentru că indiferent de cum îi arăta podoaba capilară, el era extrem de arătos.

— Nu le am eu cu cuvintele, începu îmbujorat. 4

— Dar ești actor.

— Și sunt bărbat totodată, mă completă. Le am cu faptele, așa că hai să nu vorbim despre ce simt eu. Hai să îți arăt. 40

Mă ridică ușor, îndrumându-mă înapoi spre sufragerie, unde aerul era mult mai cald și unde focul șemineului ardea mocnit. Luă telecomanda unui casetofon de pe măsuța de sticlă din mijlocul camerei și dădu drumul la o muzică lentă la aparat. 2

Îmi făcu semn să mă apropi de el, ceea ce am 1

făcut fără prea mari ezitări. Mâinile sale s-au așezat în jurul taliei mele, în timp ce eu îi înconjuram gâtul. Fruntea mea se oprea acolo unde buzele lui începeau și într-un fel îmi plăcea acest lucru.

— Încearcă să ții pasul, mi-o aruncă arogant.

— Te rog. E un dans lent. Știu ce fac, i-am replicat, începând să mă mișc pe ritm.

Un pas la stânga. Unul la dreapta. Ai grijă să te unduiești din talie, că pe urmă idiotul va spune că ești robot și că n-am mai văzut o persoană atât de rigidă. Ai grijă să nu te unduiești prea tare, pentru că după te va face parapantă gata de zbor. Ai grijă să nu-l strângi prea tare de gât, deși tentația este mare. Și nu în ultimul rând, ai grijă să nu-l calci pe...

— Au! strânse din dinți.

— Scuze, i-am spus, revenind.

Aceleași instrucțiuni. Pas la dreapta. Nu! Pas la stânga.

— Au! exclamă din nou, în timp ce piciorul meu îl călcă pe a lui din nou.

— Scuze, m-am repetat.

— Știi ce? Ca să fiu eu sigur că nu se mai întâmplă asta, calcă-mă.

— Poftim?

M-am uitat la el confuză. Cu ce ajuta faptul că-l călcam? Nu avea sens.

— Nu, Sin mă instrui. Urcă-te pe picioarele mele, iar eu te voi îndruma.

L-am privit cuprinsă de căldura brațelor sale și m-am poziționat timidă exact cum îmi propuse. Începu să se legene în tandem cu mine, iar privirea încărcată cu tandrețe săpa adânc în a mea. Îi vedeam zâmbetul larg și pur și simplu mă cutremuram. Nu-mi doream nimic mai mult decât să-l fac să fie fericit.

Distrasă de aspectul lui, aproape alunecasem. Dar mă prinse înainte și mă strânse mai tare la pieptul lui, mirosul său dominându-mi simțurile.

Era o combinație între lemn de santal și patchouli, absolut demențială. Firește că Sin purta un parfum scump, la cât de centrat pe propria persoană era. Dar nu mă plângeam. Pentru prima dată nu mă plângeam.

Mi-am pus capul pe pieptul lui, sperând să nu se ia din nou de roșul din obrajii mei. Eram sigură că arătam ca un haos acum, cu rimelul împrăștiat, nemachiată în rest, cu buzele uscate, îmbujorată, cu părul încâlcit, cu nasul rece și roșu. Cu toate astea, când îi întâlneam privirea, simțeam că sunt cea mai frumoasă femeie din lume. Și totul datorită lui.

— Vezi? Așa este mult mai bine, nu? mă întrebă amuzat.

— Mult mai bine, i-am răspuns, cuibărindu-mă mai mult la pieptul său.

— Cred că sunt singurul care știe cum să-ți controleze stângăciile. Ce îți spune asta, Skye?

— Că ești potrivit pentru mine? i-am spus fără să-mi dau seama. Adicăăă, nu știu ce...ce...nu știu.

— Înseamnă că îți iubesc stângăciile, continuă. 12

— Serios? mi-am săltat capul rușinată și plină de speranță.

Afirmația lui îmi făcuse inima să radieze.

— Faptele spun mult mai multe decât cuvintele. Când vine vorba de mine, fii atentă la ce fac. Nu la ce spun. Uneori spun lucruri pe care nu le gândesc și le spun pentru că sunt o persoană impulsivă, Sin se opri din legănat. Ca atunci. Știam că am spus ceva în ziua aia, dar nu știam ce. Întorcându-mă acasă și analizând de nenumărate ori evenimentele, mi-am dat seama. 4

— Ziua aia?

— Ziua în care am avut disputa cu Yass. I-am replicat cu „Dacă vreau să mi-o pun cu ea, atunci o s-o fac". Nu mi-am dat seama pe moment cât de greșit a sunat asta. Dar vreau să-ți spun acum, pentru acele momente în care te voi dezamăgi, când o voi face lată, când gura o să mă ia pe dinainte. Tu ești mult mai mult decât o 48

persoană trecătoare, cu care aș vrea să-mi petrec o noapte fierbinte. Tu ești persoana cu care aș vrea să-mi petrec nopțile reci, zilele mohorâte, apusurile și răsăriturile.

Se apleacă ușor spre mine, șoptindu-mi peste buze.

— La mulți ani, Skye.

Îmi sărută obrazul lent, buzele sale prelingându-se până în colțul gurii mele. Inima mi-o luă la goană, înghețând timpul în loc odată cu galopările sale frenetice. Doream să fiu sărutată de el, dar nu așa. Nu acum.

Deși fiecare mușchi îmi spunea să nu-l opresc, trebuia să fiu corectă. Mi-am forțat ochii deschiși și cu palmele l-am împins încet. Sin preluă imediat gestul, depărtându-se îngrijorat.

— Nu e că nu vreau, m-am grăbit să răspund, înainte să creadă că acesta este un refuz. Doar că eu sunt încă într-o relație și nu sunt genul acela de fată care să înșele. Prefer ca primul sărut al nostru să fie atunci când sunt cu adevărat liberă.

Când sunt cu adevărat a ta.

— Respect asta, îmi sărută creștetul. Îți respect decizia și nu pot să nu spun că ești prima fată care-l refuză pe Sin Leithold. Doare asta, să știi.

Zâmbi sarcastic către mine.

— Ce onoare! am chicotit. O să închei lucrurile cu Asaf. Promit.

— Îl părăsești pentru mine?

— Nu, Sin. Îl părăsesc pentru mine.

Pentru că nu-l puteam iubi, așa cum te iubeam pe tine.

— Orice decizie ai lua, eu sunt aici.

— Și eu aici.

Ne-am îndepărtat unul de celălalt, realizând că trebuia să ne punem la somn. Nu ne puteam întoarce pe întuneric la facultate, dintr-un motiv pe care doar Sin îl știa. Dar nu i-am spus nimic,

pentru că și eu eram puțin egoistă, încât să vreau ca aceste clipe să nu înceteze.

— Iei tu canapeaua din sufragerie, eu mă duc în dormitor, i-am spus.

— Nu! Dormim amândoi în dormitor, se grăbi să mă contrazică.

— De ce? mi-am încrucișat brațele la piept.

— Pentru că e frig, băgă el un pretext lamentabil.

— Sin, am făcut focul în sufragerie. Cum să fie frig?

— Mă refeream la dormitor. Doar nu te lăsam singură în frigul ăla.

Mi-o luă înainte, asigurându-se că nu-l contrazic. Să împărțim același pat mi se părea intim, dar ceva îmi spunea că mai făcusem asta o dată. Când fusesem beată, probabil dormisem împreună. Nu știam asta cu exactitate. Puteam doar bănui.

Am început să fac patul, băgându-mă în el rapid și învelindu-mă până la gât. Sin mă privi amuzat, știind că probabil mă rușinasem în această clipă. Începu să-și dea bluza și pantalonii jos, rămânând în boxeri. 17

— Ce naiba faci? mi-am acoperit ochii, prefăcându-mă că nu i-am zărit proeminența atât de evidentă ce se întrevedea din materialul strâmt. 4

Acum chiar eram roșie.

— Ce? dădu din umeri. Încerc să fiu cât se poate de confortabil. Nu dorm îmbrăcat, să știi. 10

— Bineînțeles, am spus iritată.

Încercam să nu-mi las privirea să navigheze de-a lungul corpului său, deși asta era cea mai grea provocare pe care mi-o impusesem.

— Tu nu te dezbraci? mă întrebă, strecurându-se în pat. 11

— Nu. Eu dorm așa, pentru că mi-e frig.

— Știi că pot să-ți ofer eu căldură, nu? îmi propuse sarcastic, amuzându-se pe baza stânjenirii mele.

De fapt, nu îmi era frig. Doar că nu doream ca Sin să mă vadă dezbrăcată, mai ales că eram sigură că nu mă epilasem pe picioare de ceva vreme. Iar toate fetele cu care intra în contact aveau un aspect de nota zece.

— Tu stai pe jumătatea ta. Eu pe jumătatea mea. Asta e singura regulă pe care trebuie să o respecți, înțeles? i-am spus, stingând lumina de la lampă.

Dar la scurt timp, am simțit un braț înconjurat în jurul meu și o respirație caldă pe ceafă.

— Dă-le dracu de reguli! șopti adormit. Acum am nevoie de Skye a mea.